

ستبران

۱۱۰ آبان و آذر ۱۳۹۶
نشریه داخلی سندیکای صنعت برق ایران

جذب فاینانس و سرمایه‌گذاری خارجی، دو مقوله کاملاً جدا

گفت‌وگو با علیرضا دانجی، قائم مقام وزیر نیرو در امور بین‌الملل

میدان را به خصوصه‌ها بسپارید

گفت‌وگو با هدایت‌الله خادجی، تأیید رئیس کمیسیون انرژی مجلس شورای اسلامی

ضعف اندیشه‌ای؛ بن‌بست سرمایه‌گذاران خارجی در ایران

گفت‌وگو با فرهاد موتهی، اقتصاددان و استاد دانشگاه

ورود سرمایه، رشته‌ای که بدون اعتماد پنبه می‌شود!

گفت‌وگو با علی حاجتی، رئیس هیات مدیره سندیکای صنعت برق ایران

وزارت نیرو؛ نقطه سرخط

امیدها از سرگرفته شد

۵۰ سال ایران ترانسفو

معرفی محصولات جدید ایران ترانسفو

Under Ground Substation

پست زیر زمینی

عدم اشغال فضای سطحی

جلوگیری از بروز ناهماهنگی در مبلمان شهری

سیستم تهویه طبیعی با کلاس حرارتی 1 k

مجهز به سیستم جمع آوری و هدایت آب های سطحی

سهولت بهره برداری تابلوهای متوسط و فشار متوسط از داخل پست

امکان تردد وسایل نقایه نیمه سنگین از روی پست (تحمل بار سقفی 5000kg/m³)

درجه حفاظت IP43

حداکثر توان 1000KVA

ابعاد: L*W*H: 4000*2400*2560

حداکثر وزن: 24000

گروه صنعتی
ایران ترانسفو

شرکت توسعه پست های
ایران ترانسفو

آزمایشگاه مرجع در زمینه های برق، نفت، گاز ومخابرات

شرکت آزمایشگاه های صنایع انرژی

دارنده گواهینامه

ISO IEC 17025

قابل ردیابی از:

International Laboratory
Accreditation Cooperation

تلفن: ۲- ۸۸۶۲۹۸۸۰

۵- ۸۸۰۵۸۹۷۴

نمابر: ۸۸۰۵۸۹۷۶

Info@eepil.com

دفتر مرکزی: تهران، خیابان

شیراز جنوبی، پایین تر از

بزرگراه همت، نبش خیابان

رضوان پلاک ۵، واحد ۶

ارائه گواهینامه ها
از NB های معتبر اروپایی

شرکت اندیشه‌های فرانگر برسام

مهندسی، تامین و راه اندازی آموزش سیستمهای اسکادا و دیسپاچینگ و مخابرات در پروژه‌های نیروگاهی، پست های فشار قوی، صنایع نفت و پتروشیمی، صنایع فولاد و پروژه های ریلی و آبرسانی

نرم افزار اتوماسیون پست و مانیتورینگ **TeleSCADA** با پشتیبانی از پروتکل IEC61850

آموزش مهندسی، سیستم های RTU, DCS برندهای ABB, Siemens, GE و پروتکل های استاندارد IEC, DNP3, 0

مهندسی، تامین و اجرای پروژه های مخابراتی در حوزه فیبر نوری، شبکه های بی سیم و رادیویی، مخابرات PLC و مراکز تلفن PABX

نماینده انحصاری infoware در زمینه RTU, BCU تامین مبدل های پروتکلی سیستم های اتوماسیون

نماینده انحصاری CXR فرانسه در زمینه PDH, SDH تامین مبدل های پروتکلی سیستم های اتوماسیون

نماینده انحصاری IPS آلمان در زمینه راه حل های مدیریت دارایی و منابع در شبکه برق، رایانش ابری در سیستم های اسکادا و هوشمند سازی شبکه برق

Barsam Global Systems Co.

Tel: +98(21)44 82 26 14-15

Fax: +98(21) 44 83 76 61

ZIP Code: 147 87 86 317

NO.324 Unit 5 North Jannat

Abad Blvd. Tehran IRAN

Web: www.bgsco.net

TeleSCADA

NR Electric - Power Stability Expert

Approved Vendor of TAVANIR
Localized Service in Iran and on-Time
After Sales and Technical Support

Business Scope

Protection, Automation & Control (PAC)

- Protection & Control
- Automation
- Digital Substation
- Phasor Measurement
- Disturbance Recorder
- Power Stability Control
- EMS/SCADA

FACTS & HVDC

- SVC
- STATCOM
- SPPC
- DC Breaker
- Series Compensator
- VSC-HVDC
- LCC-HVDC

Renewable Energy

- SCADA
- Power Forecast
- PV Inverter
- Wind Power Converter
- Static Frequency Converter
- Generator Excitation
- PCS for Energy Storage

Engineering Consulting & Service

- Tuning
- Analysis & Simulation
- Setting
- Design
- Operation
- Maintenance
- Training

References

references in more than 95 Countries at Asia, West Europe, America and Africa
More than 60 Projects in Iran for Substation Automation and Protection, EMS/SCADA and SVC

Iran@nrec.com
021 221299 23 / 72

Power Stability Expert

NR Electric Co., Ltd.

69 Suyuan Avenue, Nanjing 211102, China
Tel : +86 25 8717 8888
Fax : +86 25 8717 8999
Email: NRsales@nrec.com
Website: www.nrec.com

NR Electric Parseh Co.

NR Iran Technical Support Center
Unit 1, No. 8, 24 Metri Blvd, Farhang sq
Sadat Abad, Tehran, Iran
Tel : +98-21-22129923
Fax : +98-21-22129972
Email: Iran@nrec.com

رانين فرايند
Runin Farayand

System integrator
of
Schneider
Electric

Official Integrator

► MICOM ► VAMP ► SEPAM

Email: info@runinltd.ir
Tel: (021) 77 63 63 61_2
Fax: (021) 77 60 89 10

متناسب با نیاز شما

سرویس پهنای باند اختصاصی اینترنت

www.respina.net

خط ویژه: ۱۵۹۹

واحد فروش: ۲۳۰ ۲۳۰ ۸۴-۰۲۱

شرکت داده پردازی رسپینا
(سهامی خاص - شماره ثبت ۱۹۲۹۱۱) - دارای پروانه FCP به شماره ۱۸-۹۴-۱۰۰
از سازمان تنظیم مقررات و ارتباطات رادیویی - به صورت محدوده فعالیت کشوری

ROYAL SMIT

تحت لیسانس شرکت

طراحی و تولید انواع ترانسفورماتورهای قدرت و راکتورهای موازی

طراحی و تولید انواع ترانسفورماتورهای توزیع، خشک رزینی و پست های پیش ساخته

محصولات:

ترانسفورماتورهای افزایشده نیروگاهی:

- تا ولتاژ ۴۲۰ kV و توان ۵۵۰ MVA

ترانسفورماتورهای فوق توزیع و قدرت شبکه انتقال:

- تا ولتاژ ۴۲۰ kV و توان ۵۵۰ MVA

راکتورهای موازی:

- تا ولتاژ ۴۲۰ kV و توان ۱۰۰ MVAR

ترانسفورماتورهای خاص:

- ترانسفورماتورهای شیفت فاز
- ترانسفورماتورهای کوره و یکسوساز
- ترانسفورماتورهای دو و چند ولتاژ
- ترانسفورماتورهای پست موبایل

کارخانه: سمنان، شهرک صنعتی شهیرزاد، کدپستی ۳۵۷۳۱۹۵۹۸۶

مستودع پستی: ۱۱۱-۳۵۷۱۵، شهیرزاد، سمنان

تلفن: ۳۱۱۱ (۰۲۳) فکس: ۳۳۶۷۰۱۲۶-۷ (۰۲۳)

sales@arya-transfo.com

محصولات:

ترانسفورماتورهای کنسرواتوری:

- به صورت دیواره کنگره ای تا ولتاژ ۳۶ kV و توان ۴۰۰۰ KVA

- به صورت رادیاتوری تا ولتاژ ۳۶ kV و توان ۴۰۰۰ KVA

ترانسفورماتورهای هرمتیک:

- به صورت دیواره کنگره ای تا ولتاژ ۳۶ kV و توان ۴۰۰۰ KVA

- به صورت بالشتک گازی تا ولتاژ ۳۶ kV و توان ۴۰۰۰ KVA

ترانسفورماتورهای خشک رزینی:

- تا ولتاژ ۳۶ kV و توان ۱۰۰۰۰ KVA

پست های پیش ساخته:

- تا ولتاژ ۳۶ kV و توان ۵۰۰۰ KVA

دفتر مرکزی: تهران، کدپستی ۱۴۶۸۸۳۳۸۴۶ مستودع پستی ۵۱۸-۱۵۱۷۵، تهران

تلفن: ۸۸۳۷۴۳۳۵-۸ (۰۲۱) فکس: ۸۸۳۷۴۳۳۹ (۰۲۱)

sales@arya-transfo.com

تنها شرکت
دانش بنیان تولیدی در ساخت
مواد اولیه صنعت مفره سازی

کات اوت فیوز انواع مفره اسپیسر انواع مفره رفع انواع مفره کششی انواع مفره سوزنی
۲۴ و ۳۶ کیلوولت با طول ۸۰۰ الی حریم (جمپر) ۲۴ و ۳۶ کیلوولت ۲۴ و ۳۶ کیلوولت
۱۳۵۰ میلیمتر

سیلیکون کامپوند
فشار قوی

میله کامپوزیتی
GRP

تنها تولیدکننده
راد فایبر گلاس تخصصی
فشار قوی در خاورمیانه

واحد نمونه صنعتی
سالهای ۹۴ و ۹۵ و ۹۶

طراح و سازنده
انواع مفره های تخصصی

کات اوت فیوز کاور سیلیکونی کاور سیلیکونی کاور سیلیکونی
برقگیر سیلیکونی برقگیر سیلیکونی بوشینگ برقگیر سرامیکی

Afra Modern Systems

www.eleplex.com
info@eleplex.com

شرکت سامانه های نوین افرا

تولید کننده انواع عایق های سیلیکونی-کامپوزیتی
آدرس کارخانه: منطقه ویژه اقتصادی شیراز
تلفن: ۳ - ۳۷۱۷۵۲۸۱ - ۰۷۱

آدرس دفتر مرکزی: شیراز-بلوار چمران-خیابان
محمودیه-کوچه ۳-ساختمان سامان
تلفکس: ۴۱ - ۳۶۵۴۰۸۳۸ - ۰۷۱

Remote Terminal Unit

SCADA System

Pole Mounting
Switch - Sectionalizer

IM6-PM

12-36 KV - 16-20 KA

Load Break Switch

IM6

12-36 KV - 16-20 KA

Vacuum Circuit Breaker

WL

12-36 KV - 630-1250 A-16-20 KA

Azar Kelid
Engineering of
Electrical Inds.

 Tesar
Together for Energizing the World

تهران - خیابان بهشتی - خیابان احمد قصیر
(بخارست) - کوچه ششم - پلاک ۲۲ - واحد ۱
تلفن : ۸۸۵۴۶۲۰۸ - ۸۸۵۴۶۲۰۹
فکس : ۸۸۷۳۷۱۵۸

No.22 - 6th St. - Ahmad Qasir Ave. - Beheshti
Ave. - TEHRAN - 1514644715 - IRAN
Tel: +98 21 88540208
+98 21 8875891
Fax: +98 21 88732158
sales@azarkelid.com
www.azarkelid.com

SEM NAN

TRANSMISSION STRUCTURES AND EQUIPMENTS

تولید کننده :

- دکل های انتقال نیرو (مشبک و تلسکوپی)
- دکل های فولادی مخابراتی
- اسکلت فلزی تجهیزات و صنایع و نفت و گاز
- اسکلت فلزی ساختمان های فولادی
- سینی و نردبان فلزی کابل

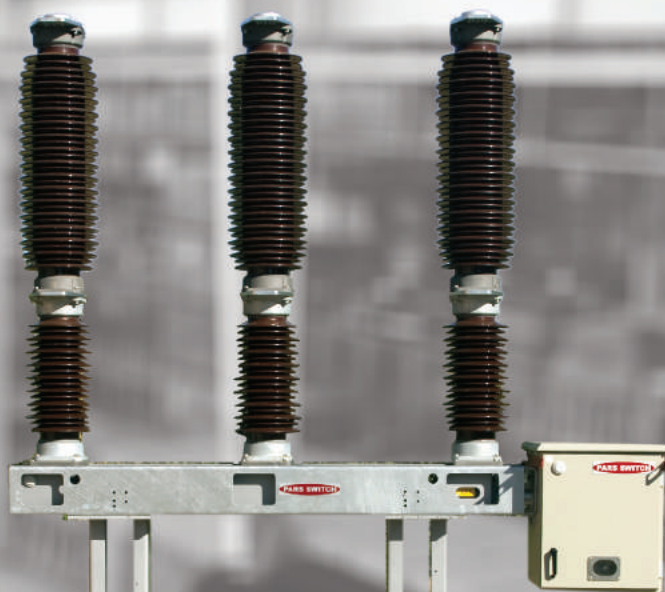

شرکت پارس سویچ
(سهامی عام)

شرکت پارس سویچ

LTB 72.5D1/B

VP4E

سازنده کلید و سکسیونر فشار متوسط و قوی

PDS 245

LTB 420E2

NSA 245

تلفن فروش : ۰۲۴-۳۳۷۹۰۷۱۲-۱۶

فکس : ۰۲۴-۳۳۷۹۰۷۱۱

sales@parsswitch.com

صنایع برق زنگان پارس

سازنده تابلوهای فشار متوسط کشویی و فیکس

و تابلوهای حفاظت و کنترل

www.parsswitch.com

www.zanganpars.com

info@zanganpars.com

تلفن : ۰۲۴-۳۲۲۲۱۹۵۴-۵

فکس : ۰۲۴-۳۲۲۲۱۴۸۹

P&F

پارس فانال

شرکت صنایع الکتریکی پارس حفاظ

تولید کننده انواع کلید های اتوماتیک، مینیاتوری
محافظ جان، کنتاکتور، رله های حرارتی و ...

دارنده گواهی توانیر برای کلید های مینیاتوری و اتوماتیک، کنتاکتور، ایزولاتور، سکسیونر و کلید های گردان

دارنده گواهینامه استاندارد ملی ایران برای کلید های مینیاتوری و اتوماتیک کنتاکتور و محافظ جان (ISIRI)

دارنده تاییدیه های پژوهشگاه نیرو و تایید صلاحیت شده توسط شرکت های توزیع برق

دارنده گواهینامه سیستم مدیریت کیفیت ISO 9001 - 2015

دارنده گواهینامه تحقیق و توسعه (R&D) از وزارت صنایع و معادن

مجهز به آزمایشگاه همکار استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران

واحد نمونه استاندارد استان کرمانشاه در سال ۹۴

عضو وندور لیست کالای نفت تهران

۲ سال ضمانت
2 Years Guaranty

PARS FANAL

Pars Hefaz Electric Ind.co.
Under licence of Germany

دفتر تهران: خیابان فلسطین شمالی، کوچه

شهید فیروز دهقان، شماره ۴، طبقه دوم

تلفن: ۸۸۹ ۵۶۷ ۳۸ و ۸۸۹ ۶۵۵ ۲۳

فاکس: ۸۸۹ ۵۵ ۱۹۷

کارخانه: کرمانشاه، کیلومتر ۵ جاده سنندج

تلفن: ۸ - ۹۷ ۹۹ ۲۷ ۳۴ (۰۸۳)

فاکس: ۹۴ ۱۴ ۲۷ ۳۴ (۰۸۳)

sales@parsfanal.com

www.parsfanal.com

مکسیونر گازی هوایی لمستی و موتور دار

Pole Mounted Load Breaker Switch

Rated Voltage 12-27-36 KV
Short Circuit tests 20KA/1sec
Protection Class Tank IP67

اتو رکلوزر خلاء

Automatic Vacuum Circuit Recloser

Rated Voltage 15-27-38 KV
Breaking Capacity Load Switching 630/800A

Medium Voltage Switchgears Manufacturer

دیزنگتور خلاء

Indoor Vacuum Circuit Breaker

Rated Voltage 12-24-36 KV
Rated Current 630 A
Short-Time Current 3S 20/16 KA
Mechanism Life 5000 times

مکسیونر گازی داخلی

Indoor SF6 Load Breaker Switch

Rated Voltage 12-24-36 KV
Rated Current 630 A
Short-Time Current 3S 20 KA
Mechanism Life 5000 times

تابلو های کنترل از راه دور زمینی و هوایی

**Remote Terminal Unit
(RTU)**

WWW.ARIANKELID.IR
ARIANKELID@GMAIL.COM

تلفن دفتر فروش : ۰۲۱-۴۴۰۳۰۰۷۳ و ۰۲۱-۴۴۰۳۰۴۶۵

آدرس دفتر فروش : تهران - اشرفی اصفهانی - برج نگین رضا - واحد 414

شرکت الکوپارس

ELKOPARS

دارای تایپ تست از ICMET & CESI

دارای تاییدیه توانیر با همکاری
تابلو سازان محترم

دارای تاییدیه پژوهشگاه نیرو

دارای ۲ سال گارانتی بدون قید و شرط

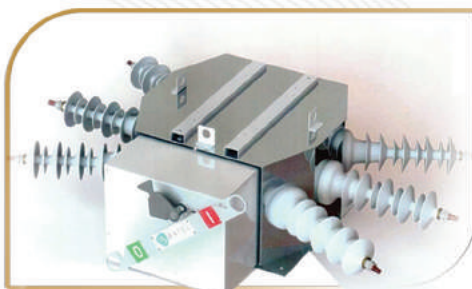

Coming Soon

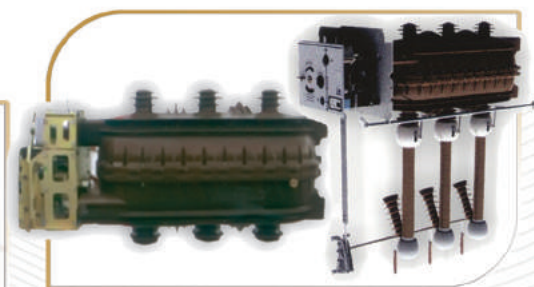

انواع سکسیونر گازی قابل قطع
زیر بار و فیوز دار

- در سطح ولتاژی 24KV با فاصله پل تا بل 25 CM
- در سطح ولتاژی 36KV با فاصله پل تا بل 35 CM

سکسیونر گازی هوایی

انواع سکسیونر گازی قابل قطع
زیر بار و فیوز دار

- در سطح ولتاژی 24KV با فاصله پل تا بل 21 CM
- در سطح ولتاژی 36KV با فاصله پل تا بل 35 CM

دژنگتور گازی SF6
عرضی فیکس

- در سطوح ولتاژی 24KV/36KV

انواع دژنگتورهای خلاء و گازی فیکس

- در سطوح ولتاژی 24KV/36KV

دژنگتور خلاء کشویی

- در سطوح ولتاژی 24KV/36KV

تهران، میدان آزادی، ابتدای
خیابان آزادی، خیابان میر قاسمی
تقاطع افشاریان با دهقان، پلاک ۱

WWW.ELKOPARS.COM

Info@Elkopars.com

Sales@Elkopars.com

۰۲۱ - ۶۶ ۰۴۴ ۱۵۰

۰۲۱ - ۶۶ ۰۰۴۶ ۷۲

۰۲۱ - ۶۶ ۰۴۳۵ ۶۵

۰۲۱ - ۶۶ ۰۲۷۸ ۴۸

فکس: ۰۲۱ - ۶۶ ۰۸۴۲ ۶۴

PISHRO

شرکت سیم و کابل پیشرو رفسنجان

کیفیت، خواست شما، آرمان ما

انواع کابل‌های فشار ضعیف با هادی مسی و آلومینیومی با روکشهای HFFR ، XLPE ، PVC ، ... بصورت شیلد، اسکرین زره دار و آرموردار، کابل‌های خودنگهدار ، AAAC و ACSR بدون روکش و با روکش XLPE، کابل‌های کنستانت تریک کابل‌های قابل انعطاف تخت جهت مصارف اتصالات متحرک و آسانسور، انواع کابل‌های کنترل و ابزار دقیق بصورت شیلد و مسلح، انواع کابل‌های تخصصی (هالوژن فری ضد آتش ، ... و کابل‌های فاصله دار)

تاییده ها و گواهینامه ها :

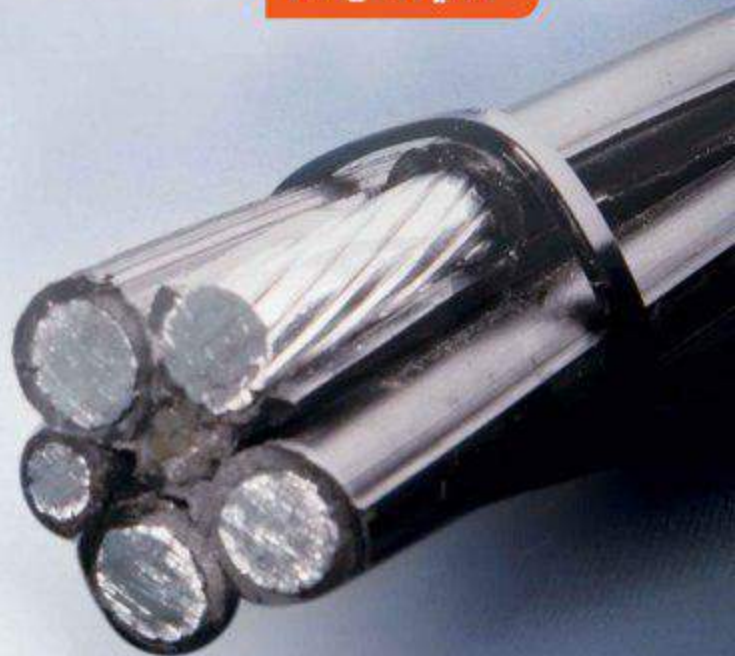
تاییده از استاندارد ایران (ISIRI) ، تاییده از شرکت توانیر ، گواهینامه های ISO 9001:2008 ، ISO 14001:2004 ، OHSAS 18001:2007 ، ISO 17025 ، و CE اروپا

نمایندگی ها:

۰۲۱- ۳۳۱۱۶۶۵۴	نمایندگی تهران: کالای برق پاسارگاد نوین
۰۳۴- ۳۲۵۲۶۲۵۱	نمایندگی کرمان: الکترو بازرگانی کوروش
۰۳۱- ۳۷۷۹۰۸۰۰- ۲	نمایندگی اصفهان: دنیای کابل
۰۵۱- ۳۷۲۷۶۸۱۳	نمایندگی مشهد: پارس توان
۰۳۵- ۳۸۲۶۱۶۷۱- ۴	نمایندگی یزد: دشتی

آدرس دفتر مرکزی:

یزد، بلوار دانشجو، جنب کوچه بنیاد چانbazان، واحد ۱۳۷، طبقه فوقانی
تلگرام: ۰۹۱۳ ۲۵۰ ۶۶ ۹۷ تلفکس: ۰۳۵- ۳۸۲۵ ۷۱۲۲- ۴
کارخانه: رفسنجان، انار، کیلومتر ۲.۵ جاده انار، یزد
✉ pishrocable@ymail.com 🌐 www.pishrocable.com

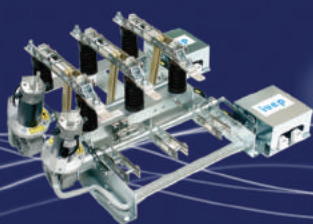
پارس دلتا

Pars Delta Co.

www.pars-delta.com

- تولید انواع تابلوهای برق و پست های کمپکت تحت دانش فنی ABB
- تامین تجهیزات فشار ضعیف، فشار متوسط، فشار قوی و اتوماسیون ABB
- نماینده رسمی ترانس های قدرت GBE ایتالیا در انواع روغنی و خشک
- نماینده رسمی سکسیونرهای سخت کار هوایی و تابلویی Ivep

آدرس: تهران، بلوار مرداماد، خیابان آقازاده فرد (اطلسی)، پلاک ۲، طبقه ۳

تلفکس: ۸-۲۶۴۰۰۷۳۶ (۰۲۱)

E-mail: info@pars-delta.com

RDC

Rahshad Electric Co.

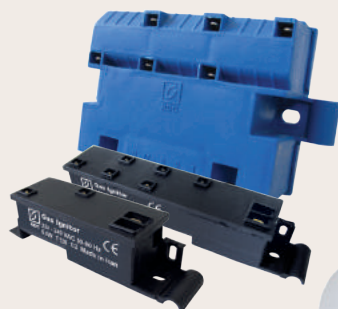
Electric & Electronic Products Manufacturer

خازن Capacitor ▲

گرانول های مواد پلاستیک Plastic Granules ▲

جرقه زن اجاق گاز Gas Ignitor ◀

لامپ های COB COB Lamps ▲

sales@rahshad.com www.rahshad.com info@rahshad.com

تهران، خیابان گاندی، خیابان یکم، پلاک ۱۵، طبقه چهارم، واحد نهم، کدپستی: ۱۵۱۷۶۱۶۱۱۹
صندوق پستی: ۱۵۸۵۵/۱۸۱ تلفن: ۳-۸۸۶۷۲۵۳۰ فاکس: ۸۸۷۷۶۰۷۱

شرکت رهشاد الکتریک

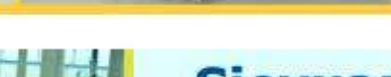
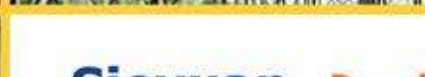
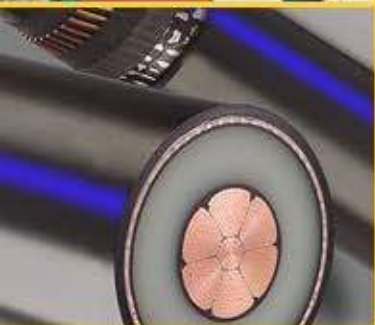
تولید کننده محصولات الکتریک و الکترونیک

همکار شما در طراحی، ساخت و تامین تجهیزات فشار قوی

- ترانسفورماتورهای قدرت و راکتور
- پستهای GIS تا ولتاژ ۴۰۰ کیلو ولت
- بانکهای خازنی و SVS تا ۱۰۰۰ کیلوولت
- تجهیزات HVDC و HVAC تا ۵۰۰ kv ±
- کابلهای فشار قوی تا ولتاژ ۴۰۰ کیلو ولت
- کابلهای ابزار دقیق و کنترل و قدرت
- کلیدهای قدرت، سکسیونر و ترانسهای اندازه گیری
- تجهیزات ضد انفجار
- سیستم تست فشار قوی برای کابل، ترانس و GIS

Your Partner in Design, Construction & Supply for HV Equipments

- Power Transformers & Reactors
- GIS Station 400kv
- Capacitor Bank & SVS up to 1000kv
- HVDC & HVAC Equipment $\pm 500kv$
- HV Cables 400kv
- Instrument, Control & Power Cables
- Power & Disconnect Switch & CT, VT Trans
- Explosion Proof Equipments
- HV Test System for Cable, Transformer & GIS

سahamدار عمده مدیریتی و نماینده فروش کار

تهران، میرداماد غربی، ساختمان باران پلاک ۴۰۸

تلفن: ۸۸۸۸۱۸۳۰

www.ramtec-ir.com، ایمیل: info@ramtec-ir.com

خانجات کابلسازی ایران

نمبر: ۸۸۷۹۸۴۲۱

info@ramtec-ir.com

بهین ریز کوه

Behin Raise Co

- دستگاه های بدون قطع برق UPS ساخت کمپانی Schneider electric
- آنتی هارمونیک فیلتر در انواع ACTIVE & PASSIVE ساخت کمپانی Schneider electric
- انواع Stabilizer و ترانس, ساخت کمپانی ORTEA
- دستگاه های خنک کننده (InRow) مخصوص مراکز داده ساخت کمپانی های Schneider electric
- تهیه, نصب و راه اندازی دستگاه های تهویه پکیج مخصوص مراکز حساس ساخت کمپانی EDPAC
- انواع رک سرور و تجهیزات وابسته, انواع PDU, ابزار یا قطعات راهروی گرم و یا سرد بسته ساخت کمپانی Schneider electric

تهران, خیابان شریعتی, خیابان ظفر, کوچه صبر, کوچه شادی, پلاک ۷ / کد پستی ۱۹۱۳۷۳۴۵۵۴
Bldg No7 - Shadi Alley - Sabr Alley - Zafar St - Shariati Ave -Tehran

Tell : 021-22225682
021-22220094
Fax : 021-22223395

www.behinraiseco.com

تلفن : ۰۲۱-۲۲۲۲۵۶۸۲
۰۲۱-۲۲۲۲۰۰۹۴
فکس : ۰۲۱-۲۲۲۲۳۳۹۵

DILO. Sustainably tight.

مجموعه کامل تجهیزات پیشرفته کار با گاز SF₆

سیستم های پایدار، بدون انتشار گازهای گلخانه ای، با بهره وری بالا

شرکت DILO آلمان

- بیش از ۵۰ سال تجربه تخصصی در زمینه تجهیزات هوشمند کار با گاز SF₆
- حذف کامل انتشار گاز گلخانه ای SF₆ به محیط در پروسه کاری
- بازیافت گاز SF₆ با بهره وری بسیار بالا در چرخه کاملاً بسته
- جلوگیری از هدر رفتن گاز SF₆ در چرخه بازیافت
- سازگاری کامل و بالاتر از استانداردهای جهانی زیست محیطی
- هزینه بهره برداری بسیار پایین

منبع و مرجع واحد برای کلیه نیازهای مربوط به کار با گاز SF₆

- سیستم های تخلیه، ذخیره سازی، تصفیه و تزریق گاز SF₆ در ظرفیت های بسیار متنوع مناسب برای انواع شرایط بهره برداری
- تجهیزات متنوع مناسب جهت بهره برداری در شبکه های فشار قوی، فشار متوسط و کاربردهای پزشکی
- سیستم های ایمنی جهت مونیتورینگ نشتی گاز SF₆ در پست های گازی GIS
- مجموعه ای متنوع و کامل از انواع دستگاه های تست کیفیت گاز SF₆
- طراحی سیستم های خاص جهت کاربردهای خاص و خطوط تولید پست های گازی GIS
- سیستم های تمام اتوماتیک جهت تست نشتی در اجزاء پست های گازی GIS
- مجموعه کامل کویلینگ های مورد نیاز در محیط های گازی با فشار بالا

آدرس: تهران، میدان آرژانتین، خیابان زاگرس، شماره ۹، واحد ۲۰۲
کدپستی: ۱۵۱۴۹۳۴۹۴۱ تلفکس: ۵-۸۸۸۷۹۴۳۳

www.rasana-mehr.com
info@rasana-mehr.com

پارس نیروسان

نماینده تجهیزات فشار ضعیف و فشار متوسط **LS** کره جنوبی

PNS
PARS NIROOSUN

Official Exclusive Distributor Of **LS** Industrial Systems

#13, No.3, Fathi Shaghaghi St., Valiasr St, Tehran, Iran

Tel: +98 21 87 133

Fax: +98 21 88 70 94 84

Website : www.panisun.com E-mail : info@panisun.com

Customer Support Center : 26202150

ir-info@schneider-electric.com
telegram.me/schneiderelectricir

T300 Easergy

Remote Terminal Unit (RTU) جدید شرکت اشنایدرالکترونیک:

- با قابلیت استفاده در سطوح فشار متوسط و ضعیف
- راهکاری مدرن جهت پیاده سازی اتوماسیون در شبکه های توزیع
- ماژولار، با امکان توسعه در آینده و افزودن ماژول های جدید
- دارای نشانگر خطا، امکان ارسال فرمان به کلید و قابلیت انجام ستینگ از طریق Wi-Fi حتی خارج از محدوده پست
- تامین کننده انواع پروتکل ها از جمله پروتکل IEC 61850
- ماژول های مختلف این تجهیز عبارتند از:
 - Easergy HU250: واحد پردازش، ارتباط و Gateway
 - Easergy SC150: ماژول کنترل و مانیتورینگ MV
 - Easergy LV150: ماژول مدیریت فیدرهای LV
 - Easergy LV110: اندازه گیری بی سیم با تغذیه خودی
 - Easergy PS50: منبع توان برای کنترل و مانیتورینگ
 - Easergy PS25: منبع توان برای مانیتورینگ

بسته به نوع طرح، یکی از انواع منابع توان انتخاب می شود و در حالت استفاده از Easergy PS50 تجهیزات دیگر به صورت Rail-mounted بر آن سوار می شوند.

پستهای پیش ساخته کمپکت
مدل Bisco

تابلوهای کمپکت GIS
مدل RM6

تابلوهای کمپکت AIS مدل
SM6

با نصب این تجهیزات در تابلوهای فشار متوسط کمپکت AIS، تابلوهای فشار متوسط کمپکت GIS و پست های پیش ساخته، به راه حلی مدرن در مدیریت شبکه توزیع برق خواهیم رسید.

اشنایدرالکترونیک (تله مکانیک ایران)
تهران، خیابان ولیعصر، خیابان شهید فیاضی
(فرشته)، بن بست شهریار، شماره ۲
کد پستی: ۱۹۶۵۹۳۸۵۱۱ ایران
تلفن: ۲۲۰۱۵۳۰۰ فکس: ۲۲۰۱۵۳۱۱

Life Is On

Schneider
Electric

به نام خدا

ستبران

نشریه داخلی سندیکای صنعت برق ایران
سال پانزدهم، شماره ۱۱۰، آبان و آذرماه ۹۶

در این شماره می‌خوانید:

۲ **سرمقاله/ آقای وزیر: به بخش خصوصی اطمینان کنید**

• پرونده / اما و اگرهای جذب سرمایه‌های خارجی

- ۴ ۱۰ میلیارد یورو طرح برای سرمایه‌گذاری خارجی در صنعت آب و برق
۷ جذب فاینانس و سرمایه‌گذاری خارجی، دو مقوله کاملاً جدا
۱۲ پروژه‌های نیمه‌تمام، زائیده ضعف بازار سرمایه‌گذاری
۱۵ ایران سرزمین سرمایه‌های سبز تجدیدپذیر
۱۷ صنعت برق در قعر جدول جذب سرمایه خارجی
۱۹ سازش در سرمایه‌گذاری خارجی
۲۲ میدان را به خصوصی‌ها بسپارید
۲۴ ورود سرمایه، رشته‌ای که بدون اعتماد پنبه می‌شود!
۲۶ اگر برجام نبود...
۲۸ ضعف اندیشه‌ای؛ بن‌بست سرمایه‌گذاران خارجی در ایران
۳۱ در حسرت شراکت
۳۴ مسیر نجات‌بخش از چالش‌های جذب سرمایه
۳۷ اعتماد دولت به بخش خصوصی پیش شرط جذب سرمایه‌گذاری
۳۹ سردرگمی سرمایه‌های خارجی میان واقعیت و آمار

• نگاه ویژه/ وزیر جدید نیرو کیست؟

- ۴۲ چشم امید برقی‌ها به وزیری با پیشینه آبی
۴۴ برنامه‌هایی بر پایه تدبیر و امید
۴۸ امیدها از سر گرفته شد
۵۰ یک وزیر و بهبود اقتصاد آب و برق، ضرورتی برای نسل فردای کشور
۵۲ حمایت قاطع تشکلهای بزرگ صنعت برق از وزیر نیرو

• یادداشت

- ۵۴ مشکل جدیدی به نام الکترونیکی شدن گمرک
۵۵ چرا تجهیزات برقی تولید داخل در مناقصات بازنده می‌شود؟
۵۶ مسیر سخت رسیدن به امنیت سرمایه‌گذاری

• رویداد ماه/ هفدهمین نمایشگاه بین‌المللی برق

- ۵۸ فرصت‌های نمایشگاهی جریان‌ساز در صنعت برق
۶۱ نمایشگاه هفدهم؛ آوردگاه امیدهای تازه

• گزارش

- ۶۴ چالش‌های سندیکایی‌ها به روایت رسانه‌ها
۶۸ پرونده سی و دومین تجربه موفق کنفرانس برق بسته شد

• رپرتاژ آگهی

- ۷۲ گروه صنعتی تابان دورود مولود خجسته یک پیوند صنعتی

• اخبار سندیکا

۷۵

صاحب امتیاز /

سندیکای صنعت برق ایران

مدیر مسئول /

غلامرضا ناصح

سر دبیر /

پرویز غیاث‌الدین

اعضای شورای سیاست‌گذاری /

ولی‌الله بیات، محمد پارسا، محمدصادق

جنان صفت، عباس خالدنژاد، بهروز سلطان‌زاده،

سیدعلیرضا سیاسی‌راد، محمد فارسی،

علیرضا کلاهی، حامد گرشاسبی، غلامرضا

ناصر، محمدعلی وحدتی، سعید مهذب‌ترابی

دبیر تحریریه /

سمیه کاظم‌زاده دهکردی

تحریریه /

نقیسه زارع کهن، زهرا شریفی، آیتا عابدی،

نازنین احمدی، طیبه میرحسینی

مدیر اجرایی / سپهر برزی‌مهر

طراح گرافیک / مرتضی حق‌محمدی

سایت / سجاد قربانی

توزیع / سپیده گرجی

امور آگهی‌ها / بهارک باقرپور

امور اداری ماهنامه / سمیه برادران

لیتوگرافی، چاپ و صحافی / فارابی

نشانی: تهران، خیابان فاطمی غربی

خیابان سین‌دخت شمالی، پلاک ۱۵

تلفکس: ۰۶-۶۶۵۷۰۹۳۰

فکس: ۶۶۹۴۴۹۶۷

سازمان آگهی‌ها: ۰۶-۶۶۵۷۰۹۳۰

سایت: www.ieis.ir

ایمیل: setabran@ieis.ir

پرویز غیاث‌الدین؛ دبیر سندیکا

آقای وزیر؛

به بخش خصوصی اطمینان کنید

وقتی در ۱۴ ژوئیه ۲۰۱۵ مذاکرات ایران با ۵+۱ به نتیجه رسید و برنامه جامع اقدام مشترک موسوم به برجام به امضای ایران و ۶ کشور قدرتمند و توسعه یافته دنیا رسید، امیدها برای بهتر شدن شرایط از هم گسیخته اقتصاد کشور شدت یافت.

سران این کشورها امیدوار بودند که ضمن کنترل تنش که ابعاد آن رو به گسترده‌گی گذاشته بود، ایران را به اقتصاد جهانی بازگردانند. این بازگشت علاوه بر این که می‌توانست بر زخم آماسیده رکود اقتصاد ایران مرهم بگذارد، بدون شک برای کشورهای توسعه یافته هم نوید بازاری بزرگ، مستعد و پرفریت را می‌داد.

برجام راه شرکت‌های بزرگ بین‌المللی برای ورود به بازار ایران را گشود و البته مسیر حرکت تولیدکنندگان داخلی را هم تا اندازه قابل توجهی هموار کرد. کمی پیش‌تر از امضای برجام هیات‌های تجاری اروپایی راهی ایران شدند و این سفرها و مذاکرات در سطوح مختلف سیاسی و اقتصادی هم‌چنان ادامه دارد.

صنعت نفت، گاز و پتروشیمی بی‌تردید یکی از بزرگترین برندگان برجام بود. صنعت برق اما توفیق چندان چشم‌گیری در این حوزه نداشت و علیرغم امیدهای بسیار فعالین این صنعت، پس از مدت کوتاهی رعب بهره‌گیری گسترده وزارت نیرو از خطوط اعتباری فاینانس‌های خارجی و هجوم سیل و خیل تولیدات وارداتی به بازاری که داخلی‌ها قادر به تامین نیازهایش بودند، بر

جان تولیدکنندگان و پیمانکاران صنعت برق سایه افکند.

حالا که قریب به دو سال از امضای برجام، لغو نسبی تحریم‌ها و برقراری دوباره روابط دیپلماتیک می‌گذرد، اگر چه نمی‌توان اثرات این معاهده بین‌المللی بر مناسبات اقتصادی کشور را نادیده انگاشت اما باید اذعان داشت که صنعت برق نصیب چندانی از برکات برجام نبرده است. صرف‌نظر از عملکرد نسبتاً قابل قبول وزارت نیرو در جذب سرمایه‌های خارجی در حوزه تجدیدپذیرها، سایر بخش‌های صنعت برق سهم قابل قبولی از سرمایه‌گذاری‌های خارجی نه به معنای فاینانس بلکه با مضمون سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی نبرده‌اند.

البته بدون هیچ تردیدی شرایط کلی اقتصاد کشور از جمله، تورم، بی‌ثباتی، بوروکراسی و سایر مسائل اقتصادی به‌قدر کافی برای دور کردن سرمایه‌های خارجی از اقتصاد کشور موثر عمل می‌کنند، اما به هر حال در همین شرایط دشوار هم برخی از صنایع توانسته‌اند عملکرد قابل قبول‌تری داشته باشند.

در شرایط کنونی که وزارت نیرو با اعمال سیاست‌های دکتر رضا اردکانیان، وزیر نیروی دولت دوازدهم منتظر تحولات تازه‌ای است، باید دید که سیاست‌های کلان این وزارت‌خانه برای حل بحران رکود، کمبود منابع مالی و جذب سرمایه‌های خارجی تغییری خواهد یافت؟

صنعت پرتوان برق، بارها پتانسیل‌ها و ظرفیت‌های خود را به اثبات رسانده و

خودکفایی این صنعت گواه این مدعاست. با این حال رکود کنونی، پس از یک دوره طولانی مدت کمبود نقدینگی و تحریم و بی‌کاری، توانی در شرکت‌ها و بنگاه‌های اقتصادی این صنعت باقی نگذاشته است. به نظر می‌رسد با توجه به این که اصلاح ساختار اقتصادی صنعت برق به دلیل زوایای گسترده اجتماعی ناشی از افزایش قیمت آب و برق در کوتاه مدت امکان‌پذیر نیست، لازم است که وزارت نیرو تحت مدیریت دکتر اردکانیان چاره‌ای زود هنگام برای جذب سرمایه‌های داخلی و خارجی بیندیشد. فراهم آوردن شرایط لازم برای وارد شدن بخش خصوصی صنعت برق به عرصه جذب سرمایه‌های مستقیم و مشارکت خارجی، هم قطعاً در این زمینه کارساز خواهد بود.

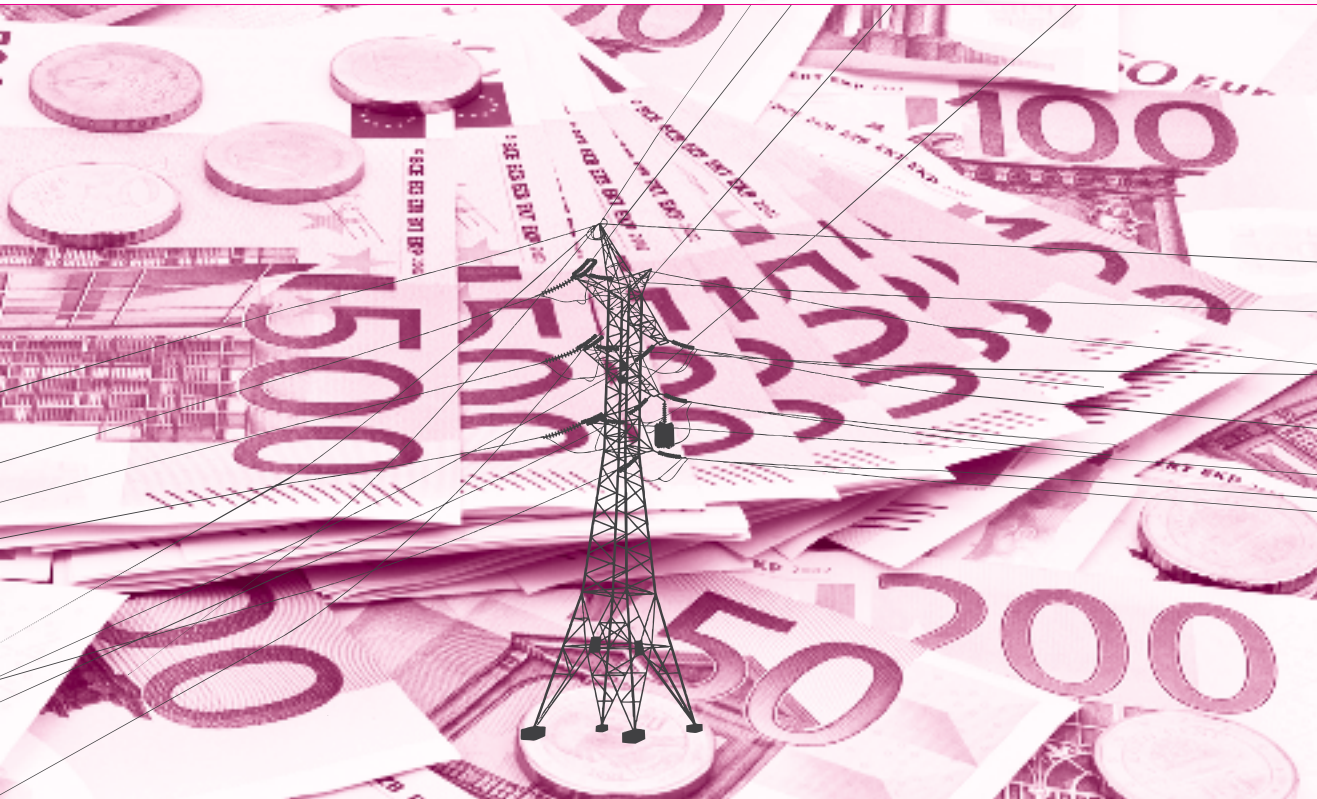
به هر حال آنچه که در برهه حساس کنونی نباید نادیده انگاشته شود این است که صنعت برق هم درست به اندازه حوزه آب دچار چالش و بحران است. اما به هر حال در سایه تدبیر و درایت می‌توان از این بحران‌ها عبور کرد. کافی است که اراده بهره‌گیری جامع و فراگیر از پتانسیل‌های موجود در وزارت نیرو و بخش خصوصی این صنعت ایجاد شود.

واقعیت این است که اعتماد به بخش خصوصی و اتکا به پتانسیل‌ها و توانمندی‌های این بخش، بدون شک مهم‌ترین درخواست صاحبان صنعت برق از وزیر نیرو است. این اطمینان می‌تواند حیات و سرزندگی را به شریان‌های این صنعت زیرساختی بازگرداند.

پرونده

اماواگرهای جذب سرمایه‌های خارجی

- ۱۰ میلیارد یورو طرح برای سرمایه‌گذاری خارجی در صنعت آب و برق
- جذب فاینانس و سرمایه‌گذاری خارجی، دو مقوله کاملاً جدا
- پروژه‌های نیمه‌تمام، زاییده ضعف بازار سرمایه‌گذاری
- ایران سرزمین سرمایه‌های سبز تجدیدپذیر
- صنعت برق در قعر جدول جذب سرمایه خارجی
- سازش در سرمایه‌گذاری خارجی
- میدان را به خصوصی‌ها بسپارید
- ورود سرمایه، رشته‌ای که بدون اعتماد پنبه می‌شود!
- اگر برجام نبود...
- ضعف اندیشه‌ای؛ بن‌بست سرمایه‌گذاران خارجی در ایران
- در حسرت شراکت
- مسیر نجات‌بخش از چالش‌های جذب سرمایه
- اعتماد دولت به بخش خصوصی پیش شرط جذب سرمایه‌گذاری
- سردرگمی سرمایه‌های خارجی میان واقعیت و آمار

ستبران روند سرمایه‌گذاری خارجی در کشور را بررسی کرد

۱۰ میلیارد یورو طرح برای سرمایه‌گذاری خارجی در صنعت آب و برق

● پری شاکرین

به موانع سرمایه‌گذاری در ایران پرداختند و این موانع را بررسی کردند آن هم در شرایطی که به زعم بسیاری در فضای بعد از برجام موانع سرمایه‌گذاری هم به طور کامل نه اما تا حد زیادی مرتفع شده بود.

با این اوصاف این سه نشریه قوانین باقیمانده از تحریم‌های غیر هسته‌ای آمریکا و نیز محدودیت‌های مالی و قوانین مربوط به ویزا را به عنوان مانعی بر سر راه سرمایه‌گذاران اروپایی برای ورود به ایران دانستند و فورس نوشت که ساختار مالکیت و صورت وضعیت‌های مالی در بازار سرمایه ایران چندان شفاف نیست و به‌صورت علنی بیان نمی‌شود. بنابراین نمی‌توان به راحتی فهمید مالک یک شرکت کیست. در حالی که اگر شرکت‌های خارجی با افراد یا شرکت‌هایی که هنوز در فهرست تحریم‌ها قرار دارند معامله کنند، با جریمه‌های سنگین مواجه می‌شوند. بنابراین مهم است که صاحبان کسب‌وکارهای خارجی بدانند با چه شخص یا شرکتی معامله می‌کنند. به نوشته فورس در فهرست سهامداران بازار بورس تهران مشخص نبود که سهامداران، سهامدار نهایی هستند یا صرفاً نماینده دیگر افرادند و این موضوع

سرمایه‌گذاری خارجی و جذب منابع آن همیشه از آن دست مسائلی است که در کشور ما هم مناقشه برانگیز بوده و هم در نقاطی سبب ساز هم‌دلی و اتحاد. جذب سرمایه‌گذاری خارجی به منظور ارتقای رشد اقتصادی و توسعه پایدار، یک اولویت برای همه کشورهاست.

امروزه بسیاری از کشورها به واسطه عدم کفایت منابع داخلی برای سرمایه‌گذاری در پروژه‌ها، موافق جذب سرمایه‌گذاری خارجی هستند زیرا این مسئله موجب دستیابی به رشد و توسعه اقتصادی پایدار، ایجاد فرصت‌های شغلی جدید، اخذ و توسعه فناوری و مهارت‌های مدیریتی و ارتقای کیفیت تولیدات و افزایش توان صادراتی و ... می‌شود. با ذکر همه این محاسن اما افزایش جذب سرمایه‌گذاری خارجی و به‌کارگیری آن در امر تولید نه‌تنها مستلزم تلاش‌های هماهنگ در عرصه سیاست‌گذاری داخلی و بین‌المللی است، بلکه رفع موانع اداری-اجرایی داخلی برای تسهیل امر سرمایه‌گذاری را نیز می‌طلبد. همین سال قبل بود که سه نشریه معتبر اکونومیست، فورس و نیویورک تایمز همزمان

دوباره برای شرکت‌های خارجی به دلیل ترس از معامله با افراد یا شرکت‌های مورد تحریم ایجاد مشکل می‌کند.

تحریم‌ها، مانعی که رفع شد

تا قبل از دولت اعتدال فشارهای ظالمانه غرب از یک سو و شرایط اقتصاد کشور از سوی دیگر موجب شده بود تا جایگاه ایران از لحاظ شاخص جذب سرمایه خارجی چه در سطح جهانی و چه در سطح منطقه ای دچار تغییرات و افت شدیدی شود. در دولت نهم و دهم مسایلی هم چون مدیریت غلط و غیر اصولی از یک سو و عدم دانش کافی سیاسی و بین المللی از سوی دیگر باعث شد تا ایران در زمینه جذب سرمایه‌گذاری خارجی ناکام بماند. به گونه‌ای که بیشترین میزان جذب سرمایه‌گذاری خارجی تا قبل از توافق هسته ای در سال ۲۰۱۲ انجام شده بود که رقمی نزدیک به ۴ میلیارد و ۷۰۰ میلیون دلار بود. این رقم اما در سال ۲۰۱۳، ۳ میلیارد و ۱۰۰ میلیون دلار و در سال ۲۰۱۴ به ۲ میلیارد و ۱۰۰ میلیون دلار رسید و در سال ۲۰۱۵ به ۲ میلیارد و ۵۰۰ میلیون دلار کاهش پیدا کرد. لغو تحریم‌های اقتصادی علیه ایران در ژانویه سال ۲۰۱۶ میلادی درهای اقتصاد ایران را به روی موج عظیم سرمایه‌گذاران خارجی باز کرد و سرمایه‌گذاری‌هایی که سال‌ها به دلیل تحریم‌های مختلف از دسترسی به بازار ایران محروم بودند بازاری با پتانسیل بالا را برای سرمایه‌گذاری پیدا کردند به گونه ای که فقط در سال ۱۳۹۵ هیئت سرمایه‌گذاری خارجی ۹ میلیارد و ۱۷۵ میلیون و ۵۸۶ هزار دلار سرمایه‌گذاری مصوب در استان‌ها به تصویب رساند. به این ترتیب بود که دو کشور آلمان و کره جنوبی با بیشترین نرخ سرمایه‌گذاری خارجی وارد بازار ایران شدند و در سه ماه نخست سال ۲۰۱۶ در مجموع ۲/۱۵ میلیارد دلار در ایران سرمایه‌گذاری کردند که بخش اعظم این سرمایه‌ها در بخش خدمات مالی، انرژی‌های تجدیدپذیر، تولید وسایل الکترونیکی مصرفی و صنعت نفت به کار گرفته شد.

در نتیجه این سرمایه‌گذاری‌های خارجی شمار فرصت‌های شغلی هم در کشور رشد کرد و از ۳۵۲ شغل در سال ۲۰۱۳، که با سرمایه ۷۹ میلیون دلار ایجاد شده بود، به ۲۷۳۴ شغل در سال ۲۰۱۴ رسید و در فصل اول سال ۲۰۱۶ از مرز ۵۳۷۶ شغل

گذشت. این درحالی بود که در سال ۲۰۱۴ برای ایجاد این فرصت‌های شغلی در ایران ۱/۶۷ میلیارد دلار هزینه شد و سرمایه‌گذاری در ایجاد مشاغل جدید در سال ۲۰۱۵ میلادی ۴۸/۴۰ درصد نسبت به سال ۲۰۱۴ رشد کرد. در سه ماه اول سال ۲۰۱۶ در نتیجه اجرای ۲۲ پروژه سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی در ایران بالغ بر ۳/۴۹ میلیارد دلار در ایجاد ۵۳۷۶ شغل در کشور سرمایه‌گذاری شد. افزایش فرصت‌های شغلی و افزایش اشتغال در ایران می‌تواند یکی از بزرگ‌ترین معضلات اقتصادی ایران را برطرف کند و به کشور کمک کند تا از پتانسیل نیروی جوان و تحصیل کرده خود در جهت تقویت نرخ رشد اقتصادی و تبدیل شدن به یک اقتصاد توسعه‌یافته و مقتدر در خاورمیانه استفاده کند.

رشد جایگاه ایران

براساس آماری که آنکتاب اعلام کرده است نرخ رشد سرمایه‌گذاری خارجی در ایران از سه ماهه اول سال ۲۰۱۵ تا همان زمان در سال ۲۰۱۶ برابر با ۱۵/۲۴ درصد بوده که که معادل رشد سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی در کشورهای خاورمیانه است. در سال ۲۰۱۵ ایران از نظر ورود سرمایه‌های خارجی در میان ۱۲ کشور خاورمیانه جایگاه آخر را داشت. اما در سال ۲۰۱۶ ایران بعد از امارات متحده عربی و عربستان سعودی، سومین کشور خاورمیانه از نظر ورود سرمایه‌های خارجی بود.

سرمایه‌گذاری در حوزه برق

همین چند وقت قبل بود که آژانس بین المللی انرژی اعلام کرد: سرمایه‌گذاری بر روی شبکه برق‌رسانی، برای اولین بار از سرمایه‌گذاری بر روی نفت و گاز پیشی گرفته است و علت اصلی آن را به کاهش قیمت انرژی مرتبط دانست. دلیلی که انگیزه سرمایه‌گذاران را برای سرمایه‌گذاری بیشتر در حوزه نفت و گاز، از بین برده است. در همین حال طبق این گزارش مجموع سرمایه‌گذاری در بخش انرژی در سال ۲۰۱۶ میلادی، برای دومین سال متوالی با روند نزولی روبرو شد و در مقایسه با سال ۲۰۱۵ میلادی با ۱۲ درصد کاهش به ۱/۷ تریلیون دلار رسید. این در حالی است که سرمایه‌گذاری در بخش نفت و گاز در سال ۲۰۱۶ میلادی، با ۲۶ درصد کاهش به ۶۵۰

میلیارد دلار رسید و سرمایه‌گذاری در بخش تولید برق، ۵ درصد روند کاهشی در مقایسه با سال قبل از آن را نشان داد.

بر پایه این گزارش، بهبود سرمایه‌گذاری در بخش انرژی تجدیدپذیر و تخصیص بیشتر منابع مالی به شبکه‌های برق رسانی، سرمایه‌گذاری در برق را به بزرگترین حوزه سرمایه‌گذاری تبدیل کرده است.

سرمایه‌گذاری در بخش شبکه برق رسانی در سال گذشته میلادی، به ۷۱۸ میلیارد دلار و سرمایه‌گذاری در حوزه انرژی تجدیدپذیر بر پایه برق، به تقریباً ۳۰۰ میلیارد دلار رسید.

بر پایه این گزارش، ظرفیت شبکه برق رسانی در سال گذشته میلادی در مقایسه با سال ۲۰۱۵، حدود ۵۰ درصد افزایش نشان داد؛ ضمن اینکه سرمایه‌گذاری بر روی نیروگاه‌هایی که با سوخت ذغال سنگ کار می‌کنند، به کمترین رقم در تقریباً ۱۵ سال اخیر رسید.

اما در ایران شرایط چگونه بود و سرمایه‌گذاری خارجی چگونه بود؟ بعد از لغو تحریم‌های هسته‌ای و ورود سرمایه‌گذاران خارجی به کشور، کارنامه عملکرد وزارت نیرو نشان می‌داد که طی سال ۲۰۱۶ در مجموع ۲۳ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری خارجی در حوزه آب و برق مصوب و اجرایی شده است که از این میان ۱۳،۲ میلیارد دلار موافقت‌نامه‌های اصولی و تفاهم‌نامه‌های اولیه بوده و ۱۰،۲ میلیارد دلار نیز اجرایی شده است که از مهم‌ترین آن می‌توان به قرارداد شرکت آلمانی زیمنس با مپنا اشاره کرد. نکته قابل توجه در سرمایه‌گذاری‌های انجام شده در این مدت، حضور چشم‌گیر شرکت‌های اروپایی و آسیایی از جمله انگلستان فرانسه، ایتالیا، کره جنوبی، روسیه، چین و ژاپن بود که اکثر آن نیز در حوزه برق صورت گرفت ضمن این که قراردادهای زیادی با شرکت‌های اروپایی و آسیایی منعقد شد.

این اما مربوط به یک سال گذشته است. ولی همین چند روز قبل ستار محمودی در حاشیه افتتاح سیزدهمین نمایشگاه بین‌المللی آب و تاسیسات آب و فاضلاب با اشاره به همکاری‌های بین المللی ایران در صنعت آب و برق گفت: در عرصه سرمایه‌گذاری خارجی، ۱۰ میلیارد یورو طرح‌های در حال مذاکره بین شرکت‌های بخش خصوصی ایران و شرکت‌های بخش خصوصی خارجی وجود دارد. وی اضافه کرد: علاوه بر این سرمایه‌گذاری‌های

طوری که میزان سهام شناور معامله شده در بازار سرمایه به طور میانگین ۱۰ تا ۱۲ درصد است و باقی در دست مالکان عمده است که اصلاً مورد معامله قرار نمی‌گیرد و به دلیل عمق پایین بازار سرمایه امکان این را ندارند که با تاثیر قابل توجه روی قیمت خرید و فروش انجام دهند.»

وی اضافه می‌کند که: «بازار سرمایه ایران با توجه به اینکه توسعه یافته نیست فقط به سهام ختم شده است و سایر ابزارهایی که در دنیا رایج است و معمولاً برای مدیریت ریسک معاملاتی سهام در نظر می‌گیرند مانند اختیار خرید و فروش سهام، قراردادهای آتی، بحث فروش استقراضی و... در بازار ایران هنوز راه اندازی نشده است و بازار سرمایه ایران به لحاظ قابلیت جذب سرمایه گذار خارجی در حد و اندازه‌های بزرگ و اثر گذار در اقتصاد ناتوان است.» اما این همه موانع نیست. به اعتقاد کارشناسان: سرمایه‌گذاران خارجی معمولاً ۲ عامل ریسک و سود را در تعیین مکان سرمایه‌گذاری مد نظر قرار می‌دهند. هر چه میزان ریسک‌پذیری و خطر سرمایه‌گذاری کشور میزبان و سرمایه‌پذیر پایین‌تر بوده و امنیت سیاسی و اقتصادی در آن بیشتر برقرار باشد، تمایل برای سرمایه‌گذاری خارجی از سوی کشورهای سرمایه‌گذار بیشتر خواهد بود. از جمله شاخص‌های مطرح برای ارزیابی ورود سرمایه‌های خارجی از سوی سرمایه‌گذاران به کشور میزبان عبارتند از: ریسک سیاسی، ریسک سیاست‌های اقتصادی، ریسک ساختار اقتصادی، ریسک نقدینگی و ریسک خاص سرمایه‌گذاری شامل ریسک کاهش ارزش پول، ریسک بازپرداخت بدهی دولت و ریسک نظام بانکی است.

برآورد صندوق بین‌المللی پول از روند سرمایه‌گذاری

با همه این موانع و اشکالاتی که برخی مطرح می‌کنند اما گویا روند چندان هم منفی نیست که صندوق بین‌المللی پول نگاه مثبتی دارد. این صندوق در جدیدترین پیش‌بینی خود از دورنمای روند سرمایه‌گذاری خارجی در ایران، برآورد کرده است که حجم سرمایه‌گذاری خارجی در ایران تا پایان دولت دوازدهم یعنی نیمه نخست سال ۱۴۰۱ هجری شمسی به رقمی بالغ بر ۶ میلیارد دلار خواهد رسید و تحقق این میزان سرمایه‌گذاری خارجی در کشور بر اساس گزارش اخیر صندوق بین‌المللی پول، رشد بی‌سابقه‌ای در رشد سالانه این مولفه در کشور خواهد بود.

بدین معنی که سال مبنای بررسی این روند سال جاری و میزان سرمایه‌گذاری بالغ بر ۲ میلیارد دلار خواهد بود که این میزان در سال آینده به میزان ۵ میلیارد دلار تخمین زده شده است.

خارجی، در ارتباط با هشت هزار مگاوات تولید برق نیز مذاکراتی آغاز شده است؛ همچنین برای تولید ۲ هزار مگاوات برق نیز از صندوق توسعه ملی تامین اعتبار خواهد شد.

موانع سرمایه‌گذاری چیست؟

با همه این‌ها و اگرچه برجام توانست به نوعی راه بسته شده سرمایه‌گذاری خارجی را تا حد زیادی باز کند اما هنوز تا رسیدن به نقطه مطلوب سرمایه‌گذاری خارجی راه درازی مانده و بسیاری معتقدند که هنوز سنگ‌های زیادی بر سر این راه وجود دارد.

به اعتقاد صاحب نظران بزرگ ترین مشکل برای جذب سرمایه گذار خارجی در ایران بحث امنیت و ثبات سیاسی است. در همین زمینه حمید میرمعینی تحلیل گر بازار سرمایه به فرارو گفته است: «موانع سرمایه‌گذاری خارجی در ایران زیاد است که یکی از آنها بحث عدم شفافیت است؛ اما این مانع خیلی نمی‌تواند برای شرکت‌های خارجی دزدساز باشد؛ چون بر طبق قوانین داخل کشور این امکان وجود دارد که مالک نهایی شناسایی شود و از طریق آن انتقال مالکیت صورت بگیرد.»

به باور این کارشناس بازار سرمایه: «بزرگ ترین مشکل برای جذب سرمایه گذار خارجی در ایران بحث امنیت و ثبات سیاسی است که برای آنها خیلی اهمیت دارد که ایران دوباره وارد چالش‌های تحریم و محدودیت‌های مالی و معاملاتی نشود.»

به باور وی در درجه دوم بحث تغییرات نرخ ارز است و زیرساخت‌هایی که باید برای پوشش ریسک نرخ ارز وجود داشته باشد که در ایران فعلاً وجود ندارد مگر اینکه با راه اندازی بورس مشتقه‌های ارزی یا ابزارهایی همچون خرید فروش آتی ارز این امکان را فراهم کرد که سرمایه گذاران ریسک نوسانات نرخ ارز خود را پوشش دهند.

وی هم چنین افزوده است: «مانع دیگر بسترها، قوانین و مقررات سرمایه‌گذاری و حمایت‌هایی است که باید از سرمایه‌گذاری خارجی شود که اکنون ناکافی است؛ یعنی قوانین و مقررات و بسترهایی که وجود دارد برای اینکه پول‌های اثرگذار وارد بازار ایران شود کافی نیست.»

میرمعینی اما مانع دیگر را عدم عمق بازار سرمایه ایران به لحاظ نقدشوندگی و عمق معاملاتی دانسته و گفته است: «قرار باشد پول زیادی وارد بازار سرمایه ایران شود تقریباً خیلی از صنایع به حالت قفل در می‌آیند چرا که قابلیت جذب حجم عظیمی از پول را ندارند. دلیل این امر این است که تعداد شرکت‌های پذیرفته شده در داخل بورس خیلی کم است و میزان سهام شناور هم خیلی پایین است به

“

صندوق بین‌المللی پول در جدیدترین پیش‌بینی خود از دورنمای روند سرمایه‌گذاری خارجی در ایران، برآورد کرده است که حجم سرمایه‌گذاری خارجی در ایران تا پایان دولت دوازدهم یعنی نیمه نخست سال ۱۴۰۱ هجری شمسی به رقمی بالغ بر ۶ میلیارد دلار خواهد رسید و تحقق این میزان سرمایه‌گذاری خارجی در کشور بر اساس گزارش اخیر صندوق بین‌المللی پول، رشد بی‌سابقه‌ای در رشد سالانه این مولفه در کشور خواهد بود

”

گفت‌وگو با علیرضا دائمی؛ قائم‌مقام وزیر نیرو در امور بین‌الملل

جذب فاینانس و سرمایه‌گذاری خارجی؛ دو مقوله کاملاً جدا

“

کشور در سال‌های اخیر تحریم‌های سختی را از سر گذراند و به نتیجه رسیدن برجام برای اهالی صنعت نقطه عطفی به شمار می‌آید. با تحقق برجام، بسیاری از اصحاب صنعت برق امیدوار شدند، گشایش دروازه‌ها بتواند صنعت را از تنگنا و چرخه بسته‌ای که در آن گرفتار آمده نجات دهد و سرمایه‌های خارجی را به کشور سرازیر کند اما با گذر زمان برخی قائل به این شدند که وزارت نیرو بیش از آن که به جذب سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی رغبت نشان دهد، بر جذب فاینانس تمرکز کرده و این در حالی است که گره صنعت با جذب فاینانس گشوده نخواهد شد. اما قائم‌مقام وزیر نیرو در امور بین‌الملل بر آن است که جذب فاینانس مقوله‌ای جدا از جذب سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی است و این دو مدل جذب سرمایه، هر دو از نیازهای مهم کشور هستند. وی معتقد است توجه وزارت نیرو به جذب فاینانس هیچ تداخلی با جذب سرمایه‌های خارجی (FDI) ندارد و به همین دلیل نگرانی اصحاب صنعت برق بی‌جهت است. در ادامه، گفتگوی سستبران را با علیرضا دائمی، قائم‌مقام وزیر نیرو در امور بین‌الملل در این رابطه می‌خوانید:

”

سستبران اجازه دهید برای صرفه‌جویی در وقت، یک‌راست بر سر اصل مطلب برویم. سال‌هاست علی‌رغم تأکید مسئولان کشور بر ضرورت جذب سرمایه‌گذاری خارجی، ایران در قیاس با کشورهای همسایه موفقیت چشمگیری در این رابطه نداشته است. دلایل این امر از نگاه شما چیست؟

به هر حال باید پذیرفت که این فرایند به خاطر اعتمادی که می‌بایست برای سرمایه‌گذار خارجی ایجاد شود و همچنین به دلیل مقرراتی که به ضمانت‌نامه‌ها مربوط می‌شود، با سرعت زیادی انجام نمی‌شود.

البته در کشورهای همسایه ما نیز حجم زیادی از سرمایه وارد نمی‌شود؛ بنابراین آن‌ها نیز از این لحاظ شرایط چندان بهتری ندارند و حتی کشور ما نسبتاً وضعیت مساعدتری

می‌کنم که درست عمل کردن ما قطعاً باعث موفقیت می‌شود و نمونه این امر در رشد و توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر کاملاً مشهود است. ظرف یک سال اخیر تعدادی از طرح‌های نیروگاه تجدیدپذیر ما با سرمایه خارجی در کشور به بهره‌برداری رسیده است و تعداد بیشتری هم در دست ساخت است. سرمایه‌گذاران خارجی در مقوله احداث نیروگاه خورشیدی حتی نسبت به ساخت کارخانجات تجهیزات این نیروگاه‌ها اظهار تمایل کرده‌اند.

ستبران در سخنان خود اشاره‌ای به احداث نیروگاه تجدیدپذیر و توسعه این انرژی به کمک سرمایه‌های خارجی داشتید. لطفاً در این خصوص قدری به شکل آمار و ارقامی شفاف‌سازی بفرمایید.

این نوع انرژی در کشور ما صنعتی جوان محسوب می‌شود که سال‌هاست در دستور کار است اما متأسفانه به دلیل توجهی که به سوخت حرارتی مبذول می‌شد، کمتر به آن پرداخته شده بود. خوشبختانه در ۲-۳ سال اخیر توانسته‌ایم حدود ۱۳۰ مگاوات نیروگاه خورشیدی و بادی در کشور ایجاد کنیم که می‌توان گفت بیش از ۹۰ درصد آن با سرمایه‌گذاری خارجی یا تلفیق سرمایه داخلی و خارجی میسر شده است. همچنین در حال حاضر بیش از هزار مگاوات در شرف احداث است که مطابق پیش‌بینی‌ها بخش زیادی از آن تا پایان سال به نتیجه خواهد رسید.

علاوه بر این در قالب دو قرارداد بزرگ با کشورهای اروپایی در حال گسترش این نوع انرژی هستیم. یکی از این قراردادها با شرکت بریتانیایی کوئراکاس منعقد شد و در کشور انگلستان از آن رونمایی به عمل آمد که ۶۰۰ مگاوات سرمایه‌گذاری با مشارکت داخلی است و قرارداد دوم نیز اواخر مهرماه منعقد شد که شرکت‌های اتریشی در مرحله اول آن درخواست ایجاد ۱۸۰ مگاوات انرژی تجدیدپذیر کردند و اکنون در حال طی مراحل آن هستیم تا در طولانی‌مدت به یک پکیج ۲ هزار مگاواتی برسیم.

ستبران مواردی که به آن‌ها اشاره شد سرمایه‌گذاری مستقیم بوده‌اند یا فاینانس؟ تمامی موارد یادشده سرمایه‌گذاری مستقیم یا همان FDI است.

ستبران با توجه به اینکه به نظر می‌رسد مهم‌ترین چالش در جذب سرمایه‌های خارجی

را داراست؛ به جز برخی کشورهای نفتی که به دلایل خاص سرمایه‌گذاری بیشتری در آن‌ها می‌شود. اما الزامات سرمایه‌گذاری خارجی چیست؟ یکی از نکات مهم از این منظر شرایط ریسک‌پذیری کشور مقصد برای سرمایه‌گذار است. خوشبختانه در یکی دو سال اخیر ما از این لحاظ یک رتبه ارتقا یافته‌ایم و همین سبب شده است سرمایه‌گذاران بیشتری به کشور ورود کنند. اما یک مطلب را نباید فراموش کرد و آن این است که جلب اعتماد و ورود سرمایه‌گذار خارجی یک فرایند تدریجی است که اگر بخواهیم ماندگار و پایدار باشد باید بپذیریم با طمانینه انجام شده و چند سالی به طول انجامد. معمولاً فعالیت‌های هیجانی چندان پایدار نیست؛ چراکه هم سرمایه‌گذار می‌بایست فرصت لازم برای مطالعه قوانین و مقررات ما را داشته باشد و هم ما باید مهلت داشته باشیم که شرایط پذیرش سرمایه را در خود ایجاد کنیم.

از کشوری که در شرایط تحریم به سر برده است نمی‌توان انتظار داشت در یک بازه زمانی کوتاه خود را را شرایط بین‌المللی وفق دهد. بنابراین جذب سرمایه خارجی یک فرایند طولانی مدت است. نقطه شروع آن معرفی توانمندی‌های صنعت آب و برق ایران است؛ مرحله بعد جلب اعتماد سرمایه‌گذار است و نقطه سوم ایجاد آمادگی در طرفین است. من به صراحت اذعان می‌کنم که ما هنوز به عنوان سرمایه‌پذیر آمادگی لازم را پیدا نکرده‌ایم. طرح‌های ما باید قابلیت بیشتری برای جذب سرمایه پیدا کنند؛ ضمن اینکه می‌بایست معرفی بهتری از توانمندی‌های خود ارائه کنیم و مهم‌تر از همه اینکه مساله مابه‌التفاوت قیمت تمام‌شده و نرخ تکلیفی حل شود تا پاسخگوی سرمایه‌گذاران خارجی باشیم. بانک‌ها نیز از اهمیت ویژه‌ای برخوردار هستند. بانک‌های ما هنوز در صدور ضمانت‌نامه‌های لازم، مرادوات مناسب با سرمایه‌گذار و مرادوات مالی با دیگر کشورها هنوز با شرایط جهانی وفق داده نشده‌اند و این امر نیاز به یک بازه زمانی طولانی‌تر دارد.

در اینجا لازم می‌دانم به نکته‌ای مهم اشاره کنم. زمانی که به فرایند رشد انرژی‌های تجدیدپذیر و احداث نیروگاه تجدیدپذیر نگاه می‌کنیم، متوجه می‌شویم زمانی که درست عمل کنیم، طرح‌های ما برای سرمایه‌گذاران جذابیت لازم را داشته باشند و تضامین مناسب نیز از سوی دولت و بانک‌ها فراهم شود، حتماً به موفقیت خواهیم رسید. من روی این مطلب تأکید

۶۶

طبعاً کم‌کاری برخی بخش‌های
پایینی وزارت نیرو - چه واحدهای
ستادی و چه شرکت‌ها - از
عوامل کندکننده این فرایند
بوده‌اند اما گاهی باید حق بدهیم.
مدیران ما سال‌ها با گفتمان
سرمایه‌گذاری خصوصی آشنایی
چندانی نداشتند و طرح‌ها عمدتاً
از اعتبارات دولتی و درآمدهای
نفتی تأمین می‌شدند. بنابراین
نمی‌توان توقع داشت تغییرات به
سرعت حاصل شود

۶۷

ایجاد امنیت برای سرمایه‌گذاران است، به عقیده شما امنیت اقتصادی کشور از چه جهاتی مورد تهدید است؟

مباحث مربوط به برجام کماکان در حال گفت‌وگوست و برخی از سرمایه‌گذاران نسبت به بازگشت تحریم‌ها ابهام دارند و این می‌تواند یکی از موانع سرمایه‌گذاری باشد. نکته دوم مقررات موجود در کشور ماست. همانطور که اشاره شد - همانند آنچه در بخش تجدیدپذیر شاهد بوده‌ایم - وقتی ما در شرایط موجود جاذبه لازم را فراهم می‌کنیم، علی‌رغم مخاطرات مربوط به بازگشت تحریم‌ها سرمایه‌گذاران رغبت نشان می‌دهند. بنابراین بحث تحریم‌ها به‌تنهایی تعیین‌کننده نیست و مواردی از قبیل آمادگی طرح‌های ما برای سرمایه‌گذاری و مقررات موجود نیز در این رابطه منشاء اثر است.

ستبران آیا پس از برجام نسبت به ما قبل آن در میزان سرمایه‌گذاری خارجی توفیری حاصل شد؟

برجام زمینه را برای ایجاد اعتماد و فراهم آوردن زمینه‌ها برای حضور موسسات اروپایی فراهم کرد. در گذشته در زمینه سرمایه‌گذاری خارجی بیشتر از سوی کشورهای آسیایی اظهار تمایل می‌شد اما برجام حلقه سرمایه‌گذاران را گسترده ساخت. علاقمندی، حضور و شروع به سرمایه‌گذاری در طرح‌ها پس از برجام افزایش یافت. با این وجود همانطور که اشاره کردم سرمایه‌گذاری خارجی فرایندی طولانی‌مدت است.

ستبران تصور نمی‌کنید عوامل دیگری نظیر کم‌کاری و سهل‌انگاری برخی واحدهای دولتی نیز در طولانی شدن فرایند سرمایه‌گذاری خارجی نقش ایفا کرده‌اند؟

طبعاً کم‌کاری برخی بخش‌های پایی وزارت نیرو چه واحدهای ستادی و چه شرکت‌ها از عوامل کندکننده این فرایند بوده‌اند اما گاهی باید حق بدهیم. مدیران ما سال‌ها با گفتمان سرمایه‌گذاری خصوصی آشنایی چندانی نداشتند و طرح‌ها عمدتاً از اعتبارات دولتی و درآمدهای نفتی

تامین می‌شدند. بنابراین نمی‌توان توقع داشت تغییرات به سرعت حاصل شود. من اذعان می‌کنم یکی از نیازهای مهم ما دوره‌های آموزشی برای مدیران دولتی و همکاری با مشاوران خارجی به منظور جذب سرمایه‌گذاران خارجی است. تصور من این است که برخورداری از یک مشاور بین‌المللی در این راستا لازم است.

ستبران برخی معتقدند امروز که با کاهش حجم تحریم‌ها زمینه برای جذب سرمایه‌های خارجی فراهم شده است، رویکرد وزارت نیرو جذب فاینانس‌های ترکی و چینی است. آیا با چنین نگاهی موافقتی از دیدگاه شما آیا فاینانس راه‌حل مناسبی برای کسری بودجه صنعت برق است؟

به عقیده من فاینانس و سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی اساساً دو نحوه تامین مالی منفک از هم هستند. این دو نه رقیب هم هستند و نه توجه به یکی از آن‌ها مانع توجه به دیگری است؛ چراکه این دو، دو مقوله و حوزه جداگانه هستند و از فرمول‌های متفاوتی تبعیت می‌کنند. ما در فاینانس عمدتاً از ردیف‌های اعتباری خود استفاده می‌کنیم. در گذشته ما ردیفی با کشور چین داشتیم که بسیاری از طرح‌ها در قالب آن انجام می‌شد. امروز نیز با کشور چین و کشور کره جنوبی ردیف‌هایی داریم. همچنین با کشورهای اروپایی نظیر اتریش و دانمارک موافقت‌نامه‌هایی بسته‌ایم که همه آن‌ها توسط وزارت اقتصاد و دارایی صورت گرفته است.

طرح‌هایی که در آن‌ها از خطوط اعتباری استفاده می‌شود، عموماً جایگزین اعتبارات دولتی می‌شوند؛ چراکه از سوی دولت تعهد می‌شود که پس از دوره ساخت و دوره تنفس بازپرداخت آن‌ها صورت گیرد.

بنابراین سرمایه‌گذاری خارجی و فاینانس دارای دو مأموریت جداگانه هستند. فاینانس خارجی برای طرح‌هایی که دولت تعهد اجرا و بازپرداخت آن‌ها را دارد و می‌خواهد از منابع مالی برای سرعت بخشیدن به طرح‌ها بهره‌گیری کند، مأموریت دارد و سرمایه‌گذاری خارجی مستقیم از طریق سرمایه‌گذاران

مشارکت نشده است. این طرح‌ها به همان دلیل که گفته شد، دارای جاذبه لازم نیستند.

ستبران عملکرد دولت دوازدهم را در زمینه جذب سرمایه‌گذاری خارجی بیهوده در بخش برق- چگونه ارزیابی می‌کنید؟ آقای روحانی به طور کلی در کمیسیون اقتصاد، شورای اقتصاد و همچنین در مجموعه‌های عمومی نظیر مقر سازمان ملل به جذب سرمایه‌های خارجی اشاره می‌کنند. جذب سرمایه خارجی از دغدغه‌های مهم دولت بوده و به‌درستی در حال پیگیری است. در حوزه صنعت برق نیز در جلسات گوناگون تشویق‌های لازم برای پیگیری جذب سرمایه خارجی مستقیم دیده شده است.

قانون در برنامه ششم توسعه مجموعه وزارتخانه‌ها را مکلف کرده است روی هم رفته، سالانه برای جذب ۳۰ میلیارد دلار سرمایه خارجی آمادگی داشته باشند. در نتیجه قانون این اجازه را داده و هم جناب آقای دکتر روحانی و هم جناب آقای دکتر جهانگیری در این زمینه اهتمام دارند.

ستبران با توجه به اینکه مهم‌ترین مشکل صنعت برق مابه‌التفاوت قیمت تمام‌شده و نرخ تکلیفی فروش برق است، علت عدم پیگیری این موضوع از سوی ریاست جمهوری و معاون اول رییس‌جمهور چیست؟

این موضوع حتماً از سوی ریاست جمهوری و معاون اول ایشان در حال پیگیری است. من به عنوان معاون وزیر نیرو در چهار سال گذشته و قائم‌مقام وزیر نیرو در حال حاضر، شاهد این پیگیری‌ها بوده‌ام. اما باید بپذیریم بحث تعرفه‌ها شامل دو بخش است و وجه اصلی آن‌ها مسائل اجتماعی است. اگر قیمت واقعی هر کیلووات ساعت برق را باتوجه به حداقل قیمت آن در دنیا ۲۴۰ تومان فرض کنیم، در حال حاضر از مردم ۶۵ تومان دریافت می‌شود و این رقمی کمتر از یک‌چهارم قیمت واقعی است. با این وجود با اعتراضات زیادی از سوی مردم مواجه هستیم و شاید علت آن این است که درآمد برخی لایه‌های آسیب‌پذیر کشور در حدی نیست که بتوانند از پس قیمت

بخش سرمایه‌گذاری خارجی قرار گیرند و بار دولت کاهش یابد.

ستبران اگر ممکن است به صورت آمار و ارقامی بفرمایید چه مقدار فاینانس و چه مقدار سرمایه خارجی مستقیم جذب شده است؟ همانگونه که گفته شد، در فاینانس از ردیف‌های اعتباری استفاده می‌شود. طرح‌های فاینانس طرح‌های بزرگی هستند که مدت زمان ساخت آن‌ها بین ۲ تا ۵ سال است و زمان آماده‌سازی فاینانس آن‌ها نیز به خودی خود زمان‌بر است. پس بازه‌های زمانی بلندمدت هستند؛ بنابراین ممکن است نقطه شروع آن‌ها سال‌ها پیش بوده باشد اما به صورت جاری در حال اجرا هستند. به عنوان مثال در حال حاضر دو نیروگاه بزرگ در قسمت جنوبی کشور از طریق خط اعتباری روسیه فاینانس می‌شود و در حال اجراست. هریک از این نیروگاه‌ها بالای هزار میلیارد تومان سرمایه‌گذاری دارند. درمورد طرح‌های آبی نیز وضعیت به همین شکل است. ما با شرکت‌هایی از کشور کره جنوبی یا ژاپن بر سر چند طرح بزرگ آبی که واجد شرایط فاینانس‌پذیری هستند، در حال مذاکره هستیم که می‌بایست در نهایت توسط اگزیم بانک کره جنوبی نهایی شده و در قالب خط اعتباری مرتبط قرار بگیرند.

در رابطه با سرمایه‌گذاری خارجی مستقیم یا FDI هم اگر بخواهم آماری ارائه کنم باید بگویم فقط در یک سال گذشته (۶ ماه آخر سال ۹۵ و ۶ ماه نخست سال ۹۶) بیش از ۱۰۰ مگاوات نیروگاه بادی و خورشیدی به نتیجه رسیده که رقم آن چیزی حدود ۱۰۰ میلیون دلار است. البته رقمی که اعلام شده طبعاً خیلی بالاتر است؛ مثلاً رقم موافقتنامه کوثرکاس به تنهایی ۶۰۰ میلیون دلار است. اما آنچه ذکر شد مربوط به قراردادهایی است که تاکنون اجرایی شده است.

اما درخصوص بخش غیرتجدیدپذیر در یک سال گذشته سرمایه‌گذاری خارجی مستقیم نداشته‌ایم. علت آن نیز اختلاف قیمت تعرفه‌های تکلیفی و هزینه تمام‌شده است. متأسفانه با وجود اینکه در مذاکرات به سرمایه‌گذاران پیشنهاد شده، کسی حاضر به

بخش خصوصی و بدون دخالت‌های مستقیم دولت اتفاق می‌افتد. در سرمایه‌گذاری خارجی مستقیم دولت تنها به عنوان تسهیل‌گر دخالت دارد و تسهیلات و مجوزهای لازم را فراهم می‌آورد.

ستبران در نتیجه با تمرکز بر روی جذب فاینانس خارجی، از توجه به جذب سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی کاسته نمی‌شود؟

خیر، من چنین رویکردی ندارم. همانگونه که توضیح داده شد این دو، دو حوزه جدا هستند و نمی‌توانند رقیب هم باشند. به عنوان مثال هیچ شرکت بین‌المللی یا موسسه مالی در دنیا حاضر نیست سد ملاصدرا را برای ما بسازد؛ چراکه آب این سد با تعرفه فوق‌العاده ناچیزی در شبکه پایین‌دست توزیع می‌شود و درآمدهای آن اساساً کفاف بهره‌برداری آن را هم نمی‌دهد؛ تا چه رسد به بازگشت سرمایه. در نتیجه این طرح در زمره ماموریت‌های دولت قرار می‌گیرد.

عکس این موضوع هم صادق است. به عنوان مثال در رابطه با نیروگاه خورشیدی که اخیراً با کمک یک موسسه مالی اروپایی در جرقویه اصفهان احداث شد، دولت هیچ نقشی در تأمین سرمایه نداشت. بنابراین این دو محیط کاملاً متفاوت هستند. ما تلاش می‌کنیم بخش خصوصی را در اجرای طرح‌ها ترغیب کنیم؛ یعنی حتی‌المقدور طرح‌ها را به گونه‌ای تعریف کنیم که در

واقعی برآیند.

در هر صورت نخستین درخواست وزارت نیرو در آغاز دولت یازدهم حل مشکل مابه‌التفاوت بوده است و در دولت دوازدهم نیز همین خواسته را خواهیم داشت. اما در اینجا یک تناقض ایجاد شده است. وزارت نیرو خواهان اصلاح تعرفه‌هاست و تلاش خود را می‌کند تا دست‌کم قیمت برق را به قیمت منطقه‌ای آن برساند. اکنون قیمت برق در عراق ۱۲ سنت (۵۲۰ تومان) است. قیمت برق در افغانستان ۱۰ سنت (حدود ۴۰۰ تومان) است. این بدان معناست که مردم در افغانستان برای هر کیلووات ساعت برق ۴۰۰ تومان پرداخت می‌کنند و مردم ایران ۶۵ تومان! ما از مردم ایران حتی هزینه انتقال و توزیع را که حدود ۱۰۰ تومان است، دریافت نمی‌کنیم. به هر حال باید این مساله را در نظر بگیریم که امروز آب و برق در زمره مسائل فنی نیستند؛ بلکه جزو مسائل اجتماعی و اقتصادی به حساب می‌آیند. اکنون سید سرمایه‌گذاری ما آمادگی این را دارد که به سمت صنعت برق بیاید اما نگرانی بازگشت سرمایه همواره وجود دارد. شواهد ظاهری نشانگر آن است که ما تاکنون در بازپرداخت طرح‌های تولید حرارتی چندان موفق نبوده‌ایم و همین سبب بی‌اعتمادی شده است. اما داستان در تولید برق تجدیدپذیر به گونه‌ای دیگر است.

ستبران اما به هر حال یک روز باید این اتفاق رخ دهد و قیمت برق به نرخ واقعی خود برسد. بالاخره تصمیم دولت چیست؟ تا چه زمانی این اقدام را عقب خواهد انداخت؟

تصور من این است که موفقیت دولت در این است که مطابق برنامه پنجم توسعه این توازن را ایجاد کند. البته این کاری بسیار دشوار است. ما در ۱۰ سال اخیر درخصوص بنزین این کار را انجام دادیم. ۱۰ سال پیش هر لیتر بنزین حدود ۱۰۰ تومان بود. امروز مردم پرداخت قیمت واقعی بنزین را تا هزار تومان - که هنوز نسبت به کشورهای همسایه کمتر است - پذیرفته‌اند. به هر حال این‌ها سرمایه ملی ماست. ما می‌توانیم از سرمایه ملی اعم از آب، برق یا بنزین استفاده غیربهرینه کنیم یا آن را به ایجاد اشتغال و فراهم‌سازی رفاه برای نسل آینده اختصاص دهیم. می‌توانیم سوخت، آب و برق را رایگان سازیم تا اندوخته‌ای برای نسل‌های آینده باقی

نماند و می‌توانیم با تعرفه‌های واقعی سختگیری کنیم تا منابعی برای رفاه عمومی و نسل آینده بماند. باید دید مردم کدام‌یک را می‌پسندند. نرخ، میزان و شاخصی است که به ما برای مصرف علامت می‌دهد. زمانی که آب و برق رایگان است، به مردم علامت داده می‌شود که به راحتی مصرف کنند و عکس این امر نیز صادق است. به وسیله نرخ و تعیین ارزش کالا، مقدار مصرف کنترل می‌شود. ما ارزان‌ترین آب و برق دنیا را دارا هستیم و نتیجتاً جزو پرمصرف‌ترین‌های دنیا در انرژی هستیم. براساس گزارشی که مجله اکونومیست منتشر کرد، شدت انرژی ایران بالاترین در دنیاست و در بعضی موارد ۴ برابر شدت انرژی برخی کشورهاست. اگر یک کشاورز بداند اشتغال فرزند او منوط به واقعی شدن قیمت آب و برق است، در برابر این تغییر مقاومت نخواهد کرد. اگر رسانه این فرصت را بدهد و مقاومت نکند، دولت این توازن را ایجاد می‌کند.

ستبران به بحث اصلی بازگردیم؛ آیا بنگاه‌ها و تشکلهای اقتصادی می‌توانند در جذب سرمایه‌های خارجی نقشی ایفا کنند؟ تشکلهای و بنگاه‌های اقتصادی می‌توانند نقش بسیار مهمی ایفا کنند؛ چراکه اولین سوال سرمایه‌گذاران خارجی درخصوص بنگاه‌های اقتصادی است. معامله با سرمایه‌گذاران خارجی یک معامله دوطرفه نیست؛ بلکه سه‌طرفه است و یک سر مهم آن بنگاه‌های اقتصادی هستند. این بنگاه‌های اقتصادی هستند که قرار است شریک تجاری سرمایه‌گذاران خارجی باشند. بنگاه‌های اقتصادی می‌توانند هم به عنوان انتقال‌دهنده، دریافت‌کننده و تنظیم‌کننده منابع مالی عمل کنند و هم به عنوان مشارکت‌کننده در سرمایه‌گذاری نقش ایفا کنند. در همه جای دنیا زمانی که سرمایه‌گذاران خارجی وارد یک کشور می‌شوند، یک بنگاه اقتصادی با حضور خود نقش عاملیت خود را اعلام می‌کند و ساختارهای اقتصادی و مدل‌های مالی را بررسی و توجیه می‌کند تا اطمینان خاطر را برای سرمایه‌گذار خارجی فراهم کند.

ستبران گمان می‌کنید سندیکای صنعت برق ایران به عنوان یک تشکل اقتصادی در راستای جذب سرمایه‌گذاران خارجی به خوبی عمل کرده است یا خیر؟

در زمینه جذب سرمایه‌گذاران خارجی، خیر، سندیکای صنعت برق ایران هنوز به سطح قابل قبول هم نرسیده و در سطحی متوسط عمل کرده است. سندیکای صنعت برق ایران باید بسیار بیشتر نقش ایفا کند تا بتوان قابلیت‌های مالی را بین سرمایه‌گذار خارجی، سرمایه‌گذار داخلی و موسسات مالی ایجاد کرد. تصور من این است که سندیکای صنعت برق ایران هنوز خیلی کار دارد.

ستبران از دیدگاه شما وزارت نیرو امکان ایفای نقش بیشتر را ایجاد کرده و سندیکا کم‌کاری می‌کند؟ یا بخش‌هایی از وزارت نیرو مانع حرکت بیشتر سندیکا شده‌اند؟

لازمه جذب سرمایه خارجی چند مولفه است. یکی از این مولفه‌ها ستاد وزارت نیرو و زیرمجموعه‌های دولتی هستند که هنوز آمادگی کامل را ندارند. مورد دیگر بانک‌ها هستند که آن‌ها نیز آمادگی کامل را دارا نیستند. مورد سوم نیز سندیکاها یا حتی مجموعه‌های سرمایه‌گذاری داخلی ما هستند که باید جاذبه‌های لازم را ایجاد کنند و آن‌ها نیز هنوز آمادگی کامل را ایجاد نکرده‌اند. سندیکای صنعت برق ایران نیز جدا از خود صنعت نیست و کلیت صنعت هنوز به آمادگی لازم برای جذب سرمایه‌گذاری خارجی نرسیده است و به همین دلیل اشاره کردم نیازمند جذب همکاری موسسات و مشاوران بین‌المللی هستیم که در این کار خبره هستند. البته وجه مثبت این مساله این است که ما در ۴ سال آتی کار سنگینی داریم.

ستبران اگر گمان می‌کنید نکته‌ای ناگفته باقی مانده است، لطفاً بفرمایید.

ما بعضی مواقع که دچار سختی و دشواری می‌شویم، گاهی به فرافکنی مبادرت می‌ورزیم. پیشنهاد من این است که سندیکا، بانک‌ها و دولت به عنوان مولفه‌های اصلی کار باید پای کار بیایند و حتی مذاکرات سه‌جانبه داشته باشند تا فرایند را تسریع کنند. هریک از ما می‌بایست تلاش کنیم نقش خود را بهتر ایفا کنیم. فرافکنی و تقصیر را به گردن هم انداختن آسان‌ترین پاسخ است اما بهترین کار نیست. سندیکای صنعت برق ایران در ایجاد این مفاهیم چندجانبه می‌تواند تاثیر به‌سزایی داشته باشد.

پیام باقری؛ نایب‌رئیس هیات‌مدیره سندیکای صنعت برق ایران

پروژه‌های نیمه‌تمام، زائیده ضعف بازار سرمایه‌گذاری

مستقیم

خارجی در واقع موثرترین و واقعی‌ترین نوع سرمایه‌گذاری قلمداد می‌گردد و یکی از چرخه‌های اقتصاد جهانی نیز به‌شمار می‌رود. در این روش، سرمایه‌گذاران بصورت مستقل یا مشارکتی در تولید محصول، استخراج مواد اولیه، انتقال تکنولوژی و دانش فنی، راه اندازی زیرساخت‌ها و انواع دیگر فعالیت‌های اقتصادی در کشور میزبان حضور می‌یابند. بدین ترتیب انتقال فن آوری‌های مدرن و دانش فنی روزآمد، موجبات صرفه‌جویی و بهینه‌سازی در مقیاس اقتصاد کلان کشور میزبان را فراهم ساخته و با کاهش هزینه‌های اولیه و همچنین هزینه‌های فرصت، قدرت رقابت‌پذیری در عرصه بین‌الملل را ارتقا می‌بخشد و با ایجاد بستر مناسب جهت حضور شرکت‌های بزرگ چند ملیتی سرمایه‌گذاری، نه تنها بازار بزرگی برای محصولات داخلی مهیا می‌کند و سود سرشاری را از این محل به سمت سیستم اقتصادی کشور میزبان رهنمون می‌سازد بلکه تجارب ارزنده‌ای در زمینه دانش نوین مدیریت را به

تولید

و عرضه کالا را به دنبال دارد و از هدررفت منابع و افزایش بی‌رویه قیمت‌ها جلوگیری کرده، امکان بهبود تراز تجاری را فراهم می‌کند. سرمایه‌گذاری خارجی به دو بخش مستقیم و غیر مستقیم تقسیم می‌شود. از منظر آنکتاد (کنفرانس تجارت و توسعه سازمان ملل)، سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی عبارت است از سرمایه‌گذاری که متضمن روابط اقتصادی بلند مدت با نگرش حفظ منافع پایدار و کنترل واحد اقتصادی مقیم در یک کشور به واحد اقتصادی مقیم در کشور دیگر باشد. سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی متضمن ثبات بیشتر در فرآیند سرمایه‌گذاری است و به‌دلیل چسبندگی بالای آن به سیستم اقتصادی کشور میزبان، خروج آن در شرایط مواجهه با بحران‌های اقتصادی با صعوبت و سختی امکان پذیر خواهد بود ضمن اینکه تعهدات دولتی در این نوع سرمایه‌گذاری عمدتاً کاربردی ندارد لذا از هر حیث به نفع کشور میزبان خواهد بود. سرمایه‌گذاری

جریان

سرمایه‌گذاری خارجی از شاخص‌های مهم فرآیند جهانی شدن اقتصاد به‌شمار می‌رود و امروزه بسیاری از کشورهای جهان به‌واسطه عدم تکافوی منابع داخلی، تمایل جدی به جذب سرمایه‌گذاری‌های خارجی دارند. سرمایه‌گذاری خارجی متغیری کلیدی در جهت توسعه محسوب می‌شود چراکه برای هر دو طرف عرضه و تقاضا منشا آثار مثبت است و پویایی و رشد اقتصادی را در پی دارد. از نقطه نظر کارشناسان اقتصادی، سرمایه‌گذاری خارجی یکی از مهمترین پدیده‌های اقتصادی قرن حاضر است به گونه‌ای که نرخ رشد آن به‌ویژه در سه دهه اخیر از نرخ رشد سایر شاخص‌های اقتصادی از قبیل تجارت، صادرات، تولید ناخالص ملی و... سبقت گرفته و پس از مالکیت خصوصی از بیشترین اهمیت در عرصه اقتصاد برخوردار است چرا که از یک سو اشتغال‌زایی را تقویت می‌کند و از دگرسو افزایش

می‌شود

که بر نقش کمرنگ بازار سرمایه‌گذاری و ایضا سرمایه‌گذاری خارجی در تامین منابع مالی دلالت دارد. به همین دلیل اکنون شاهد پروژه‌های نیمه تمام و سرمایه‌گذاری‌های به تعویق افتاده وسیع در تمام حوزه‌های اقتصادی کشور هستیم. صنعت برق با میانگین رشد تقاضای ۶ درصد می‌بایست حداقل سالی ۵۰۰۰ مگاوات ظرفیت جدید نیروگاهی و متناسب با آن خطوط انتقال و شبکه‌های توزیع احداث کند که مستلزم ۱۸ تا ۲۰ هزار میلیارد تومان سرمایه‌گذاری است، همچنین پروژه‌های متعددی نیز در حوزه کاهش تلفات، افزایش راندمان، انرژی‌های نو و بهینه سازی مصرف انرژی در انتظار تامین مالی هستند حال آنکه وزارت نیرو منابع لازم را در اختیار نداشته و در عین حال به نظام بانکی و بخش خصوصی بدهی دارد. سایر صنایع نیز از جمله توریسم، حمل و نقل، فولاد، کشاورزی و... به همین ترتیب نیازمند تامین منابع مالی جهت سرمایه‌گذاری در طرح‌های توسعه و تکمیل پروژه‌های نیمه تمام هستند لذا ضرورت هموار کردن مسیر جذب سرمایه‌گذاری خارجی به کشور بر کسی پوشیده نیست و برای نیل به این مهم ضروری است موانع و مشکلات پیش روی ورود سرمایه‌گذاران خارجی به سرعت مرتفع شوند.

سرمایه‌گذاران خارجی برای انتخاب بازار مناسب به مولفه‌های

شاخص‌های

کلان اقتصادی در سال‌های اخیر از دگر سو، نه تنها تأثیرات نامطلوبی بر اقتصاد کشور داشته بلکه موجب عدم اطمینان به بازار ایران از نگاه سرمایه‌گذاران خارجی برای ورود به این بازار شده است. سهم ایران از جذب سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی در سال‌های اخیر روندی نزولی داشته تا آنجا که به نقل از آخرین گزارش آنگتاده، ایران در سال ۲۰۱۵ تنها به جذب ۲ میلیارد و ۵۰ میلیون دلار از ۱۷۶۰ میلیارد دلار رقم کل سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی نایل آمده یعنی تقریباً یازده صدم درصد از کل سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی انجام شده در دنیا که این رقم به توجه به جایگاه اقتصادی کشورمان بسیار ناچیز است آن هم در شرایطی که کشورهایی با اقتصاد به مراتب کوچکتر از ما در جذب سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی موفق‌تر عمل کرده‌اند و این در حالی است که سهم جذب سرمایه‌گذاری خارجی در تحقق رشد اقتصادی ۸ درصد تعریف شده در برنامه ششم توسعه بالغ بر ۵۰ میلیارد دلار در سال در نظر گرفته شده است.

علی‌رغم اینکه همچنان نامساعدترین مولفه فضای کسب‌وکار که فعالین اقتصادی با آن دست به گریبان هستند صعوبت تامین منابع مالی به‌ویژه از طریق نظام بانکی است، لیکن به‌دلیل ضعف کارکرد سایر بازارها، منابع مالی مورد نیاز فعالان اقتصادی همچنان عمدتاً از بازار محدود پول تامین

سیستم

مدیریتی کشور منتقل می‌کند و نهایتاً ارتقای برندهای داخلی به برندهای بین‌المللی را در پی خواهد داشت.

اما سرمایه‌گذاری غیر مستقیم خارجی به آن دسته از سرمایه‌گذاری‌هایی اطلاق می‌شود که از طریق خرید اوراق بهادار و سهام، خرید اوراق قرضه، فاینانس، سپرده‌گذاری و امثالهم صورت می‌پذیرد. در این حالت سرمایه‌گذاری دخالت و نقشی در مدیریت سرمایه‌گذاری خود نداشته و ضمن ایجاد تعهد برای دولت میزبان مبنی بر تضمین سرمایه‌گذاری (فارغ از اثربخش بودن یا نبودن آن)، با زحمت کمتری قادر است سرمایه‌گذاری خود را از جریان مالی کشور میزبان خارج کند لذا به‌طور طبیعی اولویت اول جذب سرمایه‌گذاری خارجی در هر کشوری، روش سرمایه‌گذاری مستقیم باشد گرچه سرمایه‌گذاری غیر مستقیم نیز اثرات مفید اقتصادی را به دنبال خواهد داشت.

اقتصاد ایران نیز از قاعده نیاز به جذب سرمایه‌گذاری خارجی مستثنی نیست به‌ویژه در مقطع کنونی که از کمبود منابع مالی در مضیقه و تنگنا قرار دارد. کاهش درآمدهای دولت، اقتصاد بانک‌محور، فاصله گرفتن از جامعه جهانی، تضعیف بنیه بخش خصوصی و بسیاری موارد دیگر از یک طرف و نوسان در تصمیمات، اعمال تغییرات پی‌درپی در سیاست‌های مالی و پولی و فراز و فرودهای مستمر

متعددی توجه می‌کنند که عمدتاً شامل سه مولفه اقتصادی، سیاسی و حقوقی است. در بخش مولفه‌های اقتصادی، جذابیت محیط سرمایه‌گذاری و تامین منافع طرفین برای سرمایه‌گذاری بسیار مهم است که با توجه به شرایط صنعت کشور میزبان و همچنین شرایط آن صنعت در کشورهای رقیب تعیین می‌شود. هرگاه رویکردهای اقتصادی مشتمل بر سیاست‌های پولی و مالی، سیاست‌های ارزی و سیاست‌های ناظر بر مقررات هم‌راستا با ایجاد فضای پویای اقتصادی باشند، میزان ریسک سرمایه‌گذاری کاهش یافته و جریان ورود سرمایه‌گذاری‌های خارجی به داخل کشور شدت پیدا می‌کند. کاهش مداخلات دولت در بازارهای مالی و واگذاری تعیین قیمت در بازار عرضه و تقاضا، گرایش به نظام ارز تک‌نرخ، آزادسازی تجارت خارجی و انطباق نظام تعرفه‌ای با استانداردهای جهانی نیز جذابیت‌های سرمایه‌گذاری خارجی را بالا می‌برند. در عین حال پایین بودن هزینه‌های تولید در کشور میزبان فضای مطلوبی را برای حضور سرمایه‌گذاران خارجی بوجود می‌آورد و در کنار آن وجود زیرساخت‌های مناسب حمل و نقل، تامین ملزومات اولیه از قبیل آب، برق، ارتباطات، بهداشت و غیره که از جمله وظایف سخت‌افزاری دولت محسوب می‌شوند، رغبت بیشتری برای سرمایه‌گذاری ایجاد می‌کنند. محدود کردن انحصارات دولتی و وجود نهادهای تنظیم‌کننده و نظارت‌کننده بر انحصارات از جمله سایر عوامل موثر بر جذب سرمایه‌گذاری خارجی در حوزه اقتصاد قلمداد می‌گردند. اما در بخش معیارهای سیاسی، ریسک سلب مالکیت از مهمترین دغدغه‌های سرمایه‌گذاری خارجی محسوب می‌شود که لازم است تضمین لازم از طرف دولت در این خصوص به سرمایه‌گذاری داده شود ضمن اینکه تغییرات پی‌درپی و غیرمنتظره سیاست‌ها، قوانین، مقررات و دستورالعمل‌ها مترادف با غیرقابل اعتماد بودن محیط کسب و کار برای یک سرمایه‌گذاری خارجی است. در بخش مولفه‌های حقوقی، قاعده جبران خسارت موثر در قالب قراردادهای حقوقی مناسب بالطبع امکان کنترل و برنامه‌ریزی سرمایه‌گذاری خارجی نسبت به سرمایه‌گذاری خود را بالا برده و ضمن رقابتی شدن بازار، اطمینان خاطر از حمایت یکسان و بی‌طرف و لغو هر گونه امتیاز نابرابر را نزد سرمایه‌گذاری خارجی تقویت می‌کند.

شایان ذکر اینکه شاخص‌های خرد و کلان فضای کسب و کار تاثیر مستقیم بر کاهش یا افزایش هزینه‌های انجام یک فعالیت اقتصادی دارند و رتبه

بین‌المللی یک کشور در فضای کسب و کار نمایانگر توانایی رقابت با سایرین در جذب سرمایه‌گذاری خارجی است که از این منظر نیز فضای کسب و کار ایران در مقایسه با کشورهای منطقه از رتبه‌های مناسبی در شاخص‌های مربوطه برخوردار نیست و همین امر بر وجود موانع جذب سرمایه‌گذاری خارجی دلالت می‌کند. مضافاً اینکه محدودیت‌های بازار پول و سرمایه‌گذاری و روزآمد نبودن سیستم بانکی کشور، جذب سرمایه‌گذاری خارجی را به‌طور جدی تحت‌الشعاع قرار می‌دهند چراکه جذب مستمر و پایدار منابع خارجی مستلزم دسترسی آسان و قانونمند به بازارهای سرمایه‌گذاری و بورس و بازارهای پولی و اوراق قرضه است تا سرمایه‌گذاری نسبت به حفظ قدرت کنترل بر منابع مالی‌اش اطمینان حاصل کند. یکی از الزامات تاثیرگذاری مثبت بر ورود سرمایه‌گذاری خارجی و نتیجتاً رشد اقتصادی، وجود بازارهای پولی و مالی توسعه‌یافته است. در همین ارتباط ذکر این نکته ضروری است که انباشت سرمایه‌گذاری در مفهوم کلاسیک از محورهای رشد اقتصادی در کشورهای در حال توسعه محسوب می‌شود که یکی از روش‌های تامین آن، جذب منابع مالی خارجی است. سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی بدلیل برخورداری از مزایایی همچون انتقال فناوری و تکنولوژی، بازاریابی نوین، توسعه صادرات غیر نفتی، اشتغال‌زایی، انتقال تجارب و شیوه‌های روزآمد مدیریتی، اتصال به بازارهای جهانی، ارتقای کیفیت تولیدات و امثالهم، منبع مناسبی برای انباشت سرمایه‌گذاری و ارتقای رشد اقتصادی محسوب می‌شود که این امر در گرو بازارهای پولی و مالی توسعه یافته است.

مواجهه سرمایه‌گذاری با ساختار اداری بوروکراتیک از دیگر چالش‌های پیش روی امر جذب سرمایه‌گذاری خارجی محسوب می‌شود. تمرکز مسئولیت‌ها در واحدهای ستادی پایتخت، صرف وقت و انرژی فراوان در اخذ مجوزهای مورد نیاز، دیوان‌سالاری حاکم بر نظام اداری، بهره‌وری پایین نیروی انسانی، ضعف تخصص و دانش امور بین‌الملل در ادارات، عدم توجه به اهمیت موضوع سرمایه‌گذاری خارجی و مواردی از این دست عملاً اشتیاق به سرمایه‌گذاری در ایران را کاهش می‌دهد. وجود مقررات و قوانین متعدد دست و پاگیر و گاه مزاحم و متناقض و حضور مراجع و نهادهای موازی و مشابه، همچنین مشکلات قانون کار، تامین اجتماعی، نظام مالیاتی و بهره‌برایی بانکی، هزینه تمام شده فعالیت‌های اقتصادی را در کشور بالا

می‌برد آن هم در بستر یک اقتصاد دولتی که ذاتاً انحصارات دولت بر آن غلبه دارد.

نوسانات نرخ ارز و چند نرخ بودن آن، دغدغه مهم دیگر سرمایه‌گذاری خارجی به حساب می‌آید چراکه که هر گونه تلاطم در نرخ ارز می‌تواند زحمات چندین ساله یک سرمایه‌گذاری خارجی را با خطر مواجه کند، همچنین با توجه به چند نرخ بودن ارز، سرمایه‌گذار در نحوه محاسبه نرخ سرمایه‌گذاری و برداشت اصل و سود سرمایه‌گذاری خود سردرگم و بالاتکلیف است، لذا مادامی که ثبات نسبی بر روند ارز حاکم و نظام ارز تک‌نرخ مستقر نشود، توجه سرمایه‌گذاران خارجی به‌طور جدی جلب نخواهد شد گرچه به نظر می‌رسد تک‌نرخ شدن نرخ ارز و مدیریت شناور آن در نظام عرضه و تقاضا از طریق راهاندازی بورس ارز به ایجاد تعادل و ثبات نسبی در بازار ارز و پوشش معاملات ارزی منجر شود.

خاطر نشان می‌سازد بازنگری و ترمیم زیرساخت‌های اقتصادی کشور مستلزم جذب سرمایه‌گذاری خارجی است که میبایست با رویکرد تقویت منافع ملی و با هدف توسعه اقتصادی صورت پذیرد بنابراین ضروری است سیاست‌های این بخش معطوف به جذب سرمایه‌گذاری‌های مکمل استراتژی توسعه‌ای کشور باشند و بخش‌هایی را در بر گیرند که در آن از بیشترین مزیت‌های نسبی برخورداریم از جمله صنعت برق کشور که یکی از مستعدترین بخش‌های جلب سرمایه‌گذاری خارجی در مقام مقایسه با کشورهای منطقه و حتی بسیاری از کشورهای جهان است.

بالاترین ظرفیت نصب شده نیروگاهی در منطقه و رتبه چهاردهم در دنیا، انباشت نیروی انسانی ماهر و متخصص در رشته‌های فنی و مهندسی، قابلیت بهره‌برداری از منابع انرژی و مواد پایه و تبدیل آنها به ارزش افزوده بالا، واقع شدن در منطقه‌ای با تقاضای وسیع، وجود پروژه‌های متعدد و متنوع در تمام حوزه‌های تولید و انتقال و توزیع و برخورداری از منابع خدادادی فراوان در حوزه انرژی‌های تجدیدپذیر تنها بخشی از استعدادهای جذب سرمایه‌گذاری خارجی در این صنعت محسوب می‌شوند، لذا اکنون که فصل جدیدی در اقتصاد کشور در حال رقم خوردن است، هدایت جریان‌های قدرتمند مالی و سرمایه‌گذاری‌های خارجی به سمت این صنعت از اهمیت بسزایی برخوردار است و نیل به این مقصود تنها از طریق سیاست‌گذاری کلان، برنامه‌ریزی منسجم و اهتمام جدی کلیه عوامل ذی‌ربط میسر خواهد بود.

ایران سرزمین سرمایه‌های سبز تجدیدپذیر

علی تبیانیان؛ دبیر کمیته انرژی‌های تجدیدپذیر سندیکا

کلان وزارت نیرو مبنی بر حرکت به سوی انرژی‌های نو داده می‌شود، همچنان حجم پروژه‌های اجرا شده در کشور با انتظارات، برنامه‌ریزی‌ها و نیازها فاصله بسیار دارد؟ به نظر می‌رسد برگزاری سمینارهای و کنفرانس‌ها و گردهمایی‌ها متعدد و رو به رشد در ایران با موضوع انرژی‌های نو دو دلیل اساسی داشته باشد، نخست اینکه قاطبه بخش دولتی و خصوصی کشور اهمیت استفاده از این انرژی‌ها را با توجه به ظرفیت‌های طبیعی و قانونی موجود و یا ایجاد شده، درک کرده‌اند و برای سرمایه‌گذاران داخلی و خارجی جذابیت کافی ایجاد شده است. دلیل دوم اما وجود موانع و کارشکنی‌های قابل توجهی است که سنگ بر سر راه ایجاد قراردادهای بهره‌برداری و تزریق توان حاصل از این نوع انرژی ایجاد کرده است. چراکه از مسئولان دولتی و مدیران خصوصی گرفته تا سرمایه‌گذاران خارجی و کارشناسان ارشد مالی، بانکی، فنی، حقوقی و... در تمام این مراسم همواره دغدغه‌ها و مشکلات مشخصی را تکرار می‌کنند.

با نگاهی گذرا به شرایط فنی انرژی‌های تجدیدپذیر می‌توان دریافت ایران در کمربند خورشیدی کره زمین واقع است و با دارا بودن ۳۰۰ روز آفتابی در بیش از دو سوم مساحت کشور و متوسط تابش ۵.۵ - ۴.۵ کیلووات ساعت بر متر مربع در روز یکی از کشورهای با پتانسیل بالا در زمینه انرژی خورشیدی محسوب می‌شود. مطالعات انجام شده توسط DLR آلمان نشان می‌دهد، در مساحتی بیش از ۲۰۰۰ کیلومترمربع، امکان نصب بیش از ۶۰ GW نیروگاه حرارتی خورشیدی وجود دارد. همچنین طبق اطلس بادی تهیه

جذب سرمایه خارجی در صنعت انرژی‌های نو، در کنار دیگر موضوعات همواره پای ثابت تمامی کنفرانس‌ها، سمینارها، گردهمایی‌ها و سمپوزیوم‌هایی بوده که در سال‌های اخیر در سالن‌های کوچک و بزرگ تهران و دیگر شهرهای مملکت برگزار شده است. اصولاً هدف از تشکیل این مراسم در درجه اول تبیین اهمیت حرکت به سمت انرژی‌های نو و در درجه بعد شناساندن ظرفیت‌های موجود در کشور و عملی بودن ساخت نیروگاه‌های تجدیدپذیر به‌طور بالقوه است. در کنار آن شاید مهم‌ترین موضوع فراهم آوردن فضایی است که شرکت‌های داخلی و خارجی به همراه سرمایه‌گذاران علاقه‌مند به این بخش بتوانند به‌طور مستقیم با هم مذاکره کنند تا شاید تفاهم‌نامه‌ها و قول و قرارها به قراردادهای رسمی تبدیل شود. این روال در سال‌های گذشته همواره ادامه داشته اما با نگاهی گذرا به پیام‌های رد و بدل شده در شبکه‌های ارتباطی مدرن و سنتی می‌توان دریافت که تعداد این کنفرانس‌ها در یکی دو سال اخیر به حدی زیاد شده که هر فرد دقیقی را به فکر وامی‌دارد. به‌طوری که به آسانی می‌توان چهره‌هایی آشنا و ثابت را در میان سخنرانان، برگزارکنندگان و حتی شرکت‌کنندگان عادی این مراسم تشخیص داد. اما نکته جالب توجه هیأت‌های خارجی هستند که تقریباً از هیچ مراسم بین‌المللی چشم‌پوشی نمی‌کنند و پیگیرترین‌شان آنقدر به ایران سفر کرده‌اند که کوچه پس کوچه‌های ادارات و سازمان‌های شهر را از من و شما بهتر می‌شناسند.

در این میان یک سوال ساده پیش می‌آید: چرا با وجود تمامی ظرفیت‌های طبیعی و تمهیدات قانونی و نیز شعارهایی که در سطح

اروپا و بخشی از تحریم‌های مربوط به هسته‌ای در آمریکا، شرکت‌ها و سرمایه‌گذاران بسیاری از کشورهای مختلف جهت انعقاد قرارداد در حوزه تجدیدپذیر به ایران سفر کرده‌اند اما دلیل به نتیجه نرسیدن گفتگوها ریشه در نوع قراردادهای دارد. ساتبا خرید تضمینی برق از نیروگاه‌های تجدیدپذیر را برای مدت ۲۰ سال تضمین کرده است، اما هیچ تضمینی برای افزایش قیمت و یا ثبات قیمت فعلی آن ارائه نداده و در متن قرارداد تنها به طور کلی به تعدیل شدن نرخ‌ها بر اساس ارزش پولی اشاره شده است. علاوه بر آن در قرارداد به طور صریح ذکر شده که برای تمام نیروگاه‌های تجدیدپذیر به‌جز نیروگاه‌های بادی، پس از ۱۰ سال با اعمال ضریب تعدیل، نرخ قرار داد به میزان ۳۰ درصد کاهش خواهد یافت. این تعدیل برای نیروگاه‌های بادی هم شرایطی مشابه دارد. البته در نظر گرفتن مواردی چون استهلاک و طول عمر تجهیزات در اعمال فرمول‌های این قرارداد اجتناب‌ناپذیر است اما در رویکرد حمایتی می‌شد این ضرایب اندکی خفیف‌تر اعمال شود. از طرف دیگر مهلتی که برای اجرا و بهره‌برداری از پروژه‌ها تعیین شده با واقعیت‌های بروکراتیک سازمان‌ها و ادارات درگیر در پروسه اخذ مجوزها و احداث تناسب نداشته و ممکن است برآوردهای اولیه سرمایه‌گذار محقق نشود. به عنوان مثال حداکثر زمان مشخص شده برای انواع نیروگاه‌های خورشید ۱۵ ماه است که با توجه به قابل پیش‌بینی نبودن زمان فرآیندهای مختلف که بعضاً خارج از چارچوب ساتبا قرار دارد، موجب نگرانی سرمایه‌گذاران می‌شود. البته پیش‌بینی ساتبا از کل زمان مورد نیاز برای اخذ مجوزها ۶ ماه بوده است اما واقعیتی که شرکت‌های عضو کمیته انرژی‌های تجدیدپذیر متناسب با موقعیت جغرافیایی و نوع پروژه‌ها با آن در روبرو بوده‌اند، با زمان فوق تفاوت قابل توجهی دارد.

با این همه صنعت انرژی‌های تجدیدپذیر بارها نشان داده که در ایران خاطرخواهان بسیاری در میان سرمایه‌گذاران تراز اول جهانی دارد که به نظر می‌آید آنچنان این میدان سبز سرمایه‌گذاری را مناسب و حائز اهمیت دیده‌اند که در برابر موانع موجود نیز قصد خروج از آن را ندارند. اما اینکه این تمایل تا به کجا تاب خواهد آورد مسأله‌ای است که اگر اندیشه‌ای جدی و دلسوزانه پیگیر آن نباشد، نمی‌توان چشم امید چندان از به بار نشستن پتانسیل بلقوه موجود در این صنعت داشت.

شده و بر اساس اطلاعات دریافتی از ۶۰ ایستگاه و در مناطق مختلف کشور، میزان ظرفیت اسمی سایت‌ها در حدود ۶۰ هزار مگاوات است. مطابق با اطلاعات ارائه‌شده توسط ساتبا، بر پایه پیش‌بینی‌های صورت گرفته، میزان انرژی قابل استحصال بادی کشور از لحاظ اقتصادی بالغ بر ۱۸ گیگاوات تخمین زده می‌شود که موید پتانسیل قابل توجه کشور در زمینه احداث نیروگاه‌های بادی و همچنین اقتصادی بودن سرمایه‌گذاری در صنعت انرژی بادی است. بر اساس مطالعات پتانسیل‌سنجی بادی شرکت لامایر آلمان، پتانسیل بادی قابل استحصال در کشور در حدود ۱۰۰ گیگاوات برآورد می‌شود. قرار گرفتن در کمربند آتشفشانی باعث شده است که گستره ایران از لحاظ زمین ساختاری، بسیار فعال بوده و از پتانسیل بالای انرژی زمین‌گرمایی بهره‌مند باشد و وجود فعالیت‌های آتشفشانی و چشمه‌های آب گرم فراوان، گواه بر این مدعی است. براساس مطالعات انجام‌شده ۱۰ منطقه در ایران دارای پتانسیل استحصال انرژی از منابع زمین گرمایی هستند. براساس طبقه‌بندی‌های صورت گرفته جهانی، ایران در گروه کشورهایی دسته‌بندی شده که دارای ذخایر احتمالی برای تولید برق از انرژی زمین گرمایی با استفاده از سیکل‌های تبخیر لحظه‌ای و باینری (برای دوره ۳۰ ساله) بوده و قابلیت تولید برق زمین گرمایی با ظرفیت بیش از ۲۰۰ مگاوات را دارد. با توجه به ظرفیت‌های فنی اشاره‌شده و نیز وضع قوانین حمایتی متعددی چون قانون ششم توسعه، قانون بودجه سال‌های ۹۲ تا ۹۶، بندهای متعدد سیاست‌های کلی نظام، قانون حمایت از صنعت برق کشور، قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی در تأمین نیازهای کشور، قانون رفع موانع تولید رقابت‌پذیر و ارتقای نظام مالی کشور و دیگر آیین‌نامه‌ها و دستورالعمل‌های مرتبط، به نظر می‌رسد انجام پروژه‌های تجدیدپذیر هنوز دارای موانع خاصی است که شاهد عدم دستیابی به ضریب نفوذ مناسب و قانع‌کننده جهت استحصال انرژی از نیروگاه‌هایی از این نوع هستیم. از مهم‌ترین چالش‌ها و درخواست‌های پرتکرار سرمایه‌گذاران خارجی در نشست‌های دو به دو و گروهی می‌توان به مشکلات مالی و قراردادی اشاره کرد. به‌طوری که ضمانت‌نامه‌های پرداخت یکی از بزرگترین چالش‌هایی است که شرکت‌های خارجی و داخلی بسیاری را در پروژه‌های تجدیدپذیر با مشکل مواجه کرده است. در حال حاضر با برداشته‌شدن تحریم‌های اتحادیه

۶۶

از مهم‌ترین چالش‌ها و درخواست‌های پرتکرار سرمایه‌گذاران خارجی در نشست‌های دو به دو و گروهی می‌توان به مشکلات مالی و قراردادی اشاره کرد. به‌طوری که ضمانت‌نامه‌های پرداخت یکی از بزرگترین چالش‌هایی است که شرکت‌های خارجی و داخلی بسیاری را در پروژه‌های تجدیدپذیر با مشکل مواجه کرده است

۶۷

صنعت برق در قعر جدول جذب سرمایه خارجی

داوود زاور، معاون توسعه صادرات شرکت قدس نیرو

سال ۱۳۳۸ به تصویب رسید و همان قانون تاکنون در حال اجرا است و تغییرات کمی در آن صورت گرفته است.

به طور کلی برای جذب و توسعه سرمایه‌گذاری خارجی، دو دسته عوامل اصلی مطرح هستند:

۱- عوامل درونی

۲- عوامل بیرونی

در اثر بررسی تجارب گذشته و تحقیق‌های موردی، که اینجانب انجام داده‌ام، در دو بخش عوامل موثر قابل تقسیم‌بندی و تشریح هستند.

۱- عوامل درونی:

۱-۱- وجود قوانین سرمایه‌گذاری شفاف

۱-۲- تامین ضمانت‌نامه مورد قبول سرمایه‌گذاران خارجی که البته برحسب تغییرات شرایط نیز باید انعطاف‌پذیر و قابل تغییر باشد.

۱-۳- عزم ملی و جمعی در جهت تقویت سرمایه‌گذاری خارجی

۱-۴- تعریف و تامین قراردادهای فروش با لحاظ نمودن تغییرات نرخ ارز

۱-۵- تعهد تامین مجوزهای لازم در کوتاه‌ترین زمان ممکن و اولویت‌بخشی به این نوع پروژه‌ها

۱-۶- مدیریت متمرکز و فراهم کردن اختیارات

مقوله سرمایه‌گذاری خارجی از آن دسته اقداماتی است که ابعاد مختلفی دارد و موفقیت در آن نیازمند تحقق شرایط مختلفی است. بحث سرمایه‌گذاری خارجی تقریباً با انقلاب صنعتی شروع شد و ابتدا به صورت سرمایه‌گذاری‌های یک‌طرفه در مستعمرات کشورهای اروپایی انجام گرفت. اما با گذشت زمان و حرکت اقتصاد دنیا در جهت اقتصاد آزاد، میزان سرمایه‌گذاری خارجی در کشورهای مختلف افزایش بی‌سابقه‌ای یافت و در بسیاری از کشورهای دنیا عامل اصلی پیشرفت اقتصاد شد. اقتصادهای نوظهوری چون سنگاپور، مالزی، تایوان و چین، عیناً از این مطلب برای توسعه اقتصاد خود استفاده کرده‌اند، تا آنجایی که می‌توان از آن‌ها به عنوان یک الگوی اجرایی استفاده کرد.

سرمایه‌گذاری خارجی در ایران نیز سابقه زیادی دارد. شروع این کار با سرمایه‌گذاری در صنایع نفت و گاز آغاز شد. اما تبلور اصلی آن در صنعت پتروشیمی و تا حدی خودرو، صورت گرفت که در ابتدا به عنوان الگوهای موفق شناخته شدند. اما در آن بخش هم به تدریج بنا به دلایل مختلف، سرمایه‌گذاری کاهش قابل ملاحظه‌ای یافت. اولین قانون سرمایه‌گذاری خارجی در

مسائل منطقه‌ای، سرمایه‌گذاری خارجی رشد قابل توجهی را در کشور خواهد داشت. امنیت سرمایه و سرمایه‌گذار، کاهش ریسک سرمایه‌گذاری، ایجاد شرایط مطلوب برای سرمایه و سرمایه‌گذار با فعالیت همه‌جانبه و هماهنگ کلیه سازمان‌های درگیر و البته در نظر گرفتن منافع و امنیت ملی کشور، از

محورهای اصلی این پیش‌نیازها است.

• مشارکت بخش خصوصی توانمند، در چرخه اصلی جذب سرمایه‌گذاری خارجی است. البته حمایت دولت در تامین بخش ارزی مورد نیاز این سرمایه‌گذاری داخلی با شرایط مشابه سرمایه‌گذاران خارجی از طریق صندوق توسعه ملی یا فاینانس خارجی و یا اعتبارات بانک‌های داخلی از عوامل تعیین‌کننده هستند. بررسی‌های بین‌المللی نشان می‌دهد که تشویق سرمایه‌گذاری مشترک می‌تواند آثار مثبت جذب سرمایه‌گذاری خارجی شامل ارتقای بهره‌وری، توسعه صادرات و انتقال فناوری را به همراه داشته باشد. دولت نیز می‌تواند با تعیین کمیته اجرایی یا همان سازمان اصلی متولی که اشاره شد، برای رفع موانع سرمایه‌گذاری‌های خارجی جدی بودن خود را در ایجاد تحول نشان دهد.

• جذب صحیح سرمایه‌گذاری خارجی در صنعت برق در شرایطی که جذب حتی به شکل غیرصحیح آن نیز تحقیق نیافته است، نمی‌تواند پرسش اصلی باشد. منظور این است که باید هرچه زودتر برای شروع اقدام کرد و بدیهی است در حین اجرا و با گذشت زمان، دریافت مشاوره‌های مفید در هر مرحله و کسب تجربه، گام به گام مشکلات و موانع آن را رفع کرده و به مسیر صحیح هدایت می‌شویم. صحت کار در هر زمان متناسب با شرایط زمانی خود قابل تعریف است.

کلیه سرفصل‌های اصلی که مد نظر است، در این مقال به شکل اجمالی اشاره شد. هرگونه مشوق سرمایه‌گذاری به‌ویژه در حوزه‌های مالی، مالیاتی، گمرکی، معافیت‌ها و ... از عوامل موثر به‌شمار می‌آیند و همان‌طور که اشاره شد نقش دولت در جدی کردن موضوع رفع موانع سرمایه‌گذاری خارجی، از اهم موضوعات است.

خارجی در صنعت برق، فراهم کردن تضمین خرید برق و یا صادرات آن با ارز خارجی و یا مشارکت سرمایه‌گذاران داخلی است. چرا که مشارکت سرمایه‌گذاران داخلی، اطمینان بیشتری برای سرمایه‌گذاران خارجی فراهم می‌کند.

• عملاً سرمایه‌گذاری خارجی در صنعت برق به معنای واقعی آن، صورت نگرفته است و با سایر صنایع قابل قیاس نیست. در سال‌های اخیر ۷۵ درصد از سهم سرمایه‌گذاری خارجی اندک انجام‌شده نیز، در حوزه انرژی متمرکز

“

محور کلیه عوامل موثر در شیوه مناسب جذب سرمایه خارجی در صنعت برق کشور را می‌توان در امنیت سرمایه و سرمایه‌گذار خلاصه کرد. لذا هر روشی بایستی در راستای دستیابی به این هدف باشد

”

بوده است و مابقی بین صنایع مختلف از جمله صنعت برق تسهیم شده است. در ۱۵ سال گذشته در غرب آسیا سهم جذب سرمایه‌گذاری خارجی ۵ برابر شده است. با این وجود باید پرسید سهم کل کشور و به دنبال آن سهم صنعت برق چقدر افزایش داشته است؟

• با توجه به ذکر پیش‌نیازهای لازم جهت جذب سرمایه خارجی در صنعت برق کشور در مقدمه این یادداشت، باید خاطر نشان کرد در صورت رعایت آن‌ها، علی‌رغم مشکلات موجود به‌ویژه

کافی به یک سازمان جهت مراجعه سرمایه‌گذاران و انجام تمامی کارها توسط همان سازمان (در حال حاضر دفتر سرمایه‌گذاری‌های خارجی امور اقتصاد و دارایی این نقش را برعهده دارد اما لازم است اختیارات وسیع‌تر، کامل‌تر و متناسب‌تری با موضوع داشته باشد).

۷-۱- اولویت دادن و کمک به سرمایه‌گذاران داخلی که در مشارکت با سرمایه‌گذاران خارجی به اجرای پروژه مبادرت می‌کنند.

۸-۱- امکان ارائه اطلاعات شفاف اقتصاد کلان کشور به سرمایه‌گذاران

۹-۱- اجازه به دولت جهت مشارکت در سرمایه‌گذاری‌های خارجی جهت ایجاد اطمینان بیشتر سرمایه‌گذاران

۱۰-۱- مشارکت بیشتر دیپلماسی اقتصادی در پیمان‌های بین‌المللی (مانند کیوتو) جهت استفاده از تسهیلات پیش‌بینی‌شده در آن پیمان‌ها

۲- عوامل بیرونی:

۱-۲- اطلاع‌رسانی از پتانسیل‌های سرمایه‌گذاری به‌صورت شفاف و روشن در سطح بین‌المللی (از طریق برگزاری کنفرانس‌های بین‌المللی، آگهی و نشریات معتبر و بکارگیری آژانس‌های معتبر در این بخش).

۲-۲- تعهد دولت در تضمین سرمایه‌ها و ایجاد مشوق‌های لازم و پرداخت به‌موقع

۳-۲- ایجاد تسهیلات صدور مجوزهای مختلف از جمله حق اقامت و کار کارکنان سرمایه‌گذاری

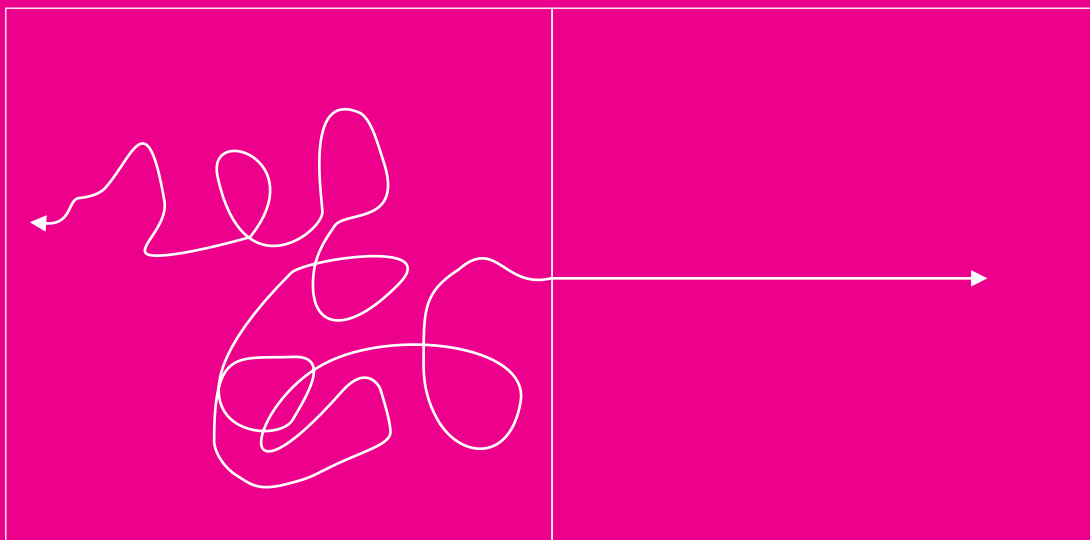
۴-۲- تهیه مقررات اجرایی لازم‌الاجرا توسط سازمان‌های مختلف در جهت تسهیل سرمایه‌گذاری

خارجی و اعلام آن در سطح بین‌المللی

۵-۲- ارتقای درجه‌بندی اقتصادی کشور در سطح بین‌المللی (Credit Rating)

بنابراین باتوجه به موارد مذکور می‌توان به نتایج ذیل دست یافت:

• محور کلیه عوامل موثر در شیوه مناسب جذب سرمایه خارجی در صنعت برق کشور را می‌توان در امنیت سرمایه و سرمایه‌گذار خلاصه کرد. لذا هر روشی بایستی در راستای دستیابی به این هدف باشد. از روش‌های مناسب سرمایه‌گذاری

فضای حقوقی کشور برای سرمایه‌گذاران خارجی تا چه حد مطمئن است؟

سازش در سرمایه‌گذاری خارجه

سجاد سلطان‌زاده / متخصص حقوق سرمایه‌گذاری - علی درزی نفت‌چالی / مشاور حقوقی (IranFIC)

مهم داخلی باید به تصویب مجلس نیز برسد. موارد مهم را قانون تعیین می‌کند.» مطابق با اصل ۱۳۹ قانون اساسی، صلح یا ارجاع به داوری اختلافات میان ایران و اتباع خارجی، از جمله شامل اختلافات میان دولت یا نهاد دولتی ایران با سرمایه‌گذاران خارجی، باید به وسیله هیأت وزیران و مجلس شورای اسلامی مورد تصویب قرار گیرد. باید توجه شود که اختلافات میان طرفین باید در خصوص اموال عمومی و دولتی باشد. به عبارت دیگر، هدف از اصل ۱۳۹ حمایت از اموال عمومی و دولتی است و در سایر موارد چنین محدودیتی ندارد. در ابتدای امر، با در نظر داشتن اصل ۱۳۹ قانون اساسی از یک‌سو و ماده ۱۹ قانون تشویق و حمایت از سرمایه‌گذاری خارجی (فیپا) و مواد حل و فصل اختلافات موجود در معاهدات سرمایه‌گذاری ایران که به داوری به عنوان شیوه‌ای برای حل و فصل اختلافات میان دولت ایران و سرمایه‌گذار خارجی اشاره دارند، این سوال مطرح می‌شود که آیا محدودیت اصل ۱۳۹ می‌تواند قبل از ارجاع اختلاف به داوری یا حتی پس از آن به عنوان مبنایی برای تصمیم‌گیری در جهت احراز یا رد صلاحیت دیوان داوری مورد استناد قرار گیرد؟

سرمایه‌گذاری خارجی مندرج در فیپا و معاهدات سرمایه‌گذاری خارجی ایران، یکی از ابهامات پیش روی سرمایه‌گذاران خارجی که فضای نامطمئنی را از منظر حل و فصل اختلافات محتمل آتی با دولت ایران ایجاد کرده است، چگونگی اعمال و آثار این اصل قانون اساسی است. این نوشتار می‌کوشد با بررسی رویه‌های عملی موجود، حتی‌المقدور این ابهامات را برطرف کند و مسیر روشنی برای حل اختلافات احتمالی در خصوص سرمایه‌گذاری خارجی در ایران ارائه دهد.

الف- اصل ۱۳۹ قانون اساسی، فیپا و معاهدات سرمایه‌گذاری خارجی

قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران که از سال ۱۳۵۸ لازم‌الاجراست مقرر مهمی را در خصوص حل و فصل اختلافات مربوط به اموال عمومی و دولتی وضع کرده است. اصل ۱۳۹ قانون مذکور به شرح زیر مقرر می‌دارد: «صلح دعاوی راجع به اموال عمومی و دولتی یا ارجاع آن به داوری در هر مورد موکول به تصویب هیأت وزیران است و باید به اطلاع مجلس برسد. در مواردی که طرف دعوی خارجی باشد و در موارد

دولت جمهوری اسلامی ایران به منظور تشویق و حمایت از سرمایه‌گذاری خارجی و حل و فصل اختلافات ناشی از آن، علاوه بر قانون تشویق و حمایت از سرمایه‌گذاری خارجی (فیپا)، تاکنون بیش از ۶۰ معاهده سرمایه‌گذاری که اختلافات سرمایه‌گذاری را با تحقق شرایط خاصی به داوری ارجاع می‌دهد، امضا کرده است. این در حالی است که اصل ۱۳۹ قانون اساسی ارجاع اختلافات مربوط به اموال دولتی و عمومی (شامل سرمایه‌گذاری خارجی) را مشروط به تأیید هیأت وزیران و تصویب مجلس شورای اسلامی ایران کرده است. این قواعد ظاهراً متعارض، فضای حقوقی غیرمطمئنی برای سرمایه‌گذاری خارجی به نمایش می‌گذارد.

مقدمه

در نتیجه امضای برنامه جامع اقدام مشترک میان ایران و کشورهای ۵+۱ و برداشته شدن تحریم‌های وضع‌شده علیه ایران، فرصت‌های بسیاری برای سرمایه‌گذاری خارجی ایجاد شده است. در این میان، با عنایت به وجود دیدگاه‌ها و رویه‌های عملی متفاوت درباره اثرات اصل ۱۳۹ قانون اساسی در استفاده از مواد حل و فصل اختلاف

در پاسخ به سوال فوق، در ابتدا باید متن معاهدات سرمایه‌گذاری خارجی میان دولت متبوع سرمایه‌گذار خارجی و ایران یا متن قراردادهای سرمایه‌گذاری میان ایران و سرمایه‌گذاری خارجی مدنظر قرار گیرد. اگر هرگونه مقرره‌ای در اسناد مذکور، ارجاع اختلاف به داوری را به صورت مستقیم یا غیرمستقیم مشروط به رعایت اصل ۱۳۹ قانون اساسی کند، تصویب هیات وزیران و مجلس ایران باید اخذ شود. در غیر این صورت، با توجه به اصل ۱۳۹ قانون اساسی، ماده ۱۹ فیفا و مواد حل و فصل اختلافات (سازش و داوری) در معاهدات سرمایه‌گذاری خارجی، چهار حالت به شرحی که در ادامه خواهد آمد، متصور است:

۱. قرارداد سرمایه‌گذاری خارجی حاوی شرط داوری یا سازش میان دولت ایران یا نهاد یا شرکت متعلق به آن و سرمایه‌گذار خارجی منعقد شده است، اما هیچ‌گونه معاهده سرمایه‌گذاری خارجی حاوی شرط حل اختلاف مذکور میان دولت متبوع سرمایه‌گذار و دولت ایران وجود ندارد. در این حالت اصل ۱۳۹ قانون اساسی باید رعایت شود. برخی شاید استدلال کنند که ماده ۱۹ فیفا در صورتی اختلافات را به داوری ارجاع می‌دهد که اختلاف ناشی از سرمایه‌گذاری، در معاهده سرمایه‌گذاری مربوطه نیز به داوری ارجاع شده باشد. به عبارت دیگر، درج شرط داوری در قرارداد سرمایه‌گذاری میان دولت میزبان و سرمایه‌گذار خارجی به تنهایی کافی و معتبر نیست. در پاسخ به این ابهام می‌توان گفت توافق ارجاع اختلاف به داوری میان دولت و سرمایه‌گذار خارجی هنگامی که به وسیله هیات وزیران و مجلس مورد تصویب قرار می‌گیرد به منزله قانون معتبر مشابه فیفاست. رویه عملی ارجاع اختلافات به داوری در مواردی که طرف اختلاف خارجی بوده و معاهده‌ای بین دولتین وجود نداشته، نیز موید همین تفسیر است.

۲. علاوه بر وجود شرط داوری یا سازش در قرارداد سرمایه‌گذاری خارجی، معاهده سرمایه‌گذاری خارجی حاوی شرط مذکور نیز میان دولت ایران و دولت متبوع سرمایه‌گذار وجود دارد. این حالت تحت ماده ۱۹ فیفا قرار می‌گیرد و نیاز به تصویب هیات وزیران و مجلس به موجب اصل ۱۳۹ ندارد. زیرا فیفا و معاهده سرمایه‌گذاری خارجی حاوی شرط داوری قبلاً از سوی مجلس تصویب و به تأیید شورای نگهبان رسیده و در نتیجه هدف اصل ۱۳۹ قبلاً حاصل شده است و تصویب مجدد آن محلی از

اعراب ندارد. بنابراین، در چنین مواردی، با توجه به اینکه تعهد بین‌المللی برای دولت ایران وجود دارد، به نظر نمی‌رسد دولت ایران بتواند تعهد خویش را با توسل به اصل ۱۳۹ قانون اساسی نقض کند. ۳. با وجود اینکه شرط حل و فصل اختلافات از طریق داوری یا سازش در قرارداد سرمایه‌گذاری خارجی وجود ندارد، معاهده سرمایه‌گذاری خارجی میان دولت ایران و دولت متبوع سرمایه‌گذار خارجی چنین شرطی را به نفع سرمایه‌گذار خارجی مقرر کرده است که با قبولی کتبی سرمایه‌گذار یا ارجاع به داوری از سوی او، توافق داوری انجام می‌گیرد. این حالت نیز تحت ماده ۱۹ فیفا قرار می‌گیرد و همچون حالت «ب» نیازمند تصویب تحت اصل ۱۳۹ نیست. در رابطه با حالت‌های «ب» و «ج»، ممکن است استدلال شود که اصل ۱۳۹ باید در مورد هر اختلاف به صورت موردی رعایت شود. این بدین معناست که برای هر اختلاف یک اجازه جداگانه باید اخذ شود. در مقابل، به نظر نمی‌رسد اصل ۱۳۹ با این هدف نوشته شده باشد، زیرا عبارت «اختلاف» به صورت جمع نوشته شده است و بر اساس آن یک اجازه کلی می‌تواند صادر شود. این اجازه کلی می‌تواند به وسیله قوانینی همچون فیفا یا یک معاهده سرمایه‌گذاری داده شود. باید توجه شود این تفسیر با اصل حمایت از سرمایه‌گذار خارجی هماهنگی بیشتری دارد.

۴. قرارداد سرمایه‌گذاری شرط داوری یا سازش ندارد و معاهده سرمایه‌گذاری میان ایران و دولت متبوع سرمایه‌گذار خارجی نیز منعقد نشده است. این حالت تحت ماده ۱۹ فیفا قرار می‌گیرد که به موجب آن ابتدا برای حل اختلاف مذاکره خواهد شد و در صورت عدم دستیابی به توافق، اختلاف به دادگاه داخلی ایران ارجاع می‌شود و اصل ۱۳۹ که ناظر بر داوری و سازش در ارتباط با اموال عمومی و دولتی است، موضوعیت نخواهد داشت.

ب- مناطق آزاد تجاری و ویژه اقتصادی و اصل ۱۳۹ قانون اساسی

به دلیل مزایایی که برای مناطق آزاد تجاری و ویژه اقتصادی مقرر شده، این مناطق فرصت خوبی برای ورود به بازار بزرگ و جذاب سرمایه‌گذاری ایران تلقی می‌شوند. در این بین، اشاره به مقررات مربوط به حل و فصل اختلاف در مناطق آزاد تجاری و ویژه اقتصادی چگونگی اعمال اصل ۱۳۹ قانون اساسی می‌تواند مفید باشد.

ماده ۸ قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری-صنعتی ایران نحوه حل و فصل اختلافات را به شرح ذیل مقرر می‌دارد:

«سازمان و شرکت‌های تابع آن مجاز هستند قراردادهای لازم را با اشخاص حقیقی و حقوقی داخلی و خارجی منعقد نمایند و با سرمایه‌گذاران داخلی و خارجی با رعایت اصول قانون اساسی برای انجام طرح‌های عمرانی و تولیدی مشارکت کنند. اختلاف‌ها و دعاوی ناشی از قراردادهای منعقدشده بر حسب توافقی‌ها و تعهدهای قراردادی دو طرف، رسیدگی و حل و فصل می‌شود.»

بر مبنای قسمت اخیر ماده ۸ فوق‌الذکر، توافق طرفین برای ارجاع اختلاف‌های ناشی از قراردادهای منعقدشده به نهادهای حل و فصل اختلاف همچون داوری معتبر است. این ماده در بخش نخست اجازه انعقاد قرارداد را منوط به رعایت قوانین اساسی می‌داند. مطابق این نگارش، این سوال مطرح می‌شود که کدام یک از اصول قانون اساسی باید مراعات شوند؟ در پاسخ می‌توان گفت اصولی از قانون اساسی مورد توجه است که به مشارکت میان طرفین تحت بخش نخست ماده ۸ ارتباط پیدا می‌کند و به معنای اصول مربوطه در قانون اساسی از جمله اصل ۸۱ قانون اساسی است. از آنجا که بخش دوم ماده ۸ صریحاً توافق میان طرفین را معتبر می‌داند، بنابراین اصل ۱۳۹ نمی‌تواند مدنظر باشد.

ماده ۱۶ تصویب‌نامه هیات وزیران در سال ۱۳۷۳ با عنوان «مقررات سرمایه‌گذاری در مناطق آزاد تجاری-صنعتی جمهوری اسلامی ایران»، نیز مطلب فوق را تأیید و به صراحت مقرر می‌کند «موارد اختلاف بین سرمایه‌گذار خارجی و طرف ایرانی بر اساس قراردادهای و توافقی‌های کتبی حل خواهد شد». از این‌رو، در حل و فصل اختلافات، ماده ۸ قانون مناطق آزاد همچون ماده ۱۹ فیفا اجازه کلی صادر می‌کند که مخالف با اصل ۱۳۹ قانون اساسی نیست، زیرا در اصل ۱۳۹ اطلاع و تصویب مجلس ضروری است که ماده ۸ قانون مناطق آزاد نیز با اطلاع مجلس به تصویب رسیده است.

به‌رغم مطالب فوق و اعتبار توافق برای حل و فصل اختلاف تحت ماده ۸، هیات عمومی دیوان عدالت اداری در سال ۱۳۹۱ در یک پرونده رای صادر کرده است که به شرح زیر است:

«مستفاد از اصل ۱۳۹ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران که مقرر می‌دارد «...» علی‌الاصول

می‌شود، در ارجاع اختلاف‌های ناشی از سرمایه‌گذاری خارجی به داوری، اصل ۱۳۹ قانون اساسی باید رعایت شود. در غیر این صورت، با توجه به اینکه قوانین خاص (نظیر فیپا و قانون مناطق آزاد) و معاهدات سرمایه‌گذاری از سوی مجلس شورای اسلامی، با علم به وجود اصل ۱۳۹، به تصویب رسیده‌اند، طی تشریفات مزبور ضروری به نظر نمی‌رسد. رویه داوری بین‌المللی و از جمله دعای که تاکنون ایران مشارکت داشته و در آنها به اصل ۱۳۹ قانون اساسی استناد شده، دیوان‌های داوری غالباً صلاحیت خویش را بر مبنای شرط داوری در قراردادهای سرمایه‌گذاری و معاهدات مربوطه احراز کرده و به ادعای لزوم اخذ رضایت مطابق با اصل ۱۳۹ قانون اساسی توجهی نکرده است.

دیوان‌های داوری معمولاً در رد توسل به شروط موجود در مقررات داخلی همچون اصل ۱۳۹ قانون اساسی برای ارجاع اختلاف به داوری به دلایلی همچون نظم عمومی بین‌المللی، اصل حسن نیت، اصل لزوم وفای به عهد، اصل منع تناقض‌گویی یا قاعده استاپل و نیز اصل لزوم ارائه اطلاعات و رفع ابهام از اختیارات قانونی استناد می‌کنند. در پایان، تاکید بر این نکته ضروری است که در فضای جدید حاکم بر مناسبات خارجی کشور پس از برجام و اقبال شایان توجه سرمایه‌گذاران خارجی به بازار ایران، بازنگری و اصلاح قوانین و مقررات مربوطه به این حوزه اهمیت اساسی دارد. چنان‌که در طول این بحث نیز شاهد بودیم ابهام در خصوص اصل ۱۳۹ قانون اساسی و فقدان تفسیر قانونی از این اصل و مشکلات ناشی از آن یکی از مواردی است که توجه جدی و عاجل می‌طلبد. زیرا به‌رغم رویه‌های تفسیری موسع در عمل، همچنان شاهد نظرات و آرای متعارض در این باره هستیم و تداوم این وضعیت می‌تواند باعث سردرگمی و انگیزه‌زدایی از سرمایه‌گذاران خارجی شده و سرمایه‌های آنها را به محیط‌های شفاف‌تر رقیب گسیل دارد.

ماموران دولت در زمان انعقاد قرارداد داوری مکلف هستند حسب مورد مصوبه هیات وزیران یا مصوبه مجلس شورای اسلامی را اخذ کنند. نظر به اینکه مصوبه معترض عنه پس از تنظیم قرارداد داوری صادر شده است و مفاد اصل ۱۳۹ قانون اساسی در آن رعایت نشده است خلاف قانون تشخیص داده می‌شود و با استناد به بند یک ماده ۱۹ و ماده ۴۲ قانون دیوان عدالت اداری ابطال می‌شود.

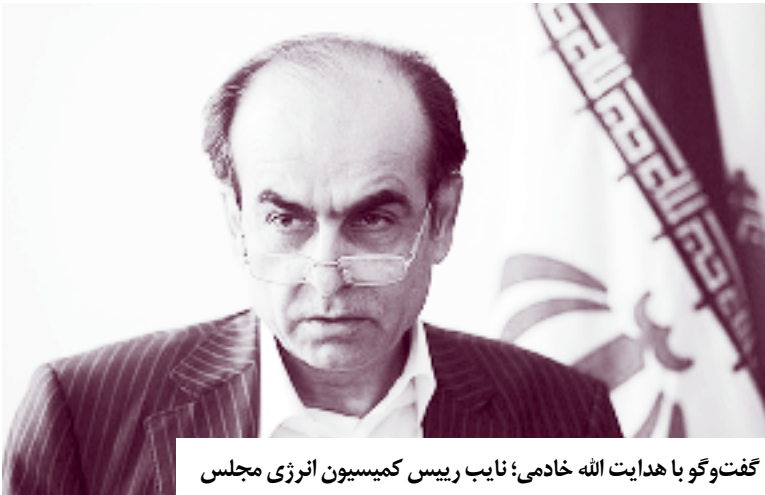
با توجه به سوابق و مستندات رای فوق، نه تنها اخذ مجوزهای اصل ۱۳۹ قانون اساسی در خصوص ارجاع اختلاف‌های ناشی از قرارداد منعقد تحت ماده ۸ قانون مناطق آزاد به داوری لازم دانسته شده، بلکه باید در زمان انعقاد قرارداد واحد شرط داوری مجوزهای تحت اصل ۱۳۹ اخذ شود. با توجه به نص صریح ماده ۸ قانون مناطق آزاد که توافق طرفین را معتبر می‌داند و همچنین برخی رویه‌های عملی موجود در ارتباط با تفسیر و اعمال اصل ۱۳۹، به نظر نمی‌رسد این رای از مبنای صحیحی برخوردار باشد. مناطق ویژه اقتصادی در ایران از طریق قانون خاصی به نام «قانون تشکیل و اداره مناطق ویژه اقتصادی جمهوری اسلامی ایران» مصوب ۱۳۸۴ اداره می‌شوند. در این قانون ماده خاصی به حل و فصل اختلافات در مناطق ویژه اقتصادی اختصاص داده نشده است. با وجود این ماده ۲۱ قانون مذکور مقرر می‌دارد: «فعالیت درون هر منطقه به استثنای مواردی که در این قانون به آن اشاره شده است تابع سایر قوانین و مقررات جمهوری اسلامی ایران است.» بنابراین برخلاف مناطق آزاد، اختلافات ناشی از سرمایه‌گذاری خارجی در مناطق ویژه اقتصادی مشمول قوانین سرزمین اصلی و به صورت جزئی‌تر ماده ۱۹ فیپا و در نتیجه تابع تفاسیر مربوط به آن در این مقاله است.

سخن پایانی

علی‌الاصول، در مواردی که در معاهدات سرمایه‌گذاری خارجی یا قراردادهای سرمایه‌گذاری خارجی به صورت مستقیم یا غیرمستقیم به اجرای اصل ۱۳۹ اشاره

لزوم خروج دولت از گود سرمایه‌گذاری‌های خارجی

میدان را به خصوصی‌ها بسپارید

گفت‌وگو با هدایت الله خادمی؛ نایب رئیس کمیسیون انرژی مجلس

بین‌المللی امروز، اقتصاد ایران در حوزه سرمایه‌گذاری خارجی چه قدم‌هایی برداشته است؟ آیا امنیت لازم برای سرمایه‌گذاران خارجی در ایران پس از برجام وجود دارد؟

سرمایه‌گذاری محدود به یک کشور نیست و سرمایه‌گذاران معمولاً هوای کشورهایی را دارند که بیشترین مبادلات اقتصادی و تجاری را با آنها دارند تا کشورهایی که تازه می‌خواهند ارتباطات اقتصادی خود را شروع کنند و این مشکلی است که متأسفانه گریبانگیر کشور ما شده است، برخی کشورها به دلیل سیاست‌های آمریکا و فشارهای این کشور توان ریسک ندارند و منتظر تغییر سیاست‌های آمریکا هستند تا مورد تحریم و اذیت آمریکا قرار نگیرند.

بعد از برجام مسائلی درباره سرمایه‌گذاری‌های خارجی در ایران مطرح شده است اما عملاً و به صورت فیزیکی کاری انجام نشده است، البته نمی‌توان گفت هیچ تغییری حاصل نشده است چرا که برخی خطوط اعتباری میان ایران و اروپا ایجاد شده است و آن کشورها آماده فاینانس و سرمایه‌گذاری کنند و مبادلات و عقد قراردادهایی هم انجام شده است اما در عمل هنوز اتفاقی نیفتاده است. تا آنها می‌خواهند شروع به کار کنند، آمریکا با صحبت‌های خود نگرانی

سنبران هر اقتصادی برای جذب سرمایه‌گذاری خارجی نیازمند چه بستری است و این بستر در اقتصاد ایران چگونه است؟

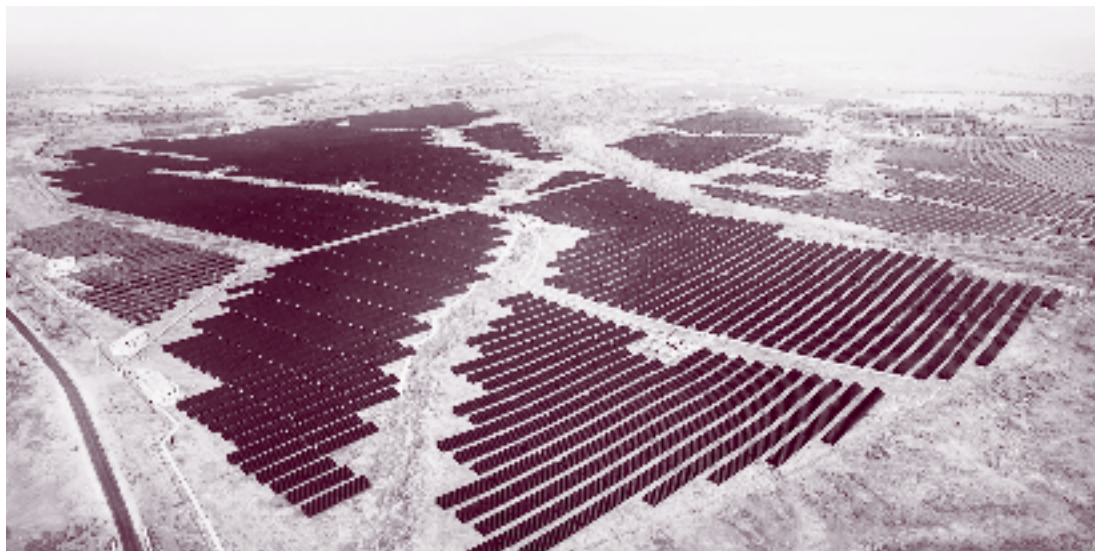
یکی از ویژگی‌های سرمایه و سرمایه‌گذاری ترسو بودن آن است لذا هر سرمایه‌گذاری در بستر اقتصادی نیازمند فضای رقابتی، سوددهی و بازدهی و امنیت اقتصادی لازم است و سرمایه به سمتی حرکت می‌کند که از امنیت کامل برخوردار باشد. در فضای اقتصادی امروز ایران، هم مسئولان و هم مردم دنبال جذب سرمایه‌های خارجی هستند و محیط خوبی برای سرمایه‌گذاری فراهم شده است و جای کار فراوانی وجود دارد. همه سرمایه‌گذاران قبل از ورود به هر کشوری ریسک کار خود را محاسبه می‌کنند، امروز شاید ریسک سرمایه‌گذاری در ایران نسبت قبل کاهش پیدا کرده باشد اما ذهنیتی که آمریکا و برخی کشورها از ایران ایجاد کرده‌اند، روند سرمایه‌گذاری را با مشکلاتی مواجه کرده است به طوری که برخی کشورهایی که به دنبال سرمایه‌گذاری در ایران هستند، در برزخ قرار گرفته‌اند.

سنبران با توجه به جایگاه ایران در شرایط

“

پایین بودن سطح پس انداز ملی، افزایش جمعیت و مصرف داخلی کشورهای در حال توسعه را برای تأمین مالی و سرمایه لازم جهت انجام برنامه‌های گسترده توسعه، به چالش بزرگی کشانده اند. در این میان سرمایه‌گذاری خارجی و مشارکت خارجی، روشی صحیح و مناسبی جهت تأمین سرمایه لازم است. با توجه به ضرورت‌های سرمایه‌گذاری خارجی در اقتصاد ایران و بررسی وضعیت این حوزه، «سنبران» با هدایت الله خادمی، نایب رئیس کمیسیون انرژی مجلس به گفتگو نشسته است.

”

در آنها ایجاد و انگیزه را از آنها سلب می‌کند.

ستبران مهمترین سیاستی که دولت باید در زمینه داخلی برای اقتصاد ایران به کار گیرد، چیست و تا کنون چه اقداماتی در این حوزه انجام شده است؟

دولت باید سعی کند با جمع آوری نقدینگی دست مردم تولید و اشتغال راه بیندازد و اوراق مشارکت منتشر کند که تا حدی در این زمینه کم کاری شده است، در بودجه برنامه ششم پیش بینی شده که ۲۰۰ میلیارد دلار باید سرمایه‌گذاری داشته باشیم که ۱۳۰ میلیارد دلار آن باید از داخل جذب شود که این کار به صورت جدی شروع نشده است، ما باید ابتدا از داخل و از خودمان شروع به تامین سرمایه و ایجاد تولید کنیم و اگر گوشه‌ای بنشینیم و منتظر باشیم که بقیه کشورها برای ما سرمایه‌گذاری و تولید کنند، اتفاقی نمی‌افتد.

ما باید صنعت انرژی ایران را به وضعیت پایداری برسانیم مثلاً در برنامه ۵ ساله پنجم قرار بود سالی ۵ هزار مگاوات برق تولید کنیم اما این کار فقط در سال ۱۳۸۹ انجام شد و در بقیه سالها چنین اتفاقی صورت نگرفت. ما باید در حوزه تولید برق توسعه شیدیدی داشته باشیم و حداقل سالی ۶ هزار مگاوات تولید کنیم تا در سال‌های آینده خاموشی‌های وسیع نداشته باشیم. یکی از کارهایی که در این زمینه باید انجام شود اصلاح شبکه‌ها و حرکت به سمت استفاده از انرژی‌های تجدیدپذیر است، علی رغم

اینکه که ظرفیت داخلی این کار مهیاست اقدام قابل توجهی در این بخش صورت نگرفته است.

در حوزه‌های نفت، گاز و میادین مشترک جای کار بسیاری وجود دارد اما متأسفانه ما عقب هستیم و نیاز به سرمایه‌گذاری داریم که ابتدا باید دستان را روی زانوی خود بگذاریم، متأسفانه بانک‌ها در این حوزه روش‌های غلطی در پیش گرفتند و رقیب بخش خصوصی شده اند و با تسهیلات با نرخ سود بالا بخش خصوصی را زمین می‌زنند. تا زمانی که این سیستم ناکارآمد یکپارچه نشود، خروجی خوبی نخواهیم داشت.

ستبران گاهی دولت تامین منابع مالی را از راه فاینانس پیگیری می‌کند، این روش تا چه حدی در حد مشکل موثر است و آیا می‌توان فقط به آن تکیه کرد؟

ما اول باید پول‌های سرگردان کشور خودمان را که باعث تورم شده اند، جذب و مدیریت کنیم، فاینانس‌ها شاید تا حدی مشکل تامین منابع را حل کنند اما باید دقت کنیم که به نفع ما تمام شوند نه کشورهای دیگر. با توجه به فضای بین المللی موجود بسیاری از کشورها به ما فضای اقتصادی ما اعتماد ندارند لذا سرمایه‌گذاری قابل ملاحظه‌ای در ایران نشده است. دولت در جریان مذاکرات با کشورهای ۵+۱ وارد مذاکره شد و تمام تلاش خود را کرد اما آمریکا به تعهدات خود پایبند نبوده است و هنوز سوئیفت

و مبادلات بانکی دچار مشکل هستند و سخنرانی نسنجیده اخیر ترامپ هم مشکلاتی ایجاد کرده است.

ستبران آیا تشکل‌ها و بنگاه‌های اقتصادی می‌توانند سرمایه‌گذاران خارجی را برای سرمایه‌گذاری در ایران متقاعد کنند؟

تشکل‌ها می‌توانند نقش مهمی در جذب سرمایه‌گذاری خارجی داشته باشند چرا که بیشتر سرمایه‌گذاران شرکت‌های خصوصی هستند نه دولت‌ها اما با توجه به اینکه در ایران دولت می‌خواهد همه امور را در دست خود داشته باشد و با بخش خصوصی همکاری چندانی ندارد، شرکت‌های خارجی نیز بیشتر به سمت عقد قرارداد با وزارتخانه‌ها سوق پیدا می‌کنند تا شرکت‌های خصوصی. اگر ما شرکت‌های خصوصی قوی‌ای داشته باشیم آنها می‌توانند شرکت‌های خارجی را وادار و علاقه مند به سرمایه‌گذاری کنند اما متأسفانه این اجازه به بخش خصوصی در کشور ما داده نشده است. سیستم ما طوری طراحی نشده است که سرمایه‌گذاری به راحتی ارج نهاده شود و سرمایه‌گذار بتواند در مسیر تولید و اشتغال قدم بردارد. نگاه به سرمایه‌داری در ایران مانند سایر کشورها نیست و به آنها معمولاً به چشم سرمایه‌دارانی نگاه می‌شود که با رانت سیاسی به این سرمایه رسیده‌اند در حالی که دولت و بخش خصوصی باید در این مسیر باهم همکاری داشته باشند و دولت بخش خصوصی را رقیب خود نپندارد.

ورود سرمایه، رشته‌ای که بدون اعتماد پنبه می‌شود!

شاید اگر در روزگاری دولت ممالک محروسه ایران به استقراض بی حساب از دول خارجی دلخوش بود تا چند صباحی بیشتر، بی توجه به آنچه بر مردم می‌گذشت، از مواهب از فرنگ آمده بهره برد، امروز اما به پشتوانه آنچه سال‌ها است با تلاش صنعتگران این سرزمین به دست آمده، جذب سرمایه خارجی معنایی جز استقراض یافته است. این امر به معنای ظرفیت بالای بخش خصوصی برای قرار گرفتن در جایگاه یک شریک تجاری توانمند برای سرمایه‌گذاران خارجی است و نتیجه آن می‌تواند راه‌اندازی چندین خط تولید در داخل کشور و صدها مواهب متعاقب آن از اشتغال‌زایی تا ارتقای سطح تکنولوژیک محصولات باشد. علی بخشی رییس هیات‌مدیره سندیکا با اشاره به این نکته خاطر نشان می‌کند که سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی به عنوان یک روش مثبت جذب سرمایه تنها زمانی محقق خواهد شد که پیش از آن رشته اعتماد دو سویه دولت و بخش خصوصی به نیکی تنیده شده باشد. مشروح گفت‌وگویی در این خصوص را در ادامه خواهید خواند:

گفت‌وگو با علی بخشی؛ رییس هیات‌مدیره سندیکای صنعت برق ایران

”

ورشکستگی کارخانجات داخلی در پی نخواهد داشت. اما اگر بخش خصوصی در مقابل تامین‌کننده‌های خارجی قرار گیرد و طرف مذاکره باشد می‌توان از این امر جلوگیری کرد. این دو روش بدون آسیب زدن به شرکت‌های تولیدکننده داخلی می‌تواند جهت جذب سرمایه خارجی به کار گرفته شود و حتی به کسب‌وکار شرکت‌های داخلی رونق بخشد.

سبتران حضرت‌تعالی با توجه به حجم و نوع سرمایه‌گذاری موجود در صنعت برق، وضعیت فعلی سرمایه‌گذاری در این صنعت را خصوصا در مقایسه با دیگر صنایعی چون نفت و پتروشیمی، چطور ارزیابی می‌فرمایید؟

به نظر می‌آید جذب سرمایه در وزارت نیرو در مقایسه با دیگر وزارتخانه‌ها راضی‌کننده نبوده و در مواردی

مورد شاهد بودیم که شرکتی خارجی ضمن ورود سرمایه خود به ایران، اقدام به راه‌اندازی خط تولیدی با نام و لایسنس خود کرده که در مجموع روش و تجربه موفق بوده است.

در روش دوم چنین پیش‌بینی شده که در صورت ورود توامان کالا و تامین مالی توسط سرمایه‌گذار خارجی، این اقدام در اختیار بخش خصوصی قرار گیرد. براین اساس اگر بخش خصوصی داخلی در مقابل تامین‌کننده کالای خارجی قرار گیرد، به جای ورود کالای ساخته‌شده و آماده استفاده، تنها اقدام به واردات کالایی خواهد شد که به عنوان مواد اولیه برای ساخت داخل به کار گرفته خواهد شد.

اهمیت این روش‌ها از آن رو است که عملا ورود کالای آماده‌شده، با توجه به برخی مشکلات رقابت‌پذیری کالای داخلی، نتیجه‌ای جز

سبتران از نظر شما روش مناسب برای سرمایه‌گذاری در صنعت برق چیست و آیا با توجه به سیاست‌های جذب سرمایه در وزارت نیرو این روش‌ها تا کنون تا چه میزان اجرایی شده؟

همان‌طور که همواره تاکید کرده‌ایم دو روش درست و اصولی جهت جذب سرمایه خارجی وجود دارد که می‌تواند منجر به نتیجه مثبت برای صنعت داخلی شود. روش اول از این قرار است که شرکت‌های خارجی به همراه سرمایه، لایسنس خود را نیز به داخل کشور می‌آورند تا از این طریق شرکت‌های داخلی به صورت مشارکتی نسبت به راه‌اندازی خط تولید و تاسیس شرکتی با این لایسنس در داخل کشور اقدام کنند. تجربه این نوع جذب سرمایه پیش از این نیز در کشور وجود داشته است و برای نمونه می‌توان از شرکت پارس سویچ مثال زد. در این

حتما بخش خصوصی این ظرفیت و توان را دارد که هم از لحاظ مالی و هم از نظر تکنولوژیک در کنار بخش خارجی قرار گیرد، اما برای تقویت این بخش نیازمند مشوق‌هایی از سوی دولت نیز خواهیم بود. به عنوان مثال می‌توان برای رونق و به گردش در آمدن تولید اقدام به خرید تضمینی کالا و خدمات تولیدشده کرد تا شرکتی نوپا و تازه‌تاسیس بتواند آغاز به کار کند. بنابراین قطعا بخش داخلی با اعطای مشوق‌هایی جنبی از توان همکاری و مشارکت با خارجی‌ها برخوردار خواهد بود.

سبتران با همه این تاکید بر لزوم همنشینی بخش خصوصی داخلی و سرمایه‌گذار خارجی در جذب سرمایه فکر می‌کنید چرا این نوع از سرمایه‌گذاری‌ها تا به حال محقق نشده است؟

من فکر می‌کنم روشی که تا کنون در وزارت نیرو برای جذب سرمایه خارجی وجود داشته روش درستی نبوده است. دلیل آن هم این است که اعتماد کافی بین بخش خصوصی و دولت وجود نداشته و ارتباطات قطع بوده است. بخش خصوصی دولت را مرجعی می‌داند که در ازای دریافت پروژه‌ها وجهی نمی‌پردازد یا به سختی تن به این امر می‌دهد و عملا به تعهدات خود پایبند نیست. یک بی‌اعتمادی هم از جانب دولت به بخش خصوصی وجود دارد که مشابه سوال قبل شما است و نسبت به توانمندی‌های بخش داخلی شک و شبهه وجود دارد.

این بی‌اعتمادی دو سویه نتیجه عدم ارتباط مناسب بین دولت و بخش خصوصی است. اگر وزارت نیرو زاویه نگاه خود را به بخش خصوصی تغییر دهد بسیاری از مشکلات به خودی خود برطرف خواهد شد. کما اینکه نمونه ارتباط موفق بین بخش خصوصی و دولتی را در وزارتخانه‌های مانند راه و شهرسازی دیده‌ایم که نتایج تجربه‌های موفق را در پی داشته و در سالیان گذشته در صنعت راه و ساختمان شاهد بوده‌ایم. تا زمانی که مجموعه وزارت نیرو و شرکت‌های خصوصی فعال در صنعت برق به هم اعتماد نداشته باشند و گفتگو نکنند هر کسی به روش خود سعی در حل مساله خواهد داشت: بخش دولتی به دنبال استقراض و واردات کالای بی کیفیت خارجی خواهد رفت و بخش خصوصی هم در صدد سنگ‌اندازی و مخالفت با دولت بر خواهد آمد که نتیجه کار قطعا مطلوب صنعت برق کشور نخواهد بود.

تعیین‌کننده ماندگاری سرمایه‌گذار خارجی در یک کشوری خواهد بود تا با راه‌اندازی خط تولید اقدام به صدور کالای خود از این کشور به بازارهای منطقه کند. این بهترین حالتی است که می‌تواند در جریان یک سرمایه‌گذاری خارجی محقق شود، چرا که هم رونق اقتصاد داخلی را در پی دارد و هم باعث امنیت سرمایه‌گذاری می‌شود. وقتی یک سرمایه‌گذار منابع خود را به شکل خط تولید و راه‌اندازی کارخانه وارد می‌کند، امنیت سرمایه‌گذاری و امنیت کشور خودبه‌خود بالا می‌رود. لذا دیگر این سرمایه‌گذار نمی‌تواند با هر بهانه‌ای اقدام به خروج سرمایه خود کند. پس در گام اول باید به سرمایه‌گذار ثابت کنیم که فضای کسب و کار داخلی فضای سالمی است و انحصار و واگذاری‌های نامشخص وجود ندارد و اعتماد سازی کنیم. در گام دوم هم باید مشوق‌هایی را برای سرمایه‌گذارانی که حاضرند ریسک کنند و سرمایه‌هایشان را وارد ایران کنند بوجود بیاوریم. با انجام این دو کار بهترین اتفاق در جذب سرمایه خواهد افتاد.

سبتران آیا این ایجاد اعتماد به معنی دادن یک سری تضامین مانند ساورین گارانتی است که همواره شرکت‌های خصوصی به اعطای آن به خارجی‌ها اعتراض داشتند و از عدم تعلق آن به بخش خصوصی داخلی ناراضی بودند؟

منظور از اعتماد سازی ایجاد فضای رقابتی کسب و کار برای تولید کننده است. سرمایه‌گذاری که برای کار تولیدی به کشور می‌آید باید مطمئن باشد که تولید او سودده است و می‌تواند سود حاصل از آن را از کشور خارج نماید. اتفاقا آنجایی به دنبال ساورین گارانتی و پیمت گارانتی هستیم که بخواهیم پول قرض کنیم. من اعتقادی به پول قرض گرفتن ندارم و به نظرم شرکت‌های خارجی با مشارکت شرکت‌های داخلی باید اقدام به راه‌اندازی کسب و کار در داخل کشور کنند و در فضای کسب و کار داخل قرار بگیرند و تحت لایسنس خودشان به رقابت با دیگر فعالان در داخل کشور بپردازند. همانطور که قبلا عرض کردم این امر قبلا در کشور آزموده شده و تجربه موفق بوده است.

سبتران آیا از نظر شما بخش خصوصی ما در داخل کشور از لحاظ تکنولوژیک این آمادگی را دارد که پذیرای انتقال تکنولوژی و به تبع آن جذب سرمایه باشد؟

دارای اختلاف فاحش است. تقریبا می‌توان گفت جز در مواردی خاص مانند انرژی‌های تجدیدپذیر، در هیچ بخشی از صنعت برق شاهد ورود سرمایه‌های خارجی که منجر به ایجاد خط تولید در داخل کشور شده باشد نبوده‌ایم. در خصوص اینکه از مسیر بخش خصوصی بتوان پروژه‌های را تامین مالی کرد تا آنجا که بنده اطلاع دارم هیچ اتفاق مثبتی نیفتاده است. البته مواردی مانند پروژه‌های ۳۱۲ پست هم مطرح بوده که عملا نقص‌های فراوانی داشته و بارها اعلام شده است.

یکی دیگر از اشکالات موجود به جز در نیروگاه‌ها، عدم سرمایه‌پذیر کردن طرح‌ها در دیگر بخش‌های برق مانند شبکه‌های انتقال و توزیع است. این در حالی است که جهت انجام پروژه‌های انتقال و توزیع می‌توانیم از مدل‌های BOT و BOO استفاده کنیم. اما با کوتاهی صورت‌گرفته توسط هر دو بخش خصوصی و دولتی این مهم انجام نشده و دولت برای اجرای چنین پروژه‌هایی همواره به استقراض از کشورهای خارجی جهت تامین مالی روی آورده که واردات کالای خارجی بعضا بی کیفیت را به همراه داشته است.

سبتران جناب‌عالی پیش‌نیازهای لازم برای تحقق دو روش ذکر شده سرمایه‌گذاری چه در بخش خصوصی و چه در بخش دولتی را چه می‌دانید؟

همان‌طور که اشاره کردم برای جذب سرمایه خارجی باید پروژه‌ها سرمایه‌پذیر شوند. در غیر این صورت کارفرما به منظور تامین مالی مجبور به استقراض خواهد شد که به معنای متعهد شدن به پرداخت در سال‌های آینده و با لحاظ بهره است. علاوه بر آن اجبار به واردات کالای بی کیفیت خارجی نیز از دیگر نتایج این امر است که ثمری جز ضربه به تولید داخلی نخواهد داشت.

براین اساس به نظر می‌آید می‌بایست بر روی دو روش مذکور مطالعه و تحقیق بیشتری صورت پذیرد و فضا برای حضور سرمایه‌گذاران خارجی فراهم آید. تحقق این امر نیز در گروه ایجاد اعتماد در سرمایه‌گذاری خارجی است تا راجع به راه‌اندازی خط تولید برند خود در داخل کشور شود. لازمه این اعتماد ریشه در مسائل مختلف مربوط به مالیات، بانک‌ها، بیمه‌ها، ارتباطات مالی داخلی و خارجی، خرید تضمینی تجهیزات و موارد متعدد دیگری از این دست دارد. مجموعه این امور است که

گفت‌وگو با مهدی پازوکی؛ اقتصاددان و استاد دانشگاه

اگر

برجام نبود...

ستبران با توجه به شرایط اقتصادی ایران، پیش شرط‌ها و الزامات سرمایه‌گذاری خارجی باید بر چه پایه‌هایی استوار باشند؟

برای جذب سرمایه‌گذاری خارجی ابتدا باید زمینه را برای سرمایه‌گذاری داخلی فراهم کنیم، به عبارت دیگر ما باید فضای کسب و کار را برای سرمایه‌گذاری داخلی در اقتصاد ایران فراهم کنیم و برای ایجاد این فضا دولت باید سه کار اساسی را در سیاست گذاری‌های کلان خود مد نظر داشته باشد.

«ایجاد شفافیت» در اقتصاد اولین و اصلی‌ترین عامل است به طوری که هر چه مبادله اطلاعات کاملاً آزادانه‌تر و شفاف‌تر

در یک قرن گذشته اقتصاد کشور شاهد فراز و نشیب‌های متعددی در زمینه جذب سرمایه‌های خارجی بوده است، فشارهای غرب از یک سو و شرایط اقتصاد کشور از سوی دیگر موجب شد تا جایگاه ایران از لحاظ شاخص جذب سرمایه خارجی چه در سطح جهانی و چه در سطح منطقه‌ای دچار تغییرات زیادی شود. بیشترین میزان جذب سرمایه‌گذاری خارجی تا قبل از حل و فصل برنامه هسته‌ای به سال ۲۰۱۲ برمی‌گردد که رقمی نزدیک به ۴ میلیارد و ۷۰۰ میلیون دلار بوده است. پس از روی کار آمدن دولت نهم و دهم بر مسند قدرت سیاسی کشور شاهد مشکلات متعددی در عرصه‌های مختلف اقتصادی از جمله در زمینه جذب سرمایه‌گذاری خارجی بودیم، مدیریت غلط و غیر اصولی این دوران به اضافه عدم دانش کافی سیاسی و بین‌المللی موجب شد تا دولت مهرورزی در زمینه جذب سرمایه‌گذاری خارجی ناکام بماند اما دولت تدبیر و امید با به نتیجه رساندن برجام توانست یکی از دلمشغولی‌های کشور در زمینه جذب سرمایه‌گذاری خارجی را مرتفع سازد. «مهدی پازوکی» دکترای اقتصاد بین‌الملل و استاد دانشگاه علامه طباطبائی در گفتگو با «ستبران» شرایط و الزامات جذب سرمایه‌گذاری در ایران را تشریح کرد.

باشد، هزینه مبادله در اقتصاد ایران پایین تر و احساس امنیت بیشتر خواهد بود. «ایجاد رقابت سالم» بین بنگاه‌های اقتصادی دومین نکته ای است که باید برای جذب سرمایه‌گذاری خارجی به آن توجه داشته باشیم. محور سوم «نفی انحصار» است چراکه هر گونه انحصاری برای اقتصاد کشور مثل سم خطرناک است چه انحصار بخش خصوصی و چه انحصار بخش دولتی. بنابراین مجموعه ایجاد شفافیت، ایجاد رقابت سالم و نفی انحصار باعث به وجود آمدن فضای امن برای سرمایه‌گذاری خواهد شد.

سنتبران شرایط داخلی اقتصاد ایران و سیستم بانکی کشور چه نقشی در فرایند جذب سرمایه هیا خارجی دارند؟ آیا اقدامات مثبتی در این زمینه انجام شده است؟

ما ابتدا باید امنیت سرمایه‌گذاری و ثبات اقتصادی را برای سرمایه‌گذاران داخلی خود تامین کنیم چراکه ایجاد فضای مناسب کسب و کار داخلی، زمینه ساز فضای مناسب

این سیستم را دچار مشکل کند. بانک‌های خارجی باید بتوانند به بانک‌های ما اعتماد کنند و از شفافیت سیستم ما اطمینان داشته باشند که خوشبختانه بانک مرکزی در این زمینه کارهای خوبی شروع کرده است که باید ادامه پیدا کند.

سنتبران آیا وضعیت اقتصادی و سرمایه‌گذاری خارجی در ایران پس از برجام گشایشی داشته است؟

ما از اقدام دولت در مذاکرات و توافق برجام حمایت می‌کنیم، این توافق یکی از بهترین کارهای دولت یازدهم بوده است. برجام مزایای خوبی برای اقتصاد ما داشته است چرا که بعد از این توافق صادرات نفت ما تقریباً به سهمیه قبل از تحریم ها یعنی دو میلیون بشکه در روز رسیده است و صادرات نفت، میعانات گازی و بازارهای خود این بخش را به دست آوردیم. اگر برجام را نپذیرفته بودیم، امروز نفت در مقابل غذا بود یعنی با میزان صادرات پایین فقط قادر به

خارجی به طور مشترک فعالیت کنند. باید از سرمایه‌گذاری خارجی به دلیل انتقال تکنولوژی به اقتصاد ایران استقبال کرد چرا که ما به لحاظ دانش فنی به دلیل تحریم ها و عدم ارتباط با کشورهای توسعه یافته عقب هستیم و باید تلاش کنیم تعامل خود را با دنیا حفظ کنیم و ارتقاء ببخشیم.

سنتبران سرمایه‌گذاری خارجی در صنعت برق چه نقشی داشته است و در این زمینه چه کاستی‌هایی وجود دارد؟ در بخش‌هایی از صنعت برق سرمایه‌گذاری اشباع شده است و ما باید حوزه‌های مورد نیاز برای سرمایه‌گذاری را شناسایی کرده و روی آنها کار کنیم و این سرمایه‌گذاری باید به صورت مستقیم باشد یعنی سرمایه‌گذار در تمام امور اعم از سور، زیان و مدیریت شریک باشد. ما از سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در صنعت برق دفاع می‌کنیم و اعتقاد داریم که صندوق توسعه ملی نیز باید

برای سرمایه‌گذاری خارجی خواهد بود. یکی از مشکلات ما در مسیر جذب سرمایه‌های خارجی، سیستم بانکی است. این سیستم باید انضباط پولی را به اقتصاد ایران برگرداند و به شدت با پولشویی مبارزه کند. یکی از علت‌هایی که بانک‌های خارجی با بانک‌های ما همکاری نمی‌کنند، این است که نگران مسئله پول‌های کیف در اقتصاد ایران هستند لذا ما باید با همکاری سازمان شفافیت بین‌الملل زمینه را برای مبارزه با پول‌های کیف و ایجاد انضباط پولی در اقتصاد ایران فراهم کنیم. قطعاً باید پول‌های نشأت گرفته از معاملات کیف، رانت‌های اقتصادی، معاملات قاچاق، قاچاق کالا، قاچاق مواد مخدر را کنترل کنیم و اجازه ندهیم وارد سیستم پولی کشور شود و

تهیه مواد غذایی و دارو بودیم. بعد از برجام حتی تحریم‌ها از صنعت هوایی ما برداشته شد، اگر برجام نبود، نبود اقتصاد ایران قفل کرده بود و هیچ شرکت خارجی نمی‌توانست حضور در بازار ما حضور داشته باشد.

سنتبران برای داشتن کشوری توسعه یافته و جذب اعتماد سرمایه‌گذاران خارجی برای حضور در ایران چه سیاست‌هایی باید اتخاذ کنیم؟

اگر می‌خواهیم کشور را به سمت پیشرفت و توسعه رهمون کنیم باید در چارچوب منافع ملی خود با دنیا تعامل و مدارا داشته باشیم و اقتصاد خود را براساس سیاست برد برد اقتصادی دنبال کنیم. بنگاه‌ها و شرکت‌های سرمایه‌گذاری داخلی باید با شرکت‌های

از ایجاد نیروگاه‌های جدید و مورد نیاز کشور حمایت کند اما وارد شدن نهادهای خصولتی در صنعت برق کاری پسندیده نیست و غالباً زیان ده هستند لذا بخش خصوصی باید به سمت ساخت نیروگاه‌ها سوق داده شود و رقابت سالم در این حوزه شکل بگیرد.

با وارد شدن سرمایه‌های خارجی در صنعت برق هم می‌توان از آخرین تکنولوژی‌های این حوزه بهره برد و هم با به کارگیری روش‌های نوین از آسیب زدن به محیط در راستای تولید انرژی جلوگیری کرد. باید توجه داشته باشیم که در این مسیر باید کار را به کاردان و متخصصان بسپاریم چرا که ورود افرادی که تخصصی در صنعت برق ندارند باعث ایجاد مشکل خواهد شد و در بلندمدت زیان ده خواهد بود.

ضعف اندیشه‌ای؛ بن بست سرمایه‌گذاران خارجی در ایران

گفت‌وگو با فرشاد مومنی؛ اقتصاددان و استاد دانشگاه

می‌شود دو جنبه کلیدی موضوعیت پیدا می‌کند اول اینکه جذب سرمایه‌گذاری خارجی با هدف پر کردن شکاف پس‌انداز انجام شود و دوم جذب سرمایه خارجی با هدف پر کردن شکاف فناوریانه است. هر کدام از این دو گزینه که هدف اصلی جذب سرمایه خارجی باشد، منطق‌ها، الزامات و پیش‌نیازهای نهادی و ساختاری خاص خود را دارد. اگر هدف از جذب سرمایه پر کردن شکاف پس‌انداز باشد در هر زمینه‌ای که قرار باشد برای پیشبرد اهداف توسعه ملی، اقدام به وام‌گیری خارج شود ابتدا باید براساس موازین کارشناسی محرز شود که حیاتی‌ترین تنگنای کشور در جهت پیشبرد اهداف کمبود منابع مالی است. تمام مطالعاتی که طی بالغ بر ۵۰ سال گذشته در ایران انجام شده است، نشان می‌دهد که هرگز کمبود منابع مالی حیاتی‌ترین تنگنای اقتصاد و توسعه ایران نبوده است. با پذیرفتن این مبنا می‌توانیم پیش‌بینی

سستبران با توجه به تئوری‌های اقتصادی موجود در حوزه سرمایه‌گذاری خارجی، ایران در طول چند دهه اخیر بر چه مبنایی در این مسیر قدم برداشته است؟ یکی از گرفتاری‌های بزرگ اقتصادهای رانتی براساس نظریه‌هایی که حسین مهدوی درباره صورت بندی نظری رفتارهای دولت و ملت رانتی انجام داده است این است که در اقتصادهای رانتی هم در سطح دولت و هم در سطح ملت کوتاه‌نگری سکه رایج می‌شود یعنی به دلیل مجموعه‌ای از عوامل ساختاری و نهادی، ملاحظات در مدت تحت‌الشعاع و قربانی مصلحت اندیشی‌های کوتاه‌نگرانه و کوتاه مدت می‌شود. در چنین جامعه‌هایی نوعی سهل‌انگاری‌های نظام وار در فرآیندهای تصمیم‌گیری و تخصیص منابع مشاهده می‌شود و اعتنای اندکی به ملاحظات کارشناسی و پژوهش‌های علمی می‌شود. وقتی ایده جذب سرمایه‌گذاری خارجی مطرح

“

سرمایه‌گذاری خارجی چه به صورت مستقیم و چه غیر مستقیم یکی از مؤلفه‌هایی است که می‌تواند زمینه خروج یک اقتصاد از توسعه نیافتگی را فراهم کند. این مهم را می‌توان با نگاهی به تاریخ توسعه یافتگی برخی از کشورهای جهان دریافت. به عنوان مثال کشورهای نظیر چین و کره جنوبی که اکنون از اقتصادهای موفق جهان هستند زمانی با جذب سرمایه‌های خارجی و در کنار آن تخصص و تکنولوژی توانستند مقدمه توسعه خود را فراهم کنند. این کشورها با مدیریت بهینه سرمایه‌های جذب شده که شرط مؤثر واقع شدن سرمایه‌گذاری خارجی به شمار می‌رود توانستند از سرمایه‌های خارجی بیشترین بهره را ببرند. اکنون استفاده از تجارب این کشورها در اقتصاد ایران که یک کشور با ظرفیت سرمایه‌گذاری بالا و مستعد به شمار می‌رود، می‌تواند راهگشای بسیاری از مسائل به شمار برود. فرشاد مومنی، اقتصاددان و استاد دانشگاه علامه طباطبایی در گفتگو با «سستبران» به الزامات سرمایه‌گذاری و چالش‌های پیش روی این حوزه پرداخت.

”

کنیم که در شرایطی که به اعتبار اقتصاد نفتی و دست یافتن به دلارهای نفتی سهل الوصول مبتنی بر خام‌فروشی چنین تنگنای اساسی و حیاتی نداشته‌ایم پس تمام کوشش‌هایی که برای تأمین مالی خارجی در ایران شده است محل چالش و تردید قرار می‌گیرد به طوری که با ضریب بسیار تکان دهنده و بالای ۸۵ درصد، بیشترین کوشش‌های ایران در زمینه جذب سرمایه‌گذاری خارجی، مربوط به گزینه وام‌گیری بوده است.

سبتران آیا جذب سرمایه‌گذاری خارجی در ایران با ساختار اقتصادی هماهنگی لازم را داشته است و گزارش‌های جهانی درباره وضعیت ایران این حوزه چه تحلیلی دارند؟ با نگاهی به گزارش بانک جهانی و بزرگ شدن اندازه اقتصاد ایران طی سال‌های ۱۹۶۵ تا ۲۰۱۴ مشاهده می‌کنیم که این افزایش اندازه اقتصاد ایران مرهون خام‌فروشی است و ما با مسامحه و سهل‌انگاری و صرفاً برای دلخوش کردن خود، خام‌فروشی را که چیزی جز از جیب خوردن نیست در حساب‌های ملی خود به عنوان تولید در نظر گرفته‌ایم. با وجود اینکه از لحاظ کمی در اقتصاد ایران افزایش داشته‌ایم به لحاظ تحولات درون اقتصاد ملی چنین احساسی وجود ندارد. با مقایسه رشد اقتصاد ایران با کشورهای هند، چین، کره جنوبی و مالزی می‌توان پی برد که مسئله ایران کمبود منابع مالی و سرمایه فیزیکی نیست و ما باید کاستی‌های خود را در جاهای دیگری جستجو کنیم. طبق گزارش بانک جهانی رشد تشکیل سرمایه کشورهای هند، مالزی، کره جنوبی و ایران به ترتیب ۲۴، ۲۶، ۲۹ و ۲۸ درصد بوده یعنی به غیر از کره جنوبی ما از همه کشورهای مورد اشاره، تشکیل سرمایه بیشتری داشته‌ایم حال سوال این است که چرا با وجود اینکه همه سرمایه‌هایی که از محل فروش نفت و جذب سرمایه‌گذاری خارجی در ایران تبدیل به ظرفیت تولیدی شده است، بازدهی ناچیز است؟! این مقایسه به وضوح نشان می‌دهد که شکاف پس‌انداز با عنوان توجیه جذب سرمایه‌گذاری خارجی در ایران اصلاً وجود خارجی ندارد اما در زمینه پر کردن شکاف فناوریانه ما می‌توانیم با قاطعیت بگوییم که این تنگنای جدی در اقتصاد

ایران به شمار می‌رود اما مسئله این است که تقریباً تمامی آنچه به عنوان جذب سرمایه‌گذاری خارجی در ایران در دستور کار قرار گرفته است کمترین رابطه و نسبت را با مسئله تمهید پیش‌نیازهای نهادی جذب موفقیت‌آمیز فناوری را به خود اختصاص داده است.

سبتران عمده‌ترین مشکل اقتصاد ایران در زمینه سرمایه‌گذاری چیست و این مشکل از کجا نشأت گرفته است؟

بزرگترین تنگنای ایران در این زمینه ضعف اندیشه‌ای است و ما قادر نیستیم سرمایه‌گذار خارجی را به شکل اصولی و منطقی جذب کنیم، مسئله اساسی دیگر تنگناهای نهادی ماست که باعث

۶۶

با همان منطقی که ما قادر نیستیم از سرمایه‌های انسانی و مادی ایرانی به شکل توسعه‌گرا استفاده کنیم با همان منطق نیز کوشش‌های ما برای جذب سرمایه‌گذاری خارجی ناموفق بوده است

۶۶

می‌شود طرف‌های خارجی به هیچ وجه علاقه و انگیزه‌ای جز در مسیر دوشیدن اقتصاد ایران نداشته باشند به طوری که هم قبل و هم بعد از انقلاب مشارکت خارجی عمدتاً در زمینه مونتاژهای وابستگی آور یا سرمایه‌گذاری در صنایع استخراجی و خام‌فروشانه بوده است که اکثر اینها جنبه تشویق مصرف‌گرایی داشته است.

گزارش عملکرد سال‌های ۹۴ و ۹۵ وزارت صنعت، معدن و تجارت نشان می‌دهد که وضعیت سرمایه‌گذاری شرایط نامناسبی داشته است و الگوی شرم‌آوری داشته است که بیشترین جذب در حوزه‌های مصرفی مانند جذب سرمایه برای تولید

انواع سیگار و فیلتر سیگار، جذب برش انواع سنگ گرانیت، تولید مایه ماست و پنیر، برای تولید اسکلت فلزی ساختمانی، تولید انواع پوشاک مردانه، تولید میوه‌های آجیلی و بسته بندی، تولید فرش ماشینی و ... بوده است و خبری از انتقال فناوری و تکنولوژی نیست که برای حل این مشکل باید امکان رساندن صدای کارشناسی به نظام تصمیم‌گیری و تخصیص منابع کشور چه در مجلس و چه در دولت فراهم شود.

آن چیزی که مسئله را بدتر می‌کند کشورهای مبدأ جذب سرمایه‌گذاری خارجی هستند که در گزارش مذکور مهمترین کشورها افغانستان، عراق، جمهوری آذربایجان، کویت و کنار آنها آلمان، اتریش، فرانسه، چین و مالزی هم بودند.

از موج اول انقلاب صنعتی تا امروز (از ربع پایان قرن ۱۸ تا امروز) نمی‌توان حتی یک کشور را پیدا کرد که به صورت سیستمی در جذب سرمایه‌گذاری خارجی موفق شده باشد مگر اینکه ابتدا صلاحیت و کفایت خود را در استفاده ثمربخش از سرمایه‌های انسانی و مادی داخلی خود نشان داده باشد و برای اینکه چنین اتفاقی بیفتد ما باید ساختار نهادی و امنیت حقوق مالکیت را ارتقاء ببخشیم، هزینه‌های مبادله را کاهش دهیم، شفافیت را در اقتصاد و سیاست مان بالا ببریم و برنامه ملی مبارزه پیشگیرانه با فساد را در دستور کار قرار دهیم.

متأسفانه ما در تمام این زمینه‌ها وضعیت بسیار فاجعه‌آمیزی داریم به طوری که طی ۱۲ سال گذشته ما سه سال ما رتبه اول را در زمینه فرار سرمایه‌های انسانی در دنیا داشتیم و به ویژه از سال ۱۳۸۸ تا امروز ایران در رتبه بندی کشورهای دنیا از نظر پاکدامنی اقتصادی در ربع چهارم کشورهای دنیا بوده است. با همان منطقی که ما قادر نیستیم از سرمایه‌های انسانی و مادی ایرانی به شکل توسعه‌گرا استفاده کنیم با همان منطق نیز کوشش‌های ما برای جذب سرمایه‌گذاری خارجی ناموفق بوده است.

سبتران وضعیت سرمایه‌گذاری در ایران بعد از برجام چه تغییری داشته است؟ روند سرمایه‌گذاری دوران پس‌ابرجام رو به رشد هست یا خیر؟

گزارش وزارت صنعت نشان می‌دهد که در دوره پس از برجام نیز تحولات خاصی در زمینه سرمایه‌گذاری انجام نشده است پیام

صلاحیتی در آن وزارتخانه در حیطه فهم مسائل اقتصادی وجود داشته باشند رفتار و عملکرد وزارت نیرو نشان دهنده این است که حتی قابلیت استفاده از این سرمایه‌های انسانی را هم نداشته است و برآیند جهت‌گیری‌هایی که از سوی وزرای نیرو در فاصله سال‌های ۱۳۸۹ تا امروز شنیده می‌شود این مسئله را به وضوح نشان می‌دهد.

وزارت نیرو تا زمانی که بنیه کارشناسی خود را به فعلیت نرساند و تعهد نظام وار و نهادمندی در تکیه بر بنیه کارشناسی برای جذب دانایی نداشته باشد این سرمایه‌گذاری‌ها می‌تواند برای ما فاجعه آمیز باشد.

کانون اصلی گرفتاری‌های وزارت نیرو کمبود منابع نیست بلکه آنها قادر به جذب دانایی به ویژه در زمینه سیاست‌های اقتصادی اداره برق نبوده‌اند. چیزی که مسئله را بسیار نگران‌کننده‌تر می‌کند این است که متأسفانه اوضاع در فهم اقتصادی حاکم بر مسائل آب هم در وزارت نیرو به هیچ وجه بهتر از مسائل برق نیست. گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس در ۳ سال گذشته نشان داد که با استانداردهای موجود در وزارت نیرو به ازای هر یک درصد ارتقا در بهره‌وری نیروگاه‌های کشور، عایدی مثبت بالغ بر ۳۵۰۰ میلیارد تومان نصیب وزارت نیرو و دولت می‌شود بنابراین باید مطالعه آسیب‌شناختی درباره وضعیت وزارت نیرو به ویژه در فرایندهای تولید و انتقال برق صورت بگیرد که اگر به شکل اصولی انجام شود، امکان بهره‌وری ثمربخش از سرمایه‌گذاری‌های خارجی در آینده فراهم خواهد شد.

همه کارشناسان اقتصادی باید کتاب «فهم فرایند تحول اقتصادی» نوشته «داگلاس سی نورث» برنده جایزه نوبل اقتصادی را با دقت مطالعه کنند، این کتاب با مراجعه به تاریخ مکتوب بشری طی یک دوره ۱۰ هزار ساله یکی از کلیدی‌ترین استنتاجات را مطرح کرده است و آن اینکه هر جا دیدید بحران در عملکردی وجود دارد باید برای وجه اندیشه‌ای و کارشناسی، خصلت زیربنایی قائل شوید.

این گزارش این است که اگر قرار است ما استفاده ثمربخش و خردورانه از سرمایه‌گذاری خارجی داشته باشیم ابتدا باید صلاحیت و شایستگی خود را در کاربست اصولی سرمایه انسانی و مادی داخلی خودمان به نمایش بگذاریم و تا زمانی که چنین اتفاقی نیفتاده است جز در موارد بسیار استثنایی تصور اینکه بتوانیم از سرمایه‌های خارجی استفاده ثمر بخش کنیم، تصویری است که مبنای کارشناسی ندارد.

هیچ یک از مشکلات ساختاری ما در دوره پسابرجام روبه بهبود پایدار و معنی‌داری نرفته است و تا مسائل بنیادی حل نشود ما عملاً به سمت فاجعه‌آمیزترین و غیرتوسعه‌ای‌ترین الگوی جذب سرمایه‌گذاری خارجی یعنی وام‌گیری خارجی حرکت می‌کنیم که گواه این مسئله در لایحه بودجه سال ۱۳۹۶ دیده می‌شود، در این سند دولت برای یک دوره یکساله تقاضای مجوز برای ۵۰ میلیارد دلار وام‌گیری به شیوه فاینانس داده است که این به معنای رویکرد کوتاه‌نگرانه، وابستگی‌آور و بسیار بحران‌ساز در زمینه الگوی جذب سرمایه خارجی است.

ستبران وزارت نیرو از دورن دارای چه مشکلاتی است و این موارد چه تأثیری در سرمایه‌گذاری در حوزه برق داشته است؟

در وزات نیرو توهمی‌بزرگ وجود داشت و آن هم این بود که با افزایش قیمت برق می‌توانند منابعی آزاد کنند و سرمایه وزات نیرو افزایش یابد. چند ماه پیش وزیر سابق نیرو تصریح کرد که در فاصله سال ۸۹ که در چارچوب شوک حامل‌های انرژی که قیمت برق هم افزایش چشمگیری پیدا کرد تا امروز میزان بدهی وزارت نیرو از مرز ۳۲ هزار میلیارد تومان عبور کرده است. به نظر من وزارت نیرو تاکنون نتوانسته است نشان دهد که از بنیه کارشناسی اقتصادی قابل‌اعتنایی برخوردار است، اگر هم احیاناً کارشناسان صاحب

در حسرت شراکت

محمد کاظم رحیمی؛ پژوهشگر اقتصادی

بر آنکه ممکن است در زمان تحریم یا تغییر در سیاست‌های یک کشور (به هر دلیل ممکن)، به تحمیل هزینه بالا بر اقتصاد کشورمان بینجامد، موجب می‌شود ریسک سرمایه‌گذاری نیز بالاتر برود و خبری از سرمایه‌گذاری خارجی و سرمایه‌گذاری مشترک نیز نباشد. این عدم تنوع از طرف دیگر موجب محدود شدن افراد و سرمایه‌گذاران در انتخاب کالاهای وارداتی و تحمیل کالاهای با کیفیت پایین به مصرف‌کنندگان داخلی می‌شود و عواقب جبران‌ناپذیری دارد، شاهد ادعا، بسیاری از کالاهای بنجل، رده پنجمی و بی‌کیفیت چینی که بعضاً در قبال کالاهای صادراتی به کشور ایران تحمیل می‌شود.

به عنوان شاخص دوم به بررسی سرمایه‌گذاری خارجی و سرمایه‌گذاری‌های مشترک می‌پردازیم. سرمایه‌گذاری خارجی و سرمایه‌گذاری مشترک از این جهت که می‌تواند به حل مشکل اشتغال کمک کند و همچنین به ورود تکنولوژی‌های روز و انتقال دانش فنی و مدیریتی و یادگیری در حین کار برای کشور مبدأ منتهی شود، جالب و جذاب است. نگاهی به آمار سرمایه‌گذاری خارجی در ایران طی سال‌های ۱۹۷۹ تا ۲۰۱۵ نشان

بسیار شکننده و ضعیف است. در رابطه با تجارت خارجی بررسی روند آمارهای گمرک برای سال‌های ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۴ از واقعیتی تلخ در مورد تعدد و تنوع شرکای تجاری حکایت دارد، به طوری که در سال ۱۳۹۰، ۷۷ درصد، سال ۱۳۹۱، ۸۰ درصد، سال ۱۳۹۲، ۸۳ درصد، سال ۱۳۹۳، ۸۲ درصد و در سال ۱۳۹۴ معادل ۸۴ درصد از کل صادرات کشور تنها به مقصد ۱۰ کشور دنیا (این ۱۰ کشور لزوماً در همه سال‌ها یکی نیستند) اتفاق افتاده است. در جهت عکس، این مساله برای واردات نیز صادق است، به گونه‌ای که برای سال‌های ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۴ به ترتیب معادل ۷۷، ۷۷، ۸۱، ۸۴ و ۸۲ درصد کل واردات ما تنها از مبدأ ۱۰ کشور دنیا (این ۱۰ کشور لزوماً در همه سال‌ها یکی نیستند) اتفاق افتاده است. سهم از کل صادرات به ۱۰ کشور اول مقاصد صادراتی و همچنین سهم از کل واردات از ۱۰ کشور اول، طی سال‌های ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۴ در جدول ۱ نیز تصویر شده است. آنچه به عنوان ماحصل این جدول، جلب توجه می‌کند، آن است که عمده تجارت ایران تنها با چند کشور خاص اتفاق می‌افتد و این مساله به شدت عملکرد تجارت خارجی را زیر سوال می‌برد. پرواضح است که کاهش شرکای تجاری، افزون

نگاهی به آمار سرمایه‌گذاری خارجی در ایران طی سال‌های ۱۹۷۹ تا ۲۰۱۵ نشان می‌دهد اقتصاد ایران به‌رغم ظرفیت‌های موجود، به طور متوسط جذب ۰/۰۷ درصد از متوسط کل سرمایه‌گذاری خارجی در این مدت بوده است. برخورداری از ۲۴ مرز جاده‌ای بین‌المللی، پنج مرز ریلی و بیش از ۱۱ بندر تجاری کوچک و بزرگ، قرار گرفتن در مسیر کریدورهای ترانزیتی بین‌المللی، عبور مسیر تاریخی جاده ابریشم از ایران که شرق آسیا را به اروپا متصل می‌سازد، قرار گرفتن در شاهراه ترانزیتی که می‌تواند شرق را به غرب و شمال را به جنوب متصل کند، به طوری که مسیر عبور از ایران بسیار کوتاه‌تر از مسیرهای جایگزین باشد، وجود راه‌های دریایی در شمال و جنوب کشور و نزدیک بودن به بازارهای پرمصرف کشورهای آسیای میانه، تنها بخشی از ظرفیت‌ها و پتانسیل‌های اقتصاد ایران را نشان می‌دهد. با این اوصاف اما وضعیت و عملکرد اقتصاد ایران با ظرفیت‌های آن، فرسنگ‌ها فاصله دارد، به خصوص زمانی که شاخص‌ها و متر اقتصادی، به اندازه‌گیری حجم و ارزش تجارت خارجی و میزان جذب سرمایه‌گذاری خارجی اختصاص پیدا کند، وضعیت در هر دو مورد

می‌دهد اقتصاد ایران به‌رغم ظرفیت‌های موجود، به طور متوسط جاذب ۰/۰۷ درصد از متوسط کل سرمایه‌گذاری خارجی در این مدت بوده است. روند سرمایه‌گذاری خارجی برای اقتصاد ایران از نمودار ۱ تصویر روشن‌تری از وضعیت شاخص سرمایه‌گذاری خارجی به دست می‌دهد.

در حوزه جذب سرمایه‌گذاری‌های مشترک خارجی نیز به‌رغم آنکه عقد قرارداد با دیگر کشورها برای انجام پروژه‌های مشترک می‌تواند منافع بسیاری، از جمله بهره‌مندی و دسترسی به تکنولوژی‌های پیشرفته‌تر، دسترسی به افراد و کارشناسان متخصص و حرفه‌ای، و همچنین خلق ایده‌های جدیدتر و محصولات متنوع‌تر را برای کشور به ارمغان بیاورد، بسیار ضعیف عمل شده است و در عوض کشورهای رقیب حوزه خلیج فارس از جمله عربستان و قطر در این زمینه به شدت موفق عمل کرده‌اند.

بررسی عملکرد تجارت خارجی و همچنین سرمایه‌گذاری‌های خارجی و قراردادهای مشترک دو سوال اساسی و مهم را پیش روی قرار می‌دهد.

سوال اول اینکه موانع سرمایه‌گذاری خارجی و ضعف عملکرد تجارت خارجی با دیگر کشورها مشکلات مربوط به اقتصاد سیاسی است یا به مسائل مربوط به فضای کسب‌وکار و دیگر متغیرها ارتباط پیدا می‌کند؟ و سوال دوم اینکه دیگر کشورهای خارجی چه مشوق‌هایی برای جذب سرمایه‌گذاران ارائه می‌دهند، که وضعیت بهتری نسبت به کشور ما دارند؟

موانع سرمایه‌گذاری و ضعف عملکرد تجارت خارجی

۱. مسائل مربوط به فضای کسب‌وکار

در پاسخ به این سوال که چه متغیرهایی توضیح‌دهنده ضعف در عملکرد تجارت خارجی و پایین بودن حجم سرمایه‌گذاری خارجی است، با یک نگاه از بالا می‌توان به سه عامل فضای نامناسب کسب‌وکار در کشور، ضعیف بودن زیرساخت‌های اجتماعی و مسائل اقتصاد سیاسی اشاره کرد. فضای کسب‌وکار به آن دسته از مولفه‌هایی اطلاق می‌شود، که خارج از اداره و کنترل صاحبان کسب‌وکار و فعالان بخش خصوصی و سرمایه‌گذاران رقم خورده، اما مستقیماً بر عملکرد آنها تأثیرگذار است. این عوامل بیشتر سیاسی، اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و تکنولوژیک

است. محیط مساعد کسب‌وکار هزینه فعالیت‌های اقتصادی و هزینه فرصت سرمایه‌گذاری را به شدت کاهش می‌دهد و باعث بهبود عملکرد بنگاه‌های اقتصادی و سرریز شدن سرمایه‌های خارجی به درون کشور می‌شود. در صورتی که یک محیط نامناسب هزینه بالایی را بر تولیدکنندگان تحمیل کرده و باعث از بین رفتن انگیزه سرمایه‌گذاران داخلی و خارجی می‌شود.

اگر این موضوع را بپذیریم، بنابراین اصلاح مستمر و بهبود فضای کسب‌وکار نه تنها گامی مهم در جهت فعال‌تر کردن بخش خصوصی قلمداد می‌شود، بلکه به طور قطع راهی بسیار مهم برای استقبال سرمایه‌گذاران خارجی برای ورود به کشور و ارتقای روابط با دنیای خارج است. در صورتی که فضای کسب‌وکار مساعد نباشد، هزینه‌های بالای کسب‌وکار موجب بالا رفتن قیمت تمام‌شده محصولات و در نتیجه کاهش رقابت‌پذیری آنها در مقایسه با کالاهای مشابه خارجی می‌شود. گزارش انجام کسب‌وکار ۱ که هر سال توسط بانک جهانی^۲ منتشر می‌شود، آسان یا دشوار بودن راه‌اندازی کسب‌وکار در یک کشور را برای کارآفرینان، در مواجهه با قوانین و مقررات نشان می‌دهد و شامل ۱۰ زیرشاخه شروع یک کسب‌وکار، اخذ مجوز ساخت، اشتراک برق، ثبت دارایی‌ها، اخذ اعتبار، حمایت از سرمایه‌گذاران، پرداخت مالیات، تجارت فرامرزی، اجرای قراردادهای و رفع ناتوانی از پرداخت دیون می‌شود. البته به‌زعم نگارنده فضای مساعد کسب‌وکار علاوه بر اینکه در ۱۰ مولفه بالا نمره قابل قبولی دارد، محیطی است که از یک نگاه بالاتر در تمامی شئون لازم شفاف و عاری از فساد باشد، محیطی است که مقررات زائد در آن جایی نداشته و قاچاق کالا در آن به کمترین حد ممکن تنزل یابد.

برای ارزیابی تجربی رابطه سرمایه‌گذاری خارجی و محیط کسب‌وکار از داده‌های بانک جهانی، برای ۱۸۷ کشور در حال توسعه، آمار این دو متغیر را استخراج کرده‌ایم. از نمودار ۲ مشخص است که هرچه فضای کسب‌وکار نامناسب‌تر باشد میزان جذب سرمایه‌گذاری خارجی نیز کاهش یافته است. البته این ارتباط چندان قوی و یک به یک نیست به همین دلیل اتکای صرف به محیط کسب‌وکار برای نشان دادن ضعف در جذب سرمایه کفایت نمی‌کند و باید متذکر شد که عوامل بسیار زیادی بر جریان

جذب سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی موثر است که از جمله آن می‌توان به بازدهی واقعی سرمایه‌گذاری، دسترسی به بازارهای هدف، قوانین کشور میزبان، ثبات سیاسی، توسعه یافتگی بازارهای مالی و... اشاره کرد، که اثر آنها بر سرمایه‌گذاری خارجی قابل توجه است و صرف مناسب بودن فضای کسب‌وکار نمی‌توان نتیجه گرفت سرمایه‌گذاری خارجی به کشوری سرازیر شود.

۲. عدم ارائه زیرساخت‌های مناسب

دومین عامل مهم در توضیح عملکرد ضعیف تجارت خارجی ایران و جذب سرمایه‌گذاری خارجی به نبود زیرساخت‌های مناسب در کشور برمی‌گردد. زیرساخت‌های اجتماعی^۳ به عنوان یکی از مهم‌ترین متغیرهای توضیح‌دهنده تفاوت‌های فاحش در بین کشورها شامل زیرساخت‌های حمل و نقل (از جمله آزادراه‌ها، بزرگراه‌ها، حمل و نقل ریلی مناسب، ناوگان هواپیمایی مناسب، سهولت دسترسی به حمل‌ونقل بین‌المللی و...)، زیرساخت‌های فناوری اطلاعات، زیرساخت‌های بیمه‌ای، زیرساخت‌های گردشگری و هتلداری، مساله حفظ و تضمین حقوق مالکیت، زیرساخت‌های قضایی مناسب و... می‌شود، که اهمیت کلیدی در جذب و دفع سرمایه‌های داخلی و خارجی دارد. تقریباً تمامی کشورهایی که سرمایه‌گذاری خارجی بالایی در آنها صورت گرفته است در رده‌بندی شاخص زیرساخت‌های ارائه‌شده توسط موسسات جهانی نسبت به سایر کشورها از وضعیت بسیار مساعدتری در ارائه زیرساخت‌ها برخوردار بوده‌اند. در مورد ایران، مشخص است که حمل‌ونقل هوایی در صادرات ایران جایگاه چندان ندارد. حمل و نقل زمینی و ریلی هم چندان با استانداردهای جهانی مطابقت نداشته و در مورد سایر زیرساخت‌ها هم وضعیت اصلاً مناسب نیست. این مسائل سرجمع موجب فاصله گرفتن عملکرد کشور با ظرفیت‌های واقعی اقتصاد شده است.

۳. اقتصاد سیاسی

مساله اقتصاد سیاسی به عنوان دیگر متغیر توضیحی در رابطه با عملکرد ضعیف اقتصاد ایران در حوزه تجارت و جذب سرمایه‌گذاری خارجی مطرح می‌شود. مهم‌ترین مانع سیاسی به مساله تحریم‌های ظالمانه و خصمانه آمریکا علیه جمهوری اسلامی مربوط می‌شود که مهم‌ترین پیامد آن کاهش تولید و صادرات کالاها در داخل

دومین مقصد سرمایه‌گذاری خارجی در منطقه خاورمیانه معرفی می‌شوند که استفاده از تجربه این دو کشور نیز می‌تواند راهگشا باشد. ترکیه به عنوان اولین مقصد جذب سرمایه‌گذاری خارجی در منطقه خاورمیانه با حرکت به سمت استانداردهای کسب‌وکار اروپایی، در سال‌های اخیر توانسته است سرمایه‌های زیادی را به خود جذب کند.

امارات بعد از ترکیه دومین مقصد سرمایه‌گذاری خارجی در منطقه است که با بهره‌بردن از نیروی کار ارزان، زیرساخت‌های جاده‌ای و هوایی مناسب، در کنار معافیت مالیاتی بر بنگاه‌ها، نبود کنترل ارزی و بخش بانکی و دیگر قوانین موضوعه که به نفع سرمایه‌گذاران برقرار شده است، توانسته مقصد خوبی برای سرمایه‌گذاری باشد.

تجربه کشورهای عربستان و قطر نیز در زمینه جذب سرمایه‌گذاری خارجی آموزنده است. کشور عربستان در ابتدا انحصار فعالیت آرامکو در بخش بالادستی گاز را لغو و از سرمایه‌گذاران خارجی برای سرمایه‌گذاری در این بخش دعوت کرد. به موازات این حرکت، موانع قانونی برای سرمایه‌گذاری در بخش‌های مختلف اقتصاد رفع شد و حمایت‌های لازم از سرمایه‌گذاران به عمل آمد. به علاوه فضای کسب‌وکار تا حد زیادی بهبود قابل توجهی یافت به طوری که رتبه این کشور از ۳۸ در سال ۲۰۰۶ به ۱۲ در سال ۲۰۱۲ ارتقا یافت. در قطر نیز سرمایه‌گذاری‌های مشترک شرکت ملی نفت

قطر با سرمایه‌گذاران خارجی در بخش گاز و پتروشیمی سبب افزایش جریان سرمایه‌گذاری خارجی به این کشورها شد. سوئیس به واسطه مزیت‌های استراتژیک که آزادراهی به بازارهای اروپا، آفریقا و خاورمیانه است در کنار آن، زیرساخت‌های فناوری اطلاعات، حمل و نقل هوایی و زمینی مناسب، نیروی کار مناسب و آموزش‌دیده و با مهارت‌های بالا، محیط قاعده‌مند و قانونی نافع کسب‌وکار منجر به جذب سرمایه‌گذاری خارجی بالا در این منطقه شده است. از دیگر امتیازاتی که کشورهای خارجی به سرمایه‌گذاران می‌دهند می‌توان به معافیت‌های مالیاتی در سال‌های ابتدایی، در اختیار قرار دادن زمین‌های ارزان قیمت، خرید تضمینی محصولات و... اشاره کرد.

است. تحریم اگر از نوع مبادلات بانکی باشد به مبادله کالا به کالا منجر می‌شود و به نوعی حق انتخاب از مصرف‌کنندگان داخلی گرفته می‌شود. از طرف دیگر تحریم‌ها باعث می‌شود کشورهای دنیا برای سرمایه‌گذاری مشترک و سرمایه‌گذاری خارجی این هزینه‌ها را لحاظ کنند و بنابراین این مساله نیز موجب کاهش جذب سرمایه‌گذاری خارجی و عملکرد ضعیف در برقراری تجارت با دیگر کشورها می‌شود. پس از موانع سیاسی خارجی می‌توان به موانع اقتصاد سیاسی داخلی از جمله عدم اجماع داخلی بر سر جذب و چگونگی جذب سرمایه خارجی اشاره کرد. عدم انسجام و هماهنگی لازم بین دستگاه‌های مختلف اجرایی و چندانگی در تابع هدف نهادهای کشور، اجماع داخلی برای جذب سرمایه‌گذاری خارجی و جذب سرمایه‌گذاری‌های مشترک را تحت تاثیر قرار داده است. عوامل دیگری مانند نداشتن راهبردهای سیاسی و امنیتی، تفسیرهای گوناگون از استقلال سیاسی، اختلاف نظر بین جریان‌های سیاسی راجع به حضور سرمایه‌گذاران خارجی و... را نیز می‌توان در این رابطه ذکر کرد.

امتیازات دیگر کشورها به سرمایه‌گذاران

اما چه امتیازاتی دیگر کشورهای خارجی به سرمایه‌گذاران می‌دهند که در کشور ایران از آنها خبری نیست؟ برای پاسخ به این سوال چند کشور برتر در زمینه جذب سرمایه‌گذاری خارجی در جهان و منطقه بررسی شده است. سنگاپور یکی از کشورهای جهان است که توسعه اقتصادی‌اش را مبتنی بر استراتژی جذب سرمایه‌گذاری خارجی قرار داده است. مهم‌ترین دلیل جذب سرمایه بالا در این کشور را می‌توان فضای بسیار مساعد کسب‌وکار در این کشور برشمرد. در کنار این مساله، سنگاپور با داشتن سیستم ساده قانونگذاری، اعطای وام‌های مناسب به سرمایه‌گذاران خارجی، مشوق‌های مالیاتی، ثبات سیاسی و مهم‌تر از اینها، فضای عاری از فساد، این کشور را به مقصد امنی برای سرمایه‌گذاران خارجی بدل کرده است به گونه‌ای که بر اساس گزارش سال ۲۰۱۵ کنفرانس تجارت و توسعه سازمان ملل (اُنکتاد) سنگاپور پنجمین مخاطب بزرگ سرمایه‌گذاری خارجی در دنیا قلمداد می‌شود. همچنین ترکیه و امارات به عنوان اولین و

پی‌نوشت‌ها:

- 1- Doing Business
- 2- World Bank
- 3- Social infrastructure
- 4- Unctad

منابع:

۱. مسعود نیلی و همکاران، اقتصاد ایران به کدام سو می‌رود؟
۲. علی سرزیم، اقتصاد برای همه
۳. نگاهی به سرمایه‌گذاری خارجی در ایران، عصر دیپلماسی
۴. آمارهای گمرک جمهوری اسلامی ایران
۵. گزارش کسب‌وکار سال ۲۰۱۶ بانک جهانی
۶. گزارش سال ۲۰۱۶ اُنکتاد

مسیر نجات بخش از چالش‌های جذب سرمایه

نوید قدوسی؛ کارشناس اقتصادی

میان صحبت از ارقام مختلف و گاه بسیار بالایی شده ولی آمار منتشره از سوی بانک جهانی سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی در ایران در سال ۹۵ را تنها حدود ۵/۳ میلیارد دلار نشان می‌دهد. مقایسه این رقم با حجم اقتصاد کشور و تولید ناخالص داخلی ۴۱۲ میلیارد دلار (در مقیاس اسمی) در سال ۲۰۱۶ و به ویژه با توجه به ظرفیت بسیار بالای جذب سرمایه خارجی بیانگر وضعیت نه‌چندان مطلوب ایران در این حوزه است.

شناخت چرایی موضوع

ضعف ایران در جذب سرمایه‌گذاری خارجی منحصر به دوره تحریم‌ها نبوده و کشور از این حیث معمولاً عملکرد درخشانی نداشته است. جدول ۳ سهم سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی از تولید ناخالص داخلی ایران را در فاصله سال‌های ۲۰۰۱ تا ۲۰۱۳ نشان می‌دهد. همان‌گونه که مشاهده می‌شود در بازه مورد بررسی سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی در کشور به سختی از دو درصد تولید ناخالص داخلی فراتر رفته است. برای مقایسه این رقم در سال ۲۰۱۵ برای ایرلند ۷۲ درصد، هنگ کنگ ۵۸ درصد، لوکزامبورگ

اختراعات و خطوط تولید و ماشین‌آلات صنعتی از جمله وقایع روزمره و رو به گسترش در دنیاست.

وضع موجود

در فضای ترسیم‌شده، کشورهای مختلف دنیا در ایجاد جذابیت برای سرمایه بین‌المللی عملکردهای متنوعی دارند که یکی از معیارهای مهم ارزیابی آن آمار سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی است. منابع هنگفت سرمایه در حالی وارد ایرلند، لوکزامبورگ، سنگاپور و هنگ کنگ می‌شود که بسیاری از کشورهای خاورمیانه و آفریقا توفیق چشمگیری در این زمینه ندارند. جدول یک، ۲۰ کشور برتر دنیا در جذب سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی را نشان می‌دهد. پس از مروری کوتاه بر آمار سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی در اقتصاد جهانی به بررسی این شاخص در اقتصاد ایران می‌پردازیم. به دنبال حصول توافق هسته‌ای بین ایران و گروه موسوم به ۵+۱ امیدواری‌های فراوانی برای جذب سرمایه‌گذاری خارجی در کشورمان ایجاد شده که مصادیق متعدد آن در سخنرانی‌ها و مصاحبه‌های مسؤولان سیاسی و اقتصادی دیده و شنیده شده است. گرچه در این

در متون اقتصادی نیروی کار، سرمایه و تکنولوژی به عنوان سه عامل اصلی تولید شناخته شده و اصول اقتصاد و کسب‌وکار در راستای ارائه محصولات رقابتی از طریق بهره‌مندی حداکثری از امکانات موجود سعی در تخصیص بهینه عوامل سه‌گانه دارند.

در متون اقتصادی نیروی کار، سرمایه و تکنولوژی به عنوان سه عامل اصلی تولید شناخته شده و اصول اقتصاد و کسب‌وکار در راستای ارائه محصولات رقابتی از طریق بهره‌مندی حداکثری از امکانات موجود سعی در تخصیص بهینه عوامل سه‌گانه تولید دارند. در دنیای امروز و تحت تاثیر پدیده جهانی‌شدن (Globalization) مرزهای جغرافیایی در اکثر مناطق دنیا درنور دیده شده و نیروی کار، سرمایه و تکنولوژی به دنبال یافتن بهترین ترکیب ممکن به صورت مداوم در حال جابه‌جایی هستند. سفرهای کاری بین‌المللی نیروی کار از کارگران ساده گرفته تا مدیران و متخصصان حوزه‌های مختلف، خریدوفروش سهام شرکت‌ها در بازارهای بین‌المللی، تامین مالی بنگاه‌ها و دولت‌ها از بازار استقراض بین‌المللی، خریدوفروش ایده‌های کسب‌وکار،

چه باید کرد؟

پس از مروری بر وضع نامطلوب حال و گذشته سرمایه‌گذاری خارجی در ایران و برشمردن عوامل به وجود آورنده آن باید به فکر راهکاری برای برون‌رفت از شرایط موجود بود. بدون شک سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی در موقعیت دشوار امروز اقتصاد کشور به لحاظ کمبود منابع و نیاز بالای بنگاه‌های دولتی و خصوصی به تامین مالی و ایجاد اشتغال از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. مهم‌ترین راهکارهای پیشنهادی از نظر نگارنده به شرح زیر است.

۱. ایجاد ثبات سیاسی: بی‌تردید برقراری ثبات سیاسی به ویژه در عرصه سیاست بین‌الملل یکی از پیش شرط‌های جلب اعتماد و تضمین امنیت سرمایه بین‌المللی است. همان‌طور که در سطور بالا اشاره شد تحریم‌های بین‌المللی سال‌های اخیر به عنوان بزرگ‌ترین عامل ضذیبات تاثیر بسیار بدی بر ذهن جامعه بین‌الملل در خصوص امنیت سرمایه‌گذاری در ایران بر جای نهاده است. ضعف مزمان عملکرد دولت در عرصه دیپلماسی و اقتصاد باعث شد کشور در موقعیت آسیب‌پذیری قرار گرفته و با افزایش پتانسیل اثربخشی تحریم‌ها انگیزه کافی در طرف مقابل برای دست به کار شدن و اعمال آنها ایجاد شود. اکنون پس از حصول تجربه و خروج از بحران توجه همزمان به دو عامل حائز اهمیت است.

اولاً حداکثر تلاش برای برقراری و احیای روابط بین‌المللی مبتنی بر عزت ملی به عنوان پیش شرط آمودرفت و حضور سرمایه خارجی در کشور به عمل آید؛ ثانیاً با تقویت بنیه‌های اقتصاد کشور، فعالیت‌های تجاری و سرمایه‌گذاری بین‌المللی به صورت گسترده تعریف شود تا با گره خوردن منافع اقتصادی شرکت‌ها و کشورهای خارجی به اقتصاد ایران عملاً هزینه تحریم کشور برای طرف مقابل افزایش یافته و نوعی اطمینان از این بابت حاصل شود.

۲. اصلاح زیرساخت‌ها: در بخش شناخت چرایی موضوع ضعف زیرساخت‌های اطلاعاتی، نیروی انسانی و قانونی به صورت جداگانه مورد اشاره قرار گرفتند. در کشور ما برای جذب سرمایه خارجی با بهره‌گیری از تجربه کشورهای موفق در این حوزه، باید با عزمی جدی و برنامه‌ای عملیاتی به اصلاح ساختار و تقویت زیرساخت‌های مورد نیاز پرداخته شود. بر اساس

کسب‌وکار بین‌المللی طی سالیان متمادی نیروی انسانی کشور را به سمت پرورش مهارت‌هایی سوق داده است که در واقع تناسب کافی و شایسته با نیازها و خواسته‌های علمی و عملی روز دنیا ندارد. به‌رغم افزایش روزافزون آمار تعداد دانشجویان در مقاطع تحصیلات تکمیلی و تولید مقالات علمی (البته با استانداردهای ایرانی) بهترین دانشگاه‌های کشور نه جایگاه مطلوبی در رتبه‌بندی جهانی دارند و نه توفیق چندانی در جذب دانشجویان ممتاز خارجی؛ احتمالاً یک جای کار ایراد دارد.

۵. ضعف زیرساخت اطلاعاتی: شرط لازم انجام مطالعات و بررسی‌های اقتصادی به عنوان پیش‌زمینه حضور سرمایه‌گذاران خارجی در یک کشور تولید و انتشار منظم داده‌های اقتصادی قابل اتکاست. بانک‌های اطلاعاتی ایران علاوه بر محدودیت‌های متعدد و فقدان جامعیت لازم از در دسترس نبودن داده‌ها در برخی از مقاطع زمانی و همچنین خطاهای جدی رنج می‌برند. همچنین عدم انطباق نظام‌های گزارش‌دهی با استانداردها و رویه‌های مرسوم در دنیا بر دشواری استفاده از داده‌های موجود افزوده و هزینه‌های مطالعاتی را برای سرمایه‌گذاران بالقوه به طرز چشمگیری افزایش می‌دهد.

۶. ضعف قوانین: فضای قانونی کشور در هر دو حوزه حقوق تجاری و فرآیندهای اجرایی و رسیدگی دچار ضعف‌های اساسی و سیستمی است که در حوزه سرمایه‌گذاری خارجی عینیت بیشتری نیز به خود گرفته و خلأهای متعددی به چشم می‌خورد. نگارنده در مدت فعالیت در بازار سرمایه کشور به مواردی برخورد کرده است که یا هیچ قانون مدون و مشخصی برای استناد و استفسار وجود نداشته یا قوانین موجود به راحتی توسط شرکت‌ها زیر پا گذاشته شده و حقوق سهامدار نادیده گرفته می‌شود. رویه کند و ناکارآمد رسیدگی به پرونده‌های قضایی و به طور مشخص در حوزه دعوی حقوق تجاری بدون شک عاملی بازدارنده برای سرمایه‌گذار خارجی است.

۷. تحریم‌های بین‌المللی: تحریم‌های بین‌المللی که در بازه چندساله اخیر در شدیدترین و موثرترین شکل خود علیه کشور عزیزمان اعمال شد، علاوه بر خدشه‌دار کردن اعتماد جامعه بین‌المللی نسبت به امنیت سرمایه‌گذاری در ایران، موجب جا ماندن و عقب‌افتادگی ما از قافله تحولات تکنولوژیک شد که جبران آن در کوتاه‌مدت دشوار به نظر می‌رسد.

۴۲ درصد و سنگاپور ۲۲ درصد بوده است.

در شناخت چرایی عدم اقبال سرمایه‌گذاران خارجی به کشور ایران به‌رغم برخورداری از جمعیت بالا، پهنه جغرافیایی وسیع، بازار مصرف بزرگ و رو به توسعه، نیروی کار ارزان، دسترسی به منابع زیرزمینی و مجاورت با دریاهای آزاد و... عوامل متعددی قابل تصور است که مهم‌ترین آنها مورد اشاره قرار می‌گیرد.

۱. ضعف ثبات سیاسی و امنیتی: پیروزی انقلاب اسلامی و حاکمیت پارادایمی متفاوت بر صحنه سیاست و اقتصاد کشور و وقوع جنگ تحمیلی هشت‌ساله در سال‌های پس از آن در حافظه تاریخی سرمایه جهانی به ثبت رسیده که بدون شک تا سال‌ها پس از خاتمه آن نیز به عنوان یکی از مولفه‌های ریسک سرمایه‌گذاری قلمداد شده است. گرچه در حال حاضر ایران به عنوان جزیره ثبات در دریای متلاطم منطقه خاورمیانه شناخته می‌شود لیکن در سایه بی‌ثباتی‌های یادشده فرصت تاریخی مهمی برای ایجاد اعتماد و ترغیب صاحبان سرمایه بین‌المللی از دست رفت. اعمال تحریم‌های ظالمانه در سال‌های اخیر نیز بسیاری از سرمایه‌ها و کسب‌وکارهای خارجی مستقر در ایران را دچار مشکلات بسیار جدی کرده و هزینه‌های سنگینی را بر صاحبان آنها تحمیل کرد که قطعاً آثار سوء متعدد و گسترده‌ای داشته و دارد.

۲. دولتی بودن اقتصاد: سیطره گسترده و عمیق دولت و نهادهای شبه‌دولتی و خصولتی بر مالکیت و مدیریت شرکت‌های ایران همزمان با امکان اعمال نفوذ در فضای سیاست‌گذاری اقتصادی در هر دو حوزه مالی و پولی عملاً انحصاری قوی برای بازیگران اصلی عرصه اقتصادی کشور ایجاد کرده و رقابت با آنها را برای شرکت‌هایی که صرفاً با تکیه بر تلاش و بهره‌مندی از تخصص و رویه‌های منطقی سعی در ایجاد ارزش افزوده دارند بسیار دشوار می‌کند.

۳. بسته بودن درهای ایران: متأسفانه درهای اقتصاد ایران در دهه‌های اخیر به روی سرمایه‌گذاران و صاحبان کسب‌وکار بین‌المللی باز نبوده و عزم و اراده جدی و عملیاتی برای مشارکت کشور در جریان جهانی‌شدن و مشارکت در پیمان‌های تجاری و اقتصادی منطقه‌ای و بین‌المللی به نحوی که منجر به سهولت ورود و خروج پول و سایر امکانات تولیدی شود وجود نداشته است.

۴. ضعف زیرساخت نیروی انسانی: ساختار نظام آموزشی کشور و دور بودن از فضای تحصیل و

نقل و انتقال دارایی به داخل و خارج مرزهای ایران خواهد شد که در دنیای کسب و کار امروز موضوع مهمی به شمار می‌رود. همچنین طراحی ابزارهای نوین تامین مالی منطبق بر نیازها و ساختار به‌روز اقتصاد جهانی گسترش دسترسی به بازارهای بین‌المللی و بهره‌مندی از منابع عظیم موجود در آنها را به دنبال خواهد داشت. ۷. رفع یا کاهش ریسک نرخ ارز: یکی از بزرگ‌ترین نگرانی‌های سرمایه‌گذاران بین‌المللی در بازار ایران ریسک تغییرات نرخ ریال در برابر ارزهای معتبر بین‌المللی است. راه‌اندازی بورس ارز و استقرار مکانیسم‌های نظارتی و عملیاتی لازم به منظور انجام شفاف و کارآمد تبادلات ارزی به موازات سایر اقدامات ذکر شده کاملاً ضروری است.

همان‌گونه که عنوان شد اقتصاد ایران در شرایط حساسی به سر می‌برد که شاید به لحاظ اهمیت و لزوم استفاده از فرصت ایجادشده در دوران پسابرجام بی‌سابقه باشد. منابع عظیم سرمایه خارجی می‌تواند در جست‌وجوی فرصت‌های مناسب ایران را نشانه بگیرد؛ باید بخواهیم، تدبیر کنیم و بکوشیم تا هم کشور عزیزمان را به مکانی مناسب برای کسب و کار بین‌المللی تبدیل و هم امنیت سرمایه را تضمین کنیم. سرمایه موجودی به‌شدت باهوش و ترسو است که به سختی جذب شده و به آسانی فرار می‌کند.

خطوط اعتباری با بانک‌های خارجی ناتوان بوده و راه‌حل‌های جایگزین منجر به تحمیل هزینه‌های سنگین و افزایش شدید ریسک فرآیندهای مذکور شده است. امید است ادامه اصلاحات آغازشده در بانک‌های کشور منجر به برقراری مجدد سازوکارهای قانونی و استاندارد نقل و انتقال پول شده و این مانع بزرگ از پیش پای سرمایه‌گذاران خارجی و همچنین شرکت‌های ایرانی برداشته شود.

۵. معرفی فرصت‌های سرمایه‌گذاری در ایران: گرچه سرمایه‌گذاران خارجی پیش از اتخاذ هرگونه تصمیم عملیاتی با دقت و حساسیت بسیار بالا به بررسی شرایط و داده‌های موجود خواهند پرداخت لیکن نمی‌توان از نقش موثر شناساندن محیط اقتصادی ایران در آغاز فرآیند ورود شرکت‌های خارجی صرف‌نظر کرد. در همین راستا برگزاری نمایشگاه‌ها، کنفرانس‌ها و دیدارها و جلسات تخصصی با هدف معرفی فرصت‌های سرمایه‌گذاری با تأکید بر مزیت‌های رقابتی از دید کارشناسی و به دور از تعصب و شعار و ملاحظات ویژه مفید و موثر به نظر می‌رسد.

۶. بین‌المللی شدن بازار سرمایه ایران: اتصال بازار مالی ایران به بازار جهانی علاوه بر کمک به فرآیند عضویت در تحولات و مراودات بین‌المللی موجب تسهیل و کاهش ریسک

آمار منتشره از سوی بانک جهانی، متأسفانه وضعیت کنونی ایران در شاخص‌های سهولت انجام کسب و کار وضعیت مناسبی نداشته و جذب سرمایه‌گذار خارجی بدون بهبود آنها امکان‌پذیر نخواهد بود.

۳. احراز و ارتقای رتبه اعتباری کشور و شرکت‌های ایرانی: تحریم‌های بین‌المللی سال‌های اخیر و قطع ارتباط بسیاری از مؤسسات بین‌المللی با ایران موجب شد تا برای چند دوره متوالی رتبه اعتباری ایران و شرکت‌های ایرانی محاسبه و منتشر نشود. این موضوع برای سرمایه‌گذار خارجی که پروفایل اعتباری را همواره یکی از پایه‌های مهم ارزیابی‌های خود قرار می‌دهد مانند گام برداشتن در فضای تاریک است. باید اقدامات آغازشده در این راستا با جدیت تمام دنبال شود تا در کمترین زمان ممکن وضعیت اعتباری نهادهای و بنگاه‌های سرمایه‌پذیر ایرانی شفاف شده و در گام بعدی با ارتقای نمره اعتباری جذابیت لازم برای سرمایه بین‌المللی ایجاد شود.

۴. اصلاح نظام پرداخت‌های بین‌المللی: بدون شک یکی از مهم‌ترین تنگناهای امروز کشور وضعیت نابسامان نظام بانکی و از دست رفتن کارایی آن در مراودات بین‌المللی است؛ به گونه‌ای که اکثر بانک‌های کشور در انجام عملیات معمول دریافت و پرداخت و گشایش

گفت‌وگو با محمدقلی یوسفی؛ اقتصاددان و استاد دانشگاه

اعتماد دولت به بخش خصوصی پیش شرط جذب سرمایه‌گذاری

هر اقتصادی برای توسعه و پیشرفت نیازمند تامین منابع و جذب سرمایه‌گذاری خارجی است که این نوع سرمایه‌گذاری علاوه بر ایجاد پویایی در اقتصاد، فناوری‌ها مدرن و جدید دنیا را وارد کشور می‌کند. برای بررسی وضعیت سرمایه‌گذاری خارجی در ایران «ستبران» با «محمدقلی یوسفی» استاد اقتصاد دانشگاه علامه طباطبائی به گفتگو نشست.

و با این روش منابع خود را در جاهای دیگر هزینه کند که این امر هم کاهش هزینه‌های دولت و هم انتقال فناوری‌های نوین به داخل را در پی خواهد داشت. تجربه نشان داده است که وقتی کشورهای خارجی به تولید و بهره‌برداری از منابع مختلف انرژی به ویژه در صنعت برق کمک می‌کنند، هم باعث صرفه‌جویی و هم کاهش هزینه‌های دولت می‌شوند.

ستبران آیا اقتصاد ایران بستر لازم برای سرمایه‌گذاری خارجی را دارد؟ دولت برای رفع کاستی‌های این حوزه باید چه

با توجه به ویژگی‌های صنعت برق که انحصار طبیعی دارد و دولت مسئولیت آن را به عهده می‌گیرد، سرمایه‌گذاری خارجی در این حوزه می‌تواند منابع دولت را برای سرمایه‌گذاری در دیگر بخش‌های اقتصادی سوق دهد به این معنی که ما باید با کمک گرفتن از مشارکت و جذب سرمایه‌گذاری خارجی بتوانیم تکنولوژی‌های مدرن را از سایر کشورها به ایران منتقل و با به کارگیری آنها از هدر رفت انرژی جلوگیری کنیم.

دولت باید با اعتماد به بخش خصوصی از مداخله در بسیاری از حوزه‌های اقتصادی جلوگیری کند

ستبران سرمایه‌گذاری خارجی در صنعت برق چه الزاماتی دارد و این نوع سرمایه‌گذاری چه تاثیری در اقتصاد کشور دارد؟

انرژی از جمله بخش‌هایی است که با اهمیت زیرساختی بالایی که دارد در سایر حوزه‌های کلیدی و مهم کشور تاثیر گذار است. امروزه در بیشتر کشورها از انرژی‌های فسیلی استفاده می‌کنند و به دنبال تنوع در تولید انرژی هستند اما ایران کشوری نفت خیز است و ذخایر نفتی خوبی دارد و برای تولید انرژی برق از منابع مختلفی استفاده می‌کند.

داخلی ایران خودداری کند و شفافیت بیشتری به خرج دهد.

ستبران آیا پس از برجام در حوزه سرمایه‌گذاری‌های خارجی تغییر محسوسی ایجاد شده است؟ سرمایه‌گذاری خارجی معامله یکباره نیست بلکه فرایندی زمانبر است لذا نمی‌توان گفت بلافاصله بعد از برجام این فرایند تکمیل شده است، این توافق هنوز به طور کامل اعمال نشده است که ما انتظار چندانی از اثربخشی آن داشته باشیم اما شروع خوبی بود به طوری که اگر رابطه ما با اروپا بهتر شود، باعث می‌شود که اروپا سرمایه‌گذاری خود را به سمت ایران و در حوزه برق حرکت دهد. البته امیدواریم دولت آمریکا در رفتار خود تجدیدنظر کند و عاقلانه تصمیم بگیرد. تا زمانی که رابطه ما با آمریکا پرتنش باشد، این بی ثباتی برای جذب سرمایه‌گذاری خارجی مفید نخواهد بود و فقط در صورت تداوم برجام است که می‌توان انتظار داشت سرمایه‌های بیشتری وارد کشور شود.

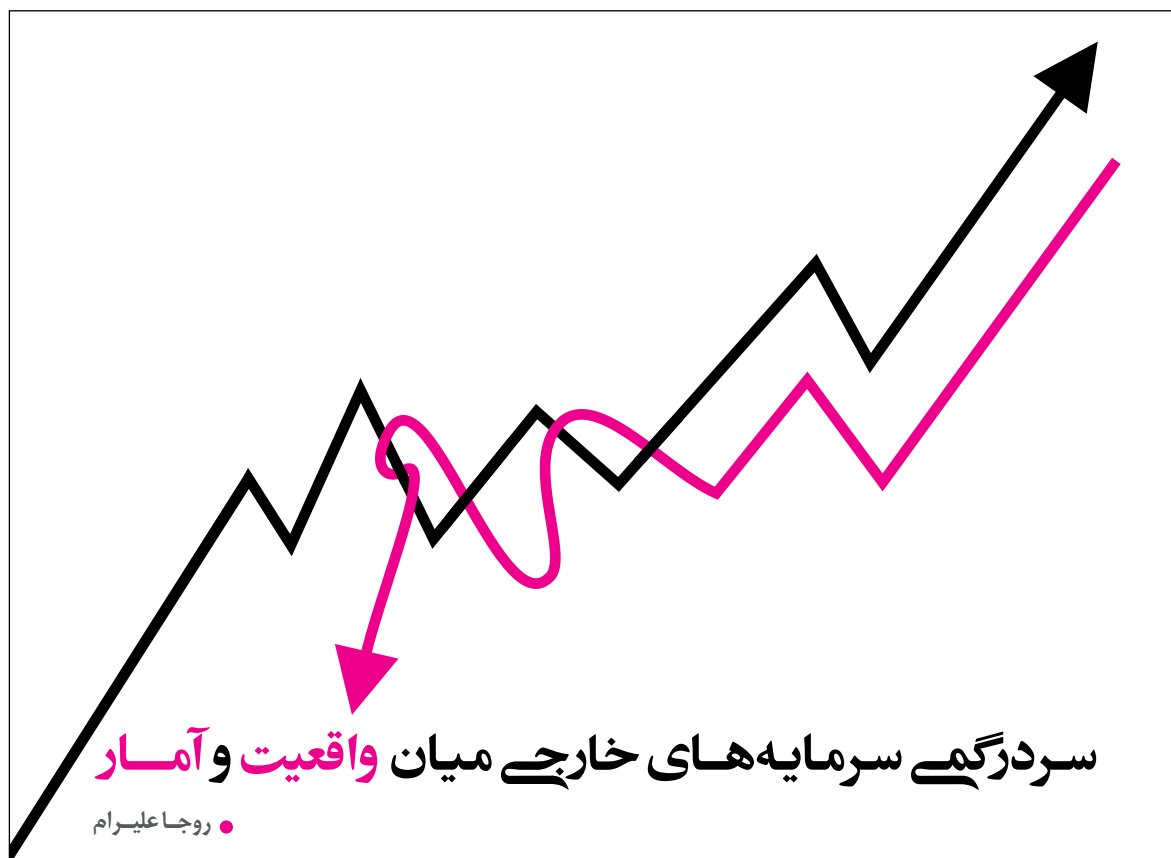
ستبران آیا امروز که با کاهش حجم تحریم‌ها زمینه برای جذب سرمایه‌های خارجی فراهم شده، دست به دامن شدن فاینانس‌ها راه حل درستی برای مساله کسری بودجه است؟

فاینانس شاید راه حل خیلی مناسبی برای تامین منابع مالی نباشد اما باید توجه کنیم که ما در وضعیتی نیستیم که گزینه‌های زیادی پیش رو داشته باشیم و گاهی مجبور به انتخاب چنین انتخاب‌هایی هستیم مگر اینکه شرایط بهتر شود و دولت انتخاب‌های زیادی پیش رو داشته باشد. دولت باید از مداخله در بازار ارز و پول جلوگیری کند و به قوانین بین‌المللی پایبند باشد و با به کار بستن دیپلماسی اقتصادی سرمایه‌گذاران خارجی را برای سرمایه‌گذاری در ایران متقاعد کند.

سیاست‌هایی اتخاذ کند؟ در حالی که کشور به شدت نیازمند سرمایه‌های خارجی است به دلیل سیاست‌های داخلی و مشکلات بین‌المللی مانند تحریم‌ها شرایط برای جذب سرمایه‌گذاری خارجی آنطور که باید فراهم نشده است اما این روزها اجماع داخلی لازم برای جذب سرمایه‌گذاری خارجی در داخل کشور فراهم شده است و باید زیرساخت‌های آن را فراهم و از هر نوع سرمایه‌گذاری خارجی استقبال کرد. برای جذب سرمایه‌گذاری باید در سطح بین‌الملل تنش زدایی صورت گیرد و دولت نشان دهد که ایران به دنبال تنش نیست و از همکاری بین‌المللی دفاع می‌کند، با این سیاست باید کشورهای دیگر را متقاعد کرد که ایران کشوری باثبات و باتجربه است و از سرمایه‌گذاری خارجی حمایت می‌کند. در داخل کشور هم باید قوانین را شفاف و مسائل پولی و بانکی را شفاف‌تر کنیم و نشان دهیم که ایران قانون دارد، باید جلوی شعار را بگیریم و اجازه دهیم غیرمتخصصان و غیر کارشناسان حرف‌های بی ربط اقتصادی بزنند.

دولت باید با اصلاح زیرساخت‌ها فضا را برای سرمایه‌گذاران داخلی و خارجی باز کند، اگر دولت به وظایف کلیدی خود در تبعیت از قانون، تامین امنیت، مبارزه با رانت و فساد عمل کند، شفافیت بیشتری در حوزه اقتصادی نیز حاصل خواهد شد که در نتیجه آن سرمایه‌گذاران احساس امنیت و آرامش بیشتری برای حضور و سرمایه‌گذاری در ایران دارند. هر چقدر که دولت بخش خصوصی را آزاد بگذارد و در امور آنها دخالت نکند، علامت خوبی برای سرمایه‌گذاران خارجی است اما هر چه که دولت به فعالیت‌های بخش خصوصی ورود و ایجاد تنش کند باعث فرار سرمایه‌ها می‌شود لذا باید با اتخاذ سیاست‌های مناسب از این فرار سرمایه جلوگیری کرد. دولت باید قوانین و مقررات موجود را بازنگری و اصلاح کند و از هرگونه مداخله در بازار

فضای بلا تکلیفی پس از امضای برجام بوده است. همچنین در بهار سال ۱۳۹۵ و تنها چهار ماه پس از آغاز اجرایی شدن برجام رییس سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور اعلام کرد که در طول این مدت نزدیک به ۳ و نیم میلیارد دلار سرمایه‌گذاری خارجی در قالب ۴۱ طرح گوناگون در کشور جذب شده است. نوبخت این میزان جذب سرمایه را صراحتاً نتیجه برداشتن سنگ‌های بزرگ از جلوی پای اقتصاد با امضای برجام دانست. در همین زمان بود که برخی مخالفان با اشاره به ادعای رییس سازمان سرمایه‌گذاری و کمک‌های اقتصادی و فنی خارجی، مبنی بر جذب ۷ میلیارد دلار سرمایه از خارج، رویکردی منتقدانه در پیش گرفته و چنین آماری را ناشی از تلاش موافقان برجام برای مثبت نشان دادن و بزرگنمایی دستاوردهای برجام دانستند. منتقدان در اثبات ادعای خود به آمار مؤسسه بین‌المللی «آنکتاد» استناد می‌کردند که نه تنها رقم بسیار کمتری را ثبت کرده بود، بلکه نسبت به رقم سال پیش از امضای برجام نیز کاهش نشان می‌داد. اما در مقابل این انتقادات در پایان دی ماه همین

اقتصاد و امنیت و ... پررنگ‌تر است. کشور ایران با تجربه کردن یک دوره رکود تورمی شدید که در توضیح علل بروز آن نظرات گوناگونی وجود دارد، اکنون تلاش می‌کند تا با ایجاد ثبات و در پیش گرفتن یک سیاست منطقی و تجربه شده یک دوره از رونق اقتصادی را در تاریخ تجربه کند و برای دستیابی به این هدف نیاز به جذب حجم بالایی از سرمایه‌های خارجی دارد تا به عنوان یک عامل محرک بیرونی چرخ ایستاده اقتصاد ایران را بار دیگر به جنبش وادارد، بنابراین حرکت سرمایه و نقدینگی از خارج به درون مرزها برای کشورمان از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. در یکی از نخستین اظهارنظرها درباره جذب سرمایه‌های خارجی، اردیبهشت ماه سال ۱۳۹۵ بود که مدیر عامل وقت سازمان بورس تهران از رشد ۱۰ برابری فعالیت سرمایه‌گذاران خارجی در بورس تهران پس از برجام خبر داد. وی که سهم سرمایه خارجی پیش از برجام در بورس تهران را ۵۰ میلیارد ریال اعلام کرده بود، با اشاره به افزایش ۴۵۰ میلیارد ریالی این سرمایه‌ها پس از برجام، تاکید کرد که این افزایش به دلیل از میان رفتن

پس از توافق ایران با شش قدرت جهانی موسوم به ۱+۵ یا ۳+۳ بر سر برنامه هسته‌ای این کشور که در نیمه زمستان سال ۱۳۹۴ قطعی شد، نقشه راهی زیر عنوان برنامه جامع اقدام مشترک یا همان برجام تدوین شد که چگونگی همکاری میان دو طرف قرارداد را برای برداشتن تحریم‌های هسته‌ای ایران و از سوی دیگر اعمال محدودیت بر برنامه‌های این کشور در حوزه انرژی اتمی را در یک دستورالعمل تشریح می‌کرد. به اعتقاد برخی کارشناسان توافق گفته شده آنچنان مهم و تاثیرگذار بود که تاریخ و وضعیت جمهوری اسلامی را در بسیاری از عرصه‌ها به دو بخش پیش و پس‌برجام تقسیم کرده است. به عقیده آنان گسست ایجاد شده پس از برجام در ایران آنچنان ژرف بوده است که می‌توان آثار آن را در همه بخش‌ها به روشنی دید و تفاوت آن را با گذشته احساس کرد، به ویژه در حوزه‌های اقتصادی، امنیتی و روابط خارجی. اما همه صاحب‌نظران و گروه‌های موجود در کشور بر این عقیده نیستند و چنین ادعایی منتقدانی نیز دارد و از قضا این انتقادات هم در همان حوزه‌های

سال نوبخت در اظهار نظری دیگر اعلام کرد که میزان جذب سرمایه از خارج پس از برجام به نزدیک ۱۱ و نیم میلیارد دلار رسیده و کمی پس از آن رییس مجلس نیز به رقمی در حدود ۹ میلیارد دلار اشاره کرد که اگرچه بار رقم سخنگوی دولت اختلاف داشت اما در مجموع باز هم میزان قابل توجهی بود و در اسفند ماه نیز یکی دیگر از مقامات وابسته به دولت به جذب رقمی حدود ۲۰ میلیارد دلار در این حوزه اشاره کرد.

در میانه بهار سال ۹۶ بود که وزیر صنعت نیز از جذب سرمایه خارجی معادل ۵ و نیم میلیارد دلار در بخش‌های زیرمجموعه این وزارتخانه خبر داد که تمامی آن پس از برجام به کشور وارد شده بود، اما منتقدان در این مورد نیز با استناد به اینکه آمار آنکتاب که نرخ جذب سرمایه خارجی در همه بخش‌های اقتصاد ایران را در این سال نزدیک به ۳,۴ میلیارد دلار ذکر کرده بود، رقم اعلامی از سوی وزارت صنعت، معدن و تجارت را غیرواقعی دانستند.

منتقدان، ایراد اصلی خود را در تفاوت این آمارها بر اختلاف معنایی میان سرمایه خارجی مصوب و سرمایه جذب شده متمرکز کرده و مدعی بودند، آنچه دولت و موافقان به عنوان نرخ جذب سرمایه اعلام می‌کنند تنها میزان سرمایه خارجی تصویب شده است و نه عملیاتی شده و این در واقع تنها روی کاغذ است، نه واقعیت موجود و از میان آنچه مصوب شده تا بهار سال ۹۶ تنها ۱۲ درصد آن یعنی چیزی حدود ۱,۵ میلیارد دلار عملیاتی شده است.

نکته جالب در این مورد آنجاست که تندرترین منتقدان برجام، زیرمجموعه جناحی هستند که تقریباً در تمام موارد نسبت به سازمان‌های برون مرزی و بین‌المللی اظهار بدبینی کرده و با تکذیب ارقام ارائه شده و رد تحلیل‌ها و پیشنهادها آنان همواره بر غیرواقعی، همراه‌کنندگی و مغرضانه بودن آن تأکید کرده‌اند، اما در مورد برجام همگی بر معتبر و واقعی بودن آمار و ارقام موسسه بین‌المللی آنکتاب پافشاری می‌کنند!

اما آنکتاب چیست؟ کنفرانس تجارت و توسعه سازمان ملل متحد (UNCTAD: United Nations Conference on Trade and Development) که به اختصار آنکتاب نامیده می‌شود در سال ۱۹۶۴ میلادی با هدف یک پارچگی کشورهای در حال توسعه با اقتصاد

جهانی تاسیس شد و یک رکن فرعی مجمع عمومی سازمان ملل متحد است که بر مبنای قطعنامه مجمع عمومی سازمان ملل متحد بنا شده است اما از آغاز کار خود فاقد شخصیت حقوقی بین‌المللی بوده است.

آنکتاب در تصمیمات خود در عرصه تجارت بین‌الملل و توسعه اقتصادی، به مفهوم حاکمیت اقتصادی نیز افزون بر حاکمیت سیاسی توجه داشته و اصل برابری، همکاری بین‌المللی مبتنی بر انصاف و وابستگی متقابل به نفع کشورهای در حال توسعه را مورد تأکید قرار داده است.

گزارش مالی این سازمان به صورت سالیانه و معمولاً در تابستان سال میلادی پس از سال هدف منتشر می‌شود، این گزارش‌ها هر مبنای اطلاعاتی است که از داخل یک کشور در مورد شاخص‌های دوازده‌گانه آنکتاب بر این سازمان ارسال می‌شود.

بنابراین میزان دقت در موضوعاتی که در گزارش آنکتاب قید می‌شود، معمولاً بستگی به این دارد که اطلاعات ارسال شده برای این سازمان تا چه اندازه دقیق بوده و چه مقدار در چارچوب‌های استاندارد بین‌المللی مورد پذیرش سازمان تنظیم شده باشد و هر نقص کوچکی در ارائه اطلاعات می‌تواند در نتیجه گزارش تأثیر مهمی بر جای بگذارد.

بدیهی است چنین سازمان‌هایی در کشوری مانند ایران که نبود شفافیت از ویژگی‌های اصلی آن بوده و به صورت عمومی ارائه کوچکترین و عادی‌ترین اطلاعات به نهادهای غیر دولتی، خیانت و همکاری با دشمن به شمار می‌آید، تا چه اندازه با مشکل روبرو شده و اعتبار تحلیل و آمار خود را از کف می‌دهند. در واقع بیش شرط استناد به آمار و ارقام چنین نهادهایی همکاری نزدیک با آنها در گردآوری اطلاعات است و در مورد آنکتاب چندسالی بیشتر نیست که کشور ما به صورت محدود نسبت به همکاری با این سازمان ابراز تمایل کرده است. در همین رابطه مدیرکل دفتر مدلسازی وزارت امور اقتصادی و دارایی اظهار کرد، آمارهای کنفرانس آنکتاب از میزان سرمایه‌گذاری در ایران اولیه بوده و نمی‌توان به آن استناد کرد. در واقع آخرین گزارش آنکتاب از سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی در جهان و ایران به سال ۲۰۱۵ میلادی باز می‌گردد که در تیر ماه پارسال (ژوئن ۲۰۱۶) منتشر شد و با این اوصاف نمی‌توان انتظار داشت که آمار مربوط به

جذب سرمایه‌گذاری خارجی در ایران که در طول سال ۹۵ به دست آمد و نیز گشایش‌های پس‌برجام که در ابتدای سال ۲۰۱۶ اجرای آن آغاز شد، در آن بازتاب یافته باشد.

صرف نظر از همه این تحلیل‌ها بدیهی است که مواعی بر سر راه جذب سرمایه خارجی وجود دارد که از جمله آن می‌توان به سیستم بانکی نامتناسب، نوسانات شدید ارزی، ریسک بالا برای سرمایه و ... اشاره کرد که باید نسبت به بهبود آنها همت گمارد. مقولات اقتصادی به گونه‌ای هستند که تغییرات آن به کندی خود را آشکار می‌سازد، از این رو همانگونه که فروپاشی یک اقتصاد به صورت تدریجی و آرام است و به غیر اقتصاددانان هوشیار کسی آغاز رکود را تشخیص نمی‌دهد، به همین صورت بهبود اقتصادی نیز روندی کند داشته و با شتاب آثار خود را آشکار نمی‌کند.

روابط اقتصادی به سادگی شکل نمی‌گیرند و نیازمند گذر زمان و جلب اعتماد است. به عنوان مثال هنگامی که یک بانک رابطه خود را با کشوری قطع می‌کند، برای این خلاء جایگزین پیدا کرده در صد جریان خسارت برمی‌آید، پس روشن است که پس از برداشتن تحریم باید روندی طولانی طی شود تا اعتماد آن بانک و به تبع آن نگاه‌های اقتصادی برای همکاری دوباره جلب شود. لذا صبوری و حفظ ثبات در این شرایط یک اصل انکارناپذیر است.

در پایان به نکته ای اساسی در مورد کیفیت سرمایه خارجی اشاره می‌کنیم و آن اینکه آنچه بیش از خود سرمایه و مبلغ آن اهمیت دارد خود سرمایه‌گذار و بخشی است که او برای سرمایه‌گذاری انتخاب می‌کند.

این بدان معنی است که جذب سرمایه از شرکت‌های معتبر بین‌المللی در یک بخش زیرساختی از اقتصاد کشور تنها به لحاظ مبلغ سرمایه آن اهمیت ندارد بلکه اهمیت و تأثیری بسیار بیشتر از آن دارد. همکاری شرکت‌های نوپایی که اعتبار چندانی نداشته و به دنبال فضا برای رشد خود هستند، می‌تواند ریسک بالایی داشته باشد، بنابراین کیفیت یک سرمایه خارجی بسیار مهم‌تر از کمیت و مبلغ آن است و این همان چیزی است که دولت مستقر توجه جدی خود را به آن نشان داده است که نمونه بارز آن قرارداد با شرکت بزرگ توتال در حوزه نفت و گاز است.

PKS

www.pks-co.com

سیستم حفاظت و اتوماسیون پست های
فشار قوی برق از برند **ABB**

ABB Substation
Automation
System

Wireless Telecommunications is Reliable

RipEX – UHF Radio modem & Router

- 166 kbps
- 1x ETH, 2x COM, 1x USB
- 0.1–10 watts, – 40 to +70 °C
- Sleep & Save modes
- WiFi management
- Backup routes
- Fast remote access
- SW feature keys
- Native IP device

RAy – Microwave link

- 10, 11, 17, 18, 24 GHz
- Narrow channels (1.75 MHz)
- Maximum distances & reliability
- Interference & obstacles tolerant
- Every single unit tested
- Low power consumption
- Full outdoor, easy installation

M!DGE Cellular Router

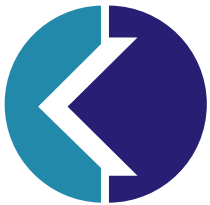
- LTE/HSPA+/UMTS/EDGE/GPRS
- 2x ETH, switch or router
- 1x COM, 1x USB
- 2x digital output, 2x digital input
- Failover for fixed line
- SCADA protocols
- Redundant dual power inputs
- -25 to 70 °C
- 10.2–57.6 VDC

شرکت ایزی ارتباط پارس نماینده رسمی RACOM در ایران

تلفن: ۸۸۹۳۵۴۰۰ فکس: ۸۸۹۳۵۲۵۷

www.easytebat.com

easy
Communication Pars

Kian Day
کیان دی

رله های حفاظتی و سیستم اتوماسیون پست
www.kianday.com

تامین کننده و توزیع کننده رله های حفاظتی Micom و Agile

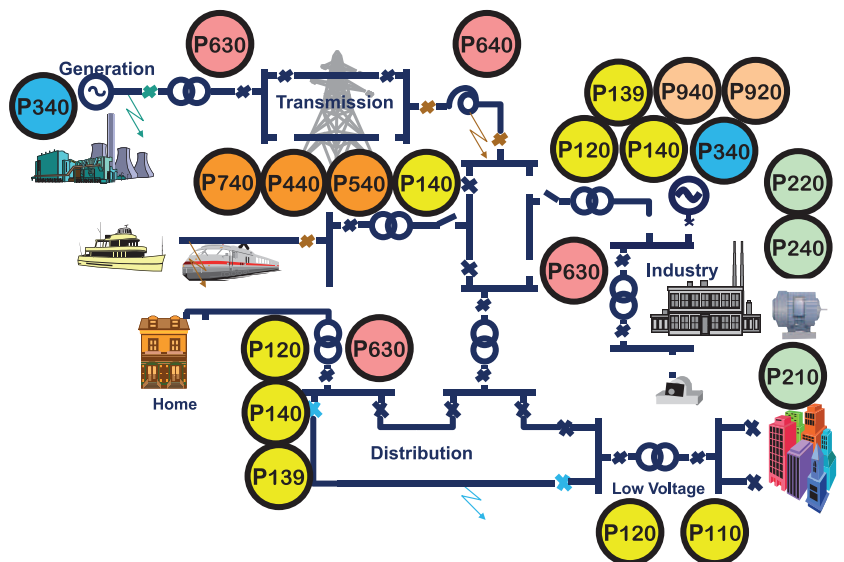
Schneider
Electric

► **MiCOM**
Modular Integrated Communicable Overall Management IED

Grid Solutions
GE and Alstom joint venture

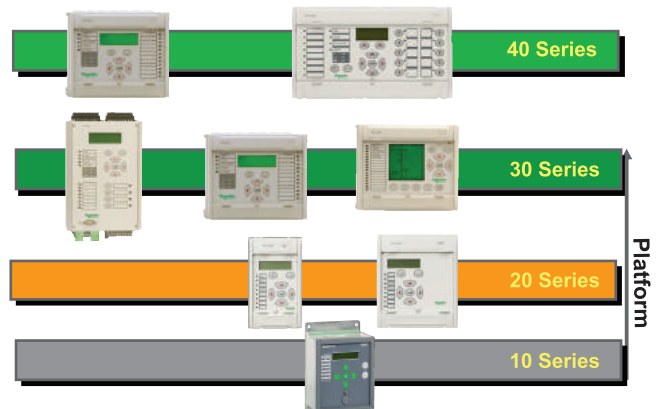
► **Alstom's Agile** range relays protects critical power system assets , right from industrial systems, through distribution, rail, generation and up to the highest transmission voltages.

MiCOM Relays Hardware & Software Platforms

سرمایه شرکت:

- بیش از ۱۰ سال سابقه مهندسی، فروش و توزیع رله های حفاظتی MiCOM
- زمان تحویل مناسب
- قیمت رقابتی
- ساخت اروپا
- اعتماد مشتریان

شرکت نیرو افشان برق فارس

۱. طراحی و اجرای شبکه های توزیع ، برق رسانی و روشنایی معابر
۲. طراحی و اجرای فونداسیون ، نصب تاور و میله گسی خطوط انتقال نیرو و تر
۳. بهای و ولتاژ ۱۳۰، ۲۳۰، ۴۰۰ کیلو ولت یا برج های فشار و پایه تلسکوپ
۴. طراحی و اجرای عملیات ساختمانی و نصب و راه اندازی تجهیزات
۵. پست های ۴۰۰، ۲۳۰، ۱۳۰ کیلو ولت
۶. طراحی و اجرای عملیات کامل گسی شبکه های توزیع ، فوق توزیع
۷. تعمیرات و نگهداری شبکه های توزیع ، فوق توزیع و روشنایی معابر
۸. تأمین کابل لوله و برای آلات ، شبکه های توزیع و روشنایی معابر

 niroo_afshan@yahoo.com
 www.nirooafshan.com

دفتر مرکزی شیراز: خیابان قصردشت، بعد از خیابان مهر، رو به روی کوچه ۸۰، چلاک ۱۸۴

دفتر تهران: بلوار کشاورز، خیابان عبدالله زاده، کوچه شهید رستمی (شقایق)، پلاک ۴۰، طبقه ۲

دفتر بندرعباس: هرزگان، بندرعباس، شهرک توحید، جنب انبار مخابرات، پست ۱، پلاک ۳۸ شمالی

تلفن: ۰۷۱-۳۶۴۷۹۰۳۷

تلفن: ۰۷۱-۳۶۴۸۰۰۵۴-۳

شروع به کار فروشگاه اینترنتی کالای اول با تخفیف های ویژه

فروش تجهیزات الکتریکی و صنعتی
در
سایت کالای اول

www.kalayeaval.com

(فروشگاه اینترنتی کالای اول)

پشتیبانی : ۰۲۱-۸۸ ۳۴ ۲۵ ۳۵-۹

اعتبار ما، بیش از ۴۵ سال سابقه ما ارتینگ و حفاظت در برابر صاعقه

Lightning Protection & Earthing Systems

دفتر مرکزی: تهران، خیابان اشرفی اصفهانی، خیابان پیامبر مرکزی
خیابان شاهد، کوچه وحدت ۴، پلاک ۲۰، طبقه اول، واحد ۲، کد پستی: ۸۴۸۷۳ - ۱۴۷۳۶
تلفن: ۲۲۶۸۸۸۵۲ - ۴۴۰۸۸۶۹۷، فکس: ۲۲۶۸۸۸۵۳، پست الکترونیک: info@kalotabhar.com

رسانیر

شرکت فنی و مهندسی
توس

سرفصل فعالیت ها :

- ۱- مجری احداث ، توسعه تاسیسات و خطوط انتقال نیرو
 - ۲- ارائه کلیه خدمات فنی و مهندسی در ارتباط با موضوع فعالیت شرکت شامل رشته های نیرو، ابنیه و ...
 - ۳- تهیه و تامین تجهیزات پست های فشار قوی و خطوط انتقال نیرو
- ما با ارائه کلیه خدمات فنی ، مهندسی در ارتباط با موضوع فعالیت شرکت به عنوان یکی از پیشگامان در زمینه انواع پروژه های صنعتی و ساختمانی به صورت کلید تحویل و یا دیگر شکل های قراردادی فعالیت می نمائیم.

عضویت در :

- سندیکای صنعت برق ایران
- هیئت رئیسه کمیته پیمانکاران خطوط انتقال نیرو
- اتاق بازرگانی ، صنایع ، معادن و کشاورزی خراسان رضوی
- انجمن پیمانکاران خطوط و پست های انتقال نیرو
- انجمن صنفی شرکت های مشاور و مجری تولید و توزیع و انتقال نیرو (تائیر)

دارنده گواهینامه ها :

- سیستم مدیریت کیفیت ISO 9001 : 2008
- سیستم مدیریت محیط زیست ISO 14001 : 2004
- سیستم مدیریت ایمنی و بهداشت شغلی OHSAS 18001 : 2007
- سیستم مدیریت ایمنی و محیط زیست HSE – MS

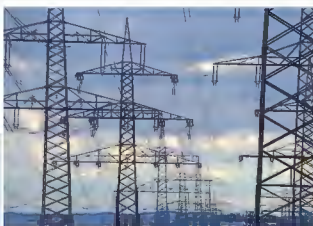
دفتر مرکزی : مشهد، خیابان سناباد، حدفاصل سناباد ۶۰ و ۵۸ شماره ۸۱۶، ساختمان تارا، طبقه دوم، واحد ۳

فکس: ۰۵۱-۳۸۴۲۷۶۵۵

تلفن: (خط ۳) ۰۵۱-۳۸۴۲۷۶۲۲

www.rasanir.ir

Email: info@rasanir.ir

نگاه ویژه

سکان دار وزارت نیرو کیست؟

- چشم امید برقی ها به وزیری با پیشینه آبی
- برنامه هایی بر پایه تدبیر و امید
- امیدها از سر گرفته شد
- یک وزیر و بهبود اقتصاد آب و برق، ضرورتی برای نسل فردای کشور
- حمایت قاطع تشکل های بزرگ صنعت برق از وزیر نیرو

چشم امید برق‌ها به وزیری با پیشینه آبی

نگاهی به سوابق وزیر جدید نیرو

سوابق وزیر پیشنهادی وزارت نیرو به این شرح است:

- سال ۶۰-۱۳۵۹ همکاری با (شهید) دکتر عباسپور در ستاد وزارت نیرو (کابینه شورای انقلاب)
- سال ۶۰-۶۱ قائم مقام مرکز صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران در یزد
- سال ۶۱-۶۳ عضو شورای مرکزی جهاد ادارات وزارت نیرو، ۱۳۶۲- فارغ التحصیل مهندسی عمران، دانشگاه صنعتی شریف
- سال ۱۳۶۳ قبولی برای بورسیه اعزام به خارج (وزارت فرهنگ و آموزش عالی)
- سال ۶۳-۶۴ مشاور فنی استاندارد یزد
- سال ۶۴-۶۶ مشاور فنی و رییس دفتر وزیر کشور
- سال ۶۶-۶۸ معاون امور محلی و عمران شهری وزارت کشور (اولین معاون هماهنگی امور عمرانی)/معاون امور جنگ وزارت کشور
- سال ۶۸-۷۰ معاون برنامه ریزی و امور اقتصادی وزیر نیرو
- سال ۷۰-۷۶ گذراندن دوره‌های کارشناسی ارشد (مهندسی منابع آب) و دکتری (مدیریت منابع آب) در دانشگاه MCMaster کانادا
- سال ۷۷-۷۸ هیات علمی دانشکده مهندسی عمران دانشگاه یزد
- سال ۷۷-۸۰ قائم مقام وزیر نیرو
- سال ۷۸ انتقال به دانشگاه صنعتی شریف (هیات علمی دانشکده مهندسی عمران)
- سال ۸۰-۸۴ معاون امور آب وزارت نیرو و مدیر عامل شرکت مادر تخصصی مدیریت منابع آب ایران
- سال ۸۱-۸۶ مدیر موسس مرکز منطقه ای مدیریت آب شهری (RCUWM) تحت پوشش یونسکو در تهران
- سال ۸۶-۹۴ مدیر موسس برنامه دهه بین المللی آب UN-WATER در شهر بن، آلمان
- سال ۸۸-۹۰ سرپرست معاونت دانشگاه سازمان ملل متحد در اروپا
- سال ۹۱-۹۶ مدیر موسس انستیتوی مدیریت منابع زیست محیطی (UNU-FLORES)
- سال ۹۳-۹۶ هیات علمی (استاد منتخب) دانشگاه علوم زیست محیطی دانشگاه فنی درسدن، آلمان

اروپایی دانشگاه سازمان ملل فعالیت کرده و در سال‌های اخیر استاد تمام دانشکده علوم زیست محیطی دانشگاه فنی درسدن آلمان بوده است. در طول سه دهه گذشته، اردکانیان مدیر موسس و راه اندازی واحدهای مختلفی در سطوح ملی، منطقه ای و بین المللی بوده و به عنوان مقام ارشد سازمان ملل متحد، نقشی کلیدی در پیاده سازی اهداف توسعه پایدار در بخش آب و محیط زیست ایفا کرده است. گفتنی است که پیش از مسئولیت‌های بین المللی، وی به عنوان قائم مقام وزیر نیرو و نخستین معاون امور آب در وزارت نیرو فعالیت کرده است.

اردکانیان در سال‌های ۱۳۶۸ تا ۱۳۷۰ معاون برنامه ریزی و امور اقتصادی وزیر نیرو (بیژن زنگنه) بود؛ وی در دولت نخست اصلاحات، قائم مقامی وزارت نیرو را بر عهده داشت و همچنین در دولت دوم اصلاحات و در طول سال‌های ۱۳۸۰ تا ۱۳۸۴ معاون امور آب وزارت نیرو بود و مدیریت عامل شرکت مادر تخصصی مدیریت منابع آب ایران را بر عهده داشت.

مدیر موسس مرکز منطقه ای مدیریت آب شهری تحت پوشش یونسکو، مدیر موسس برنامه دهه بین المللی آب در شهر بن آلمان، سرپرست معاونت دانشگاه سازمان ملل متحد در اروپا، مدیر موسس انستیتوی مدیریت منابع زیست محیطی دانشگاه سازمان ملل متحد و همچنین عضویت در هیات علمی دانشکده علوم زیست محیطی دانشگاه فنی «درسدن» آلمان از مسوولیت‌های بین المللی اردکانیان است.

او همچنین نایب ریسی انجمن آب شناسی ایران و مدرس در دانشگاه شریف بوده است و طرح‌ها و پروژه‌های مختلفی را به انجام رسانده است. اردکانیان در مدیریت مجامع مختلف علمی و تخصصی بین المللی مرتبط با آب از جمله فرهنگستان بین المللی آب، شورای حکام موسسه آموزشی آب یونسکو، انستیتوی آب و محیط زیست دانشگاه ملل متحد فعالیت کرده و مسوولیت داشته است.

وی معتقد است مدل و نوع حکمرانی دولت ها در عرصه آب در مناطق خشک و نیمه خشک، معرف سطح توسعه یافتگی آنهاست.

رضا اردکانیان از سوی رییس جمهوری اسلامی ایران به عنوان گزینه پیشنهادی برای دست گرفتن سکان هدایت وزارت نیرو به مجلس شورای اسلامی معرفی شد و با کسب رای اعتماد به عنوان وزیر نیروی دولت دوازدهم راهی ساختمان شیشه ای بزرگراه نیایش شد. این در حالی است که پیش از آن در جلسه بیست و نهم مرداد ماه، حبیب اله بیطرف تنها وزیر پیشنهادی بود که در صحن مجلس در اخذ رای اعتماد از نمایندگان مردم ناکام ماند تا وزارت نیرو در کنار وزارت علوم، تحقیقات و فناوری که از همان ابتدا گزینه پیشنهادی برای تصدی وزارتش نبود، تنها وزارتخانه‌های بی ناخدای دولت دوازدهم باشند.

رضا اردکانیان پس از فراز و نشیب‌های بسیار به عنوان وزیر پیشنهادی نیرو راهی بهارستان شد تا پس از تایید نمایندگان، در ساختمان شیشه ای وزارت نیرو عهده دار مدیریت کلان صنعت آب و برق کشور شود.

رضا اردکانیان مدیر کنونی انستیتو مدیریت منابع زیست محیطی دانشگاه سازمان ملل، در راه وزارتخانه ای است که به زعم بسیاری از کارشناسان و فعالین این صنعت، جزو پرچالش ترین بخش‌های کشور است.

در این نگاشت تلاش می کنیم نگاهی کوتاه به بیوگرافی و سوابق علمی و کاری دکتر رضا اردکانیان داشته باشیم. فردی که به نظر می رسد، صنعت آب و برق کشور امیدهای بسیاری به مدیریت و سیاست‌هایش بسته اند. رضا اردکانیان در سال ۱۳۳۷ در شهر یزد به دنیا آمد؛ وی دانش آموخته رشته مهندسی عمران دانشگاه صنعتی شریف (۱۳۶۲) است؛ مدرک کارشناسی ارشد در مهندسی منابع آب (۱۳۷۲) و دکتری خود را در زمینه مدیریت منابع آب (۱۳۷۶) از دانشگاه مک مستر کانادا (Mac Master) اخذ کرده است.

وی مدیری اجرایی در زمینه مدیریت منابع آب است و سال گذشته به عنوان هماهنگ کننده کارگروه برنامه ریزی سازماندهی دهه جدید بین المللی آب (۱۴۰۷-۱۳۹۷) مصوب مجمع عمومی سازمان ملل انتخاب شد.

او پیش از این به عنوان مدیر موسس برنامه دهه اول بین المللی آب و سرپرست معاونت

برنامه‌هایی بر پایه تدبیر و امید

نگاهی به برنامه‌های وزیر پیشنهادی نیرو

زندگی باید متکی بر مدیریت بهبود هم زمان در بهره برداری از هر چهار منبع باشد.

۲. مدیریت منابع آب، خاک، انرژی و پسماند فقط امری فنی - بوروکراتیک نیست، بلکه علاوه بر آن، امری اجتماعی، اقتصادی، محیط زیستی و سیاسی است.

۳. مدیریت همبسته آب، خاک، انرژی و پسماند بدون اجماع سیاسی، کارآمدی اقتصادی، همبستگی اجتماعی، تعامل سازمانی، به اشتراک گذاشتن داده ها و اطلاعات، و پذیرش هزینه‌های تغییر رویکرد به سمت توسعه پایدار ناممکن است.

۴. علی رغم همه مشکلات پدیدآمده در کمیت و کیفیت منابع آب، خاک، انرژی و پسماند، تنگنای مالی و پی آمدهای ناشی از این مشکلات، کشور ما از ظرفیت مناسب برای غلبه بر این مشکلات و تعدیل آن ها در بازه زمانی میان مدت برخوردار است. اجماع ملی در پذیرش مشکلات و در دستور کار قرار دادن راهبردها و اقداماتی مبتنی بر تجربیات گذشته و درس‌های آموخته شده بین المللی، امکان غلبه بر مشکلات را فراهم می‌سازد.

۵. اگرچه مشکلات بسیاری، اما ظرفیت ها نیز به همان اندازه پرشمار و دست آوردهای گذشته نیز پشتیبان ایجاد تغییرات سازنده در مدیریت منابع آب، خاک، انرژی و پسماند کشور هستند. ما می‌توانیم امیدوارانه، در فضای علمی و متکی بر بررسی و نقد منصفانه، با بهره گیری از همه شایستگان و تجربیات گذشته، با اتکا بر شفافیت و گفت و گوی اجتماعی با محوریت داده‌های شفاف و ملاحظات فنی، اجتماعی، اقتصادی و محیط زیستی، توسعه پایدار در ایران را تضمین و تحکیم کنیم.

۶. منصفانه و منتقدانه در گذشته بنگریم، و امیدوارانه و سخت کوش به سوی آینده برویم.

تقاضا در سطح ملی، حوضه‌های آبریز و محلی و نیز اجرای طرح‌های توسعه و بازچرخانی پساب با رعایت اصول توسعه پایدار، آمایش سرزمین و هماهنگی متقابل بین سرمایه‌های مختلف اجتماعی، اقتصادی و زیست‌محیطی با مشارکت مؤثر ذی‌نفعان

- ارتقای بهره‌وری شبکه برق کشور با تمرکز بر توسعه پایدار، امنیت عرضه و تقاضا، بهبود کیفیت و حفظ محیط زیست با گسترش انرژی‌های تجدیدپذیر

- مدیریت منابع انسانی، ارتقای سطح دانش و خلاقیت، توسعه پژوهش و فناوری با تاکید بر تقویت توان تولید داخل

- رونق محیط کسب و کار در صنعت آب و برق از طریق تعامل حداکثری با بخش خصوصی و تعاونی‌ها، بهره‌مندی از ظرفیت‌های قانونی، حضور فعال در بازارهای ملی و بین المللی و جذب سرمایه. در این گزارش فراخور موضوعات مهم مرتبط با صنعت برق به دو محور اصلی برنامه‌های وزیر پیشنهادی نیرو در حوزه‌های «برق و انرژی‌های تجدیدپذیر» و «مدیریت تامین منابع مالی پرداخته شده است؛ در مقدمه برنامه‌های وزیر پیشنهادی نیرو آورده شده:

این برنامه بر گفت‌وگویی با محوریت گزاره‌های زیر بنا شده است:

در مناطق خشک و نیمه خشک، توانمندی کشورها در حکمرانی خوب منابع محیط زیستی آب، خاک، انرژی و پسماند، معرف سطح توسعه یافتگی آن هاست.

۱. آب، خاک، انرژی و پسماند را باید همبسته یکدیگر دانست و هر سیاستی برای بهبود کیفیت

رضا اردکانیان با کسب ۲۲۵ رای اعتماد، سکان هدایت وزارت نیرو را در دست گرفت. وی پیش از آن وقتی سی ام مهرماه از سوی رئیس جمهور به عنوان گزینه پیشنهادی وزیر نیرو به مجلس شورای اسلامی معرفی شد، برنامه‌های جامع خود را به مجلس تقدیم کرد. این برنامه‌ها در چهار بخش «آب و پساب»، «برق و انرژی‌های تجدیدپذیر»، «مدیریت منابع انسانی، علم، فناوری و پشتیبانی صنعت» و «مدیریت تامین منابع مالی» تنظیم و پی‌ریزی شده‌اند.

بر اساس آنچه در این گزارش آمده به نظر می‌رسد اردکانیان تلاش کرده ضمن توصیف سیمای کلی هر بخش در مقدمه، در ادامه به بررسی چالش‌ها، راهبردها و برنامه‌های پیشنهادی جهت رفع این چالش‌ها و در عین حال پیاده‌سازی راهبردهای موجود بپردازد. وزیر پیشنهادی نیرو چنان که در مقدمه برنامه خود نیز به آن اشاره داشته، در دوره جدید به دنبال ارائه رویکردی نو در برنامه‌های توسعه در صنعت آب و برق است، برنامه‌هایی که به زعم او در عین اعتراف به برخی کاستی‌ها در سال‌های گذشته و درس گرفتن از آن‌ها، حامل نوعی نگاه به هم پیوسته در مدیریت منابع آب، خاک و انرژی با هم است.

همچنین در این برنامه اردکانیان به اهداف وزارت نیرو در دولت دوازدهم به شرح ذیل اشاره کرده و مسیر حرکت صنعت تا پایان دوره ۴ سال آینده بر اساس این محورها خواهد بود:

- حصول اطمینان از تامین آب و برق مطمئن و پایدار در جهت رفع نیازهای متعارف بخشهای مختلف کشور

- ارتقای حکمرانی و بهره‌وری آب از طریق استقرار مدیریت بهم پیوسته منابع آب مبتنی بر مدیریت

اهداف کلان

وزارت نیرو در راستای دستیابی به اهداف سند چشم انداز بیست ساله جمهوری اسلامی ایران و سیاست‌های کلی اقتصاد مقاومتی، در صدد است با تقویت روحیه جهادی و رویکردهای انعطاف پذیر، فرصت ساز، مولد، درون زاء، پیشرو و برون نگر، نسبت به مدیریت عرضه و تقاضای آب و برق و ارائه خدمات مطلوب آب و برق و استفاده سالم از پساب اقدام نماید و در ایفای نقش و مأموریت‌های محوله، اصل خدمت رسانی صادقانه، رعایت حقوق شهروندی و کسب رضایت آحاد جامعه را در کنار رعایت استانداردهای ملی و معیارهای پذیرفته شده بین المللی، مورد تاکید قرار دهد.

با حصول اطمینان از ایجاد زیرساخت‌های سخت افزاری و نرم‌افزاری به منظور ارائه خدمات گسترده، پیوسته و مستمر تأمین آب، برق و استفاده سالم از پساب به آحاد جمعیت کشور به صورت مطمئن و اقتصادی با رعایت ملاحظات زیست محیطی، وزارت نیرو نقش تعیین کننده ای در توسعه پایدار و بهبود مستمر کیفیت و رفاه زندگی مردم دارد. لذا کیفیت و پایداری ارائه این خدمات، تاثیر بسزایی بر دستاوردهای سایر بخش‌ها از جمله کشاورزی، مسکن، صنعت، خدمات، بهداشت، امنیت و محیط زیست خواهد داشت.

همچنین وزارت نیرو با تمرکز بر اجرای موثر امور حاکمیتی و کاهش تصدی گری، سعی در انجام این مأموریت‌ها با محوریت بخش خصوصی داشته و تاکید بر ارتقای سطح آموزش، پژوهش و فناوری و بسترسازی برای توسعه بازار کالا و خدمات صنعت آب و برق خواهد داشت.

قابل توجه است که وزارت نیرو با توجه به ضرورت ارتقای منزلت اجتماعی روستائیان و جایگاه روستاها در اقتصاد ملی، با اولویت ایجاد زیرساخت‌های تأمین آب و برق روستاها، به شکوفائی و پیشرفت عدالت محور روستاها کمک خواهد کرد.

در اینجا به اختصار به اهداف وزارت نیرو در دولت دوازدهم به شرح زیر اشاره می‌شود که امید است با تلاش‌های بی‌شائبه و شبانه روزی کارکنان خدمت و بی‌ادعای صنعت آب و برق به ثمر نشیند.

- حصول اطمینان از تأمین آب و برق مطمئن و پایدار در جهت رفع نیازهای متعارف بخش‌های مختلف کشور
- ارتقای حکمرانی و بهره‌وری آب از طریق استقرار

چالش‌ها

- رشد مصرف برق و بالابودن شدت مصرف انرژی
- راندمان نیروگاه‌ها و تلفات انرژی برق
- عدم تمرکز سیاست‌گذاری، تدوین راهبردها و اتخاذ تصمیمات در بخش انرژی کشور
- انباشت حجم بدهی‌های صنعت برق به تولید کنندگان بخش خصوصی برق، پیمانکاران و تولید کنندگان تجهیزات و بانک‌ها به میزان بیش از سی هزار میلیارد تومان.
- عدم اصلاح تعرفه فروش و انشعاب برق متناسب با نرخ تورم در سنوات گذشته
- عدم پرداخت ما به التفاوت قیمت تمام شده انرژی برق و انشعاب با قیمت‌های فروش تکلیفی مطابق قانون حمایت از صنعت برق
- تخصیص منابع عمومی برای ایجاد زیرساخت‌های مورد نیاز در شبکه انتقال و فوق توزیع
- فقدان بستر لازم جهت استفاده از ظرفیت ماده ۱۲ قانون رفع موانع تولید رقابت پذیر و ارتقای نظام مالی کشور
- فرسودگی شبکه‌های انتقال و توزیع

راهبردها

- ارتقا و توسعه نظام مدیریت تقاضا و اصلاح الگوی مصرف انرژی با رویکرد کاهش شدت انرژی در کشور از جمله با ایجاد نهاد تنظیم مقررات بخش برق
- اهمیت ویژه به توسعه و بازسازی شبکه‌های فرسوده انتقال و توزیع
- افزایش راندمان نیروگاه‌ها و کاهش تلفات برق
- بهبود فضای کسب و کار، توسعه خصوصی سازی، گسترش مشارکت و ارتقاء توانمندی‌های بخش خصوصی و توسعه بازارهای رقابتی و افزایش معاملات در بورس انرژی و گسترش سهم معاملات دو جانبه برق در بازار
- توسعه انرژی‌های نو و تجدیدپذیر
- افزایش صادرات برق به کشورهای همسایه
- استفاده از سرمایه‌گذاری‌های خارجی در طرح‌های برق و انرژی‌های تجدیدپذیر
- کاهش آلاینده‌ها و تحقق اهداف حفاظت محیط زیست
- توسعه صادرات خدمات فنی و مهندسی و تجهیزات مرتبط با صنعت برق
- حمایت موثر از تولید داخل در بخش‌های مختلف صنعت برق

مدیریت به هم پیوسته منابع آب مبتنی بر مدیریت تقاضا در سطح ملی، حوضه‌های آبریز و محلی و نیز اجرای طرح‌های توسعه و بازچرخانی پساب با رعایت اصول توسعه پایدار، آمایش سرزمین و هماهنگی متقابل بین سرمایه‌های مختلف اجتماعی، اقتصادی و زیست محیطی با مشارکت مؤثر ذینفعان

• ارتقاء بهره‌وری شبکه برق کشور با تمرکز بر توسعه پایدار، امنیت عرضه و تقاضا، بهبود کیفیت و حفظ محیط زیست با گسترش انرژی‌های تجدیدپذیر

• مدیریت منابع انسانی، ارتقاء سطح دانش و خلاقیت، توسعه پژوهش و فناوری با تاکید بر تقویت توان تولید داخل

• رونق محیط کسب و کار در صنعت آب و برق از طریق تعامل حداکثری با بخش خصوصی و تعاونی ها، بهره‌مندی از ظرفیت‌های قانونی، حضور فعال در بازارهای ملی و بین‌المللی و جذب سرمایه

بخش برق و انرژی‌های تجدیدپذیر سیمای بخش

• صنعت برق ایران با ۷۷ هزار مگاوات ظرفیت نصب شده نیروگاهی و با تکیه بر توانمندی‌های داخلی در سطح جهانی از جایگاه چهاردهم و در منطقه دارای رتبه نخست است.

• ایران از معدود کشورهای دارای فناوری ساخت انواع نیروگاه هاست و ۱۰۰ درصد تجهیزات توزیع نیروی برق و بیش از ۲۵ درصد تجهیزات انتقال و فوق توزیع، بومی‌سازی شده و در داخل تولید می‌شود.

• هم‌اکنون بورس برق با هدف بهبود محیط کسب و کار و امکان خرید و فروش رقابتی برق برای حضور و مشارکت کلیه تولید کنندگان و مصرف کنندگان راه‌اندازی و در دسترس است.

• ظرفیت نصب شده نیروگاه‌های تجدیدپذیر بالغ بر ۳۶۸ مگاوات است که بیش از ۵۱ درصد آن با سرمایه‌گذاری بخش خصوصی به بهره‌برداری رسیده است. با ایجاد سازمان انرژی‌های تجدیدپذیر و بهره‌وری انرژی ایران (ساتبا) روند افزایش سرمایه‌گذاری در احداث نیروگاه‌های تجدیدپذیر از رشد چشمگیری برخوردار بوده به طوریکه ظرفیت نصب شده در سال ۲۵، نسبت به سال قبل، دارای ۷ درصد رشد بوده و در سال جاری این رقم به سه برابر عملکرد سال قبل خواهد رسید. (جدول ۱)

جدول ۱- شاخص‌های اصلی صنعت برق در پایان سال ۱۳۹۵

شاخص	شرح		
۷۶۴۲۷	مگاوات	قدرت نامی نیروگاه‌ها	قدرت
۶۶۵۵۸		میانگین قدرت عملی نیروگاه‌ها	
۵۵۳۹۸		حداکثر نیاز اوج مصرف	
۲۸۹	میلیارد کیلووات ساعت	تولید ناویژه نیروگاه‌ها	انرژی
۸۱۹۸۶	کیلومتر مدار	طول خطوط انتقال	انتقال و فوق توزیع
۷۱۶۱۶		طول خطوط فوق توزیع	
۱۴۱۸۳۷	مگاوات آمپر	ظرفیت پست‌های انتقال	
۹۹۹۳۴		ظرفیت پست‌های فوق توزیع	
۲۴۱۰۹۱	میلیون کیلووات ساعت	فروش انرژی برق	فروش و مشترکین
۳۳۸۳۱	هزار مشترک	تعداد مشترکین	
۴۱۵۷۶۰	کیلومتر	طول خطوط فشار متوسط توزیع	توزیع
۳۵۴۲۲۵		طول خطوط فشار ضعیف توزیع	(شهری و روستایی)
۱۱۴۳۳۸	مگاوات آمپر	ظرفیت ترانسفورماتورهای توزیع	
۶۵۶۶۱۷	دستگاه	تعداد ترانسفورماتورهای توزیع	
۵۶۸۱۱	روستا	تعداد کل روستاهای برق دار شده	

اتمام آنها بیش از ۱۶۰ هزار میلیارد تومان منابع مالی مورد نیاز است. این در حالی است که در قانون بودجه سال جاری حدود ۶۰۰۰ میلیارد تومان اعتبار برای آنها مصوب شده است.

• بر اساس تعرفه‌های ابلاغی آب و برق، در حال حاضر مشترکین آب برای مصارف شرب ۴۳ درصد، صنعتی ۸۷ درصد، کشاورزی تقریباً رایگان و مشترکین برق بطور میانگین ۶۵ درصد از هزینه تمام شده دفتري را پرداخت می‌کنند.

• مجموع مطالبات تأیید شده شرکت‌های زیر مجموعه ارائه دهنده خدمات آب و برق از دولت بابت مابه‌التفاوت هزینه‌های تمام شده با قیمت‌های تکلیفی فروش، بیش از ۲۴ هزار میلیارد تومان است.

• مجموع بدهی‌های صنعت برق به تولیدکنندگان

حرارتی کشور به حداقل ۴۰ درصد

• تک‌رقمی کردن تلفات شبکه توزیع برق کشور

• ساماندهی اقتصاد برق و بهبود فضای کسب و کار

• بهبود شاخص‌های بهره‌وری و قابلیت اطمینان شبکه

• سازگاری زیست محیطی و ارتقای ایمنی در فعالیت‌های صنعت برق

• توسعه زیرساخت‌های هوشمندسازی شبکه برق و ایجاد ارزش افزوده از طریق ارائه خدمات مخابراتی و انتقال دیتا

بخش مدیریت تأمین منابع مالی

سیمای بخش

• در بخش آب و آبفا، ۷۱۷ طرح نیمه تمام در پیوست شماره یک قانون بودجه وجود دارد که برای

• افزایش ظرفیت نیروگاهی با استفاده از فناوری‌های جدید

• هماهنگی با صنعت گاز در جهت استفاده بهینه از منابع انرژی کشور و نیز کاهش خطرات ناشی از حوادث غیرمترقبه موثر بر شبکه‌های گاز شهری

برنامه‌ها

• بهره‌برداری از ۲۰ هزار مگاوات ظرفیت جدید نیروگاهی با احداث و رویکرد افزایش بازدهی

• افزایش ظرفیت تولید برق تجدیدپذیر به ۴ هزار مگاوات در کشور

• توسعه و بهینه‌سازی شبکه انتقال، فوق توزیع و توزیع برق کشور در راستای افزایش قابلیت اطمینان شبکه برق و تأمین برق پایدار

• ارتقاء متوسط راندمان (بازدهی) نیروگاه‌های

غیر دولتی برق، پیمانکاران و تامین کنندگان تجهیزات و بانکها بیش از ۳۰ هزار میلیارد تومان می باشد. شرکت های آب و آبفا بابت اجرای طرح های تملک دارایی های سرمایه ای حدود ۶۰۰۰ میلیارد تومان به پیمانکاران، مشاوران و تامین کنندگان کالاها و تجهیزات بدهکارند.

- در سند تفصیلی برنامه ششم توسعه، برای تحقق اهداف بخش آب، ۵۲ هزار میلیارد تومان و برای تحقق اهداف بخش آب و فاضلاب شهری و روستایی ۲۷ هزار میلیارد تومان از روش های مختلف، منابع مالی پیش بینی شده است.
- برای پرداخت هزینه برق تولیدی توسط تولید کنندگان غیردولتی برق و احداث نیروگاه های جدید مورد نیاز در دولت دوازدهم حداقل به ۴۵ هزار میلیارد تومان منابع مالی نیاز است.
- براساس برنامه ریزی انجام شده متناسب با رشد مصرف و برنامه احداث نیروگاه های جدید، سرمایه گذاری سالیانه حدود ۳۵۰۰ میلیارد تومان در طرح های شبکه انتقال برق ضرورت دارد.
- با کاهش نقدینگی منابع عمومی، در اجرای طرح های تملک دارایی های سرمایه ای در سنوات اخیر بیش از ۱۲ هزار میلیارد تومان اوراق مالی اسلامی برای تأدیه دیون پیمانکاران، مشاوران و تأمین کنندگان کالاها و تجهیزات طرح های تملک دارایی های سرمایه ای بخش آب و فاضلاب به طلبکاران متقاضی در چارچوب ضوابط قانونی پرداخت شده است.
- استفاده از راهکارهای متنوع تأمین مالی نظیر فاینانس خارجی، تسهیلات ماده ۵۶ قانون الحاق (فاینانس داخلی)، تسهیلات بانک های توسعه ای بین المللی، جذب سرمایه گذاری خارجی و صندوق توسعه ملی از دیگر روش های مورد استفاده به منظور تأمین مالی مورد نیاز صنعت آب و برق است.
- در بخش آب و فاضلاب بیش از ۱۰۰ قرارداد سرمایه گذاری به روش های B.O.T، B.O.O و بیع متقابل با بخش خصوصی بالغ بر ۶۲ هزار میلیارد ریال منعقد شده که ۲۰ قرارداد با ارزش بیش از ۲۲ هزار میلیارد ریال در حال بهره برداری است.
- بیش از ۲ هزار مگاوات قرارداد خرید تضمینی برق با سرمایه گذاران غیردولتی متقاضی در بخش تجدیدپذیر منعقد شده و بیش از ۱۱ تفاهم نامه همکاری دوجانبه با کشورهای پیشرو مانند دانمارک، انگلستان، اندونزی، ایتالیا و سایر کشورها در این بخش مبادله شده است. همچنین

در این بخش تاکنون بیش از ۴ میلیارد دلار سرمایه گذاری خارجی ثبت شده که از این میزان حدود ۴۰۰ میلیون دلار آن در دولت یازدهم منجر به احداث ۴۰۰ مگاوات نیروگاه تجدیدپذیر توسط بخش غیر دولتی شده است.

چالش ها

- عدم توازن درآمدها با هزینه ها در صنعت آب و برق
- عدم ثبات منابع مالی برای سرمایه گذاری و کاهش شدید میزان سرمایه گذاری های جدید دولت
- عدم استفاده مطلوب از مکانیزم های اقتصادی در قیمت گذاری آب و برق
- بدهی های انباشته به تولید کنندگان بخش خصوصی، پیمانکاران، مشاوران، تامین کنندگان کالاها و تجهیزات و بانک ها
- تعدد طرح های عمرانی نیمه تمام و حجم بالای منابع مالی مورد نیاز برای اتمام آنها
- آثار ناشی از محدودیت های بین المللی در تعامل بازارهای هدف برای توسعه صادرات خدمات فنی و مهندسی
- عدم به کارگیری کافی روش های نوین مدیریت هزینه های تمام شده خدمات آب و برق
- فقدان تفکر کارا در بهره مندی از ظرفیت های قانونی برای ایجاد درآمد پایدار و خودکفایی در صنعت

راهبردها

- بهینه سازی هزینه های بهره برداری و سرمایه گذاری به منظور ایجاد توازن با درآمدها
- اصلاح نظام قیمت گذاری و تعیین قیمت براساس هزینه تمام شده
- بهبود فضای کسب و کار از طریق واگذاری امور به فعالین بخش خصوصی
- تقویت بخش خصوصی، ایجاد شرایط برابر واگذاری کار و جلوگیری از ایجاد هرگونه انحصار
- ایجاد مشوق های مورد نیاز و هدفمند برای جذب سرمایه گذاری های خارجی و داخلی
- ارزش گذاری اقتصادی آب با رعایت ملاحظات اجتماعی، امنیتی و زیست محیطی به منظور ارتقای بهره وری در کل چرخه تولید و مصرف آب،
- ساماندهی و توسعه بازارهای محلی آب
- تنوع بخشی منابع مالی در سرمایه گذاری طرح ها و استفاده هر چه بیشتر از منابع مالی خارجی (نظیر

فاینانس خارجی، بانک های توسعه ای و تجاری بین المللی)

- واگذاری طرح ها و تأسیسات موجود در اجرای سیاست های کلی اصل ۴۴
- تأمین منابع مالی از محل سوخت صرفه جویی شده جهت توسعه صنعت برق (در اجرای ماده ۱۲ قانون رفع موانع تولید)
- شفافیت در گردش اطلاعات مالی

برنامه ها

- ساماندهی اقتصاد آب و برق با رویکرد افزایش صادرات برق و خدمات فنی و مهندسی مدیریت هزینه ها
- اصلاح تعرفه ها براساس قانون برنامه ششم توسعه
- پیگیری برای دریافت مابه التفاوت قیمت تمام شده و فروش تکلیفی منطبق با قانون حمایت از صنعت برق
- افزایش بهره وری و کاهش تلفات
- بهینه سازی مصرف و کاهش نیاز به سرمایه گذاری
- استفاده حداکثری از ظرفیت های قانونی ظرفیت های مالی قانون برنامه ششم توسعه
- مواد ۲، ۵ و ۶ قانون حمایت از صنعت برق کشور مصوب ۱۳۳۴/۱۰/۱۳۳۴ مجلس شورای اسلامی
- مواد ۵ و ۶ قانون توسعه و بهینه سازی آب شرب شهری و روستایی در کشور مصوب ۱۳۳۴/۱۲/۲۴ مجلس شورای اسلامی
- ماده ۱۲ قانون اساسنامه سازمان انرژی های تجدیدپذیر و بهره وری انرژی برق (ساتبا) مصوب ۱۳۳۵/۲/۲۴ مجلس شورای اسلامی
- ماده ۱۲ قانون رفع موانع تولید رقابت پذیر
- تجهیز منابع مالی برای اجرای طرح های اولویت دار صنعت آب و برق
- استفاده از ظرفیت های قانونی نظیر اوراق مشارکت، اسناد خزانه اسلامی، اوراق تسویه خزانه، فاینانس داخلی و خارجی، منابع بانک های توسعه ای بین المللی و صندوق توسعه ملی با رویکرد ایجاد تنوع در منابع مالی مورد نیاز و کاهش وابستگی به بودجه عمومی دولت
- استفاده از ظرفیت بخش خصوصی به منظور اتمام طرح های نیمه تمام
- تهیه بسته های سرمایه گذاری و استقرار و بروزرسانی پنجره واحد سرمایه گذاری در راستای بهبود فضای کسب و کار در صنعت آب و برق

وزارت نیرو؛ نقطه سر خط امیدها از سرگرفته شد

سمیه کاظم زاده دهکردی

آنچه این صنعت علاوه بر وزیر و معاونان کارآمد نیاز دارد، ایجاد اعتماد، همدلی و یکدستی میان دولت و بخش خصوصی است. اگر وزارت نیرو پتانسیل‌ها و توانایی‌های شرکت‌های تولیدکننده برق، سازنده، پیمانکار، مشاور و تامین کننده را باور کند، قطعا کارش برای عبور از بحران ساده تر خواهد بود.

ارتباط نظام‌مند و هدف‌گذاری شده با تشکلهای بخش خصوصی صنعت برق هم در این روال بی‌تاثیر نخواهد بود. پیشتر سندیکای صنعت برق ایران به عنوان یکی از بزرگترین تشکلهای اقتصادی کشور، طی بیانیه‌ای خواسته‌های خود را از وزیر نیروی دولت دوازدهم اعلام کرده و خواستار پیگیری این محورها از سوی وی شده بود.

امروز این خواسته‌ها خطاب به دکتر رضا اردکانیان است. مردی که چشم امید صنعت برق به تدبیر و درایت اوست. خواسته‌های فعالین صنعت برق از وزیر نیرو به شرح زیر هستند:

اصلاح ساختار اقتصادی برق و حل بحران مالی این صنعت؛ صنعت برق ایران در طول این سال‌ها به ویژه پس از اجرای طرح هدفمندی یارانه‌ها از محل مابه‌التفاوت قیمت تمام شده و تکلیفی برق، زیان‌های جبران ناپذیر بسیاری را متحمل شده است. اصلاح ساختار اقتصادی صنعت برق تنها راه حل پیش رو برای رفع بحران مالی صنعت برق کشور محسوب می‌شود که امید است مورد توجه مدیران ارشد دولت دوازدهم قرار گیرد.

۲. چاره‌اندیشی برای گذر از رکود مخرب کنونی حاکم صنعت برق؛ اگر چه کشور چند سالی است دچار رکود شده اما صنعت برق در کنار این رکود، به دلیل کمبود منابع مالی و انباشت بدهی چند هزار میلیارد تومانی وزارت نیرو به تولیدکنندگان برق، پیمانکاران و سیستم بانکی در دولت‌های نهم و دهم، رکودی با ابعاد بسیار گسترده‌تر را تجربه کرده، به طوری که در طول این سال‌ها عملا

وزیر نیروی دولت دوازدهم هم مشخص شد. بالاخره بعد از آنکه حبیب‌الله بی طرف در رخدادی تقریبا غیرقابل پیش‌بینی موفق به اخذ رای اعتماد نشد، رضا اردکانیان توانست با احراز رای اعتماد سکان هدایت یکی از پرچالش‌ترین وزارتخانه‌های کشور را در دست گیرد.

درست در روزهایی که فعالین صنعت آب و برق با رکودی نفسگیر دست به گریبانند، کمبود نقدینگی این بخش‌ها را از پا انداخته، به دلیل عدم توسعه زیرساخت‌ها بیم بروز موج جدیدی از خاموشی‌ها می‌رود و کشور را بحران و کابوس بی‌آبی تهدید می‌کند، دکتر رضا اردکانیان مدیریت کلان بخش آب و برق کشور را در دست گرفته است.

بی‌هیچ تردیدی او کار بسیار دشواری در پیش دارد اما این صنعت ثابت کرده که از پس دشواری‌ها و سختی‌ها برمی‌آید. مدیران و صاحبان این صنعت پیش از این بارها امتحان خود را در برابر سختی‌ها پس داده‌اند. آنچه که بی‌هیچ تردیدی می‌توان از سوابق، تحصیلات و فعالیت‌های وزیر نیرو برداشت کرد این است که حوزه آب با اتکا به تجارب و سوابق ارزشمند وی می‌تواند و باید از مهلکه بحران خارج شود.

دکتر اردکانیان سوابق بسیار درخشان و گسترده‌ای در حیطه صنعت آب دارد و این امر برای کشوری که چند سالی است بحران کمبود آب در آن جدی و خطرناک شده، یک امتیاز ارزشمند محسوب می‌شود. اما این امر قطعا نمی‌تواند از اهمیت و گستردگی بحران صنعت برق بکاهد. البته دکتر اردکانیان برنامه‌های مدون، قابل اتکا و سازمان‌یافته‌ای برای صنعت برق و انرژی‌های تجدیدپذیر دارد. در کنار آن بی‌شک انتخاب معاونان و مشاوران کارآمد هم می‌تواند وی را در پیشبرد بهتر امور یاری خواهد داد. اگر این نگاه را به حیطه صنعت برق ایران خلاصه کنیم، باید این امر را در نظر بگیریم که

برای حضور در مناقصات کشورهای هدف مواجه می‌شوند. حل این مساله مستلزم حضور و دخالت موثر دستگاه دیپلماسی و مدیران بلندپایه اقتصادی کشور است.

۶. پیگیری و اجرای قانون رفع موانع تولید رقابت‌پذیر به ویژه در صنعت زیرساختی برق؛ این قانون که یکی از جامع‌ترین قوانین حامی‌بخش خصوصی محسوب می‌شود، هنوز هم در حوزه اجرا دچار نواقص بسیاری است. در صورتی که اجرای این قانون می‌توانست بسیاری از مشکلات بخش خصوصی کشور به ویژه صنعت برق را حل کند، اثرات مشخصی از پیاده‌سازی آن مشاهده نشده و انتظار می‌رود دولت دوازدهم به منظور ایجاد رونق اقتصادی و صیانت از صنعت و تولید، اجرای اثربخش و جامع این قانون را در دستور کار خود قرار دهد.

۷. جلوگیری از خام‌فروشی و افزایش رشد تولید ناخالص ملی با اتکا به توان سازندگان داخلی تجهیزات؛ اگر چه ایران منابع بسیار غنی از مواد اولیه از جمله نفت، مس، آهن و آلومینیوم را در اختیار دارد اما سهم صنایع داخلی مصرف‌کننده این نهاده‌ها، مواد اولیه‌ای با قیمتی بالاتر از بهای جهانی آنهاست. یکی دیگر از خواسته‌های فعالین بخش خصوصی صنعت برق ایران جلوگیری از صدور بی‌رویه فلزات اساسی و سایر مواد اولیه تولید کشور است. برای تحقق اهداف والای نظام در راستای بهبود معیشت شهروندان ایران و تحقق رشد اقتصادی متوازن و توسعه صنعتی کشور، صنایع مادر میبایست تولیدات خود را با بهایی مناسب به صنایع پایین دستی فروخته و در نهایت با صدور محصولی با ارزش افزوده بالا، منافع ملی کشور را تامین کنند.

این هفت درخواست حیات را به شریان‌های تضعیف شده بخش خصوصی برمی‌گرداند. بی‌تردید نیازی به یادآوری نیست که ظرف چهار دهه گذشته این شرکت‌ها در کنار وزارت نیرو، توسعه صنعت برق را رقم زدند و در یک دهه دشوار رکود و کسری بودجه آنها به تامین کنندگان پروژه‌های این صنعت بدل شدند.

حالا بخش خصوصی در انتظار تصمیمات سرنوشت ساز وزیر نیرو است و امیدوار است که از این پس این رکود و کسری بودجه و دردهای ناشی از آن به آخر برسد و بالاخره «نقطه سر خط»

پروژه‌های جدید اندکی در این صنعت تعریف شده و بیکاری به چالش اصلی فعالین صنعت برق کشور بدل شده است. یاد آور می‌شود که کسری فاحش سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌های انتقال و توزیع امنیت شبکه برق کشور را با خطرات جدی مواجه ساخته، چالشی که می‌تواند مانند کشورهای چین هند و پاکستان آهنگ رشد اقتصادی را کند نماید.

۳. جذب سرمایه‌گذاری‌های مستقیم خارجی با اتکا به دیپلماسی صحیح و عقلایی سیاسی و اقتصادی در این صنعت؛ جذب سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی بیش از هر چیز دیگری به امنیت و ثبات اقتصادی در کشور نیاز دارد. تا زمانی که سیاست‌های اقتصادی و تصمیم‌سازی‌های کلان این حوزه دستخوش تغییرات سلیقه‌ای و یا تصمیمات نادرست یا ناکارآمد می‌شود، سرمایه‌گذاران خارجی قادر نخواهند بود برای سوق دادن سرمایه‌های خود به ایران، به فضای اقتصادی کشورمان اطمینان کنند. از آنجا که یکی از مهمترین راهکارهای موجود برای از بین بردن رکود کنونی حاکم بر اقتصاد و به ویژه صنعت برق کشور و البته به روز رسانی صنایع داخلی و هم‌تراز کردن آنها با مدیریت جهانی جذب سرمایه‌های خارجی است، این موضوع باید یکی از سیاست‌های اصلی دولت دوازدهم باشد.

۴. جذب فاینانس‌های خارجی با محوریت حمایت از سازندگان داخلی و اجرای قانون استفاده حداکثری از توان ساخت داخل؛ بدون شک همه فعالین اقتصادی فاینانس را یکی از بهترین راهکارها برای اجرا و تعریف پروژه‌های جدید صنعت برق می‌دانند اما از آنجا که این صنعت در حوزه ساخت تجهیزات تولید، انتقال و توزیع به خودکفایی بالایی ۹۵ درصد دست یافته، جذب فاینانس‌های خارجی باید با احتیاط بسیاری انجام پذیرد. چرا که فاینانس با وجود منفعتی که برای کشور دارد، در صورت عملکرد نامناسب دولت می‌تواند به پاشنه آشیل تولید داخلی هم تبدیل شده و بستری مناسب برای زمینگیر شدن سازندگان داخلی باشد.

۵. حمایت از صادرکنندگان تجهیزات و خدمات فنی و مهندسی صنعت برق که در این حوزه کارنامه بسیار درخشان دارند؛ سازندگان تجهیزات و پیمانکاران صنعت برق ایران سهمی ۹۸/۷ درصدی در صادرات خدمات فنی و مهندسی داشته‌اند. اما علیرغم وجود این پتانسیل بسیاری از شرکت‌های برقی برای دریافت مطالباتشان از کارفرمایان خارجی دچار مشکل می‌شوند و یا با شرایط دشواری

یک وزیر و بهبود اقتصاد آب و برق ضرورتی برای نسل فردای کشور

سعید مهذب ترابی؛ عضو هیات مدیره سندیکای صنعت برق ایران

در ادامه تغییر نام به وزارت نیرو، وظیفه مدیریت و تصدی آب و برق کشور در این وزارت خانه متمرکز شد. الحق و انصاف این وزارتخانه طی حدود ۴ دهه فعالیت خود دوران سخت و پیچیده‌ای از قبیل: انقلاب و انتظارات بعد از آن، دوران دفاع مقدس، رشد جمعیت، افزایش و رشد مصرف آب و برق، تحریم‌ها، کمبود اعتبارات و نقدینگی و... را با موفقیت نسبی خوبی پشت سر گذاشته است. علی‌رغم شرایط فوق که نتیجه آن فراگیر شدن سطح خدمات آب و برق در کشور بوده است، وزارت نیرو را با پدیده پیچیده و ظاهراً غیر قابل حلی تحت عنوان اقتصاد آب و برق مواجه نموده است. معنا و مفهوم پدیده فوق، عدم تناسب هزینه و سطح انتظارات عمومی با درآمد و اعتبارات وزارت نیرو است. این پدیده باعث شده است که بدهکاری ۳۰۰۰۰ میلیارد تومانی در بخش برق ایجاد شود و شنیده‌ها حاکی از وجود مشکل مشابه در صنعت آب است و بدیهی است که ادامه وضعیت موجود نه تنها طرح‌های این صنعت را با مشکل مواجه نموده است بلکه احتمال ایجاد بحران در استمرار خدمات‌دهی و تامین آب و برق مشترکین نیز وجود دارد.

به‌نفسی خود را واجد شرایط تصدی وزارت نیرو دانسته و خود را مستقیم و غیر مستقیم معرفی و ارایه کرده و دوستانشان نیز تبلیغات لازم را برای این دوستان انجام می‌دهند. علی‌رغم شرایط فوق که نشان دهنده یک جامعه مردم سالار و حرفه‌ای و فعال است تجارب قبلی نشان می‌دهد که معمولاً فرد معرفی شده توسط ریاست محترم جمهور خارج از دایره حدسیات و پیشنهاد دهندگان است، ولی در هر صورت، مدل‌های راهبردی ادامه فعالیت وزارت نیرو که تعیین‌کننده شاخص‌های انتخاب وزیر پیشنهادی است را می‌توان در سناریوهای مشروحه زیر ترسیم کرد:

الف: ادامه وضعیت وزارت نیرو با ساختار فعلی:

- وزیر انتخابی تفکر و رویکرد و حتی تخصص اقتصادی
- انتخاب معاونین تخصصی آب و برق با رویکرد تمرکززدایی و برون سپاری
- تشکیل وزارت آب و برق در دهه چهل شمسی، با محول کردن وظایف تصدی‌گری بخش خصوصی و شهرداری‌ها و دولتی کردن آن‌ها و

برق نیوز-یادداشت: در شرایطی که نرخ رشد اقتصادی برای کشور بالاتر از ۵ درصد ترسیم شده است و نقش آب و برق در تحقق رشد فوق‌انکارپذیر می‌باشد لذا اگر قرار است وزارت نیرو با ساختار موجود ادامه حیات بدهد بهترین سناریو برای مشخصات فردی وزیر انتخابی، داشتن تفکر، رویکرد و حتی تخصص اقتصادی است. در بین بازیگران و ذینفعان و صاحب نظران صنعت آب و برق کشور و حتی منطقه، کمترین کسی تصور می‌کرد که آقای مهندس بیطرف به عنوان گزینه تصدی وزارت نیرو از مجلس محترم رای لازم را اخذ نکنند و نتوانند سکان وزارت نیرو را بدست بگیرند.

به هر حال بدون توجه به خوب و بد بودن این فرآیند، واقعیتی اتفاق افتاده است و ریاست محترم جمهور در مصاحبه اخیرشان اعلام نموده‌اند که وزیر موردنظر را برای تصدی وزارت نیرو در اوایل مهرماه معرفی کنند. در این بین، انجمن‌ها، سندیکاها و تشکلات حرفه‌ای و حتی نخبگان ذینفع و دلسوز صنعت آب و برق بیکار نشستند و شروع به رایزنی و معرفی کاندیدهای مورد نظرشان نموده‌اند و همچنین همکاران با شهامت و اعتماد

و یا وزارت جدیدی به ساختار اداری کشور تحمیل نمی‌گردد و شاید یک نوع غنی سازمانی افقی و عمودی ساختار آب و برق کشور نیز تلقی می‌گردد. یکی از شروط موفقیت طرح فوق، برون سپاری واقعی وظایف تصدی گری بخش آب و برق کشور و استفاده کامل از بخش خصوصی، قبل از تشکیل وزارت خانه‌های آب و انرژی است.

ج - عدم معرفی وزیر برای وزارت نیرو تشکیل وزارت آب، تشکیل وزارت انرژی

– انتخاب وزیر آب با خصوصیات ملی‌نگری و اختیار تام و تاثیر گذار

– تکلیف وزیر انرژی که الان مشخص است

در این سناریو که پیچیدگی سناریوهای قبلی را ندارد و زبیری به نام وزیر نیرو معرفی نمی‌شود بلکه ارایه لایحه تشکیل وزارت آب با حفظ ساختار موجود و تجمیع سایر اختیارات مرتبط و وزارت انرژی صورت گرفته و معرفی اولین وزیر آب کشور همزمان صورت می‌گیرد.

در هر صورت و با هر سناریویی، ضمن قدردانی از زحمات آقای مهندس چیت‌چیان، یک نفر به عنوان وزیر به زودی معرفی می‌گردد و این وزیر با پدیده پیچیده اقتصاد آب و برق، تنگناهای آب کشور، چالش‌های سرمایه‌گذاری و ساختار ماتریسی تصمیم‌گیری برای این دو بخش مواجه است.

آقای /خانم وزیر با هر عنوان که هست، خلاقیت، قطعاً اعتماد به نفس و باور ظرفیت بی‌انتهای منابع انسانی متری و فرهیخته وزارت نیرو بعد از توکل به خدا منشا خبر و موفقیت خواهد بود.

به وزیری جامع نگر و مورد وثوق مجلس محترم و مورد اعتماد مجموعه وزارت نیرو است. این وزیر انتخابی، به منظور عدم ایجاد حساسیت‌های درون سازمانی، مناسب است سبقت تخصصی و با گرایش آب و برقی نداشته باشد و رویکردش ملی‌نگری و حفظ منافع کشور است. مأموریت این وزیر مطلع، تفکیک وظایف آب و برق و تشکیل وزارت آب با ساختار موجود آب کشور در فاز اول است. بدیهی است جایگاه بخش برق می‌تواند در قالب وزارت انرژی یا یک شرکت تخصصی با وزارت نفت، و یا ادغام بخش تصدی گاز کشور در بخش برق (مشابه ساختارهای کشورهای دیگر) و... باشد.

انتخاب و وجود معاونین تخصصی آب و برق با نگرش ملی، در دوران گذر بسیار ضرورت دارد.

وزیر انتخابی طی حداکثر یکسال، بر اساس برنامه مدون و زمان‌بندی شده ساختار مسئولیتی موجود بخش آب کشور را با اختیارات و فعالیت‌های موجود سایر بخش‌ها و سایر اختیارات مورد نیاز، ادغام و تابلو وزارت آب را بالا می‌آورد. نام حک شده در این تابلو فقط وزارت آب است. این وزارت خانه مسئول و پاسخگوی آب کشور و انهم با نگاه و رویکرد مصالح و منافع ملی با بالاترین سطح اختیارات است.

در این فرایند، بخش برق در منطقی‌ترین سناریو، با وزارت نفت ادغام و وزارت انرژی شکل می‌گیرد.

همان گونه که ملاحظه شود در شرایط فوق، هزینه

در شرایطی که نرخ رشد اقتصادی برای کشور بالاتر از ۵ درصد ترسیم شده است و نقش آب و برق در تحقق رشد فوق‌انکار پذیر می‌باشد لذا اگر قرار است وزارت نیرو با ساختار موجود ادامه حیات بدهد بهترین سناریو برای مشخصات فردی وزیر انتخابی، داشتن تفکر، رویکرد و حتی تخصص اقتصادی است. در این رویکرد پیشنهادی، وجود معاونین آب و برق کاملاً تخصصی با جهت‌گیری و برنامه راهبردی تمرکززدایی و توسعه استفاده از بخش خصوصی به شدت الزامی است. به عبارتی راهبرد اصلی وزیر نیرو در این سناریو برنامه‌ریزی و پیگیری برای حل مشکلات مرتبط با اقتصاد آب و برق است.

ب: تفکیک وظایف آب و برق در وزارت نیرو:

- وزیر انتخابی با تفکری جامع‌نگر و وجیه‌الدوله، وجیه‌المجلس، وجیه‌الطرفین

- معاونین آب و برق کاملاً تخصصی و با رویکرد تفکر ملی

چنانچه دولتمداران محترم به این نتیجه نخبه پسند برسند که ایجاد یک وزارت خانه مسئول برای سامان‌دهی و آینده‌نگری وضعیت آب کشور الزامی است، بی شک مسیر این تصمیم‌گیری تاریخی از وزارت نیرو فعلی می‌گذرد. وزارت خانه‌ای که در حال حاضر مسئولیت آب و برق کشور را برعهده دارد وظیفه یک دهه اخیر به علت هویدا شدن مشکلات آب، قسمت برقش هم دچار مشکلاتی شده است.

در این سناریو، هدف اصلی تشکیل وزارت آب است لذا برای انجام منطقی و درست این هدف، ابتدا نیاز

حمایت قاطع تشکل‌های بزرگ صنعت برق از وزیر نیرو

وجود ساختار نامناسب اقتصادی و فقدان منابع مالی کافی، در حد توان خود این صنعت را پایدار نگه داشته و تنگناها را تحمل کرده‌اند. بی‌تردید این شرایط و تداوم آن نگرانی‌هایی را با توجه به روند افزایش نیاز مصرف برای تأمین برق مطمئن در اقصی نقاط کشور در پی خواهد داشت.

اکنون در آستانه معرفی وزیر نیرو در دولت دوازدهم، فعالان صنعت برق امیدوارند که با انتخاب چهره‌ای شایسته و در سایه حمایت‌های دولت تدبیر و امید و مجلس محترم، صنعت بزرگ و توانمند برق برای توسعه و پیشرفت جان تازه‌ای گیرد و بتواند با شایستگی در دستیابی کشور به اهداف و برنامه‌های خود و جلب رضایت عمومی از خدمات برق ایفای نقش کند.

در همین راستا تشکل‌های بزرگ صنعت برق اعم از انجمن صنفی کارفرمایی شرکت‌های توزیع نیروی برق، سندیکای تولیدکنندگان برق و همچنین سندیکای صنعت برق ایران، دکتر رضا اردکانیان را به عنوان وزیر نیروی دولت دوازدهم، انتخابی اصلح دانسته و حمایت قاطع خود را از ایشان اعلام می‌دارند.

امید که در سایه تخصص، تجربه و مدیریت کارآمد این چهره نام آشنا و مجرب در صنعت آب و برق کشور به عنوان صنعتی زیرساختی و بنیادین به روزهای پرفروغ و توسعه پرشتاب خود بازگردد.

صنعت برق بی شک یکی از عوامل اصلی در توسعه زیرساخت‌ها واز موثرترین مولفه‌ها برای دستیابی به توسعه ای پایدار، مستمر و رفاه عمومی است. این صنعت پایه در این مسیر با همت تلاشگران خود سال‌های پرفراز و نشیب و سرشار از موفقیت، سختی و تجربه را پشت سر گذاشته و با اتکا به همین تجارب ارزشمند و گرانبها امروز در زمره یکی از توسعه یافته ترین صنایع کشور، مدعی خودکفایی در همه بخش‌های این صنعت می‌باشد.

صنعتی که تا چهار دهه پیش کاملاً وابسته به خارج از مرزها بود امروز یکی از بزرگترین تولیدکنندگان برق در جهان است و جزو چند کشور نیروگاه ساز دنیا قرار گرفته به طوری که در حیطه ساخت تجهیزات و تولید خدمات صنعت برق سرآمد کشورهای منطقه است. این صنعت که امروز بالاترین سهم را در صدور کالا و خدمات فنی و مهندسی دارد و از سوی دیگر فراگیرترین خدمت رسانی را از نظر پوشش جمعیتی برای تأمین و توزیع انرژی برق به مردم عرضه می‌کند، در سایه یک مدیریت پایدار، لایق و کارآمد قادر است زمینه ساز توسعه ای پرشتاب و فراگیر برای کشور باشد.

با این وجود صنعت برق ایران و فعالان این صنعت در بخش‌های تولید و توزیع انرژی، همچنین سازندگان و پیمانکاران در طول بیش از یک دهه اخیر به رغم شرایط دشواری که گذرانده اند و با

سه تشکل بزرگ صنعت برق طی بیانیه ای مشترک حمایت خود را از دکتر رضا اردکانیان، وزیر نیروی پیشنهادی دولت اعلام کردند.

در این بیانیه که به امضای روسای سندیکای صنعت برق ایران، سندیکای شرکت‌های تولیدکننده برق و انجمن صنفی کارفرمایی شرکت‌های توزیع رسیده، ضمن اشاره به توانمندی‌های صنعت برق و شرایط دشوار این صنعت در طول یک دهه اخیر و نگرانی‌های حاصل از تداوم این شرایط عنوان شده است: «اکنون در آستانه معرفی وزیر نیرو در دولت دوازدهم، فعالان صنعت برق امیدوارند که با انتخاب چهره‌ای شایسته و در سایه حمایت‌های دولت تدبیر و امید و مجلس محترم، صنعت بزرگ و توانمند برق برای توسعه و پیشرفت جان تازه‌ای گیرد و بتواند با شایستگی در دستیابی کشور به اهداف و برنامه‌های خود و جلب رضایت عمومی از خدمات برق ایفای نقش کند.»

این سه تشکل بزرگ در بخش دیگری از این بیانیه، دکتر رضا اردکانیان را به عنوان وزیر نیروی دولت دوازدهم، انتخابی اصلح دانسته و حمایت قاطع خود را از وی اعلام کرده‌اند؛

بیانیه مشترک تشکل‌های بزرگ صنعت برق در حمایت از دکتر رضا اردکانیان به عنوان وزیر نیرو

یادداشت

- مشکل جدیدی به نام الکترونیکی شدن گمرک
- چرا تجهیزات برقی تولید داخل در مناقصات بازنده می شود؟
- مسیر سخت رسیدن به امنیت سرمایه گذاری

مشکل جدیدی به نام الکترونیک شدن گمرک

ولی اله بیات؛ مدیرعامل شرکت پارس سویچ

• تمام کالاهای وارداتی که یک بار به ارزیاب نامشخص ارجاع شده است و نظر او مورد تایید واردکننده نیز بوده است (اختلاف نظر در ارزیابی ندارند) برای دفعات آتی، از طریق ارزیاب مستقر در گمرک ارزیابی و از فرایند زمانبر ارجاع به ارزیاب نامشخص مستثنی شود.

• اصولاً سوء استفاده در گمرکاتی که تخصصی هستند، سخت تر است. شاید بررسی پیشنهادی سابق در مورد تخصصی کردن گمرکات بتواند اثربخشی بیشتری نسبت به فرایند حاضر داشته و منافع دولت و واردکننده را به صورت موثرتری تامین کند.

• استحضار دارید که واردات رسمی از کشور چین فقط از طریق بانک کونلون می تواند انجام پذیرد و این بانک به دلیل اقدام از یک شعبه سرعت عمل و انعطاف لازم و کافی برخوردار نیست. بنابراین فرایند بررسی و ارسال اصل اسناد اغلب طولانی تر از حمل کالا با کشتی انجام می پذیرد. از سوی دیگر وجود اصل اسناد برای ترخیص کالا، اطمینان دادن به بانک گشایش کننده برای تسویه تعهد بانک توسط واردکننده است. بنابراین، پیشنهاد می شود:

الف: با ارائه نامه ای از طریق بانک ذی نفع مبنی بر تعیین تکلیف شدن یا تسویه مبلغ تعهد اعتبار اسنادی، واردکننده بتواند با کپی اسناد به ترخیص کالا اقدام کند.

ب: برای شرکت های تولیدی خوشنام و در واردات مکرر نوع مشخصی از کالا، از ارائه تایید پروانه بهره برداری و اخذ مجوز استاندارد مستثنی شوند (البته با بازرسی تصادفی برای واردات مکرر).

مرتبط با گمرک از جمله سیستم ثبت سفارش، استاندارد، پایانه و غیره بیش از حد تحمل و انتظار ب: تعداد محدود ارزیابان گمرک که پروسه ارزیابی را به مراتب طولانی تر می کند

ج: بروکراسی بیش از حد در گمرک برای انجام پروسه اظهار تا ترخیص کالا که به دلیل سیستمی الکترونیکی شدن گمرک اتفاق افتاده و به جای تبدیل امور در گمرک، موجبات تطویل و سردرگمی بیشتر ارباب رجوع را فراهم آورده است.

د: عدم کارایی سیستم ارزش گمرک (TSC) با محدود بودن دسترسی تمام کارشناسان به آن سیستم که در اکثر موارد پروسه ترخیص را تا کسری از هفته طولانی می کند.

مضاف بر این به بهانه استقرار این سیستم الکترونیک در گمرک و مبارزه با قاچاق، در واقع تولیدکنندگان داخلی که بخشی از نیاز به مواد اولیه و قطعات خود را از طریق واردات تامین می کردند، جریمه شده اند.

با توجه به اینکه اصل مبارزه با قاچاق اقدامی در جهت حمایت از تولید داخلی و مبارک است، پیشنهاد می شود اقداماتی به شرح زیر مورد بررسی قرار گیرد:

• واردات کالاهایی که شرکت های تولیدکننده مستقیماً وارد کرده، سابقه واردات آن ها طی سالیانی طولانی وجود دارد و هیچگاه اختلافی بین ارزیابی مستقر در گمرک و واردکننده وجود نداشته است، از فرایند سیستمی و ارجاع به ارزیاب نامشخص مستثنی شود.

در کنار مشکلات متعددی که تولیدکنندگان داخلی با آن مواجه اند، اخیراً و به طور دقیق تر در یک سال گذشته به بهانه کنترل قاچاق کالای خارجی، مشکلی از ناحیه گمرک گریبان گیر واحدهای تولیدی شده است.

همواره کالا پس از ورود به گمرک، توسط ارزیاب مستقر در گمرک ارزیابی و اعلام نظر می شد و فرایند کل ترخیص طی ۳ الی ۴ روز انجام می پذیرفت. اما اخیراً، شاید به منظور پیشگیری از سوء استفاده های معمول، ارزیابی گمرکی کالا از طریق کارشناسان نامشخص در گمرکات مختلف انجام می گیرد که اغلب مواقع به دلیل عدم آشنایی آن ها با کالاهای تخصصی، فرایند ارزیابی به طور قابل ملاحظه و نامشخصی طولانی تر می شود. نمونه ای از این موارد ترخیص دو نوع مواد رزین آرالدیت و ترانسفورماتور ولتاژ است که با حدود ۴ برابر زمان قبلی و چند برابر تلاش قبلی اخیراً ترخیص شده است.

اطلاعاتی از اینکه، رویه اخیر، تا چه میزان موجب پیشگیری از قاچاق شده است، وجود ندارد. اما آنچه مسلم است فرایند ترخیص برای واردکنندگانی که سال های طولانی نیاز خود را به صورت رسمی و کاملاً قانونی وارد می کردند، بسیار سخت شده و مواردی به شرح زیر، پروسه واردات مواد و قطعات مورد نیاز صنعت را بیش از پیش پیچیده ساخته است:

الف: قطع بودن ارتباط سیستم های الکترونیکی

چرا تجهیزات برقی تولید داخل در مناقصات بازنده می‌شوند؟

صادق صیاد؛ معاون امور کمیته‌های سندیکای صنعت برق ایران

در این نگاشت به مهمترین تفاوت‌های موجود در شرایط تولیدکنندگان داخلی و خارجی اشاره شده است. معضلات مختلفی که تولیدکنندگان داخلی با آن مواجه هستند در این یادداشت کوتاه مورد اشاره قرار گرفته اند. قصد از نگارش این متن جمع بندی چالش‌های اصلی تولیدکنندگان تجهیزات صنعت برق است. لذا خواهشمند است پس از مطالعه و مرور چالش‌های اشاره شده در این نگاشت، موارد تکمیلی را جهت انعکاس به مسئولین کشوری عنوان کرده و ما را در اطلاع رسانی آنچه که بر اصحاب صنعت برق می‌گذرد، یاری فرمایید:

الف : مواد اولیه

- ۱- تولیدکنندگان داخلی غالباً ناگزیرند مواد اولیه داخلی از قبیل مس، آلومینیوم، فولاد و مواد پتروشیمی را گران‌تر از نرخ بین‌المللی خریداری کنند.
- ۲- واردات مواد اولیه و قطعات منفرجه با ارز متقاضی و با ریسک انتقال ارز صورت می‌گیرد.
- ۳- با توجه به نقدینگی و سرمایه در گردش بسیار اندک، هزینه تامین مواد اولیه برای تولیدکنندگان ایرانی نسبت به عرف جهانی بالاتر است.
- ۴- هزینه بهره بانکی برای تامین منابع مالی شرکت‌های ایرانی با هیچ کشوری در دنیا قابل مقایسه نیست.
- ۵- تحریم‌های سیاسی و بانکی و محدود شدن شرکت‌های ایرانی برای خرید مستقیم از کمپانی‌های اصلی، علاوه بر اتلاف وقت بسیار، هزینه تامین مواد اولیه را برای آنها گران‌تر از رقبای خارجی می‌کند.

ب: تاییدیه فنی محصولات تولید داخل

- ۱- کارفرمایان برای تایید کیفیت و مشخصات فنی محصولات تولید داخل باید از خط تولید و امکانات کارخانه‌های داخل کشور که عمدتاً

در شهرهای صنعتی از قبیل ساوه، قزوین، اراک، یزد، کرمانشاه، زنجان و... هستند، بازدید کنند، این در حالی است که برای محصولات خارجی که در سال‌های اخیر عمدتاً از کشور چین تامین شده اند، این بازدید از یک کشور خارجی انجام می‌شود.

قضاوت با شما؛ پذیرایی در بیابان ساوه و یا حتی شهر با سابقه قزوین کجا و پذیرایی در بلاد چین کجا؟

برای باختن همین یک دلیل کافی است. (آیا مسافرت خارجی با هدیه‌ها و پذیرایی‌های آنچنانی و... نباید بهترین معیار برای تایید فنی باشد؟)

- ۲- آیا نمونه‌های کالاهای خارجی تایید فنی شده در مناقصات با نمونه‌هایی که به انبار شرکت‌های کارفرما تحویل داده شده، واقعا قابل ممیزی است؟ این در حالی است که تولید کننده داخلی به شکل دائمی تحت کنترل و مراقبت‌های ویژه است که عمدتاً به گیر دادن‌های اعصاب خرد کن منجر می‌شود.

- ۳- هر شرکت کارفرمایی استانی، معیار و متر مشخصی برای تایید تولیدکنندگان طرف قرارداد خود دارد. چه بسا تولید کننده داخلی در یک استان قبول و در استان‌های دیگر مردود می‌شود. هر چند نگارنده معتقد است که بند ۱ همین بخش در این زمینه هم مصداق داشته و باید دوباره مرور شود.

ج : فروش محصولات

- ۱- عدم اجرای قرار داد تیپ خرید توسط کارفرمایان حوزه برق
- ۲- واردات محصولات ساخته شده با ارز مبادله ای انجام می‌شود، در حالیکه تولید کننده ناگزیر است مواد و قطعات منفرجه مورد نیازش را با ارز متقاضی و با هزینه‌های انتقال ارز و ریسک بالا وارد کند.
- ۳- عدم پوشش ریسک نوسانات نرخ ارز، قیمت مواد اولیه داخلی و...
- ۴- زمان و میزان دریافت مطالبات حاصل از فروش

تولیدات داخلی از کارفرماها برای شرکت‌ها نامعلوم است، در حالی که همان کارفرمایان پرداختی یکجا، مطمئن و حتی گاهی پیش از دریافت محصول به فروشندگان خارجی دارند.

- ۵- شرکت‌های خارجی برای صدور کالاهای خود به ایران از دولت متبوع خود جایزه صادراتی دریافت می‌کنند و این جایزه در کاهش هزینه تمام شده آنها کاملاً موثر واقع می‌شود.

- ۶- در شرایط کنونی تیراژ تولید در بسیاری از شرکت‌های تولیدکننده تجهیزات در داخل کشور به دلیل رکود و عدم اطمینان از وضعیت فروش و گرفتاری‌های مختلف ناشی از سیستم بانکی، مالیات و بیمه و ... به نقطه سر به سر رسیده و تولیدکننده داخلی با ضرر فعالیت می‌کند. در مقابل آنها شرکت‌های خارجی به دلیل شرایط مساعد فضای کسب و کار کشور خود با تیراژ اقتصادی تولید می‌کنند و این امر کاملاً در قیمت تمام شده محصولات خود را نشان می‌دهد.

- ۷- گردش مالی و سیکل تولید در داخل کشور بسیار طولانی است. طبیعتاً هر تولیدکننده ای یک سیکل مشخص از زمان پرداخت پول برای تامین مواد اولیه تا زمان دریافت پول بابت فروش تعریف می‌کند اما متأسفانه این سیکل زمانی در ایران با هیچ کشوری در دنیا قابل مقایسه نیست.

- ۸- تمامی شاخص‌های فضای کسب و کار در ایران بر اساس آنچه که مراجع رسمی بین‌المللی و داخلی اعلام کرده اند، در ردیف چند کشور آخر جدول درج می‌شود. در این شرایط چطور انتظار داریم که تولیدکننده داخلی، در مناقصات کشور برگ برنده ای داشته باشد.

- ۹- مطابق رایزنی با مسئولین امکان تخصیص ارز مبادله ای برای مواد اولیه وجود ندارد، تنها راه ممکن عدم تخصیص ارز مبادله ای به واردات محصولاتی است که در داخل کشور ساخته می‌شوند اما در این مورد هم به دلیل پرهیز از عصبانیت واردکنندگان، فعلاً سکوت جایز است.

مسیر سخت رسیدن به امنیت سرمایه‌گذاری

محسن جلال پور؛ رییس اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران

به فراخور رفتار سیاست‌گذاران و سیاستمداران، جامعه نیز به تصمیم‌های کوتاه‌مدت عادت کرده‌است. بیشتر سیاست‌های اقتصادی، کوتاه‌مدت هستند و فعالان اقتصادی نیز متناسب با آن، تصمیم‌های کوتاه‌مدت می‌گیرند. برای سرمایه‌گذاران، نقشه خروج از یک سرمایه‌گذاری، مهم‌تر از نحوه ورود به آن است. به این ترتیب سرمایه‌ها به سمت‌وسوی فعالیت‌های زودبازده و کوتاه‌مدت سوق پیدا کرده و کمتر کسی جرات می‌کند سراغ پروژه‌های بلندمدت اقتصادی برود. بدون شک این عارضه، نتیجه فضای سیاسی حاکم بر کشور است. فعالان اقتصادی چه در حوزه دانشگاهی و چه کارآفرینان و بازاریان، نگران عواقب منازعات سیاسی هستند و از چشم‌انداز تیره‌ای که در صورت تداوم این روند اقتصاد کشور را درگیر خواهد کرد، اظهار نگرانی کرده‌اند. اتاق ایران و دیگر تشکل‌های اقتصادی مدت‌ها است مطالبه بهبود فضای کسب‌وکار را دارند.

این مطالبه در مجلس هشتم و دولت دهم تبدیل به قانون شده است. احتمالاً شش سال از تصویب این قانون می‌گذرد؛ اما نه تنها فضای کسب‌وکار تفاوتی با گذشته پیدا نکرده که امنیت روانی آن بیشتر به خطر افتاده است. بی‌تعارف، در آینده حتی اگر همه موانع اداری کسب‌وکار هم برداشته شود و جایگاه ایران به شکل قابل‌ملاحظه‌ای ارتقا پیدا کند، اگر امنیت‌روانی سرمایه‌گذاران تأمین نشود، نباید انتظار بهبود اوضاع را داشت.

* برگرفته از روزنامه دنیای اقتصاد

سرشناس با ترس از آینده مناقشات سیاسی، از گود خارج شده‌اند. سرمایه‌گذار از یکسو در داخل با تکانه‌های شدیدی مواجه است و از سوی دیگر از تحولات بین‌المللی هراس دارد. کشمکش‌های حاد سیاسی روی ذهنیت سرمایه‌گذاران اثر می‌گذارد و افق دید او را محدود می‌کند. سیاستمداران از اثر روانی کشمکش‌های سیاسی بر فعالیت‌های اقتصادی غافلند.

وزیر اطلاعات اخیراً تشبیه جالبی از فضای سرمایه‌گذاری داشته است. ایشان گفته: «بر این باوریم که فعالان اقتصادی مانند گنجشک‌هایی هستند که روی درخت نشستند، اگر شلیکی به یک گنجشک روی درخت شود گنجشک‌های دیگر باقی نمی‌مانند. با یک شلیک ممکن است یک گنجشک از پا درآید؛ ولی هیچ گنجشکی بر درخت باقی نمی‌ماند.»

فعالان اقتصادی معتقدند کشمکش‌های سیاسی اثر منفی بر سرمایه‌گذاری دارد و برخی اقتصاددانان بر این باورند که بهبود فضای روانی کسب‌وکار حتی بر بهبود ساختاری کسب‌وکار تقدم دارد. سرمایه‌گذاری اگرچه یک فعالیت اقتصادی است، اما فرآیندی است که ابتدا در ذهن شکل می‌گیرد. ذهنیت سرمایه‌گذاران و فضای روانی جامعه در شکل‌گیری فعالیت‌های اقتصادی اهمیت زیادی دارد. سیاستمداران با تشدید دعواهای سیاسی، فضای روانی و امنیت سرمایه‌گذاری را به خطر می‌اندازند و سیاست‌گذاران با کوتاه کردن افق سیاست‌های اقتصادی و غفلت از موانع کسب‌وکار، امکان دید بلندمدت را از سرمایه‌گذاران می‌گیرند.

این روزها جامعه ما در دام تصمیم‌گیری‌های کوتاه‌مدت گرفتار شده است. انگار به عارضه نزدیک‌بینی مبتلا شده‌ایم و دور‌دست‌ها را نمی‌بینیم. افق دید و تصمیم‌گیری ما هفتگی است و در بهترین حالت می‌توانیم برای یک ماه برنامه‌ریزی کنیم. مثلاً درک سمت‌وسوی سیاست‌های اقتصادی از توان ما خارج است. در عالم سیاست نیز هر روز با ماجراجویی اظهارنظرهای هزینه‌زای سیاستمداران مواجه هستیم.

گاهی مناقشات سیاسی داغ می‌شود و گاهی همدلی و همسویی به اوج می‌رسد. فضای سیاسی حالت سینوسی گرفته و هیچ صلحی در کشور بیشتر از دو ماه دوام نمی‌آورد. هیچ نشانه‌ای مبنی بر تفاهم حداقلی درباره مسائل مهم در کشور وجود ندارد. مثلاً برجام مورد تأیید دو قوه است؛ اما یک قوه با آن مخالفت می‌کند. مناقشه‌های سیاسی سایه سنگینی روی سر اقتصاد کشور انداخته‌اند. ساده‌ترین سیگنالی که مناقشه‌ها به سرمایه‌گذاران می‌دهند، بی‌ثباتی سیاسی است. مشکل از جایی شروع می‌شود که مناقشه‌ها تبدیل به منازعه و دعوا می‌شوند. این دعوا گاهی تسویه حساب‌های سیاسی را به دنبال دارد. اولین اثر تداوم کشمکش‌های سیاسی، به هم ریختن فضای روانی سرمایه‌گذاری است. سرمایه‌گذار را به آهو تشبیه کرده‌اند. در فیلم‌های مستند حیات وحش، دیده‌ایم که آهو همواره احساس خطر می‌کند.

حتی وقتی گرگی در محیط آهو نیست، باز هم با عدم اطمینان مواجه است و مدام به این سو و آن سو نگاه می‌کند. ریسک مناقشات سیاسی در حال حاضر گرگ سرمایه‌گذاری است. بسیاری از سرمایه‌گذاران

رویداد ماه

هفدهمین نمایشگاه بین‌المللی برق

- فرصت‌های نمایشگاهی جریان‌ساز در صنعت برق
- نمایشگاه هفدهم؛ آوردگاه امیدهای تازه

فرصت‌های نمایشگاهی جریان‌ساز در صنعت برق

هفدهمین نمایشگاه بین المللی برق سیزدهم
آبان ماه سال جاری در محل مکانشگاه‌های
بین المللی تهران برپا می‌شود. نمایشگاهی
که بدون تردید بزرگترین رخداد سالانه
صنعت برق محسوب می‌شود و هر ساله
صدها شرکت داخلی و خارجی را در تهران
گرد هم می‌آورد. این نمایشگاه قطعا نمایش
قدرتمندی از توانمندی‌ها و پتانسیل‌های
صنعت برق ایران است.
آنچه در پی می‌آید حاصل گفتگوی ما
با کیومرث جلیلیان، دبیر ستاد برگزاری
نمایشگاه‌ها و جشنواره‌های صنعت آب و
برق است؛

”

گفت‌وگو با کیومرث جلیلیان؛ دبیر ستاد برگزاری نمایشگاه‌ها و
جشنواره‌های صنعت آب و برق
و دبیر اجرایی هفدهمین نمایشگاه بین‌المللی برق

انگلیس، تایوان، کانادا، امارات، لهستان، اسپانیا، ژاپن،
کره جنوبی، روسیه، ترکیه، سوئد، چک، فنلاند، هند
و سوییس خواهند بود و از این میان ایتالیا، چین،
ترکیه و کره جنوبی به صورت پویون کشوری در این
نمایشگاه حضور پیدا کرده‌اند. همچنین در نمایشگاه
امسال حضور برندهای مطرحی چون کاوازاکی ژاپن،
زیمنس آلمان، جنرال الکتریک و برندهای دیگری
که مستقیما از شرکت مرکزی و از کشورهای نامبرده
در نمایشگاه حاضر شده‌اند حائز اهمیت است، به
طوری که تقریبا ۶۰ الی ۷۰ درصد از ۲۷۲ شرکت
خارجی مستقر در این دوره از نمایشگاه مستقیما و
بدون واسطه نمایندگانی را به ایران اعزام داشته‌اند و
مابقی در قالب شرکت‌هایی که نماینده آنها در ایران
محسوب می‌شوند، در نمایشگاه حضور یافته‌اند. این
استقبال به خوبی نشان‌دهنده آن است که ایران
بازار هدف بسیار مناسبی برای کشورهای خارجی

کار خواهیم داشت که از این میزان هزار متر مربع
فضای سرپوشیده داخلی و ۵ هزار متر مربع فضای
سرپوشیده خارجی برای غرفه‌های این نمایشگاه در
نظر گرفته شده است. علاوه بر این مساحتی بالغ
بر ۲۳۰۰ مترمربع نیز در فضای باز داخلی و ۸۵۰
متر مربع نیز به عنوان فضای باز خارجی اختصاص
داده شده است. این وسعت در قالب ۱۷ سالن
نمایشگاهی خواهد بود و شرکت‌های نام‌نویسی
شده در گروه‌های کالایی سیم و کابل، روشنایی،
تابلوسازان، تجهیزات برقی، اتوماسیون، سیستم‌های
ابزار دقیق، خطوط انتقال، در بخش‌های کارفرمایان
و مشاورین و پیمانکاران حضور خواهند داشت.
در خصوص تعداد شرکت‌های مشارکت‌کننده در
این دوره می‌توان از حضور ۴۲۲ شرکت داخلی و
۲۷۲ شرکت خارجی از ۲۹ کشور جهان خبرداد که
شامل کشورهای چین، اتریش، آلمان، ایتالیا، فرانسه،

ستبران ابتدا لطف بفرمایید کلمتی از اقداماتی
که برای برگزاری این دوره از نمایشگاه
بین‌المللی برق توسط دبیرخانه این نمایشگاه
صورت گرفته است تشریح فرموده و آمارهای
مرسوم از تعداد و زمینه فعالیت شرکت‌های
حاضر در این دوره اعم از داخلی و خارجی ارائه
بفرمایید.

هر ساله با توجه به توانمندی صنعت برق کشور
در حوزه‌های مختلف و با هدف پیگیری و تحقق
مباحثی چون حمایت از ساخت داخل، توسعه
صادرات و گسترش بازارهای هدف، نمایشگاه‌هایی
به صورت بین‌المللی در کشور برگزار می‌شود. امسال
نیز برگزاری هفدهمین نمایشگاه بین‌المللی صنعت
برق ایران را از سیزدهم آبان ماه طی چهار روز در
محل نمایشگاه‌های بین‌المللی تهران در فضایی بالغ
بر ۴۰ هزار مترمربع فضای نمایشگاهی در دستور

محسوب می‌شود و می‌بایست از این موضوع جهت ورود فناوری‌های جدید و جذب سرمایه خارجی در صنعت برق کشور بهره برد و برقراری پیوند مابین شرکت‌های داخلی و خارجی در رابطه با پروژه‌های برون مرزی به عنوان یکی از اهداف اصلی دنبال شود. قطعاً با برگزاری چنین نمایشگاه‌هایی در داخل کشور به دنبال عدم حمایت از ساخت داخلی و تصاحب بازار داخلی توسط شرکت‌های خارجی نیستیم، بلکه هدف ما بیش از هر چیز انتقال فناوری و سرمایه‌گذاری و حتی تعامل علمی و فنی است که امید داریم به واسطه این نمایشگاه‌ها به این اهداف نایل آییم.

ستبران لطفاً قدری هم در مورد تفاوت‌هایی که این دوره از نمایشگاه با دوره‌های پیشین داشته است بفرمایید. اساساً آیا از جهت سطح کمی و کیفی خدمات قابل ارائه به شرکت‌ها و بازدیدکنندگان و نحوه و میزان حضور شرکت‌های خارجی تفاوت و تغییری نسبت به سال‌های گذشته قابل ملاحظه است؟

اصولاً از لحاظ سخت‌افزاری در نمایشگاه امسال حضور شرکت‌ها چه به لحاظ کمی و چه از نظر کیفی افزایش و ارتقا داشته است. به طوری که امسال شاهد حضور بسیار پررنگ شرکت‌های داخلی و خارجی در قالب غرفه‌هایی کاملاً استاندارد و پویا هستیم. از حیث به کارگیری علوم تبلیغات و بحث‌های انتشارات و اطلاع‌رسانی نیز شرکت‌ها اقدامات خوبی داشته‌اند و در این خصوص نیز به لحاظ کمی و کیفی رشدی نسبت به سال‌های گذشته احساس می‌شود که این مهم خود را در موارد متعددی چون غرفه‌سازی، ارائه مطالب، استفاده از ابزارهای مدرن نمایشگاهی نشان می‌دهد. به طوری که می‌توان گفت نمایشگاه صنعت برق ایران به خوبی در سطح شاخص‌های UFI و نمایشگاه‌های مطرح دنیا خودنمایی می‌کند. علاوه بر این در حوزه نرم‌افزاری که برگزاری نشست‌های تخصصی حاشیه نمایشگاه را شامل می‌شود نیز تلاش شده در خصوص چالش‌ها و راهکارهای قابل ارائه برای مسائل روز صنعت برق کشور، به ویژه ایجاد انگیزه برای جذب سرمایه‌گذاران خارجی در خصوص مشارکت در پروژه‌های داخلی با همکاری شرکت‌های ایرانی و همچنین انتقال دانش فنی و تکنولوژی‌های روز دنیا که منجر به بهینه‌سازی خواهند شد.

تخصصی در داخل و خارج از کشور است. خصوصاً در بحث ارزیابی بازارهای هدف نیاز است تا مخاطبان را از طریق برقراری جلسات رودرو B2B شناخت و برای این منظور می‌توان رشد و توانمندی صنعت را در همین نمایشگاه‌ها بررسی کرد.

از نظر بنده امسال نسبت به سال‌های گذشته با توجه به فضایی که پس از برجام ایجاد شده و خوشبختانه شاهدیم مورد استقبال شدید شرکت‌های خارجی قرار گرفته، تلاش مضاعفی در راستای آماده‌سازی نمایشگاه صورت گرفته است. چرا که این استقبال برای همه ما پیامی دارد مبنی بر آن که در حال حاضر ایران در سطح جهانی کشور بسیار مناسبی برای تعامل کاری، علمی و تجاری بوده و این نشان از رشد این نمایشگاه دارد. اساساً از دیدگاه ما نمایشگاه رویدادی چند بعدی

توسعه صادرات، ساخت داخل، تضامین شبکه‌های بانکی کشور و حتی تعامل شبکه‌های بانکی ایران و بازارهای هدف مطرح است، بحث و بررسی کارشناسی صورت گیرد.

همچنین در این نمایشگاه جهت ایجاد فضا و بستری مناسب برای برقراری رقابت سالم مابین شرکت‌های ایرانی با یکدیگر و نه با رقبای خارجی‌شان برنامه‌ریزی شده است. گذشته از این تلاش شده تا موقعیتی جهت بازاریابی میدانی و رصد رشد فناوری دنیا در قالب این نمایشگاه فراهم آید. چرا که بنده معتقدم بازاریابی نمی‌تواند تنها در قالب مطالعاتی کتابخانه‌ای درآید. این مطالعات اگر چه لازم اما کافی نیستند و برای این مهم حتماً باید در حوزه مطالعات میدانی ورود یابیم که این امر مستلزم حضور در بازارهای جهانی و همچنین شرکت در نمایشگاه‌های

که هم طرف‌های دولتی از دیدگاه‌ها و مشکلات بخش خصوصی اطلاع می‌یابند و هم بخش خصوصی در این جلسات از سیاست‌های کلان حوزه برق آگاهی می‌یابد. بنابراین با گردهمایی تمامی طرف‌های مذاکره‌ای در یک زمان و مکان خاص می‌توان امیدوار بود که نتایج مثبتی حاصل آید. گذشته از این تمام این بحث‌ها و مذاکرات در قالب سندی ماندگار استخراج، مجلد و به گروه‌های مخاطب خود ارسال می‌شود.

ستبران لطفاً بفرمایید نشست‌های تخصصی شاخصی که در خصوص برگزاری نمایشگاه هفدهم با سندیکا در مدت آماده‌سازی نمایشگاه برقرار شده است، حول چه موضوعاتی بوده و همکاری‌های شما در بخش نمایشگاهی وزارت نیرو با سندیکا و بخش خصوصی در این دوره در چه قالبی انجام می‌شود؟

این نشست‌ها در نمایشگاه امسال حول دو موضوع اصلی شامل بحث جذب سرمایه‌ها در صنعت برق و نیز در خصوص ساخت داخل صورت گرفته است که در خصوص این دو مقوله جلساتی با نام‌سندگان سندیکا در حاشیه نمایشگاه برگزار و راهکارهایی ارائه شد. البته همکاری ما با سندیکا از سال‌های گذشته نیز وجود داشته چرا که اساساً هدف دولت تقویت تشکلهای بخش خصوصی بوده و به این منظور تفکر اصلی آن است که بتوان اغلب برنامه‌ها و هدایت‌ها را به بخش خصوصی سپرد و ما در دولت تنها در کنارشان قرار گیریم و تسهیل‌گر فعالیت‌های این بخش باشیم.

در چند سال اخیر نیز سندیکای صنعت برق کمک شایانی به تحقق این امر کرده و تعامل خوبی نیز با ایشان داشته‌ایم تا جایی که هنگام تشریف‌فرمایی هر یک از مقامات خارجی یا داخلی اعم از سیاسی یا اقتصادی به نمایشگاه، رایزنی در این حوزه را به سندیکای صنعت برق ایران محاله داده‌ایم و سندیکا طی جلساتی که با ایشان برگزار کرده ضمن کمک به بیان مطالب مشترک شرایط را برای بازدید از غرفه‌هایی که از استاندارد بودن محصولاتشان اطمینان داشته‌اند فراهم آورده‌اند. یعنی در اصل سندیکا خود محتوای نمایشگاه را هدایت می‌کند و ما از این امر استقبال می‌کنیم.

من در پایان خواهش دارم که در نشست‌هایی که خواهیم داشت، عزیزان بخش خصوصی تنها به بیان چالش‌ها اکتفا نکنند و در پی ارائه راهکار نیز باشند تا از این طریق شاهد انتقاداتی سازنده باشیم. چرا که هدف آن است که مساله را حل کنیم و اگر تنها به بیان چالش‌ها اکتفا شود نتیجه‌ای حاصل نخواهد شد.

در ابعاد سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و تجاری است که امسال تماماً محقق شده و به این ابعاد را به خوبی پوشش می‌دهد. مصداقی از این امر طراحی و برگزاری جلساتی با گروه‌های متعدد خارجی از جمله مرکز همکاری‌های خاورمیانه‌ای ژاپن (JCCME) بوده است که در نتیجه آن برنامه‌ریزی شده تا دوازده شرکت ژاپنی که برای اولین بار است وارد ایران می‌شوند، در نمایشگاه حضور داشته باشند و بازدید گسترده‌ای همراه با نشست‌های B2B از سراسر نمایشگاه انجام دهند که پیرو آن از شرکت‌های ایرانی که بتوانند با ایشان همکاری داشته باشند جهت شرکت در ضیافتی دعوت به عمل می‌آورند. علاوه بر این گروه‌هایی از مقامات کشورهای هدف را به این نمایشگاه دعوت کرده‌ایم. جز این پیرو دعوت صورت گرفته گروه‌های تجاری متفاوتی اعم از سندیکاها، سمن‌ها و تشکلهای مرتبط در نمایشگاه برق امسال حضور خواهند یافت و نشست‌های مشترکی با ایشان خواهیم داشت. همچنین در جهت تعامل دولت و بخش خصوصی با همکاری تشکلهای در نظر است شوراهای مشترکی جهت صنعت برق کشور هم در حوزه داخل کشور هم در حوزه خارج کشور تشکیل شود تا از این طریق ان شا الله بتوانیم معدل خوبی از برگزاری این دوره از نمایشگاه برق حاصل کنیم.

ستبران به چالش‌هایی که صنعت برق به لحاظ مالی روبرو است اشاره فرمودید، لطفاً به طور مبسوط‌تری بفرمایید برگزاری چنین نمایشگاه‌هایی چه تاثیری در رفع این چالش‌ها می‌تواند داشته باشد؟

بدیهی است طی دیگر ایام سال و در فضای معمول کاری و اداری تمام مسئولین اعم از خصوصی و دولتی درگیر مسائل کاری بخش خود هستند و چندان امکان برقراری نشست‌های دو و چند جانبه مابین ایشان وجود ندارد. اما این نمایشگاه سبب می‌شود در یک مکان و بازه زمانی خاص تمام این مسئولین دولتی که در زمان‌های دیگر هماهنگی جهت ملاقات ایشان با یکدیگر و با فعالین بخش خصوصی با مشکل روبرو است، در نشست‌هایی که به بهانه برگزاری نمایشگاه بین‌المللی برق برگزار می‌شود مستقیماً به بحث و تبادل نظر بپردازند. در این نشست‌ها علاوه بر اغلب دولتمردان، فعالان بخش خصوصی در قالب نمایندگی از تشکل خود حضور خواهند داشت و این دو گروه می‌توانند به مذاکره و ارائه مسائل و راهکارهای آن بپردازند و دیدگاه‌های یکدیگر را طرح کنند به گونه‌ای

۶۶

خواهش دارم که در نشست‌هایی که خواهیم داشت، عزیزان بخش خصوصی تنها به بیان چالش‌ها اکتفا نکنند و در پی ارائه راهکار نیز باشند تا از این طریق شاهد انتقاداتی سازنده باشیم. چرا که هدف آن است که مساله را حل کنیم و اگر تنها به بیان چالش‌ها اکتفا شود نتیجه‌ای حاصل نخواهد شد

۶۷

نمایشگاه هفدهم؛ آوردگاه امیدهای تازه

سپهر برزی مهر؛ معاون اجرایی سندیکای صنعت برق ایران

امسال هم هفدهمین نمایشگاه بین‌المللی صنعت برق در محل دائمی نمایشگاه‌های بین‌المللی تهران برگزار می‌شود تا پایتخت برای چهار روز به قلب تپنده صنعت برق کشور بدل شود.

برگزاری نمایشگاهی در ابعاد جهانی در ۱۸ سالن و در فضایی حدود ۴۰ هزار مترمربعی حاکی از استقبال گسترده فعالان صنعت برق از دوره هفدهم این نمایشگاه دارد. حضور پررنگ و پرتوان بیش از ۴۲۰ شرکت داخلی در کنار ۲۷۲ شرکتی که از حدود ۳۰ کشور دنیا در این نمایشگاه حضور یافته‌اند تا زمینه را برای حضوری پررنگ‌تر در بازار گسترده ایران فراهم کنند، به خوبی نشان از توانمندی‌ها و ظرفیت‌های گسترده این صنعت دارد.

بدون شک این امر کاملاً غیرقابل انکار است که نمایشگاه علاوه بر اینکه نمایش قدرتمندی از ظرفیت‌های شرکت‌های داخلی صنعت برق محسوب می‌شود، می‌تواند زمینه بسیار مناسب و مستعدی برای یافتن شرکای تجاری و سرمایه‌گذاران جدید، ایجاد تعاملات گسترده با سایر فعالان این صنعت در حوزه‌های مختلف، شناسایی رقبا و آگاهی از ظرفیت‌های آنها باشد.

این نمایشگاه آوردگاه آخرین دستاوردهای صنعت برق به ویژه در حیطه کشور عزیزمان ایران است. این آوردگاه در شرایط پربحران کنونی صنعت برق علاوه بر اینکه گواه حیات جاری در این صنعت محسوب می‌شود، می‌تواند نقطه آغاز امید تازه‌ای برای صاحبان این صنعت هم باشد.

امسال هم به رسم سنوات گذشته، سندیکای صنعت برق ایران به نمایندگی از ۵۰۰ شرکت سازنده، پیمانکار، مهندسی مشاور و مهندسی بازرگانی عضو خود، تلاش کرده در برنامه‌ریزی و برگزاری این نمایشگاه نقشی اثربخش ایفا کند. تسهیل حضور شرکت‌های عضو در نمایشگاه و برگزاری نشست‌های تخصصی و میزبانی از هیأت‌های خارجی از مهمترین اقدامات سندیکا در نمایشگاه هفدهم است.

همکاری و مشارکت با وزارت نیرو و ستاد برگزاری

صنعت برق و نیز معرفی ظرفیت‌ها و توانمندی‌های شرکت‌های عضو بهره‌جسته و امسال هم همین مسیر را دنبال خواهد کرد.

نشست‌های جانبی نمایشگاه هم که هر ساله با مشارکت سندیکا و وزارت نیرو و با حضور مدیران ارشد دولتی و بخش خصوصی برگزار می‌شود، گواه دیگری از حضور پررنگ و اثرگذار سندیکا در این رخداد بزرگ بین‌المللی است.

نشست تخصصی «الزامات اصلاح ساختار اقتصادی صنعت برق» به منظور بررسی چالش‌های اقتصاد برق و اصلاحات ساختاری لازم برای توسعه پایدار صنعت برق یکی از نشست‌های پیش‌بینی شده برای هفدهمین نمایشگاه بین‌المللی صنعت برق است. قرار است در این پانل موضوعاتی مانند عدم توازن در جریان مالی صنعت برق و پیامدهای آن، بررسی روش‌های تأمین مالی در صنعت برق، راهکارهای جذب سرمایه داخلی و خارجی برای صنعت برق و نیز تأثیر سرمایه‌گذاری در خروج صنعت برق از رکود و توسعه پایدار صنعت برق بحث و تبادل نظر صورت گیرد.

«چالش‌ها و راهکارهای موجود برای تحقق اهداف صادراتی صنعت برق کشور» نیز موضوع یکی دیگر از نشست‌های این نمایشگاه خواهد بود که با هدف بررسی ظرفیت‌ها و موانع صادرات تجهیزات و خدمات فنی و مهندسی صنعت برق ایران برگزار خواهد شد. محورهای این نشست فرصت‌های صادراتی صنعت برق ایران، موانع و راهکارهای توسعه صادرات صنعت برق و نقش نهادهای مرتبط در تسهیل و توسعه صادرات صنعت برق خواهد بود. اینک که با انتخاب وزیر نیروی جدید، صنعت برق امیدهای تازه‌ای به حل بحران‌های موجود و بازگشت به روزهای اوج پیدا کرده، نمایشگاه هفدهم می‌تواند پرشورتر از سال‌های گذشته باشد و سندیکا نیز تلاش می‌کند از این فرصت چهار روزه برای معرفی ظرفیت‌های داخلی و همچنین بهبود فضای کسب و کار شرکت‌های عضو به خوبی بهره‌جوید.

نمایشگاه برای پی‌ریزی بهتر نمایشگاه و حضور در شورای سیاست‌گذاری و کمیته فنی این نمایشگاه هم از فعالیت‌هایی بوده که به منظور تأمین اهداف اعضا از حضور در این نمایشگاه صورت گرفته است. امسال بیش از ۱۰۰ شرکت عضو سندیکا در این نمایشگاه حضور دارند. به علاوه سندیکای صنعت برق ایران هم به رسم هر سال در غرفه خود میزبان فعالان صنعت برق و نیز مدیران ارشد این صنعت بوده و مدیران و مسئولین سندیکا در این چهار روز پاسخگوی اعضا و سایر مدیران صنعت برق خواهند بود.

در نمایشگاه شانزدهم غرفه سندیکا میزبان هیأت‌های تجاری از سوریه، چین، کره جنوبی، توگو، تاجیکستان و عراق بود که به امضای تفاهم‌نامه‌های همکاری بین بخش خصوصی صنعت برق ایران با این کشورها منجر شد. امید است که امسال هم در حاشیه هفدهمین نمایشگاه بین‌المللی برق فرصتی برای مذاکره با میهمانان خارجی آن فراهم آید.

سندیکای صنعت برق ایران همواره از فرصت چهار روزه نمایشگاه به عنوان فرصتی طلایی برای گسترش ارتباطات، برقراری تعامل فعال با صاحبان

سندیکای صنعت برق ایران

Iran Electrical Industry Syndicate

دعوت به بازدید از هفدهمین نمایشگاه بین‌المللی صنعت برق ایران

بدین وسیله به نمایندگی بیش از ۵۰۰ شرکت سازنده، پیمانکار،
مهندسی مشاور و مهندسی بازرگانی عضو سندیکای صنعت برق ایران
از فعالان صنعت برق و انرژی کشور
جهت بازدید نمایشگاه بین‌المللی صنعت برق ایران و
غرفه سندیکای صنعت برق ایران دعوت بعمل می‌آید.

مکان: محل دائمی نمایشگاه‌های بین‌المللی تهران
محل غرفه سندیکا: سالن خلیج فارس - ضلع جنوب غربی - غرفه ۹۲۵
زمان: ۱۳ الی ۱۶ آبان ماه ۱۳۹۶ - ساعت ۹ الی ۱۷

گزارش

- چالش‌های سندیکایی‌ها به روایت رسانه‌ها
- پرونده سی و دومین تجربه موفق کنفرانس برق بسته شد

چالش‌های سندیکایی‌ها به روایت رسانه‌ها

گزارشی از انعکاس رسانه‌ای نشست مطبوعاتی سندیکای صنعت برق ایران

وزارت نیرو وزیر نداشت چرا که وقتی وزیر نداریم، سرپرست تصمیمات را با احتیاط می‌گیرد بنابراین این دوره باعث شد مشکلات صنعت برق افزایش بیشتری پیدا کند.»

این خبرگزاری همچنین به نقل از بخشی عنوان کرده بود: «در سال ۹۰ و ۹۱ جهش نرخ ارز داشتیم به طوری که نرخ ارز ۳ برابر شد در آن مقطع قراردادهایی با وزارت نیرو منعقد شد تا شرایطی که این افزایش نرخ ارز بر بخش خصوصی تحمیل کرده به نوعی از سوی دولت تامین شود اما با گذشت ۶ سال از این موضع هنوز مبلغی به بخش خصوصی داده نشده و حتی ضمانت‌نامه‌های آن ضبط شده است.»

ضبط ضمانت‌نامه‌های بخش خصوصی و پیگیری این موضوع از طریق مجلس شورای اسلامی از دیگر موضوعات مطروحه توسط علی بخشی بود که خبرنگار فارس نیز به آن پرداخته بود: «صنعت برق

قرارداد ساخت نیروگاه توسط یونیت ترکیه را در اختیار سندیکا قرار دهد اما خبری از آن نیست»

خبرنگار این خبرگزاری همچنین به جلسه سندیکا با اردکانیان هم اشاره و عنوان کرده بود: «علی بخشی در اولین نشست خود در جمع خبرنگاران در پاسخ به سوال خبرنگار فارس که پرسید در جلسه‌ای که با اردکانیان وزیر پیشنهادی نیرو از سوی دولت داشتید آیا درباره اقتصاد برق و حل بحران بدهی‌های وزارت نیرو به بخش خصوصی مطالبی عنوان شد، گفت: در جلسه‌ای که با اردکانیان داشتیم او به صورت مشخص در خصوص اقتصاد برق و بحث بدهی‌های وزارت نیرو به بخش خصوصی طرح موضوعی نکرد.»

در ادامه این خبر آمده بود: «بخشی در اظهارات خود از شرایط برزخی نام برد و در پاسخ به سوال خبرنگار فارس که پرسید آیا این شرایط برزخی مربوط به ۴ سال وزارت چیت‌چیان بوده است، گفت: منظور بنده از شرایط برزخی مربوط به دوره‌ای بود که

رئیس و نواب رئیس هیات مدیره سندیکای صنعت برق ایران، بیست‌ونهم مهر ماه در نشستی صمیمی با اصحاب رسانه به چالش‌ها، گلوگاه‌ها و مشکلات صنعت برق پرداختند.

در این نشست که در محل سندیکای صنعت برق ایران و با حضور نمایندگان بیش از ۵۶ رسانه و قریب به ۷۰ خبرنگار و عکاس برگزار شد، به موضوعاتی مانند قراردادهای متوقف، لزوم حمایت از تولیدات و خدمات داخلی، پتانسیل‌های صادراتی شرکت‌های ایرانی و حمایت از اردکانیان به عنوان وزیر احتمالی نیرو اشاره شد.

این نشست مطبوعاتی انعکاس گسترده‌ای در رسانه‌های کشور داشت و بیش از ۵۰ خبر و گزارش از آن منتشر شد.

آنچه می‌توان از بررسی کوتاه و اجمالی انعکاس سخنان علی بخشی، رئیس هیات مدیره سندیکای صنعت برق ایران و پیام باقری و نصرالله رهنما نواب وی در رسانه‌ها برداشت کرد، تنوع عناوینی بود که اصحاب رسانه برای گزارش‌ها و اخبار خود برگزیده بودند.

خبرگزاری فارس، در خبری با تیتیر «خبری از جزئیات قرارداد ساخت نیروگاه با یونیت اینترنشنال ترکیه (نشد) به صحبت‌های رئیس هیات مدیره سندیکای صنعت برق ایران پرداخته بود. البته این خبرگزاری جمله دیگری از بخشی را با عنوان «نبود وزیر در وزارت نیرو دوره برزخ بود» به عنوان تیتیر دوم خبر خود برگزیده بود.

در این خبر آمده بود: «رئیس سندیکای صنعت برق با بیان اینکه اطلاعی از دست‌های پشت پرده قرارداد ساخت نیروگاه توسط شرکت ترکیه‌ای یونیت ندارم، گفت: شرکت تولید برق حرارتی قول داده بود جزئیات

یک صنعت ورشکسته است و باید دولت به این بخش که زیرساخت تمام زیرساخت‌هاست توجه بیشتری کند.»

بخش دیگری از این خبر به قرارداد یونیت اختصاص داشت و از قول رییس هیات مدیره سندیکا نقل کرده بود: «ما معتقدیم اگر قرار است یک شرکت خارجی با هر عنوانی وارد ایران شود و به آن امتیازی داده می‌شود در شرایط مساوی به بخش خصوصی داخلی نیز به همان میزان امتیاز را بدهند. به هر حال دو هفته پیش شرکت مادر تخصصی نیروگاه‌های حرارتی بعد از مدت‌ها انتظار اعلام کرد به زودی جزئیات قرارداد یونیت را به سندیکای برق ارائه خواهد کرد اما هنوز هیچ گزارشی در این خصوص به دست ما نرسیده است. این قرارداد ۱۰۰ درصد فاینانس است و سرمایه‌گذاری خارجی محسوب نمی‌شود.»

در ادامه این خبر آمده بود: «جذب سرمایه از محل فاینانس برای کشور ۶ میلیارد یورو بوده که ۲٫۵ میلیارد یوروی آن برای ساخت ۵ هزار مگاوات نیروگاه توسط مپنا و زیمنس آن هم در صورت تأمین منابع مالی و انتقال تکنولوژی است که بعد از اتمام این ۵ هزار مگاوات، انتقال تکنولوژی صورت خواهد گرفت. در همان روزهای نخست بحث ساخت نیروگاه توسط یونیت ترکیه سقف این قرارداد ۴٫۵ میلیارد یورو بود اما در حال حاضر این مبلغ به ۱٫۲۵ میلیارد یورو و تنها برای ساخت ۲ نیروگاه تنزل یافت.»

خبرنگار خبرگزاری فارس صحبت‌های بخشی را با میان تیتیر «بخش خصوصی می‌تواند در صادرات و واردات برق کمک کند» ادامه داده و عنوان کرده بود: «قانون اختیاری به بخش خصوصی داده است که می‌تواند برای صادرات و واردات برق اقدام کند. سرمایه‌گذاران متعددی در این زمینه ورود کرده‌اند چرا که بخش خصوصی می‌تواند به راحتی در کشور هدف اقدام به امضای قرارداد و فروش انرژی کرده و پول آن را وارد کشور کند. در حال حاضر دولت و وزارت نیرو اقدام به فروش برق به کشورهای مختلف می‌کند اما در دریافت پول آن با مشکل مواجه است پس بخش خصوصی می‌تواند به راحتی این پول را وارد کشور کند.»

بخش پایانی خبر خبرگزاری فارس به صحبت‌های بخشی در خصوص پتانسیل‌های صنعت برق برای صدور کالا و خدمات فنی و مهندسی اختصاص داشت: «صنعت برق رکورددار صدور خدمات فنی و مهندسی است. در ۱۰ سال گذشته صنعت برق سالانه ۲۰ درصد رشد صادرات دارد که این موارد جزو نکات مثبت صنعت برق است.»

این خبرگزاری البته در خبری جداگانه به تفصیل سخنان پیام باقری، نایب رییس هیات مدیره سندیکا را نیز با تیتیر «وزارت نیرو هر چه بیشتر برق می‌فروشد، بدهکارتر می‌شود» پوشش داده بود.

در این خبر که با تاکید نایب رییس سندیکا بر جذب اندک سرمایه‌های خارجی علیرغم رقم ۷۷۰ هزار میلیارد تومانی پیش بینی شده در برنامه ششم توسعه آغاز شده، عنوان شده بود: «صنعت برق ایران به مرز خودکفایی رسیده و تمام محصولات و تجهیزات توسط بخش داخلی تولید می‌شود. یکی از انتظارات بخش خصوصی از متولیان امر، دولت و وزارت نیرو بحث اقتصاد برق است چرا که از سال ۸۳ که طرح تثبیت قیمت‌ها به تأیید مجلس رسید وضعیت خوبی برای این صنعت متصور نیستیم. زمانی که طرح تثبیت قیمت‌ها به تأیید مجلس رسید قیمت تمام شده و قیمت تکلیفی برق نیز

مطرح بود اما این موضوع از طریق منابع نفتی تامین می‌شد که بعد از اعمال تحریم‌ها و بحران‌های به وجود آمده عدم پرداخت مابه‌التفاوت قیمت تمام شده برق و قیمت تکلیفی وزارت نیرو را دچار بحران کرد. خبرنگار خبرگزاری فارس در بخش دیگری از این خبر به مطالبات ۱۴ هزار میلیارد تومانی بخش خصوصی از وزارت نیرو و تاکید بخش خصوصی بر لزوم پرداخت خسارت دیرکرد این مطالبات اشاره کرده و به نقل از باقری آورده بود: «در سنوات گذشته با رکود کاری مواجه شدیم که این موضوع ناشی از اقتصاد برق است چرا که وقتی کسب و کار وضعیت نامطلوبی داشته باشد بدهی‌ها افزایش و رکود و ورشکستگی بیشتر می‌شود. رکود صنعت برق جدی‌ترین موضوع بخش خصوصی است و این موضوع روز به روز در حال افزایش است چرا که وزارت نیرو منابع ندارد و تراز آن وزارتخانه منفی است.»

در ادامه این خبر صحبت‌های نایب رییس هیأت مدیره سندیکای صنعت برق اینگونه عنوان شده بود: «سالانه باید ۵ هزار مگاوات نیروگاه جدید احداث شود که نیازمند سالانه ۲۰ هزار میلیارد تومان اعتبار است. قیمت تمام شده برق ۱۱۰ تومان و متوسط فروش آن ۶۵ تومان است پس با فروش بیشتر برق وزارت نیرو بدهکارتر می‌شود. وزارت نیرو و دولت دوازدهم باید اقتصاد برق را جراحی و اصلاح کنند و تا زمانی که اقتصاد برق اصلاح نشود وضع همین گونه باقی خواهد ماند. در قانون هدمندی یارانه‌ها قرار بود در طول برنامه قیمت برق و حامل‌های انرژی به قیمت تمام شده برسد اما می‌بینیم این موضوع اتفاق نیفتاد.»

این خبرنگار از قول باقری عنوان کرده بود: «اقتصاد برق نامتوازن است و باید این مراحل را پشت‌سر بگذاریم و عزم خود را برای اصلاح اقتصاد برق جذب کنیم. اصلاح اقتصاد برق راهکار عبور از رکود حاکم بر صنعت برق کشور است. آمریکا اولین اقتصاد دنیا و بیشترین کشور جذب کننده سرمایه‌گذاری خارجی است. این کشور با ۲۵۰ درصد رشد اولین کشور جذب‌کننده سرمایه‌گذاری خارجی است پس باید تلاش کنیم ایران نیز به این مسیر حرکت کند.»

در بخش پایانی این خبر اینگونه عنوان شده بود: «در برنامه ششم توسعه قرار است به رشد ۸ درصدی اقتصاد برسیم پس باید حداقل سالانه ۵۴ میلیارد دلار

سرمایه‌گذاری خارجی داشته باشیم و این عدد به ۷۷۰ هزار میلیارد تومان سرمایه‌گذاری جدید نیاز است تا به رشد ۸ درصدی برسیم این در حالی است که در حال حاضر این عدد زیر ۱۰ هزار میلیارد تومان است.» صحبت‌های نصرالله رهنما هم با عنوان «با پایین نگاه داشتن نرخ ارز واردات را تشویق می‌کنیم» در پایگاه اطلاع‌رسانی انرژی امروز منتشر شده بود. در این خبر از قول رهنما عنوان شده بود: «قوانین مازاد، قوانین را پیچیده و تفسیرپذیر و فرصت نگاه بخشی را ایجاد کرده است.»

خبرنگار نیروی «انرژی امروز»، همچنین از قول نایب رییس هیأت مدیره سندیکای صنعت برق ایران نوشته بود: «عدم وجود پنجره واحد در صنعت و صادرات، نرخ غیرمنطقی ارز، رکود صنعت و اقتصاد نادرست برق از چالش‌های پیش روی ماست که به مشکلات داخلی صنعت دامن زده است. شرایط کنونی همچنین ناشی از عدم باور بخش خصوصی نیز هست.»

در بخش دیگری از این خبر به صحبت‌های رهنما در خصوص الزام تصحیح نرخ ارز اشاره و عنوان شده بود: «در شرایط عقلایی نرخ برابری ارز با پول ایران باید تعریف شود و در تعادل قرار گیرد. وقتی نرخ ارز تعادل ندارد؛ تلقی این است که با نرخ تورم ۱۰ درصدی ایران و نرخ تورم جهانی باید نرخ ارز را منطقی کنیم. با پایین نگاه داشتن نرخ ارز واردات را تشویق می‌کنیم.»

در ۵۴ رسانه ای که اخبار مربوط به کنفرانس مطبوعاتی سندیکا را پوشش داده بودند، به جز خبرگزاری فارس، ایسکانیوز، اکونیوز، خبر ایران و خبر وان هم صحبت‌های علی بخشی را با تیتیر «خبری از جزییات قرارداد ساخت نیروگاه یونیت ترکیه نشد» منتشر کرده بودند.

«وزارت نیرو هر چه بیشتر برق می‌فروشد، بدهکارتر می‌شود» هم تیتیری بود که علاوه بر فارس، اکونیوز و عصر اقتصاد برای پوشش صحبت‌های پیام باقری برگزیده بودند.

«با تعرفه فعلی سقوط می‌کنیم» و «خطر ورشکستگی صنعت برق» هم تیتیهایی بودند که تسنیم، انرژی امروز، نسل امروز، تابناک، جامعه خبر و پویا نیز برای انعکاس صحبت‌های بخشی انتخاب کرده بودند.

روزنامه شرق در گزارشی با عنوان «انتخاب مدیران برق با مشارکت بخش خصوصی انجام می‌شود»

گزارشی تفصیلی از کنفرانس مطبوعاتی سندیکا منتشر کرده بود. دنیای اقتصاد هم گزارشش را با عنوان «واکوی چالش‌های صنعت برق» منتشر کرده بود.

روزنامه اطلاعات هم در گزارشی مفصل با تیتیر «حجم سنگین بدهی‌های دولت صنعت برق را به ورشکستگی می‌کشاند» به این نشست مطبوعاتی پرداخته و صحبت‌های رییس و نایب رییس سندیکای صنعت برق پرداخته بود.

ایرنا اما با تیتیر «وزارت نیرو تکلیف قراردادهای سال ۹۰ را روشن کند» اولین رسانه ای بود که مساله قراردادهای متوقف را در راس خبر خود قرار داد. به جز ایرنا، زمان نیوز، خبر طلایی، گزارش امروز و دنیای اخبار هم به موضوع قراردادهای متوقف صنعت برق پرداخته بودند.

پتانسیل‌های قابل توجه صنعت برق در صدور کالا و خدمات فنی و مهندسی هم در سرتیتر اخبار منتشر شده از سوی رسانه‌هایی مانند باشگاه خبرنگاران جوان، عصر پرس، بازار خبر، تجارت نیوز و اقتصاد ایده آل قرار گرفت.

«خواسته‌های بخش خصوصی از اردکانیان» پرتکرارترین تیتیر در بین رسانه ها بود. ایسا و اکونیوز و بیش از شش رسانه دیگر خبر مربوط به کنفرانس مطبوعاتی را با این تیتیر کار کردند. برق نیوز و انرژی امروز صحبت‌های پیام باقری را با محوریت لزوم جذب سرمایه‌های خارجی واقعی، تفاوت بین فاینانس و سرمایه‌گذاری خارجی و الزام ایجاد شرایط برابر میان سرمایه گذاران داخلی و خارجی تنظیم کرده و با عناوینی مانند «قراردادهای برق فاینانس است، نه جذب سرمایه» و «تاکید سندیکا بر اجرای عدالت بین سرمایه گذاران داخلی و خارجی» منتشر کرده بودند.

روزنامه جام جم اما در گزارشی با محوریت نقداز قرارداد وزارت نفت با شرکت توتال فرانسه، به بخش‌هایی از صحبت‌های باقری در خصوص آسیب‌های ناشی از فاینانس به ویژه در حیطه سازندگان داخلی اشاره کرده بود.

انعکاس گسترده کنفرانس مطبوعاتی سندیکای صنعت برق ایران دوباره رسانه ها را در کنار فعالین و صاحبان صنعت برق قرارداد تا آنها از این پس برای پیگیری حقوق حقه خود که بی شک در راستای منافع ملی نیز هست، رسانه ها را نیز در نار خود داشته باشند.

پرونده سے و دومین تجربه موفق کنفرانس برق بسته شد

گزارشی از افتتاحیه سی و دومین کنفرانس بین المللی برق

«تحوالات و مسائل و موضوعات جدید در صنعت برق در سطح بین المللی و کشورمان دارای آنچنان شتاب و سرعتی است که واجد صدها تحقیق جدید و سلسله وار خواهد بود. به عنوان نمونه می توان به پدیده گرد و خاک و ریزگردها که در سال گذشته در استان خوزستان به وجود آمد، اشاره کرد. از این دست مسائل در صنعت برق ایران فراوان داریم، پدیده رشد مصرف تغییر آب و هوا و اقلیم و نقش آن در مصرف و دهها نمونه و مورد دیگر قابل اشاره است.»

کردی از ارسال ۱۰۹۷ مقاله با مشارکت بیش از ۳۰۰ هزار نویسنده داخلی و خارجی از بیش از ۳۰۰

تردیدی صنعت برق وامدار پژوهشگران و محققان و دانشگاهی است که هر ساله آخرین دستاوردهای علمی خود را در این کنفرانس ارائه کرده و تلاش می کنند روزهای خوبی را برای این صنعت رقم زنند.»

مدیر عامل توانیر ضمن اشاره به این نکته که بسترسازی برای انجام برنامه ریزی های اثربخش، بهبود روش ها، بهینه سازی و ایجاد آمادگی در صنعت برق برای ورود فناوری جدید در آینده نه چندان دور و گذر از وضعیت موجود و رسیدن به شبکه های برق هوشمند بی شک مهمترین رهاورد این کنفرانس است، تصریح کرد:

سی و دومین کنفرانس بین المللی برق با حضور بیش از ۱۵۰۰ نفر از پژوهشگران، اساتید دانشگاه ها، دانشجویان و صنعت گران برگزار شد.

کنفرانس ها زمینه ساز برنامه ریزی های اثربخش

در آیین گشایش این کنفرانس که مهندس حمید چیت چیان، وزیر نیروی دولت یازدهم، ستار محمودی، سرپرست وزارت نیرو و هوشنگ فلاحتیان، معاون برق و انرژی وزیر نیرو از جمله میهمانان آن بودند، آرش کردی، مدیر عامل توانیر و رییس کنفرانس طی سخنانی عنوان کرد: «بی هیچ

به موقع قبوض برق، یکی از انتظارات بجای صنعت برق از مشترکان است.

چیت‌چیان با اشاره به وضعیت موجود نیروگاه‌های تولید پراکنده گفت: به دلیل تصمیم نادرست و غیر کارشناسی یکی از دستگاه‌های دولتی آینده این نیروگاه‌ها در خطر است. تغییر پارادایم در صنعت برق یک الزام است، لذا در عصر حاضر نگاه صرفاً مهندسی برای اداره این صنعت کفایت نمی‌کند خلا علوم انسانی در این حوزه محسوس است.

لزوم افزایش ۵۰ هزار مگاواتی ظرفیت تولید برق

سرپرست وزارت نیرو سومین سخنرانی بود که پشت تریبون رفت و از رشد مصرف برق و لزوم افزایش ۵۰ هزار مگاواتی ظرفیت تولید برق گفت. وی ضمن اشاره به اینکه ظرفیت فعلی نصب شده برق کشور ۷۷ هزار مگاوات است، خاطرنشان کرد: «در حال حاضر ما جزو کشورهای برتر منطقه در تولید برق و نیروگاه سازی در جهان هستیم، که این امر بیانگر توانایی و ظرفیت شبکه برق کشور و این صنعت در کشور است. همچنین وزارت نیرو به علت وجود سرمایه انسانی بسیار خوبی که دارد، می‌تواند

کاهش هزینه‌های برق یکی دیگر از انتظارات مردم است. بنابراین، هزینه‌های برق باید کاهش یابد، چرا که در کشورمان هزینه‌ها بالاتر از تعرفه‌های برق است و مردم کمتر از هزینه‌های واقعی پول برق پرداخت می‌کنند، پس براساس اقتصاد برق، باید هزینه‌ها کاهش و تعرفه‌ها افزایش یابد.»

چیت‌چیان در ادامه در خصوص وضعیت آلاینده‌گی نیروگاه‌های کشور گفت: «در بسیاری از شهرها مثل تبریز، اراک، کرج، قزوین و تهران زمانی که نیروگاه‌ها ناچار هستند از سوخت مازاد استفاده کنند، آلاینده‌گی تولید برق این نیروگاه‌ها افزایش می‌یابد و همین امر باعث شده مردم در فصل زمستان و زمانی که نیروگاه‌ها از سوخت مازوت استفاده می‌کنند شکایت فراوانی دارند.»

وزیر سابق نیرو با تاکید رعایت عدالت در خصوص فروش انشعاب برق بین مشترکین گفت: متأسفانه در برخی موارد از دو مشترک نزدیک به هم دو هزینه متفاوت برای دریافت حق انشعاب گزارش می‌شود، پس باید تبعیض بین حق انشعاب از بین برود. به علاوه نیازهای مشترکین و صنعت برق دو طرفه است و صنعت نیز متقابلاً از مردم انتظاراتی دارد که مشارکت مردم در سرمایه‌گذاری و پرداخت

سازمان برای دبیرخانه کنفرانس خبر داد و گفت: «تعداد ۳۹۳ مقاله از ۱۴۰ دانشگاه و شرکت‌های مختلف پذیرفته شد. ۱۹۸ مقاله پذیرفته شده از دانشگاه‌های داخل و خارج از کشور است و ۱۹۵ مقاله از شرکت‌ها، شرکت‌های برق منطقه‌ای، توزیع نیروی برق و نیروگاه به ترتیب ۴۶، ۶۵ و ۱۴ مقاله پذیرفته شده و قرار است در مدت سه روز برگزاری این همایش، ۲۱۰ مقاله به صورت شفاهی و ۹۸ مقاله نیز به صورت پوستر ارائه خواهند شد. همچنین ۱۴ سمینار تخصصی با هدف معرفی فناوری جدید در صنعت برق توسط شرکت‌های داخلی و خارجی برگزار خواهد شد.»

الزام تغییر پارادایم در صنعت برق

حمید چیت‌چیان وزیر اسبق نیرو هم یکی از سخنرانان در سی و دومین کنفرانس بین‌المللی برق بود. وی با تاکید بر ضرورت توجه به علوم انسانی در اداره صنعت برق گفت: «امروزه دیگر نگاه صرفاً مهندسی برای اداره صنعت برق کفایت نمی‌کندو خلا علوم انسانی برای اداره این صنعت بنیادین محسوس است. مردم دوست دارند که علاوه بر کیفیت برق و نبود نوسانات، از حداقل خاموشی برق برخوردار باشند.

در صنعت آب و برق مشکلات فنی چندانی وجود ندارد، و عمده مشکل این صنعت به اقتصاد آن برمی گردد که امیدواریم با اجرای این بسته بتوانیم بر بخشی از این مشکلات در آینده فائق آییم.»

وی در پایان افزود: «از استراتژی‌های دیگر وزارت نیرو برای سال‌های آتی تقویت بخش داخلی صنعت برق، حرکت در مرزهای دانش و انتقال تکنولوژی، توسعه و تقویت بخش صادرات این صنعت و البته تربیت نسلی نو برای خلق ارزش‌های بدیع در این صنعت است.»

گفتنی است که در حاشیه سی و دومین کنفرانس بین‌المللی برق به رسم هر سال نمایشگاهی با حضور بیش از ده‌ها فعال در صنعت برق شرکت برپا شده بود. این کنفرانس روز چهارشنبه سوم آبان ماه سال جاری در محل پژوهشگاه نیرو به کار خود پایان داد.

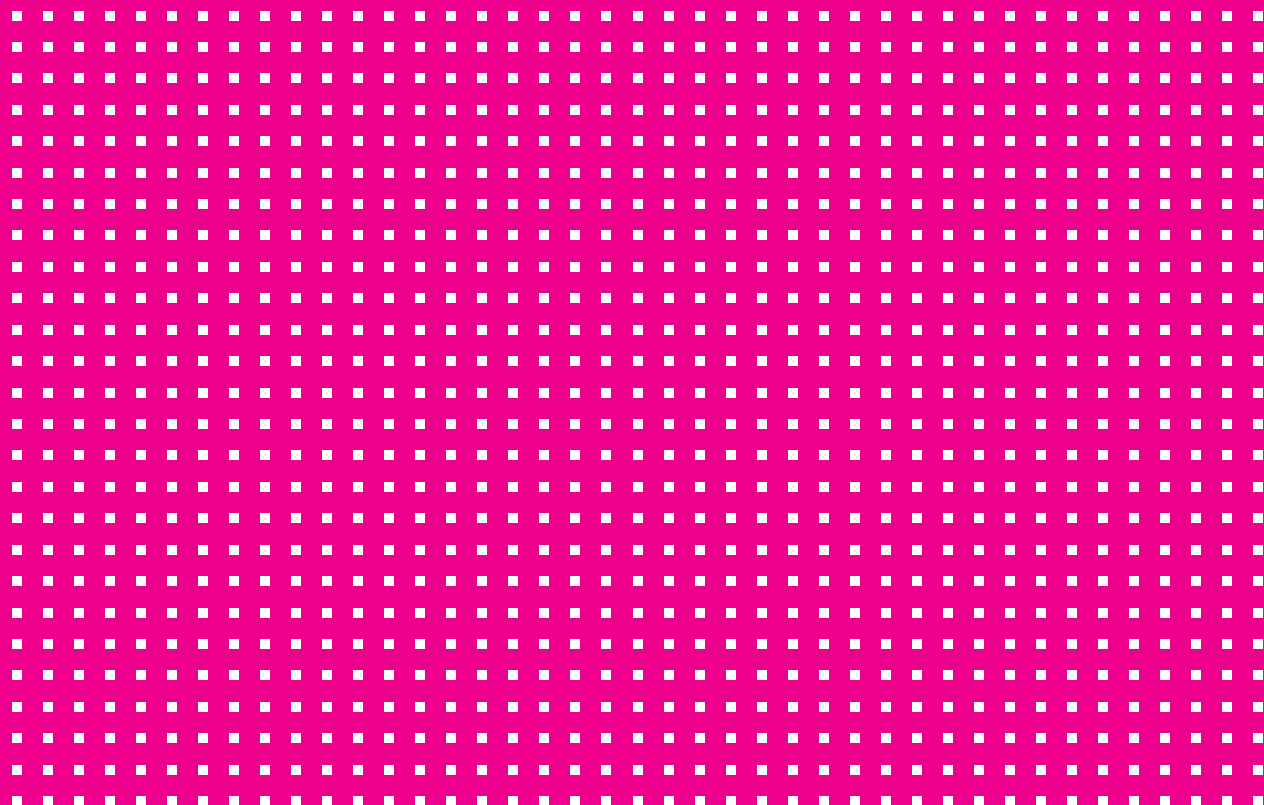
برای پوشش دادن نیاز برق مصرفی در ۱۰ سال آینده، بایستی حداقل ۵۰ هزار مگاوات به ظرفیت کنونی شبکه برق کشور اضافه شود. در حال حاضر پتانسیل نصب انرژی‌های نو در کشور حدود ۷۵ هزار مگاوات برآورد شده است که برنامه وزارت نیرو این است در ۵ سال آینده، ظرفیت نصب شده این انرژی‌ها را در کشور به ۵ هزار مگاوات برساند.»

محمودی با اشاره به برنامه‌ها و استراتژی‌های وزارت نیرو در صنعت برق برای سال‌های آتی گفت: «برنامه وزارت نیرو برای سال‌های آتی این است که صنعت آب و برق کشور را از نظر اقتصادی خودکفا و به صرفه بکند. بسته‌ای برای اقتصادی شدن طرح‌های آب و برق و مشارکت فعال تر بخش خصوصی طراحی شده که امیدواریم در ۴ سال آتی شاهد اجرایی شدن آن باشیم. خوشبختانه

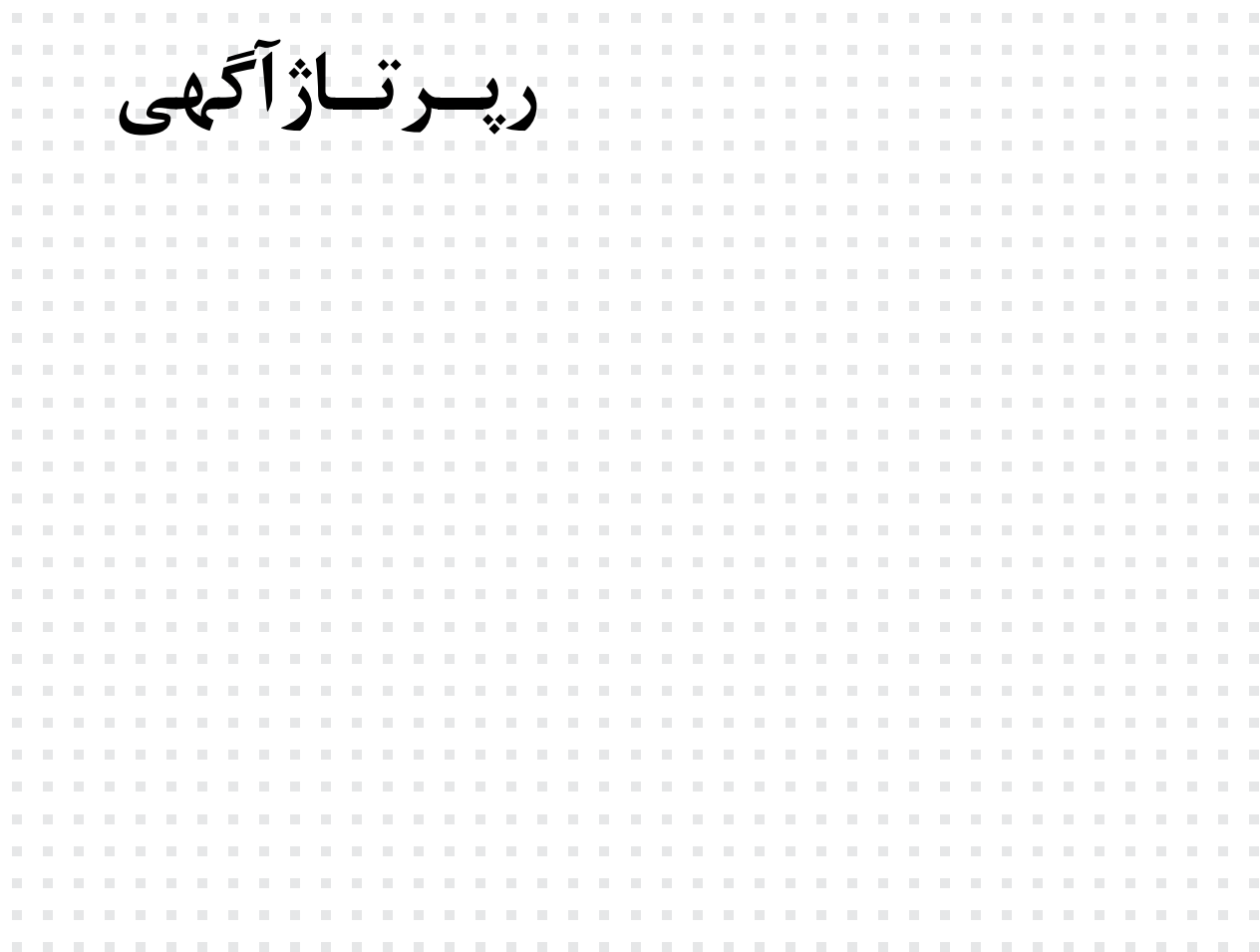
در صورت وجود ابزارها و سیستم‌های نوین توزیع و انتقال و البته نیروگاه‌های با راندمان بالاتر، میزان ظرفیت فعلی برق در کشور را به چند برابر برساند.»

وی تصریح کرد: «در سال‌های گذشته اقدامات بسیار خوبی در این صنعت انجام شد از جمله اینکه ما توانستیم تمام روستاهای بالای ۱۰ خانوار کشور را برق‌دار کنیم. همچنین سهم بخش خصوصی در این صنعت با شدت بالا رفت و ما الآن شاهد این هستیم که بیش از ۵۰ درصد برق تولیدی کشور توسط بخش خصوصی تأمین می‌شود. باید توجه داشت که در سال ۹۲ حدود ۱۲۵ دقیقه فرکانس خارج از بازه مجاز داشتیم که این امر در پایان سال ۹۵ به حدود ۱۲ دقیقه در سال رسیده است.»

وی با اشاره به پیش‌بینی برنامه‌های توسعه و روند رشد مصرف، ادامه داد: «با توجه به پیش‌بینی‌ها

رپرتاژ آگهی

گروه صنعتی تابان دورود مولود خجسته یک پیوند صنعتی

جایگاه و برند خود را حفظ خواهند کرد اما در این میان فرزندی صنعتی تحت عنوان گروه صنعتی تابان دورود (TDI Group) از دل این دو متولد می‌شود و بر تولید محصولاتی متمرکز خواهد شد که پیش از این سرمایه‌گذاری برای تولید آنها در داخل کشور صورت نگرفته و می‌توان گفت از ادعای این دو شرکت هستند. به گفته مدیرعامل گروه صنعتی تابان دورود از جمله این محصولات می‌توان به مفره‌های پست، مفره‌های راه‌آهن، مفره‌های توخالی (Hollow Core Insulator)، چترکافها و ارائه خدماتی چون پوشش‌دهی مفره‌ها اشاره کرد.

لاله زمانی ضمن معرفی گروه صنعتی تابان دورود به عنوان اولین طراح و تولیدکننده مفره‌های خطوط بالاسری در داخل کشور، هدف‌گذاری اصلی این گروه تازه‌تاسیس را بر حضور در بازارهای جهانی در کنار فعالیت در بازار داخلی ذکر کرد. وی افزود: امروز اولین قدم ما در مسیر دستیابی به این هدف برداشته شد. لذا ممکن است همچنان آمادگی چندانی برای پذیرش این پیوند وجود نداشته باشد، اما ما به این حرکت بسیار مثبت می‌نگریم و شعار گروه را چنین در نظر گرفته‌ایم: "ما یک خانواده

لاله زمانی رئیس هیات‌مدیره شرکت تابان نیرو شیراز ضمن اشاره به پیشینه دو شرکت در زمینه تولید مفره‌های سلیکونی گفت: ما در شرکت تابان نیرو که تا پیش از این تنها شرکت صادرکننده مفره‌های کامپوزیتی از ایران شناخته می‌شد، همواره تمایل داشتیم کیفیتی بالا را برای محصولات داخلی ارائه دهیم و برای این منظور تصمیم گرفتیم یک شریک تجاری را در کنار خود داشته باشیم. مدیرصادرات و توسعه بازار شرکت تابان نیرو شیراز در این رابطه افزود: در انتخاب این شریک تجاری با توجه به آنکه طراحی، کیفیت و فناوری لازم برای محصول خود را دارا هستیم همکاری با شرکتی ایرانی و صاحب برند را بر مشارکت با سرمایه‌گذاران خارجی و با قرارگرفتن تحت لیسانس شرکت‌های خارجی ترجیح می‌دادیم.

وی در ادامه با بیان این مطلب که هر دو شرکت در تولید مفره‌های فشار قوی برندهایی قوی به حساب می‌آیند خاطر نشان کرد: با توجه به آنکه تمایل نداشتیم برند خود را از دست بدهیم، اقدام به نوعی برندسازی مشترک (CO-BRAND-ING) در تولید این محصول جدید کردیم. براین اساس تابان نیرو شیراز و دورود کلید برق هر کدام

بخش خصوصی صنعت برق در آخرین روزهای مهر ماه امسال رویداد ارزشمندی را در میان دو عضو توانمند سندیکای صنعت برق ایران شاهد بود. شرکت‌های دورود کلید برق و تابان نیرو شیراز به عنوان دو مفره‌ساز موفق داخلی بیست‌وششم مهر ماه طی سمیناری که در سالن الغدير ساختمان مرکزی راه‌آهن جمهوری اسلامی ایران برگزار می‌شد، ضمن اعلام رسمی همکاری خود در قالب برند مشترک TDI Group به معرفی محصول جدید خود با عنوان مفره‌های کامپوزیتی خطوط بالاسری پرداختند. این سمینار با حضور مدیران عالی‌رتبه راه‌آهن کشور و متروی تهران در کنار نمایندگان دیگر شرکت‌های فعال در این عرصه برگزار می‌شد و در آن پس از ارائه توضیحاتی توسط لاله زمانی مدیرعامل و علی خورده‌چی مدیر بازرگانی گروه صنعتی تابان دورود (TDI Group)، مشخصات فنی محصولات این گروه توسط محمدرضا قاسمی مدیر فنی گروه به تفصیل مورد شرح و بررسی قرار گرفت.

طی گفتگویی که در حاشیه این سمینار با مدیران گروه صنعتی تابان دورود در خصوص انگیزه‌ها و چگونگی تشکیل این گروه صنعتی صورت گرفت،

وی در پاسخ به اینکه چرا مسئولین این گروه صنعتی، راه‌آهن جمهوری اسلامی ایران را به عنوان بازار هدف جدید خود برگزیده‌اند، خاطر نشان ساخت: از آنجا که برای دستیابی به هدف خود مبنی بر سوده بودن این گروه صنعتی نیاز داشتیم اصطلاحاً تخم‌مرغ‌های بازاریابی خود را تماماً در یک سبد نگذاریم، در جستجوی بازارهای هدف جدیدی در داخل و خارج کشور بودیم. به این منظور در بازار داخلی به جز شرکت‌های تابعه وزارت نیرو، بخش جدیدی را با کارفرمایی راه‌آهن جمهوری اسلامی و تولید مقره‌های خطوط بالاسری در این صنعت در نظر گرفتیم. خصوصاً که تا پیش از این مقره‌های مترو و راه‌آهن بدون استثنا وارداتی بوده‌اند و بر این اساس در نظر داریم با تولید داخلی این محصول، خدمتی را در جهت خودکفایی صنعت کشور ارائه دهیم.

خورده‌چی با بیان این مطلب از طراحی، تولید و تحویل پروژه‌هایی در مترو کرج- هشتگرد و راه آهن تبریز خبر داد و افزود: امروز اینجا هستیم تا با معرفی توانمندی‌های خود نشان دهیم که گروه صنعتی تابان‌دورود می‌تواند برای تأمین مقره در کلیه پروژه‌هایی که راه‌آهن جمهوری اسلامی با شرکت‌های داخلی و خارجی در دست دارد، همکاری داشته باشد. گفتنی است این سمینار با طرح پرسش‌هایی فنی توسط حاضرین و ارائه پاسخ‌هایی توسط مدیر فنی شرکت دورود کلید برق پایان یافت.

هستیم؛ زیرا بر این باوریم که اگر پدرانمان هدیه‌ای را برای ما برجای گذاشته‌اند وظیفه داریم تا آن را بیش از پیش ارتقا بخشیده و به نسل بعدی انتقال دهیم.

این عضو سندیکای صنعت برق ایران انگیزه تشکیل گروه صنعتی تابان‌دورود را چنین عنوان کرد: در نظر داشتیم به تولیدکننده داخلی نشان دهیم و به نوعی بیاموزیم که همیشه نیاز نیست در رقابت و روبروی هم باشیم، زیرا تداوم این رقابت‌ها و ارائه قیمت‌های پایین و پایین‌تر عملاً کیفیت محصول از بین می‌رود و نهایتاً محو شدن برندهایی را موجب خواهد شد که روزگاری نامدار بوده‌اند. در نتیجه تصمیم گرفتیم این برند مشترک را تشکیل دهیم و این پروژه نمونه‌ای برای گسترش هر چه بیشتر کار خواهد بود.

علی خورده‌چی مدیرعامل دورود کلید برق نیز در این گفت‌وگو با اشاره به فراز و نشیب‌های بسیاری که به عنوان یک تولیدکننده صنعت برق کشور به واسطه بروز تورم، کمبود مواد اولیه وارداتی، نوسانات ارزی و تحریم‌ها تجربه کرده است عنوان داشت: در مجموع پس از پشت سر گذاشتن این موانع به مرحله‌ای رسیده بودیم که به نظر می‌آمد با توجه به منابع انسانی محدود، فرصت کافی را جهت پیشرفت و ترقی، آنچنان که مدنظرمان است، نخواهیم داشت. لذا نیاز به افزایش توانمندی نیروی انسانی خود را عمیقاً احساس کردیم. مدیر بازرگانی گروه صنعتی تابان‌دورود در توضیح دلایل پیوند خوردن این دو شرکت در قالب یک گروه صنعتی گفت: با توجه به آنکه پس از برجام و رفع تحریم‌ها شاهد ورود شرکت‌های بزرگ خارجی به بازار ایران هستیم، برای مقابله با توان رقابتی بالای این شرکت‌ها نیازمند آنیم که با تجمیع توانایی‌های خود به عنوان فعالان داخلی نقاط ضعف یکدیگر را بپوشانیم. دو شرکت تابان‌نیرو و دورود کلید برق نیز هر یک به تنهایی از نقاط قوتی برخوردار بودند که لزوماً نقاط ضعف دیگری نبود، اما با علم به محدود بودن منابع انسانی هر دو شرکت به این نتیجه رسیدیم که با تجمیع توانمندی‌های یکدیگر می‌توانیم در برابر رقبای خارجی بر مزیت رقابتی خود بیفزاییم، لذا هم‌افزایی را جایگزین رقابت با یکدیگر کردیم.

ششمین کنفرانس منطقه‌ای سیرد

6th REGIONAL CONFERENCE ON تهران، نیمه دوم دیماه ۱۳۹۶

ELECTRICITY DISTRIBUTION

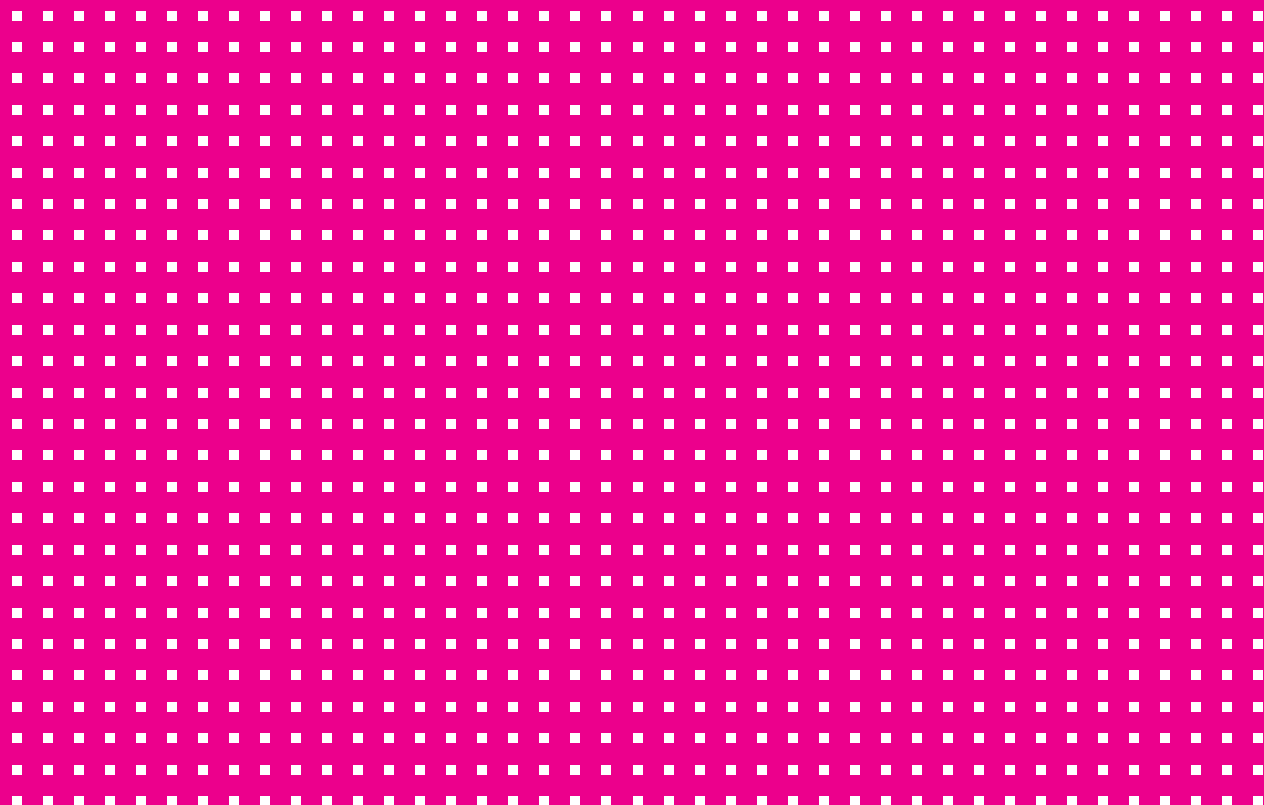
Tehran - Jan. 2018

فراخوان مقاله

زمانبندی ارسال مقالات:

۱۳۹۶/۸/۲۰	آخرین مهلت ارسال خلاصه مقاله
۱۳۹۶/۹/۴	اعلام نتیجه بررسی خلاصه مقاله
۱۳۹۶/۹/۲۰	آخرین مهلت ارسال مقاله به صورت کامل
۱۳۹۶/۱۰/۲۵	اعلام وضعیت نهایی مقاله
۱۳۹۶/۱۰/۳۰	اعلام نحوه ارائه مقاله

اخبار

اخبار سنا

گزارش هیات مدیره سندیکا

در توافق با مدیرعامل برق منطقه ای تهران حاصل شد؛ سندیکا عهده دار تدوین دستورالعمل ارزیابی و تشخیص صلاحیت سازندگان و پیمانکاران

هشتمین نشست هفتمین دوره هیات مدیره سندیکای صنعت برق ایران سی ام مهر ماه سال جاری در محل سندیکای صنعت برق ایران برگزار شد. در این جلسه که غلامرضا خوش خلق، مدیرعامل برق منطقه ای تهران میهمان ویژه آن بود، عدم استقبال شرکت های برق منطقه ای و توزیع نیروی برق از پیاده سازی قرارداد تیپ و لزوم پیگیری سندیکا به منظور بررسی اصلاحات توانیر و ارائه نظرات اصلاحی سندیکا مورد بحث و بررسی قرار گرفت.

در همین راستا هیات مدیره سندیکا از غلامرضا خوش خلق درخواست کردند که در مناقصات برق منطقه ای تهران به عنوان یکی از بزرگترین کارفرمایان صنعت برق، قرارداد تیپ ملاک قرار گیرد تا سایر کارفرمایان نیز در این راستا اقدام کنند.

بحث و بررسی پیرامون مناقصه ۳۱۲ پست و اقدامات انجام شده برای تنظیم اسناد مناقصه، شناسایی و ارزیابی پیمانکاران، تقسیم بندی پروژه به چند بخش، تعیین نحوه امتیازدهی و انتخاب پیمانکار یکی دیگر از مباحث این جلسه بود. به این ترتیب گزارشی در خصوص قرارداد ابلاغ شده برای بخش اول و همچنین اقدامات انجام شده برای بخش های بعدی توسط محسن عربانی، مشاور این پروژه، ارائه شد. همچنین عنوان شد که در بخش اول پروژه مقرر شده ۸۰ درصد از ظرفیت های ساخت داخل کشور استفاده شود و هماهنگی های لازم به این منظور در حال انجام است.

همچنین مقرر شد علاوه بر برگزاری ماهانه هیات مدیره سندیکا با مدیرعامل برق منطقه ای تهران، دستورالعمل ارزیابی سندیکا برای تشخیص صلاحیت شرکت های سازنده و پیمانکاری در اختیار برق منطقه ای تهران قرار گیرد. به علاوه قرار بر این گذاشته شد که فهرست اعضای سندیکا با تفکیک سطح کیفی به منظور لحاظ شدن در شرایط خصوصی و امتیاز فنی مناقصات به کارفرمایان ارائه شود.

افزایش سطح همکاری های بین سندیکای صنعت برق ایران و انجمن مهندسين برق و الکترونیک و نیز بهره گیری از ظرفیت اعضای مشترک هیات مدیره برای همکاری های مشترک دو تشکل و نیز برگزاری نشست های دوره ای و مستمر با مدیران عامل شرکت های برق منطقه ای کل کشور از دیگر مصوبات این جلسه بودند.

در این نشست همچنین ضمن ارائه گزارشی از جلسات برگزار شده با نمایندگان وزارت نیرو و اعضای کمیسیون انرژی مجلس شورای اسلامی و انجام توافقات لازم به منظور خاتمه دادن به قراردادهای متوقف، مقرر شد صورتجلسه کمیسیون انرژی مجلس، جهت انجام اقدامات لازم برای ستاد تدابیر ویژه ارسال و موضوع به شکل جدی پیگیری شود.

همچنین اعضای هیات مدیره سندیکا مقرر کردند که برای توسعه ارتباطات سندیکا و مجلس، از کمیته برق کمیسیون انرژی برای جلسه صبحانه کاری با هیأت مدیره سندیکا دعوت به عمل آورده و جلسه کارگروه مجلس سندیکا را به منظور انجام هماهنگی های لازم و مشخص شدن اقدامات آتی برگزار کنند.

سندیکا

گزارش کمیته‌های سندیکا

اخبار کمیته توسعه صادرات؛

برگزاری انتخابات هیات‌ریسه جدید کمیته توسعه صادرات

مجمع عمومی و انتخابات دوره جدید هیات‌ریسه کمیته توسعه صادرات سندیکا با اخذ رسمیت از حضور ۱۶ نماینده از شرکت‌های واجد شرایط، با دستور انتخابات هیات ریسه کمیته و ارائه گزارش‌های دوره گذشته در محل سالن جلسات سندیکای صنعت برق ایران برگزار شد. در این نشست ضمن ارائه گزارش عملکرد و بیان مالی کمیته و تایید آن توسط مجمع، در خصوص میزان مشارکت اعضای هیات‌ریسه کمیته در دوره گذشته ارائه توضیحات شد. همچنین تیزر توانمندی‌های صادراتی صنعت برق تهیه شده توسط دبیرخانه کمیته در این مجمع به نمایش در آمد.

در این راستا علی بخشی رییس هیات‌مدیره سندیکا و عضو هیات‌مدیره دوره گذشته کمیته توسعه صادرات ضمن ابراز خشنودی از مشارکت و حضور اعضای کمیته در این مجمع این کمیته را از فعال‌ترین کمیته‌های سندیکا دانست و آن را نوک پیکان عملکردی سندیکا خواند. وی با بیان این مطلب ابراز امیدواری کرد هیات‌ریسه جدید کمیته نیز این عملکرد را حفظ کند و ارتقا بخشد. پیام باقری رییس کمیته در ادامه این نشست از طرح تشکیل و حضور شرکت‌ها در کنسرسیوم صادراتی برای اولین بار در سندیکا خبر داد و افزود: برای این موضوع در هیات‌ریسه کمیته وقت زیادی اختصاص یافت و پس از پیگیری نهایتاً به هیات‌مدیره سندیکا ارائه شد. وی در این خصوص با اشاره به موافقت هیات‌مدیره قبلی سندیکا و اعمال پیشنهادهای از سوی ایشان، خاطر نشان کرد این مهم پس از نهایی شدن و تصویب در هیات‌مدیره فعلی به اطلاع عموم خواهد رسید.

در ادامه، روند انتخابات با برگزیدن علی بخشی به عنوان رییس مجمع و معرفی حاضرین در جلسه از خود و زمینه فعالیت شرکت متبوعشان آغاز شد.

در این دوره از انتخابات هیات‌ریسه کمیته توسعه صادرات سندیکا ۱۴ نفر از نمایندگان شرکت‌های عضو اعلام آمادگی کردند که پس از بحث و بررسی در این خصوص و اخذ آرا نتایج حاصل از ۱۶ رای مأخوذه منجر به انتخاب پیام باقری از شرکت پارسان، محمد زمانپور از شرکت سیم و کابل ابهر، احسان بخشی از شرکت همراه افق تهران، حسین جعفری از شرکت صانیر، یزدآبادی از شرکت نامدارافروز، بهنام حقیقی از شرکت مینا و تهمینه حسینی از شرکت گام اراک به عنوان اعضای اصلی هیات‌ریسه دوره جدید کمیته توسعه صادرات شد. همچنین آریا صادق نیت حقیقی از شرکت قم‌آلیاژ و ابوطالب نیازی از شرکت نصب‌نیرو به عنوان دو عضو علی‌البدل هیات‌ریسه کمیته برگزیده شدند.

انتخاب رییس و نواب رییس کمیته توسعه صادرات سندیکا

هیات‌ریسه دوره جدید کمیته توسعه صادرات سندیکا در اولین جلسه خود اقدام به انتخاب رییس، نواب رییس و خزانه‌دار این کمیته کردند.

در این نشست ضمن ارائه گزارش مالی کمیته و اعلام تبریک به شرکت‌های منتخب به عنوان صادرکنندگان نمونه کشوری، اعضای هیات‌ریسه کمیته به معرفی اهداف و برنامه‌های خود پرداختند.

براین اساس به اتفاق آراء پیام باقری به عنوان رییس هیات‌ریسه کمیته توسعه صادرات انتخاب شد. همچنین بهنام حقیقی و محمد زمانپور در مقام نواب رییس و نیز علیرضا یزدآبادی به عنوان خزانه‌دار کمیته برگزیده شدند.

اخبار سبز

در پایان این جلسه ضمن تعیین زمان تشکیل جلسات هفتگی کمیته، برگزاری جلسه‌ای با شرکت‌های نمونه صادراتی در دستور کار قرار گرفت و مقرر شد در جلسه بعدی برنامه‌های دوره جدید کمیته تدوین شود.

اخبار کمیته حقوقی و قراردادهای سندیکا؛

آغاز فعالیت کارگروه قرارداد تیپ در کمیته حقوقی و قراردادها

کمیته حقوقی و قراردادهای سندیکا در دوره جدید فعالیت خود در حالی تشکیل جلسه داد که دسته‌بندی اولویت موضوعات این کمیته و بررسی ساختار کارگروه‌ها در محوریت این جلسه قرار گرفت.

براین اساس مقرر شد کمیته حقوقی و قراردادهای سندیکا به‌جز مسائل روز و اقدامات پیش رو اعم از تدوین و اصلاح این‌نامه‌ها، قوانین و مقررات، در خصوص پیگیری مستمر کارگروه بیمه، مالیات و تشکیل کارگروه اجرایی شدن قرارداد تیپ اقدام کند.

دراین راستا ضمن تقدیر و تشکر از اقدامات کارگروه‌های بیمه و مالیات در دوره قبل کمیته مقرر شد در دوره جدید کمیته حقوقی و قراردادهای نیز این کارگروه‌ها به فعالیت خود ادامه دهند. براین اساس کارگروه بیمه و مالیات در دور جدید با مسئولیت پرویز قائم‌مقامی، دبیری علی محمدی فعال خواهند بود و آریاپور و سید هادی هاشمی به ترتیب در کارگروه‌های بیمه و مالیات مشاوره به کارگروه را بر عهده خواهند داشت.

علاوه براین با توجه به لزوم بررسی و پیگیری برای اجرایی شدن قرارداد تیپ مقرر شد کارگروهی تحت عنوان اجرایی شدن قرارداد تیپ با مسئولیت مهدی مسائلی و دبیری علی محمدی در حالی آغاز به فعالیت کند که افسر عباس‌زاده در آن عهده دار مشاوره به کارگروه شود.

موضع‌گیری رسمی سندیکا در مناقصات فاقد تعدیل

در نشستی بین نمایندگان هیات‌مدیره و دبیرسندیکا با دبیر و عضو کمیته حقوقی و قراردادهای موضوع بررسی مناقصات فاقد تعدیل در دستور کار قرار گرفت.

در ابتدای این نشست ضمن اشاره به اهمیت موضوع، بر ضرورت حضور تمامی روسای کمیته‌های تخصصی تاکید شد.

در ادامه با توجه به برگزاری برخی مناقصات فاقد تعدیل از سوی تعدادی از شرکت‌های زیرمجموعه شرکت توانیر این موضوع مورد بحث و بررسی اعضا قرار گرفت و برای جلوگیری از تکرار معضل قراردادهای متوقف مقرر شد میثاق‌نامه‌ای توسط کمیته‌های تخصصی تنظیم و این مهم به تایید تمامی اعضا برسد. براین اساس به تصویب رسید تا زمان اخذ تایید نهایی میثاق‌نامه مزبور تمامی شرکت‌ها از حضور در مناقصات فاقد تعدیل خودداری کنند.

کارگروه راه حل؛

از اصلاحات قرارداد تیپ تا دستورالعملی برای قراردادهای متوقف

کارگروه راه‌حل سندیکا اقدام به برگزاری جلسه‌ای با حضور نمایندگان معاونت توزیع شرکت توانیر و سندیکا کرد.

در ابتدای این نشست ضمن طرح موضوع عدم اجرای قرارداد تیپ ابلاغی شرکت توانیر توسط برخی شرکت‌های توزیع، توسط اعضا کارگروه تاکید شد که عدم اجرای این مهم توسط کارفرمایان موجب ایجاد معضلات عدیده برای بخش خصوصی و نیز کارفرمایان دولتی خواهد شد.

در ادامه پس از تأیید این موضوع از سوی نمایندگان معاونت هماهنگی توزیع شرکت توانیر، موازین اعضای کارگروه در خصوص اصلاح و اجرای قرارداد تیپ در حضور نمایندگان شرکت

سندیکا

توزیع توانیر تبیین شد.

براین اساس در خصوص قرارداد تیپ و اصلاحات آن مقرر شد طی هفته آتی پیش‌نویس اصلاحی این قرارداد در اختیار سندیکا قرار گیرد و پس از بررسی کارگروه راه حل، اقدامات لازم در خصوص اصلاحات و موارد پیشنهادی سندیکا صورت پذیرد. علاوه بر این در ارتباط با قراردادهایی که در بازه زمانی نوسانات نرخ فلزات قرار داشته‌اند مقرر شد از طریق تنظیم دستورالعملی در این خصوص از سوی مجموعه توانیر و با همکاری سندیکای صنعت برق که تمامی این قراردادها را پوشش دهد، نسبت به رفع مشکل این قراردادها اقدام شود. در ادامه در خصوص قراردادهایی که در بازه نوسانات نرخ فلزات قرار گرفتند مقرر شد گزارش جامعی از بازه زمانی و دامنه آن در این خصوص در اختیار مجموعه توانیر گذاشته شود.

کارگروه قراردادهای متوقف؛

مجلسی‌ها به دنبال اخذ مجوز خاص برای خاتمه قراردادهای متوقف

کمیسیون انرژی مجلس شورای اسلامی، وزارت نیرو و سندیکای صنعت برق ایران به منظور بررسی وضعیت قراردادهای متوقف این صنعت و ارائه راهکارهای عملیاتی برای حل این چالش، در محل مجلس شورای اسلامی تشکیل جلسه دادند.

در دومین نشست که هجدهم مهرماه با حضور نمایندگان مجلس، وزارت نیرو، توانیر و برق منطقه‌ای خوزستان و نیز نمایندگانی از هیات‌مدیره به همراه دبیر کارگروه قراردادهای متوقف سندیکا برگزار شد، درخواست بخش خصوصی به منظور جلوگیری از فسخ قراردادها و ضبط ضمانتنامه‌های شرکت‌های طرف قرارداد با کارفرمایان دولتی و نیز چاره جویی و حل معضل قراردادهای متوقف به عنوان محور اصلی مذاکرات مدنظر قرار گرفت.

در ابتدای این نشست نمایندگان وزارت نیرو و شرکت توانیر به تفصیل اقدامات صورت گرفته توسط نهادهای متبوع خود را عنوان کرده و به تشریح راهکارهای پیش روی خود پرداختند. هر چند این راهکارها ضرر و زیان پیمانکاران را پوشش نمی‌دهد.

پیشنهادات سندیکا برای برون رفت از بحران موجود در حیطه قراردادهای متوقف هم که پیشتر در کارگروه قراردادهای متوقف سندیکا مورد بررسی قرار گرفته شده بود، در کنار شرایط کنونی این صنعت و چالش‌های پیش روی آن توسط نمایندگان این تشکل در این جلسه به تشریح عنوان شد.

به این ترتیب در پایان جلسه مقرر شد که در گام اول برای جلوگیری از بروز موارد مشابه، قرارداد تیپ ابلاغی جدید از سوی شرکت‌های زیر مجموعه توانیر لازم الاجرا شود و اگر مناقصه‌ای از قرارداد مزبور تبعیت نکرد، پیمانکاران ضمن عدم شرکت در مناقصه مذکور، موضوع را جهت پیگیری به شرکت توانیر منعکس کنند.

یکی دیگر از مصوبات این جلسه، برگزاری سومین نشست مشترک ظرف دو هفته آینده با حضور نمایندگان سازمان بازرسی و سازمان برنامه و بودجه بود که قرار است هماهنگی‌های لازم جهت حضور نمایندگان این سازمان‌ها توسط کمیسیون انرژی مجلس شورای اسلامی انجام شود.

به علاوه تنظیم نامه‌ای خطاب به معاون اول رییس جمهور، شورای امنیت ملی و ستاد تدابیر ویژه اقتصادی به منظور انجام هماهنگی‌های آتی برای حل معضل قراردادهای متوقف و اخذ مجوز خاص برای خاتمه این قراردادها هم در دستور کار کمیسیون انرژی قرار گرفت.

اعضای کمیسیون انرژی همچنین از سندیکا خواستند که علاوه بر ارائه فرمول تدوین شده در کارگروه قراردادهای متوقف، با مشارکت توانیر گزارش مستندی از وضعیت قراردادهای متوقف به این کمیسیون ارائه دهند تا در جلسه آتی آن، مطرح شده و در این خصوص تصمیم‌گیری شود.

اخبار سنا

انعکاس مواضع مشترک توانیر و سندیکا در قراردادهای متوقف به مجلس

پیش‌نویس متن مشترک مربوط به مواضع توانیر و سندیکا در خصوص رفع معضل قراردادهای متوقف پس از بررسی‌های نهایی در کارگروه قراردادهای متوقف، جهت اخذ تایید نهادهای نظارتی به مجلس شورای اسلامی ارسال خواهد شد.

به دنبال پیگیری‌های مکرر کارگروه قراردادهای متوقف سندیکا و برگزاری نشست مشترک با اعضای کمیسیون انرژی مجلس شورای اسلامی و نمایندگان وزارت نیرو و توانیر در خصوص مساله قراردادهای متوقف، مقرر شده بود که متن مشترکی از سوی توانیر و سندیکا به منظور حل عاجل این مشکل به مجلس ارسال شود.

به این ترتیب بیست‌وسوم مهرماه نشست مشترکی بین نمایندگان سندیکا و نماینده شرکت توانیر برگزار و مواضع طرفین مورد بررسی قرار گرفت. در نهایت پیش‌نویس متن مشترک تهیه و از سوی نمایندگان توانیر و هیات‌مدیره سندیکا و کارگروه قراردادهای متوقف مورد بحث و بررسی قرار گرفت و در نشستی که بیست و پنجم همین ماه برگزار شد، این متن به تصویب رسید.

قرار است نسخه نهایی متن مشترک توانیر و سندیکا در خصوص حل مساله قراردادهای متوقف جهت تسریع تایید آن توسط نهادهای نظارتی به مجلس شورای اسلامی ارسال شود.

اخبار کمیته کاهش تلفات؛

برنامه ریزی کمیته کاهش تلفات برای تدوین مدل بهره‌گیری از ظرفیت‌های قانونی ماده ۱۲

جلسه کمیته کاهش تلفات و افزایش بهره‌وری هفته آخر مهر ماه در محل سندیکای صنعت برق ایران برگزار شد.

در این جلسه ضمن ارائه گزارشی در خصوص نشست مشترک نمایندگان این کمیته با کمیته ملی کاهش تلفات شرکت توانیر، مقرر شد با توجه به عدم استفاده از ماده ۱۲ قانون رفع موانع تولید رقابت‌پذیر و به منظور اجرایی شدن این ماده، تهیه یک مدل مشخص برای استفاده از ظرفیت‌های قانونی ماده مزبور برای پروژه‌های کاهش تلفات را به جلسه آتی کمیته موکول شود.

همچنین با توجه به اعلام آمادگی شرکت‌های توزیع نیروی برق اهواز، اصفهان و تبریز به منظور آغاز همکاری برای پروژه‌های کاهش تلفات، اقدامات لازم به منظور مذاکره با این شرکت‌ها مشروط به نهایی شدن مدل بهره‌گیری از ظرفیت‌های قانونی ماده ۱۲ شد.

اخبار کمیته تخصصی اتوماسیون و مخابرات؛

پیگیری جدی پیاده‌سازی روش اجرایی جامع سیستم‌های اتوماسیون

جلسه کمیته اتوماسیون و مخابرات در حالی برگزار شد که پیگیری اجرایی شدن مشخصات فنی و روش اجرایی جامع سیستم‌های اتوماسیون پست‌های فشارقوی طی نشست مشترک با سیدزمان حسینی معاون هماهنگی انتقال شرکت توانیر در دستور کار کمیته قرار گرفت.

اعضای کمیته همچنین مقرر کردند که ضمن ایجاد ارتباط هدفمند و مستمر با مدیر بخش حفاظت IGC، پیگیری‌های لازم جهت برگزاری جلسه مشترک با وی انجام شود.

در این جلسه همچنین موسی احمدیان به عنوان نماینده کمیته جهت حضور در کمیته ارزیابی و تشخیص صلاحیت سندیکا معرفی و مصوب شد کورش تاج‌الدینی، نماینده کمیته در کمیته دانش‌بنیان سندیکا باشد.

اعضای کمیته اتوماسیون در پایان تصمیم‌گیری در خصوص تشکیل کارگروه ساخت داخل را به جلسات آتی موکول کردند.

سندیکا

اخبار کمیته تخصصی ارتینگ و حفاظت در برابر صاعقه؛ حمایت سندیکا از سمینار ارتینگ مشهد

کمیته تخصصی ارتینگ و حفاظت در برابر صاعقه سندیکا در مهر ماه سال جاری در حالی تشکیل جلسه داد که نماینده شرکت توزیع نیروی برق مشهد میهمان این نشست بود. در این جلسه موضوع برگزاری سمینار و نمایشگاه جانبی ارتینگ و حفاظت در برابر صاعقه به متولی گری شرکت توزیع نیروی برق مشهد و محوریت حمایت سندیکای صنعت برق به بحث گذاشته شد.

نماینده شرکت توزیع نیروی برق خراسان در ابتدای جلسه توضیحات کاملی را در مورد جزئیات و برنامه‌ریزی‌های صورت گرفته برای این سمینار ارائه داد.

بر این اساس طبق برنامه‌ریزی‌های صورت گرفته مقرر است این رویداد با مشارکت شرکت‌های توزیع خراسان رضوی، شمالی و جنوبی و نیز با دعوت از شرکت‌های توزیع استان‌های شرق کشور در شهر مشهد برگزار شود. مجتمع عالی آموزشی و پژوهشی صنعت آب و برق خراسان، اداره کل راه و شهرسازی خراسان رضوی، سازمان نظام مهندسی ساختمان خراسان، انجمن‌های صنفی استانی، نشریات استان خراسان رضوی و نیز سندیکای صنعت برق ایران از دیگر حامیان و مشارکت‌کنندگان در این سمینار خواهند بود.

در بخش دیگر این جلسه آرش الهی پناه رییس کمیته ارتینگ و حفاظت در برابر صاعقه به معرفی سندیکا و سیاست‌های کمیته پرداخت و در ادامه نمایندگان سندیکا و شرکت توزیع نیروی برق مشهد در خصوص نحوه همکاری‌های مشترک جهت هر چه بهتر برگزار کردن این سمینار به بحث پرداختند.

پس از مجموع ریزنی‌های انجام شده در این جلسه توافق شد با توجه به تعدد کنفرانس‌ها و سمینارها در آبان‌ماه، این رویداد در نیمه دوم آذر ماه سال جاری و طی یک روز برگزار شود. همچنین مجتمع عالی آموزشی و پژوهشی صنعت آب و برق خراسان به عنوان مکان برگزاری سمینار تعیین شد.

علاوه بر این ضمن تاکید بر جنبه صرفاً علمی این سمینار از برگزاری کارگاه‌های آموزشی و نیز نمایشگاه جانبی در حاشیه آن خبر داده شد که کمیته ارتینگ و حفاظت در برابر صاعقه سندیکا جهت حضور شرکت‌های عضو کمیته در این سمینار، دعوت به عمل می‌آورد. همچنین این کمیته بنا دارد بروشورهایی برای معرفی خود در روز سمینار توزیع کند که به این منظور دبیرخانه سندیکا موظف است تا یک ماه قبل از برگزاری این سمینار حداکثر تا پایان آبان ماه سال جاری نسبت به آماده‌سازی کاتالوگ و بروشورهای مورد نیاز اقدام کند.

گذشته از این اختصاص یافتن زمانی ۱۵ دقیقه‌ای جهت معرفی کمیته ارتینگ و حفاظت در برابر صاعقه در مراسم افتتاحیه این سمینار و درج نام و لوگوی سندیکای صنعت برق و کمیته ارتینگ در تمامی بروشورها، تیزرهای تبلیغاتی و معرفی‌ها به عنوان حامی سمینار، در کنار دارا بودن نماینده‌ای در کمیته علمی سمینار که منجر به ارزیابی اولیه هیات‌ریسه کمیته ارتینگ و حفاظت در برابر صاعقه سندیکا از مقالات ارسال شده به سمینار جهت ارائه شفاهی خواهد شد، از دیگر خواسته‌های این کمیته در همکاری با سمینار یاد شده است.

علاوه بر این برگزارکننده نمایشگاه جانبی متعهد است غرفه‌ای را به صورت مجزا و رایگان به کمیته ارتینگ و حفاظت در برابر صاعقه سندیکای صنعت برق و جهت معرفی این تشکل صنفی اختصاص دهد. بدیهی است شرکت‌های عضو کمیته در صورت تمایل برای حضور در سمینار بایستی هزینه‌های مربوطه را به صورت مجزا بپردازند.

در مقابل از سوی کمیته ارتینگ و حفاظت در برابر صاعقه سندیکا اعلام آمادگی شد تا تبلیغات این

اخبار سن

سمینار از طریق تمامی امکانات رسانه‌ای این کمیته و سندیکا صورت پذیرد و برگزاری یکی از کارگاه‌های آموزشی را بر عهده گیرد. همچنین این کمیته با هماهنگی دبیرخانه و روابط عمومی، سندیکا متعهد شد مقاله برگزیده این سمینار در نشریه سبتران سندیکا چاپ شود.

اخبار کمیته تخصصی انرژی‌های تجدیدپذیر؛

تعیین اولویت‌ها در دور جدید هیات‌ریسه کمیته انرژی‌های تجدیدپذیر

هیات‌ریسه کمیته تخصصی انرژی‌های تجدیدپذیر سندیکا در حالی با حضور اعضا در محل سندیکا تشکیل جلسه داد که ضمن تنظیم تقویم جلسات در دوره جدید تا پایان سال جاری، مقرر شد جلسات هر دو هفته یکبار در اولین جلسه عمومی کمیته در نیمه اول آذر ماه برگزار شود. در این جلسه، موضوع طراحی تارنمای کمیته انرژی‌های تجدیدپذیر به بحث گذاشته شد. بر این اساس به تصویب رسید موضوع راه‌اندازی تارنمای کمیته انرژی‌های تجدیدپذیر طی نامه‌ای به اطلاع دبیر سندیکا رسانده شود و تخصیص دامنه، میزبان و دیگر موارد فنی با استفاده حداکثری از امکانات موجود سندیکا و نیز اختصاص بودجه‌ای جهت تکمیل این پروسه در دستور دبیرخانه سندیکا قرار گیرد.

در بخش دیگری از این جلسه طی بحث و بررسی در خصوص اولویت‌های کوتاه‌مدت و میان‌مدت کمیته مواردی چون پیگیری رتبه‌بندی اعضا، تلاش جهت شناساندن اعضا کمیته به یکدیگر و برگزاری جلسه با نماینده سندیکا در شورای هماهنگی تشکل‌ها مطرح شد. بر این اساس به عنوان اولین اولویت کمیته مصوب شد تهیه چک‌لیستی جهت جمع‌آوری اطلاعات شرکت‌ها، با توجه به مستندات موجود از سازمان‌هایی مانند شهرداری و بودجه، در دستور کار قرار گیرد تا بر اساس آن برنامه‌ریزی برای گردآوری اطلاعات تارنما و نیز رتبه‌بندی و تشخیص صلاحیت اعضا در جلسه آتی به بحث گذاشته شود.

علاوه بر این ضمن ارائه پیشنهادی جهت برگزاری جلسه با رییس کمیته تشخیص صلاحیت سندیکا، تلاش جهت ایجاد کنسرسیومی از شرکت‌های عضو کمیته به منظور استفاده از فرصت‌های سرمایه‌گذاری و ایجاد ارتباط با مسئولین مربوطه جهت اجرایی شدن آن در زمره دیگر اولویت‌های اعضای کمیته اعلام شد. به همین منظور به تصویب رسید جهت تحقق کنسرسیوم و رفع موانع ایجاد خطوط اعتباری در پروژه‌های تجدیدپذیر، با سازمان «سرمایه‌گذاری و کمک‌های اقتصادی و فنی ایران» جهت برگزاری جلسه مشترک مکاتبه صورت گیرد. همچنین برگزاری برنامه‌هایی چون بازدید از نیروگاه‌های تجدیدپذیر به همراه دعوت از مقامات و ایجاد فرصت‌های گفت‌وگو در این زمینه در اولویت قرار گرفت. بر این اساس مقرر شد در جلسات عمومی تا جای ممکن از مقامات و مسئولین دست‌اندرکار در بخش انرژی‌های نو دعوت به عمل‌آید تا شرایطی جهت انتقال مستقیم مشکلات اعضا به مسئولین فراهم شود.

در پایان مقرر شد در جلسات آینده در خصوص راهکارهای اجرایی شدن موضوعات مطرح شده بحث و تبادل نظر شود و اطلاعیه‌های کنفرانس‌ها و نمایشگاه‌های خارجی که در ماه‌های آینده برگزار خواهد شد در اختیار اعضا قرار گیرد.

معرفی توانمندی‌های اعضا در دستور کار کمیته تجدیدپذیر

جلسه هیات‌ریسه کمیته انرژی‌های تجدیدپذیر هفته آخر مهر ماه با ارائه گزارشی از اقدامات کمیته انرژی‌های تجدیدپذیر توسط دبیر کمیته آغاز شد.

بر اساس این گزارش، راه‌اندازی سایت کمیته که یکی از مصوبات جلسات گذشته آن بود، مشروط به تکمیل اطلاعات اعضای کمیته در سایت سندیکا و اختصاص یک منوی مجزا به فعالین حوزه تجدیدپذیر شد. مقرر شد پس از آنکه اطلاعات اعضا در این بخش از سایت سندیکا تکمیل شده و

سندیکا

کمیته به قدر لزوم در این بخش فعال شد، با اتکا به اطلاعات گردآوری شده، نسبت به راهاندازی سایت مستقل کمیته انرژی‌های تجدیدپذیر اقدام شود.

پیگیری مکاتبات انجام شده با سازمان سرمایه‌گذاری و کمک‌های اقتصادی و فنی ایران و همچنین نامه‌نگاری با مسئول بخش سرمایه‌گذاری این سازمان و برگزاری نشست مشترک با وی از دیگر مصوبات این جلسه بود.

کمیته انرژی‌های تجدیدپذیر همچنین برگزاری نشست مشترک با رییس کمیسیون انرژی مجلس شورای اسلامی و رییس کمیته نیروی این کمیسیون، مکاتبه با سفارتخانه‌های کشورهای که امکان جذب سرمایه‌گذاری و دیگر همکاری‌های مشترک را دارند به منظور معرفی ظرفیت‌ها و توانمندی‌های کمیته و همچنین برگزاری نشست مشترک با مجری طرح برق روستایی کشور در خصوص نحوه تخصیص تعرفه‌های برق تجدیدپذیر و استفاده از ظرفیت شرکت‌های عضو کمیته در این حوزه را در دستور کار خود قرار داد.

اخبار کمیته تخصصی سازندگان تابلوهای برق؛

تدوین آیین‌نامه‌ای برای وندورلیست تابلوسازان

اعضای هیات‌ریسه کمیته سازندگان تابلوهای برق به تدوین نهایی خواسته‌ها و نقطه نظرات اعضای کمیته به‌منظور دریافت پیشنهادهای و نقطه نظرات هیات‌مدیره دوره هفتم سندیکا پرداختند. در ابتدای این نشست ضمن ارائه خلاصه‌ای از اهم موارد مطروحه در جلسه هیات‌مدیره سندیکا از جمله گزارش اقدامات انجام شده در خصوص قراردادهای متوقف توسط رییس کمیته، پیشنهادهای و نظرات اعضای کمیته سازندگان تابلوهای برق در قالب برنامه‌های آتی این کمیته تبیین شد. براین اساس درخواست نتایج حاصل از پیگیری اجرای قانون رفع موانع تولید رقابت‌پذیر و ارتقای نظام مالی کشور از هیات‌مدیره سندیکا جهت ابلاغ و تسهیل امور اعضای کمیته تابلوسازان صورت گرفت. همچنین بررسی پرسشنامه ارزیابی سایر انجمن‌ها به‌منظور تهیه آیین‌نامه فراهم‌سازی وندورلیست مشترک تابلوسازان سندیکا و تهیه آیین‌نامه تعیین شرایط احراز صلاحیت متقاضیان عضویت در سندیکا جهت کمیته تابلوسازان در دستور کار قرار گرفت. علاوه بر این افزایش تعرفه گمرکی واردات تابلوهای ساخته‌شده و نیز پیگیری اخذ معافیت و تسهیلات گمرکی جهت تامین تجهیزات مورد نیاز تولیدکنندگان تابلوهای برق، در کنار موضوع بررسی حذف تعرفه استانداردهای اجباری کالاهای وارداتی تجهیزات تابلوهای برق به‌منظور کاهش هزینه‌ها و زمان ترخیص از دیگر برنامه‌های تعیین شده در این کمیته بود که همراه با موضوع تجدید نظر در ردیف‌های فهرست بهای تجهیزات تابلوهای برق دنبال خواهد شد. این جلسه با تعیین مواردی چون ارائه پاورپوینت مربوط به دانش مهارت‌های مدیریتی و نیز بررسی و جمع‌بندی پرسشنامه ارزیابی دیگر انجمن‌ها به‌منظور تهیه آیین‌نامه وندورلیست مشترک تابلوسازان سندیکا به عنوان دستور جلسه آتی کمیته خاتمه یافت.

تعیین نمایندگان تابلوسازان در کمیته‌های عمومی سندیکا

اعضای هیات‌ریسه کمیته سازندگان تابلوهای برق طی نشستی در راستای مصوبات اخیر هیات‌مدیره سندیکا، نمایندگان خود را جهت حضور در کمیته‌های عمومی سندیکا معرفی کردند. براین اساس با توجه به انتخاب روسای کمیته‌های عمومی سندیکا، معاف، نعمتی و ریحانی‌نیا به ترتیب جهت حضور در کمیته‌های ارزیابی و تشخیص صلاحیت، تامین مالی و همکاری‌های مشترک و نیز کمیته ساخت داخل و دانش‌بنیان به عنوان نمایندگان کمیته سازندگان تابلو برق سندیکا معرفی شدند. همچنین حسین شجاعی رییس کمیته به نمایندگی از این کمیته در کمیته حقوقی و قراردادهای حضور خواهد داشت.

اخبار سبز

اخبار کمیته تخصصی سازندگان دکل‌های انتقال نیرو؛

خودداری از شرکت در مناقصات غیر منطبق بر قرارداد تیپ

جلسه کمیته دکل‌سازان عضو سندیکا در حالی برگزار شد که تعیین نمایندگان این کمیته در کمیته‌های عمومی ارزیابی و تشخیص صلاحیت و حقوقی و قراردادهای دستور کار قرار گرفت. بر این اساس محمد حسن حق‌گویی از شرکت پارس اخگر جهت حضور در کمیته ارزیابی و تشخیص صلاحیت و محمود فتوره‌چی از شرکت فراگستر بیستون به نمایندگی از دکل‌سازان در کمیته حقوقی و قراردادهای انتخاب و معرفی شدند.

در این جلسه اطلاع‌رسانی در خصوص نامه شماره ۱۱/۳۲۸۵ مورخ ۹۶/۷/۱۵ شرکت توانیر در خصوص جبران واقعی افزایش قیمت فلزات صورت گرفت و با قرائت فراخوان سندیکا در خصوص شناسایی شرکت‌های دارای ظرفیت همکاری با شرکت‌ها و پروژه‌های بین‌المللی صنعت نفت ۹۶، از شرکت‌های توانمند جهت شرکت در این فراخوان درخواست به عمل آمد. در ادامه ضمن بحث و تبادل نظر در خصوص شرایط مناقصات منتشره پیش رو، با توجه به عدم به‌کارگیری قرارداد خرید تیپ ابلاغیه شماره ۱۱/۹۱۹ مورخ ۹۶/۰۲/۲۷ شرکت توانیر توسط برخی از برق‌های منطقه‌ای، به اتفاق آرا مقرر شد به‌منظور جلوگیری از مشکلات و معضلات متعاقب، این موضوع در حداقل زمان ممکن کتبا به سندیکای صنعت برق منعکس شود. براین اساس شرکت‌های عضو کمیته دکل‌سازان تاکید داشتند در صورت عدم پاسخگویی شرکت توانیر در محدوده زمانی مناقصه‌ها، از حضور در چنین مناقصاتی خودداری می‌کنند. در اجرای این تصمیم میثاق‌نامه پیوست تنظیم و مقرر شد که به مهر و امضای اعضای کمیته دکل‌سازان برسد.

اخبار کمیته تخصصی سازندگان برق‌آلات توزیع؛

تحریم مناقصات خلاف قرارداد خرید تیپ توزیع کردستان

کمیته سازندگان برق‌آلات توزیع سندیکا در جلسه اخیر خود به بحث و بررسی نتایج درخواست کمیته از شرکت‌های توزیع نیروی برق خوزستان و کردستان پرداخت و به ترتیب مناقصه‌های شماره ۹۶/۴۲، ۹۶/۴۳، ۹۶/۴۴، ۹۶/۴۵، خوزستان و مناقصه شماره ۹۶/۵۶ کردستان را مورد بحث و تبادل نظر قرارداد.

در این جلسه به عدم حصول نتیجه نسبت به درخواست کمیته برق‌سازان از شرکت‌های توزیع نیروی برق خوزستان و کردستان جهت ضمیمه کردن قرارداد تیپ ابلاغی شماره ۱۱/۹۲۰ مورخ ۹۶/۰۲/۲۷ شرکت توانیر به جای قرارداد مغایر با قرارداد تیپ در اسناد مناقصه‌های مذکور اشاره شد.

در این راستا عدم دریافت نتیجه از پیگیری‌های انجام‌شده از شرکت‌های مذکور و معاونت هماهنگی توزیع شرکت توانیر طی هفته‌های گذشته و همچنین خلف وعده و عدم رعایت تعهد مورد پذیرش توسط برخی از اعضای کمیته، شکست تصمیمات اخذ شده را در نبود وحدت عمل و یکپارچگی اعضا منجر شد.

همچنین با توجه به اینکه شرکت توزیع نیروی برق کردستان علاوه بر موارد فوق در مناقصه‌های شماره ۹۶/۵۴، ۹۶/۵۵، ۹۶/۵۶، ۹۶/۶۱، ۹۶/۶۴ و ۹۶/۲۱۵ نیز از قرارداد تیپ خرید در اسناد مناقصه‌ها استفاده نکرده است، لذا نظر به تصمیم اتخاذ شده در کمیته مقرر شد، عدم حضور شرکت‌های عضو کمیته سازندگان برق‌آلات توزیع به این شرکت توزیع اعلام شود. براین اساس مراتب طی نامه شماره ۸۷۲-۹۶ مورخ ۹۶/۷/۱۱ به شرکت توزیع نیروی برق کردستان ارسال شد.

اخبار شعب

با حضور دبیر کمیته تولیدپراکنده سندیکا در شعبه خراسان صورت گرفت؛
بررسی مشکلات تولیدپراکنده در استان خراسان

جمعی از اعضای شعبه خراسان طی جلسه‌ای با حضور مهدی مسائلی رییس کمیته تولید پراکنده و عضو هیات‌مدیره سندیکا به موضوع بررسی و رفع مشکلات تولید پراکنده در استان خراسان پرداختند.

این جلسه که در محل شعبه خراسان با حضور شرکت‌های عضو فعال در زمینه بهره‌برداری، سرمایه‌گذاری و مشاوره در حوزه تولیدپراکنده استان برگزار می‌شد، اهم مشکلات سرمایه‌گذاران طرح و بررسی شد.

براین اساس در حوزه بهره‌برداری، موضوعاتی چون پرداخت نامنظم صورت‌وضعیت‌های مولدها، نگرانی تولیدکنندگان از موضوع قطع گاز مولدها و نیز نگرانی ناشی از بلوکه شدن حساب‌های شرکت‌های تولیدکننده نیروگاهی مطرح شد. همچنین مساله وجود ابهام در قراردادهای خرید تضمینی شرکت توانیر و نیز در مبحث معافیت مالیات بر ارزش افزوده در عملیات قبل از بهره‌برداری در این زمینه مورد اشاره قرار گرفت.

علاوه براین ضمن طرح موضوع خرید واحدهای نیروگاهی و فروش برق، همچنین شفاف‌سازی در خصوص راندمان مولدها و مشکلات بهره‌برداران در پنج سال دوم زمان بهره‌برداری، به همراه ابهامات در پنج سال دوم قراردادهای شرکت مدیریت شبکه از دیگر موارد اصلی مورد اشاره در این خصوص بود.

در ادامه مشکلات سرمایه‌گذاران قبل از بهره‌برداری نیز مورد طرح و بررسی قرار گرفت که مطابق آن عدم تعریف فرآیندهای سرمایه‌گذاری برق در استان در پنجره واحد سرمایه‌گذاری و نیز اخذ مجوزها و تاییدیه‌های اتصال به شبکه به‌طور موازی از برق منطقه‌ای خراسان و شرکت توزیع استان از اهم این موارد بود.

در همین راستا ضمن تاکید بر ابهام در خصوص ظرفیت فیدرهای شبکه توزیع و پست‌های فوق توزیع، عدم رعایت دستورالعمل اتصال مولدها به شبکه سراسری خاطر نشان شد. گذشته ازاین موضوع طولانی بودن زمان اخذ اطلاعات و پارامترهای شبکه جهت انجام مطالعات اتصال به شبکه به عنوان یکی دیگر از مشکلات مبتلا به اعضا در این حوزه و نیز مساله نبود مصوبه در کارگروه امور زیربنایی برای احداث مولدهای مقیاس کوچک در جهت تغییر کاربری زمین مطرح شد.

لذا با توجه به موضوعات فوق‌الذکر مکاتباتی در جهت رفع مشکلات این اعضا و مرتفع سازی زمینه برای جذب سرمایه‌گذاری و ایجاد اشتغال در حوزه نیروگاه‌های تولید پراکنده در راستای سیاست‌های اقتصاد مقاومتی، توسط سندیکای شعبه خراسان با مدیرعامل برق منطقه‌ای خراسان صورت پذیرفت.

اخبار سست

اخبار شرکت‌های عضو

سیم و کابل ابهر، یکی از دو نماینده خاورمیانه در کنگره جهانی کابل

رئیس سابق هیات‌مدیره سندیکای صنعت برق ایران و مدیر عامل کابل ابهر به عنوان یکی از دو نماینده خاورمیانه به عضویت هیات‌ریسه فدراسیون بین‌المللی کابل درآمد. علیرضا کلاهی امسال نیز مانند سال گذشته تنها نماینده ایران در کنگره جهانی کابل خواهد بود که هر ساله با هدف بررسی و شناسایی مسائل و موضوعات پیرامون این صنعت زیربنایی برگزار می‌شود. در حال حاضر کنگره جهانی کابل ۲۰۱۷ در بارسلون اسپانیا در حال برگزاری است و مهندس علیرضا کلاهی در کنار مدیر عامل شرکت دوکاب به عنوان تنها نمایندگان صنعت کابل خاورمیانه، جزو میهمانان این کنگره هستند. لازم به ذکر است که علیرضا کلاهی، مدیر عامل شرکت سیم و کابل ابهر و عضو هیات نمایندگان اتاق تهران، سال گذشته یکی از سخنرانان این کنگره بود. گفتنی است در حال حاضر بیش از ۸۰ درصد فعالین این صنعت ۲۰۰ میلیارد دلاری در فدراسیون بین‌المللی کابل عضو هستند.

شرکت‌های عضو سندیکا در جمع صادرکنندگان نمونه کشوری

در مراسم بزرگداشت بیست‌ویکمین روز ملی صادرات که روز شنبه بیست‌ونهم مهر ماه با حضور معاون اول رئیس‌جمهور، وزیر صنعت، معدن و تجارت و دیگر مسئولین عالی‌رتبه این وزارتخانه برگزار شد، از ۹ شرکت ممتاز و ۵۱ شرکت صادرکننده نمونه تقدیر شد. در این میان شرکت‌های گام اراک، الکترونیک افزارآزما، مونکوا، ایران ترانسفو و مپنا از جمله اعضای سندیکای صنعت برق ایران بودند که با دریافت لوح تقدیر به‌عنوان صادرکنندگان نمونه کشوری برگزیده و مورد تجلیل و تقدیر قرار گرفتند.

اعضای سندیکا در میان برگزیدگان نمایشگاه آب

همزمان با پایان کار سیزدهمین نمایشگاه بین‌المللی صنعت آب و تاسیسات آب و فاضلاب، کمیته فنی این نمایشگاه با صدور بیانیه‌ای، برترین‌های نمایشگاه سیزدهم را معرفی کرد. در این زمینه با بررسی سوابق و انطباق معیارهای چهارده‌گانه، از میان ۴۲۴ شرکت حاضر در نمایشگاه، ۲۷ شرکت به عنوان غرفه‌های برتر، ۲ شرکت جهت دریافت «نشان زرین» و ۵ شرکت به منظور اعطای «نشان شایسته تقدیر عالی» انتخاب شدند. براین اساس از میان شرکت‌های عضو سندیکای صنعت برق ایران شرکت مهندسين مشاور قدس‌نیرو و شرکت شریف تراشه جهت دریافت تندیس و لوح غرفه برتر برگزیده شدند.

اخبار صنعت برق و سندیکا

در نشست فعالان حوزه انرژی با مشاور ارشد صنعتی وزیر نفت تاکید شد؛ تقویت مشارکت بخش خصوصی در قراردادهای نفتی

نمایندگان سندیکای صنعت برق ایران به همراه دیگر فعالان حوزه انرژی روز چهارشنبه دوازدهم مهر ماه سال جاری طی نشست با محمدرضا نعمت‌زاده مشاور ارشد صنعتی وزیر نفت در محل اتاق تهران به همفکری در خصوص راهکارهای افزایش مشارکت در قراردادهای نفتی با بنگاه‌های خارجی پرداختند.

برگزاری این نشست که از جمله اقدامات کمیسیون انرژی و محیط زیست اتاق تهران در راستای تقویت حضور بنگاه‌های بخش خصوصی در قراردادهای جدید نفتی بوده است، در حالی صورت می‌گرفت که محمدرضا نعمت‌زاده به عنوان مشاور ارشد صنعتی وزیر نفت مأموریت خود را در این سمت جدید کمک به حداکثرسازی سهم تولید و ساخت داخلی در قراردادهای جدید نفتی اعلام کرد.

در ابتدای این نشست رضا پدیدار رییس کمیسیون انرژی و محیط زیست اتاق تهران، ضمن اشاره به انگیزه برگزاری چنین نشستی جهت استفاده حداکثری از ظرفیتهای بخش خصوصی، از جلسهای که پیش از آن با حضور نعمت‌زاده، اعضای کمیسیون انرژی اتاق تهران و روسای تشکلهای صنعت نفت برگزار شده بود خبر داد و گفت: در این نشست، دغدغه‌های فعالان این صنعت مطرح و در نهایتا اتفاق نظر شد تا با هدایت مهندس نعمت‌زاده، به نحو شایسته‌ای از ظرفیت بخش خصوصی در قراردادهای جدید نفتی از جمله قرارداد با توتال بهره‌برداری صورت گیرد. در واقع هدف ما از این هم‌اندیشی‌ها تدوین مدلی برای استفاده از ظرفیتهای کشور در بخش خصوصی واقعی است.

وی با اشاره به اولویتهایی که رییس‌جمهور به وزارت نفت ابلاغ کرده است، گفت: در بند ۵ این ابلاغیه، واگذاری فعالیت‌ها به مردم و فراهم آوردن زمینه مشارکت هرچه بیشتر بخش خصوصی مورد تاکید قرار گرفته است. همچنین در بخش اولویتهای تخصصی، وزارت نفت به جلب مشارکت بخش خصوصی و سرمایه‌گذار خارجی در پتروشیمی‌ها مکلف شده است. رییس کمیسیون انرژی و محیط زیست اتاق تهران، فرصت پیش آمده برای مشارکت سازندگان داخلی در اجرای قرارداد توتال را فرصت مغتنمی برای بخش خصوصی ایران برشمرد.

ارتقا کیفیت با استفاده از مشاوران و فناوری خارجی

در ادامه این نشست محمدرضا نعمت‌زاده که سابقه هدایت وزارت نفت را نیز در کارنامه دارد و اقداماتش در این صنعت از نظر برخی کارشناسان کلیدی محسوب می‌شود، بر توانمندسازی بنگاه‌های صنعت نفت کشور تاکید کرد و یادآور شد: ارتقای کیفیت شرکت‌های داخلی نیاز به تعامل بیشتر با بنگاه‌های خارجی و نیز استفاده از مشاوران خارجی دارد.

نعمت‌زاده همچنین در این نشست، خاطرنشان کرد که در قراردادهای جدید نفتی (IPC)، منظور از شرکت‌های داخلی صرفا بنگاه‌های واقعی بخش خصوصی نیست و در متن این قرارداد به شرکت‌های ایرانی اشاره شده است که می‌تواند بنگاه‌های نیمه‌دولتی و دولتی را نیز شامل شود. مشاور ارشد صنعتی وزیر نفت همچنین یکی از ویژگی‌های قراردادهای جدید نفتی را وجود امتیازها و جرایم تعیین‌شده در آن عنوان کرد و افزود: براین اساس، امتیازات ویژه‌ای برای استفاده از توان داخلی در قراردادهای نفتی لحاظ شده است، به‌طوری که هر شرکت ایرانی که در مناقصات این قراردادها شرکت می‌کند به هر اندازه که سهم استفاده از تولیدات داخلی را بیشتر کند، امتیاز بالاتری دریافت خواهد کرد.

وی در عین حال تصریح کرد که اگر برندگان مناقصات نتوانند به تعهدات خود مبنی بر

اخبار سبز

استفاده حداکثری از توان داخلی عمل کنند، با جرایمی تا سقف ۱۰ درصد میزان قرارداد مواجه خواهند شد.

وزیر سابق صنعت، معدن و تجارت با تاکید این مطلب که سازندگان داخلی باید توان و دانش فنی خود را هر چه سریع‌تر ارتقا دهند تا بتوانند یکی از پایگاه‌های اصلی مشارکت در قراردادهای جدید نفتی شوند، گفت: شرکت‌های بخش خصوصی در صنعت نفت باید کارهای انفرادی را کنار گذاشته و طی اجماع و مشارکت با یکدیگر در این قراردادها ورود پیدا کنند.

وی یکی از نقاط ضعف بنگاه‌های داخلی را در مقوله HSE عنوان کرد و خواستار توجه بیشتر سازندگان و پیمانکاران صنعت نفت به این موضوع و ارتقای این شاخص شد. به گفته وی، HSE و رعایت آن یکی از الزامات جدی از سوی سرمایه‌گذاران و شرکت‌های خارجی برای مشارکت با بنگاه‌های ایرانی در پروژه‌های نفتی است.

وی در رابطه با قیمت‌دهی در مناقصات توصیه کرد که بنگاه‌های ایرانی با رصد دقیق قیمت‌ها در بازارهای جهانی و شرکت‌های رقیب خارجی، فرصت حضور خود در پروژه‌های نفتی داخلی را از دست ندهند. مشاور ارشد صنعتی وزیر نفت سپس به مقوله ارتقای آموزش بنگاه‌های ایرانی اشاره کرد و گفت: در این رابطه شرکت‌های ایرانی باید از توان مربیان و مشاوران خارجی استفاده کنند.

وزارت نفت، برای بخش خصوصی واقعی امتیاز قائل شود

در ادامه این نشست، حمیدرضا صالحی، عضو هیات‌مدیره سندیکای صنعت برق ایران از پیشرفت کند صنعت نفت ایران طی سال‌های گذشته سخن گفت و افزود: به وجود آنکه حدود ۱۰۰ سال از استحصال نفت در ایران سپری شده است، نمی‌توانیم ادعا کنیم صاحب شرکت‌های بزرگ نفتی هستیم. در این مقطع اما شاید انعقاد قرارداد با توتال کمک کند که شرکت‌های ایرانی نیز خود را از حیث رعایت استانداردها و کیفیت ارتقا دهند.

این عضو هیات نمایندگان و نایب‌رییس کمیسیون انرژی و محیط زیست اتاق تهران با اشاره به اینکه فضای کسب‌وکار همچنان نامساعد به نظر می‌رسد، گفت: شرکت‌ها باید خود را ارتقا دهند اما باید این را هم در نظر بگیریم که فضای کسب‌وکار نامساعد و غیررقابتی است و اصلاح این وضعیت، نیازمند اصلاح برخی سیاست‌ها در سطح کلان است. برای مثال تا زمانی که دولت نسبت به تثبیت نرخ ارز اصرار می‌ورزد نمی‌توان از رقابت‌پذیری سخن گفت.

صالحی با بیان اینکه بنگاه‌های ایرانی در طول یک دهه گذشته تضعیف شده‌اند، خاطر نشان ساخت: در چنین شرایطی وزارت نفت باید امتیازاتی برای بخش خصوصی واقعی قائل شود. در عین حال نباید اجازه رقابت شرکت‌های دولتی و خصولتی با بخش خصوصی واقعی داده شود.

علی بخشی، رییس هیات‌مدیره سندیکای صنعت برق نیز طی سخنانی پیشنهاد تشکیل کارگروهی متشکل از نمایندگان تشکلهای و نمایندگان وزارت نفت را مطرح کرد تا برگزاری این جلسات منجر به حصول نتیجه شود. او در ادامه خواستار جلب مشارکت حداکثری تشکلهای ارزیابی شرکت‌ها توسط وزارت نفت شد.

این نشست با بیان نظرات و پیشنهادهایی از طرف بنگاه‌های فعال در حوزه انرژی و نیز نمایندگان دیگر تشکلهای فعال در این حوزه ادامه یافت. همچنین محسن صالحی‌نیا، معاون وزیر صنعت، معدن و تجارت نیز در این نشست از همکاری این وزارتخانه با مشاور ارشد صنعتی وزیر نفت برای تدوین بسته حمایتی از شرکت‌ها و سازندگان داخلی خبر داد.

دیپکا

چهار الزام افزایش مشارکت بخش خصوصی در قراردادهای به روایت نعمت‌زاده

پس از آنکه نمایندگان تشکلهای بخش خصوصی نظرات خود را بیان کردند، محمدرضا نعمت‌زاده به اجرایی شدن چهار الزام برای مشارکت هر چه بیشتر بخش خصوصی در صنعت نفت تاکید کرد. او عملیاتی کردن صدور ضمانت‌نامه‌های ارزی توسط نظام بانکی را به عنوان نخستین الزام برشمرد و گفت: در این زمینه با بانک مرکزی، مذاکراتی داشته‌ام که برای قراردادهای IPC ضمانت‌نامه ارزی صادر شود که البته هنوز این مذاکرات به نتیجه نرسیده است. الزام بعدی، حمایت فعالانه انجمن‌ها و تشکلهای از اعضایشان است. منظور از حمایت، برگزاری کارگاه‌های آموزشی و رتبه‌بندی است و بخشی از هزینه‌های این خدمات را نیز اعضا تامین کنند.

«توسازی ماشین آلات» و «ایجاد واحدهای صدور گواهی صلاحیت» نیز از دیگر الزامات مورد اشاره نعمت‌زاده بود. او در پایان سخنانش توضیح داد که با سازمان استاندارد نیز برای صدور گواهی صلاحیت مذاکراتی داشته است. محمدرضا نعمت‌زاده گفت: یکی از محاسن قراردادهای IPC این است که ارزی است و مساله چندنرخ بودن ارز در ایران، مانعی برای اجرای این قراردادها ایجاد نمی‌کند.

تجميع موارد ابلاغی از طرف خانه صنعت، معدن و تجارت

خانه صنعت، معدن و تجارت ایران طی نامه‌ای به تبیین و تجميع دستورالعمل‌ها، آیین‌نامه‌ها و مصوبات ابلاغی خود پرداخت که در این میان مواردی چون دستورالعمل تامین مالی بنگاه‌های کوچک و متوسط در سال ۱۳۹۶ و قانون تنقیح قوانین مالیاتی دیده می‌شود. جهت دریافت متن اصلی این نامه به لینک زیر مراجعه فرمایید:

<http://www.ieis.ir/fa-news-323-3850.html>

با حضور نمایندگان سندیکا در دیدار با معاون علمی و فناوری رییس جمهور تاکید شد:

شکاف تکنولوژیک مانع رقابت در بازار جهانی

نمایندگان سندیکای صنعت برق ایران با توجه به تصمیم هیات‌مدیره سندیکا مبنی بر تشکیل و آغاز فعالیت کمیته دانش‌بنیان این تشکل صبح سه‌شنبه هجدهم مهر ماه در جمع دیگر فعالان اقتصادی اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران در نشست مشترک با معاون علمی و فناوری رییس جمهور و رییس اتاق ایران حضور یافتند.

در این نشست که در محل پارلمان بخش خصوصی برگزار می‌شد، غلامحسین شافعی رییس اتاق ایران ضمن اشاره به تاکید مقام معظم رهبری در خصوص استفاده از دانش‌های نوین در رشد اقتصاد کشور از توجه بخش خصوصی به این امر گفت.

به گفته رییس اتاق ایران در طول سال‌های گذشته به دلیل قطع ارتباط با بازارهای جهانی و اعمال تحریم‌های بین‌المللی، یک شکاف قابل توجه تکنولوژیک بین تولیدکننده‌های ایرانی و سایر کشورها به‌ویژه در حوزه صنعت ایجاد شده که این امر فاصله گرفتن تولیدکنندگان ایرانی از دنیای رقابت جهانی و نبود قیمت‌های قابل رقابت در عرصه جهانی را به دنبال داشته است.

شافعی با اشاره به کمیسیون‌ها و تشکلهای فعال در اتاق ایران در حوزه کارآفرینی و کسب‌وکارهای نوین گفت: کارآفرینان و فعالان اقتصادی اتاق ایران آماده‌اند که شروع تازه‌ای در همکاری با معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری داشته باشند و حمایت و پشتیبانی خود از شرکت‌های دانش‌بنیان به‌ویژه در سطوح استانی را تقویت کنند.

شافعی در همین زمینه همچنین پیشنهاد کرد کمیته مشترک همکاری میان معاونت

اخبار است

علمی و فناوری ریاست جمهوری و اتاق‌های بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی سراسر کشور شکل گیرد تا موضوعات مرتبط و مسایل مشترک میان دو طرف را پیگیری کند. رییس اتاق ایران در بخش دیگری از سخنانش بر لزوم تسهیل فضای کسب و کار برای شرکت‌های نوپا و کسب و کارهای نوین تأکید کرد و گفت: فضای کسب و کار کشور در مورد شرکت‌های نوپا و دانش‌بنیان باید بیش از پیش تسهیل شود. وی همچنین با اشاره به پارک‌های علم و فناوری و مراکز رشد گفت: این مراکز فاصله زیادی با بخش خصوصی دارند و اداره امور هم در این مراکز به شدت دولتی است.

توجه دولت به رشد شرکت‌های دانش بنیان

در بخش دیگری از این نشست معاون علمی و فناوری رییس‌جمهور در جمع فعالان اقتصادی اتاق ایران با اشاره به توجه دولت یازدهم به ایده‌های جدید در حوزه اقتصادی و ب دنبال آن حل مساله فرار مغزها و نیز عدم ارتباط دانشگاه با صنعت، اظهار داشت: بر همین اساس هم رشد شرکت‌های دانش‌بنیان را شروع کردیم و الان به جایی رسیده‌ایم که دارای ۳۳۰۰ شرکت دانش‌بنیان هستیم.

سورنا ستاری بر آموزش به عنوان موضوع کلیدی شرکت‌های دانش‌بنیان تأکید کرد و گفت: نیروی انسانی پایه اقتصاد دانش‌بنیان است و برای نیروی انسانی هم هیچ چیزی مهم‌تر از آموزش نیست.

به گفته معاون علمی و فناوری رییس‌جمهور، دانشگاهی که صد درصد پولش را از دولت می‌گیرد نیرویی تربیت می‌کند که تنها برای دولت مفید است. در حالی که دانشگاهی مطلوب به حساب می‌آید که ۶۰ تا ۷۰ درصد بودجه‌اش را از بخش خصوصی دریافت کرده و این گونه بتواند کارآفرین تربیت کند.

معاون رییس‌جمهور در مورد رتبه کشور در زمینه نانو تکنولوژی هم گفت: سال گذشته فروش شرکت‌ها در حوزه نانو ۹۰۰ میلیارد تومان بوده و رتبه ایران در مقالات نانو در کشورهای دنیا رتبه چهارم است. وی در جمع‌بندی از سخنان خود گفت: ما باید همه برای تشکیل یک زیست‌بوم اقتصادی که شرایط مناسب رشد شرکت‌های دانش‌بنیان را فراهم کند تلاش کنیم.

دغدغه‌های فعالان بخش خصوصی

حسین سلاح ورزی نایب‌رییس اتاق ایران خاطر نشان کرد: حوزه نوآوری و کارآفرینی در کشور متولی ندارد و معاونت علمی هم بیشتر به سمت تکنولوژی و مسائل دانش‌بنیان تمرکز دارد. سلاح ورزی تصریح کرد: برخلاف تصویری که می‌شود بسیاری از روندهای کاری در حوزه شرکت‌های دانش‌بنیان بسیار طولانی است و این موضوع فعالیت چنین شرکت‌هایی را با مشکل مواجه می‌کند.

محمدرضا انصاری، دیگر نایب‌رییس اتاق ایران هم گفت: خواسته بسیاری از فعالان بخش خصوصی این است که معاونت علمی رییس‌جمهور، فعالیت خود را متمرکز به تصدی‌گری نکند و تنها به مدیریت امور پردازد و امور اجرایی را به بخش خصوصی بسپارد. به گفته وی اتاق می‌تواند شریک معاونت علمی رییس‌جمهور باشد و بسیاری از امور اجرایی و نظارتی را انجام دهد.

تبریک

جناب آقای مهندس جمشید بردبار

مدیرعامل محترم شرکت الکترونیک افزارآرما
سندیکای صنعت برق ایران بدینوسیله انتخاب شایسته شرکت الکترونیک افزارآرما را به عنوان صادرکننده نمونه کشوری در بیست و یکمین مراسم بزرگداشت روز ملی صادرات، خدمت جنابعالی و کارکنان محترم آن واحد صنعتی تبریک عرض نموده و در ادامه این راه برای شما آرزوی توفیق روزافزون دارد.

جناب مهندس ارسلان فتحی پور

مدیرعامل محترم شرکت ایران ترانسفو
سندیکای صنعت برق ایران بدینوسیله انتخاب شایسته شرکت ایران ترانسفو را به عنوان صادرکننده نمونه کشوری در بیست و یکمین مراسم بزرگداشت روز ملی صادرات، خدمت جنابعالی و کارکنان محترم آن واحد صنعتی تبریک عرض نموده و در ادامه این راه برای شما آرزوی توفیق روزافزون دارد.

جناب آقای مهندس نصراله رهنما

مدیرعامل محترم شرکت صنعتی گام اراک
سندیکای صنعت برق ایران بدینوسیله انتخاب شایسته شرکت صنعتی گام اراک را به عنوان صادرکننده نمونه کشوری در بیست و یکمین مراسم بزرگداشت روز ملی صادرات، خدمت جنابعالی و کارکنان محترم آن واحد صنعتی تبریک عرض نموده و در ادامه این راه برای شما آرزوی توفیق روزافزون دارد.

جناب آقای دکتر عباس علی آبادی

مدیرعامل محترم شرکت مپنا
سندیکای صنعت برق ایران بدینوسیله انتخاب شایسته شرکت مپنا را به عنوان صادرکننده نمونه کشوری در بیست و یکمین مراسم بزرگداشت روز ملی صادرات، خدمت جنابعالی و کارکنان محترم آن واحد صنعتی تبریک عرض نموده و در ادامه این راه برای شما آرزوی توفیق روزافزون دارد.

جناب آقای مهندس علیرضا شیرانی

مدیرعامل محترم شرکت مونکو
سندیکای صنعت برق ایران بدینوسیله انتخاب شایسته شرکت مونکو ایران را به عنوان صادرکننده نمونه کشوری در بیست و یکمین مراسم بزرگداشت روز ملی صادرات، خدمت جنابعالی و کارکنان محترم آن واحد صنعتی تبریک عرض نموده و در ادامه این راه برای شما آرزوی توفیق روزافزون دارد.

جناب آقای مهندس سعید مذهب ترابی

مدیرعامل محترم شرکت مهندسين مشاور قدس نیرو
سندیکای صنعت برق ایران بدینوسیله انتخاب شایسته شرکت قدس نیرو را به عنوان دارنده غرفه برتر در سیزدهمین نمایشگاه بین المللی صنعت آب، خدمت جنابعالی و کارکنان محترم آن واحد صنعتی تبریک عرض نموده و در ادامه این راه برای شما آرزوی توفیق روزافزون دارد.

جناب آقای مهندس سهند بهنام

مدیرعامل محترم شرکت شریف تراشه
سندیکای صنعت برق ایران بدینوسیله انتخاب شایسته شرکت شریف تراشه را به عنوان دارنده غرفه برتر در سیزدهمین نمایشگاه بین المللی صنعت آب، خدمت جنابعالی و کارکنان محترم آن واحد صنعتی تبریک عرض نموده و در ادامه این راه برای شما آرزوی توفیق روزافزون دارد.

خیر مقدم به اعضای جدید

به گزارش کمیته عضویت سندیکای صنعت برق ایران، در دوره گذشته ۵ شرکت جدید به عضویت این سندیکا پیوسته‌اند. بر پایه این گزارش، اعضای جدید به شرح زیر معرفی می‌شوند:

۱. شرکت توسعه پروژه‌های نیروگاهی الوند

به مدیریت: جناب آقای رضا رهبر
زمینه فعالیت: تولید برق
تلفن: ۰۲۱-۴۴۲۱۷۸۰۷ / شماره: ۰۲۱-۴۴۲۱۷۸۰۷

۲. شرکت صنایع برق سامان دلتا

به مدیریت: جناب آقای حمید خلیفه نیری
زمینه فعالیت: تولید تابلو برق فشار ضعیف و متوسط
تلفن: ۰۳۵-۳۷۲۷۲۸۸۲ / شماره: ۰۳۵-۳۷۲۷۲۸۸۲

۳. شرکت پایا صنعت فرادانش

به مدیریت: جناب آقای محسن نیاستی
زمینه فعالیت: طراحی، مشاوره، آموزش و اجرای سیستم‌های برق
تلفن: ۰۲۳-۳۳۶۰۵۰۵۵ / شماره: ۰۲۳-۳۳۶۰۵۰۵۶

۴. شرکت توان انرژی پرداز پارسیان شیراز پیشرو

به مدیریت: جناب آقای محمدحسین منافی
زمینه فعالیت: طراحی، ساخت و تولید رله‌های حفاظتی پست‌های برق
تلفن: ۰۷۱-۳۶۳۵۹۳۴۳ / شماره: ۰۷۱-۳۶۳۵۰۱۴۶

۵. شرکت مشاوران انرژی‌های نوین آینده سبز

به مدیریت: جناب آقای محمدحسن غفوری
زمینه فعالیت: انرژی‌های تجدیدپذیر
تلفن: ۰۲۱-۲۲۹۰۹۵۲۲ / شماره: ۰۲۱-۲۲۹۰۹۵۲۲

سندیکای صنعت برق ایران، مقدم اعضای جدید را گرامی می‌دارد.

شرکت مهندسی تعمیرات انتقال نیروی تهران

نگهداری، تعمیرات، نصب و راه اندازی شبکه های برق قدرت در سطوح ولتاژی ۲۰، ۶۳، ۲۳۰ و ۴۰۰

کیلوولت شامل:

پست های انتقال و فوق توزیع

خطوط هوایی و زمینی انتقال و فوق توزیع

سیستم های کنترل و حفاظت (رلیاژ)

تعمیرات اساسی تجهیزات فشار قوی AIS و GIS

شبکه های مخابراتی فیبرنوری، PLC، ماکروویو، بی سیم، مراکز تلفن

مراکز کنترل دیسپاچینگ، سیستم های اسکادا، پایانه های راه دور RTU

تهران - شهرک قدس - میدان صنعت - خیابان خوردین - نبش ایران زمین - مقابل

دانشگاه آزاد اسلامی (واحد تربیت بدنی) - شماره ۲ کد پستی ۱۴۶۵۷۱۵۳۷۱

تلفن: ۰۲۱-۸۸۳۶۱۹۰۰ فاکس: ۰۲۱-۸۸۰۸۳۳۹۴ www.metanir.com Info@metanir.net

نسل جدید سیستم های پایانه توزیع صنعت آب و فاضلاب با ساختار کاملاً ماژولار
The New Generation of Water & Wastewater Modular RTU (Remote Terminal Unit)

MIDDLE EAST ELECTRICITY

ENERGISING THE INDUSTRY

6 - 8 MARCH 2018 | WORLD TRADE CENTRE, DUBAI, UAE

The Middle East & Africa's leading international trade event for the power industry, covering the generation, transmission and distribution of electricity, including the renewable energy sector and the lighting industry.

POWER GENERATION

TRANSMISSION & DISTRIBUTION

LIGHTING

SOLAR

ENERGY STORAGE & MANAGEMENT SOLUTIONS

Co-located with

**GLOBAL
SMART ENERGY
SUMMIT**

FIND OUT MORE www.middleeastelectricity.com

۲۹ و ۳۰ آذرماه

کنفرانس

دانشگاه تربیت مدرس

شبکه‌های هوشمند انرژی ۹۶

دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی

دانشگاه علم و صنعت ایران

دانشگاه صنعتی امیرکبیر
(پلی تکنیک تهران)

پروفسور فنی و مهندسی شهید عباسپور

دانشگاه شهید بهشتی

مهلت ارسال مقالات : ۱۵ مهرماه

اعلام نتایج داوری : ۲۰ آبان ماه

مهلت ثبت نام در کنفرانس : ۱۵ آذرماه

محورهای کنفرانس

- شهر هوشمند و اینترنت اشیا
- حمل و نقل و وسایل نقلیه الکتریکی
- پایش، کنترل و حفاظت ناحیه گسترده
- سیستم‌های مخابراتی و فناوری اطلاعات
- امنیت فیزیکی و سایبری شبکه‌های هوشمند
- قابلیت اطمینان، مدیریت انرژی و پاسخگویی بار
- حس‌گرهای هوشمند، سیستم‌های اندازه‌گیری پیشرفته و اتوماسیون
- فرهنگ‌سازی، آموزش، قانون‌گذاری و استانداردهای شبکه‌های هوشمند
- کاربرد سیستم‌های توان و انرژی (تولید، انتقال، توزیع، بازار، بهره‌برداری و طراحی)
- تولیدات پراکنده، ذخیره‌سازی انرژی، ریزشبکه، شبکه‌های توزیع فعال و هاب انرژی
- نقش شبکه‌های هوشمند در مدیریت خطا (زیر بنای حفاظت، پاسخ اضطراری و بازیابی سیستم)

برنامه‌های کنفرانس

سخنرانی‌های کلیدی

ارائه مقالات (شفاهی و پوستر)

کارگاه‌های آموزشی

نمایشگاه تخصصی

تهران، لویزان، دانشگاه تربیت مدرس شهید رجایی، دانشکده مهندسی برق

sgc2017.srttu.edu

sgc2017@srttu.edu

کد پستی : ۱۵۸۱۱ - ۱۶۷۸۸

تلفن : (داخلی ۲۴۱۲) ۰۲۱-۲۲۹۷۰۰۶۰ فکس : ۰۲۱-۲۲۹۷۰۰۰۶

کیفیت، بهای شبکه برق پایدار
Quality is the Price Paid for Stability

Neku Niru Eng. Co.

SURGE ARRESTERS ◆
POST INSULATORS ◆
WINDING WIRES ◆
MEASURING TRANSFORMERS ◆
TRANSFORMER WINDING MACHINES ◆
TRANSFORMER OIL TREATMENT PLANTS ◆
REFURBISHMENT, PROCUREMENT
& MANUFACTURING OF TURBINES AND PARTS ◆
POWER CABLES AND ACCESSORIES ◆

www.nekuniru.com

www.nekuniru.com

Address:
Neku Niru Eng. Co. 37, Second Alley
Hesari St. (Ex. S. Razan), Mirdamad Ave.,
Tehran - 1547936615, Iran

Tel: (+9821) 22222234, 22220061
Fax: (+9821) 22222233
Web: www.nekuniru.com
Email: info@nekuniru.com

شرکت یارس سافتار
(سهامی خاص)
PARS SAKHTAR COMPANY (J.S)

دارای گواهینامه ثبت اختراع طراحی و ساخت
دکل های بتنی پیش ساخته به طریقه سانتریفیوژ
در خطوط انتقال نیرو با اتصالات ویژه

● واحد نمونه کارآفرینی در سال ۱۳۹۰

● نشان طلای سی و هشتمین مسابقات اختراعات جهانی ژنوسوئیس در سال ۱۳۸۹

● شرکت برتر و ممتاز صنعت برق آذربایجان در سال ۱۳۸۷

● اولین شرکت رتبه یک خارج از تهران در سطح کل کشور در رشته برق در سال ۱۳۸۵

● رتبه ممتاز جشنواره مدیریت تکنولوژی و نوآوریهای صنعت برق در سال ۱۳۸۴

تلفن : ۰۲۱ - ۳۳۳ ۶۵ ۹۶ - ۸
تلفن : ۰۲۱ - ۳۱۴ ۲۰ ۰۹ ۵۴

دفتر مرکزی: تبریز، خیابان امام، چهارراه آبرسان، دپارتمان اداری هتل گسترش، طبقه دوم
کارخانه: تبریز، شهرک صنعتی شهید رجایی شمالی، خیابان بیست متری پنجم شرقی

www.parssakhtar.com info@parssakhtar.com

شرکت سرمایه‌گذاری صنایع برق و آب صبا (سهامی عام)

- سهامدار عمده شرکت مپنا - بزرگترین و اصلی‌ترین پیمانکار ساخت و توسعه نیروگاه‌های حرارتی کشور و خاورمیانه
- مالک شرکت مهندسی انتقال نیرو و مخابرات شرق - پیمانکار رتبه یک احداث پست‌های فشار قوی و خطوط انتقال نیرو
- سهامدار عمده شرکت فر آب - پیمانکار اصلی ساخت سد و نیروگاه‌های برق - آبی کشور
- سهامدار عمده ۲۵ شرکت مدیریت تولید برق و بهره‌برداری از نیروگاه‌های کشور
- سهامدار عمده ۳۹ شرکت توزیع نیروی برق استانی کشور
- سهامدار شرکت‌های آبفایی، آبیاری و زهکشی استانی کشور

شرکت سیم و کابل ابهر
ABHAR WIRE+CABLE CO.

پیشتاز در صنعت کابل کشور

■ صادر کننده نمونه کشور در سال ۱۳۹۴ ■ اولین سازنده کابل های نسوز و بدون هالوژن جهت پروژه های مترو و تونل ■ برنده ۴ نوبت واحد نمونه صنعتی ایران ■ واحد نمونه کیفی کشور ■ واحد نمونه تحقیق و توسعه ■ بزرگترین واحد کابل سازی ایران ■ بیشترین تنوع محصول در خاورمیانه با بیش از ۲۶۰۰۰ نوع کابل ابزار دقیق، کنترل، قدرت، تخصصی و فشار قوی ■ تنها تولید کننده کابل دریایی در خاورمیانه ■ اولین تولید کننده کابل ۲۳۰ کیلوولت در خاورمیانه ■ رکورددار تولید عملی کابل ۲۳۰ کیلوولت در خاورمیانه با بیش از ۱۵۰ کیلومتر کابل تحت بار ■ تامین کننده بیش از ۱۸۰۰ کیلومتر کابل ۶۳ کیلوولت ■ صادر کننده یک سوم کابل صادراتی ایران ■ نوآوری در صنعت کابل ایران و خاورمیانه، تولید نمونه اولیه کابل ۴۰۰ کیلوولت با غلاف کوروگیت ■ اولین تولید کننده کابل ۱۳۲ کیلوولت در کشور و تامین کننده بیش از ۵۰۰ کیلومتر کابل ۱۳۲ کیلوولت در ایران ■ و بیش از ۳۵۰ کیلومتر برای کشور عراق	■ آسودگی خاطر ■ و امنیت پروژه ■ کیفیت ■ اطمینان ■ تعهد

تهران، خیابان خرمشهر، شماره ۶۴، کد پستی ۱۵۵۳۹۵۳۷۱۳ تلفن: ۰۰۰۰۹۳۸۱ (دفتر مرکزی)، نمابر: ۸۸۷۶۲۴۷۱
No. 64, Khoramshahr Ave., Tehran 15539 53713 IRAN, Tel: +98 21 81-93-0000, Fax: +98 21 88 76 24 71, Email: info@abharcable.com

www.abharcable.com